

EUROOPA KOMISJON

Brüssel, 6.6.2012
COM(2012) 280 final

2012/0150 (COD)

Ettepanek:

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV,

millega luuakse krediidasutuste ja investeerimisühingute maksevõime taastamise ja kriisilahenduse raamistik ning muudetakse nõukogu direktiive 77/91/EMÜ ja 82/891/EÜ, direktiive 2001/24/EÜ, 2002/47/EÜ, 2004/25/EÜ, 2005/56/EÜ, 2007/36/EÜ ja 2011/35/EÜ ning määrust (EL) nr 1093/2010

(EMPs kohaldatav tekst)

{SWD(2012) 166 final}

{SWD(2012) 167 final}

SELETUSKIRI

1. ETTEPANEKU TAUST

Finantskriis pani tõsiselt proovile riiklike ja liidu tasandi ametiasutuste võime tulla toime pankade probleemidega. Vahepeal on liidu finantsturud lõimunud sel määral, et šokk koduriigis võib kiiresti kanduda teise liikmesriiki.

Sellega seoses esitas komisjon 2010. aasta oktoobris teatise,¹ milles sätestatakse kavandatud finantssektori kriisiohje ELi raamistikuga. Raamistikuga antakse ametiasutustele ühised ja tõhusad vahendid ning õigused tegelemiseks pangakriisidega ennetavalt, tagades sellega finantsstabiilsuse ja minimeerides pankade maksevõimetusest tekkiva maksumaksja kahju.

Rahvusvahelisel tasandil kutsusid G20 juhid üles „vaatama hiljutise kogemuse valguses läbi pangakriiside lahendamise korrad ja pankrotiseadused, et tagada, et need võimaldaksid nõuetekohaselt sulgeda suuri kompleksseid piiriüleseid asutusi”². Cannes’is 2011. aasta novembris kinnitasid nad finantsstabiilsuse nõukogu koostatud „Key Attributes of Effective Resolution Regimes for Financial Institutions” („Key Attributes”)³. Selles on sätestatud põhielemendid, mida finantsstabiilsuse nõukogu peab tõhusa kriisilahenduskorra puhul vajalikuks. Nende nõuetekohane rakendamine aitaks ametiasutustel lahendada finantseerimisasutuste kriisi nii, et maksumaksja ei saaks kahju maksevõimetuse toetusest, säilitades samas asutuse elujõulised majandusfunktsioonid. 2012. aasta juunis alustas G20 tööd kõnealuste sätete rakendamise hindamist eri jurisdiktsioonides.

2010. aasta juunis võttis Euroopa Parlament vastu algatusraporti soovitusetega piiriülese kriisiohjamise kohta pangandussektoris⁴. Selles rõhutatakse vajadust üleeuroopalise raamistiku järele, et tegeleda probleemsete pankadega, ning antakse soovitusi suuremaks integratsiooniks ja järjepidevuseks seoses piiriüleste asutuste suhtes kohaldatavate kriisilahendusnõuete ja -mehhanismidega. 2010. aasta detsembris võttis nõukogu (ECOFIN) vastu järeldused,⁵ milles kutsutakse üles looma liidu raamistik kriiside ennetamiseks, ohjamiseks ja lahendamiseks. Järeldustes rõhutatakse, et raamistikku tuleks kohaldada seoses mis tahes suuruses pankadega, et see peaks parandama piiriüleste koostööd ning koosnema kolmest sambast (ettevalmistavad ja ennetavad meetmed, varane sekkumine ning kriisilahendusvahendid ja -õigused). Raamistik peaks „seadma eesmärgiks finantsstabiilsuse säilitamise, kaitstes üldsuse ja turgude usaldust; seades esikohale ennetamise ja ettevalmistuse; luues usaldusväärseid kriisilahendusvahendeid; võimaldades kiiret ja otsustavat tegutsemist; vähendades moraalitu käitumise riski; minimeerides võimalikult suures ulatuses riiklike vahendite kogukulud; tagades koormuse õiglase jagamise finantsinstitutsioonide sidusrühmade vahel; toetades piiriüleste gruppide kriiside sujuvat lahendamist; tagades õiguskindluse ning piirates konkurentsimoonutusi.”

Lisaks peab kõrgetasemeline töörühm esitama komisjonile 2012. aasta teisel poolel aruande selle kohta, kas lisaks pooleliolevatele õiguslikele reformidele tugevdaksid liidu pankade

¹ KOM(2010) 579 (lõplik).

² Finantsturge ja maailmamajandust käsitlevale tippkohtumisele järgnenud G20 juhtide deklaratsioon, 2009. aasta aprill.

³ http://www.financialstabilityboard.org/publications/r_111104cc.pdf

⁴ (2010/2006(INI))

⁵ 17006/1/10

struktuurireformid finantsstabiilsust ning suurendaksid tõhusust ja tarbijate kaitset⁶. Töörühma ettepanekuid hinnatakse eraldi, kui rühm on töö lõpetanud.

Samuti märkis komisjon 30. mail 2012, et ta algatab menetluse, et kirjeldada peamisi samme, mis tuleks astuda täieliku majandus- ja rahaliidu loomiseks, sealhulgas pangaliidu, integreeritud finantsjärelevalve ja ühtse hoiuste tagamise skeemi küsimuses⁷.

2. HUVITATUD ISIKUTEGA KONSULTEERIMISE JA MÕJU HINDAMISE TULEMUSED

Komisjoni talitused korraldasid aastatel 2008–2012 ekspertide ja peamiste sidusrühmadega mitmeid konsultatsioone ja arutelusid seoses pankade maksevõime taastamise ja kriisilahendusega. 2011. aasta jaanuaris avaldati viimase avaliku konsultatsioonina enne ettepaneku vastuvõtmist komisjoni talituste töödokument, milles kirjeldatakse komisjoni talituste kaalutluste põhjal üksikasjalikult poliitikavalikute potentsiaali. Konsultatsioon lõppes 3. märtsil 2011. 2012. aasta aprillis korraldati ühe kriisilahendusvahendi, s.o kohustustest vabastamise vahendi üle sihipärased arutelud liikmesriikide ekspertide, pangandussektori, akadeemiliste ringkondade ja juriidiliste asutustega. Aruteludes käsitleti kohustustest vabastamise vahendi põhinäitajaid, sealhulgas eelkõige kriisilahendust käivitavaid tingimusi, kohustustest vabastamise ulatust, selle võimalikku minimaalset taset, gruppide kriisilahendust ning varasemalt kehtinud nõuete ajutist kohaldamist. Üldsusega konsulteerimise dokumendid on kättesaadavad Euroopa Komisjoni veebisaidil⁸.

Selle põhjal on komisjon koostanud lisatud seadusandliku ettepaneku. Samuti on komisjoni talitused koostanud ettepaneku kohta mõjuhindangu, mis asub Euroopa Komisjoni veebisaidil⁹.

Arvesse on võetud mõju hindamise komitee märkusi, mis on esitatud komitee esimeses ja teises arvamuses 2011. aasta mais ja juunis. Lisaks on mõjuhindangu teksti ajakohastatud, et kajastada viimaseid arenguid rahvusvahelistel foorumitel ning selleks et lisada 2012. aasta aprillis toimunud arutelude tulemused seoses kohustustest vabastamise vahendiga. Läbivaadatud mõjuhindangus on parandatud õigusliku ja institutsioonilise tausta esitlust ning selles kirjeldatakse riiklike järelevalve- ja kriisilahendusametuste vastustusalasid ning seoseid kohustustest vabastamist käsitleva ettepaneku ja kavandatava kapitalinõuete direktiivi (CRD IV) vahel. Mõjuhindangus on paremini selgitatud valikute sisu, eelkõige seda, mis on seotud kohustustest vabastamise vahendiga. Lisatud on ka kohustustest vabastamise vahendiga seotud kulud pankade ja finantssektoriväliste ettevõtete (VKEd) rahastamisele. Täiendatud on osa, milles käsitletakse ettepaneku kooskõla muude õigusloomealaste ettepanekutega. Samuti on täpsemalt selgitatud järelevalve- ja hindamiskorda, tuues esile kõige olulisemad näitajad, mida tuleb jälgida.

⁶ http://ec.europa.eu/internal_market/bank/group_of_experts/index_en.htm#High-level_Expert_Group

⁷ http://ec.europa.eu/europe2020/pdf/nd/eccomm2012_en.pdf

⁸ http://ec.europa.eu/internal_market/bank/index_en.htm

⁹ http://ec.europa.eu/internal_market/bank/index_en.htm

Mõju hindamise käigus jõuti järgmiste järeldusteni.

- Pangakriisi lahendamise kavandatud liidu raamistikuga saavutatakse eesmärk suurendada finantsstabiilsust, vähendada ebamoraalse käitumise ohtu, kaitsta hoiustajaid ja olulisi pangateenuseid, säästa avaliku sektori raha ja kaitsta finantseerimisasutuste jaoks siseturgu.
- Loodetakse, et raamistikul on positiivne sotsiaalne mõju: esiteks, vähendab see süsteemse panganduskriisi tõenäosust ja väldib majandusliku heaolu vähenemist panganduskriisi järel; ja teiseks minimeerib maksumaksja kahju seoses asutustele antava maksevõimetuse toetusega.
- Raamistiku kulud tulenevad sellest, et krediidasutuste ja investeringuühingute rahastamiskulud võivad riigiabi tingimusteta andmise kaotamise tõttu suureneada, ning samuti on need tingitud kriisilahendusfondidega seotud kuludest. Krediidasutused ja investeringuühingud võivad kanda need suuremad kulud üle klientidele või aktsionäridele, vähendades hoiuste intresse, suurendades laenuintresse ja pankade teenustasusid või vähendades omakapitalil tulusust. Samas võib konkurents siiski vähendada krediidasutuste ja investeringuühingute võimalusi kanda kulud edasi täielikult. Raamistiku võimalik kasu majandusliku heaolu seisukohast pikema aja jooksul seoses süsteemse kriisi tõenäosuse vähendamisega oleks oluliselt suurem kui võimalikud kulud.

3. ÜLDINE SELGITUS: MAKSEVÕIME TAASTAMISE JA KRIISILAHENDUSE RAAMISTIK

Vajadus tõhusa maksevõime taaste- ja kriisilahendusraamistiku järele

Pangad ja investeerimisühingud (edaspidi „asutused”) pakuvad kodanikele, ettevõtetele ja kogu majanduse seisukohast elutähtsaid teenuseid (nt hoiuste võtmine, laenuandmine, maksesüsteemide toimimine). Nende tegevus põhineb suuresti usaldusel ning nad võivad kiiresti muutuda elujõuetuks, kui nende tarbijad ja vastaspoolel ei usu enam, et nad suudaksid oma kohustusi täita. Maksejõuetuse korral tuleks pangad likvideerida kooskõlas tavalise maksejõuetusmenetlusega. Siiski kujutab asutustevaheliste vastastikuste seoste ulatus süsteemse kriisi ohtu, kui probleemid ühes pangas kanduvad üle kogu süsteemile. Sellise süsteemse riski ja asutuste oluliste majandusfunktsioonide tõttu ei ole tavaline maksejõuetusmenetlus mõnel juhul asjakohane ning liiga sageli on tõhusate vahendite puudumine makseraskuste asutuste probleemide lahendamiseks nõudnud riiklike vahendite kasutamist, et taastada usaldus, isegi suhteliselt väikeste asutuste puhul, et ennetada makseraskustes asutuste dominoefekti, mis kahjustaks tõsiselt reaalmajandust.

Sellest tulenevalt on vaja tõhusat poliitilist raamistikku, et lahendada makseraskustes pankade probleemid nõuetekohaselt ja vältida kriisi levimist muudele asutustele. Sellise poliitilise raamistiku eesmärk on anda asjaomastele ametiasutustele ühised ja tõhusad vahendid ning õigused tegeleda pangakriisidega ennetavalt, et tagada finantsstabiilsus ja minimeerida maksumaksja kantav kahju.

Ettevalmistus ja ennetamine, varane sekkumine ja kriisilahendus

Sellega seoses peaksid asjaomastele ametiasutustele kättesaadavad õigused sisaldama kolme aspekti: i) ennetavad sammud ja kavad võimalike probleemide minimeerimiseks

(ettevalmistus ja ennetamine¹⁰); ii) tõsiste probleemide korral õigus peatada varases etapis panga seisundi halvenemine maksejõuetuse vältimiseks (varane sekkumine); ning iii) kui asutuse maksejõuetus tekitab probleeme avaliku huvi seisukohast (määratletud artiklites 27 ja 28), selged vahendid panga nõuetekohaseks saneerimiseks või likvideerimiseks, säilitades samas selle olulised funktsioonid ja piirates nii palju kui võimalik maksumaksja kahju seoses maksevõimetusega (kriisilahendus). Sellised õigused koos moodustavad tõhusa raamistiku asutuste maksevõime taastamise ja vajaduse korral nende kriisilahenduse jaoks. Kuna mis tahes üksiku pangaga seotud süsteemset riski finantsstabiilsusele ei saa etteulatuvalt kindlaks teha, peaksid asjaomased ametiasutused neid õigusi saama kasutada seoses mis tahes pangaga hoolimata selle suurusest või tegevuse ulatusest.

Kriisilahendus – asutuste maksejõuetuse erikord

Enamikus riikides kohaldatakse finantsraskustes pankade ja pangandusväliste ettevõtte suhtes tavalist maksejõuetusmenetlust. Kõnealune menetlus võimaldab kas äriühingu saneerida (mis mõjutab äriühingu võlakoori vähendamist kokkuleppel võlausaldajatega) või selle likvideerida ja jaotada kahjud võlausaldajatele või mõlemat. Igal juhul ei saa võlausaldajad ja aktsionärid oma raha täielikult tagasi. Eri pangakriisidest saadud kogemused näitavad siiski, et maksejõuetusalased õigusaktid ei võimalda sageli tegeleda tõhusalt finantsasutuste makseraskustega, kuna nende puhul ei ole nõuetekohaselt arvestatud vajadust vältida finantsstabiilsuse häireid, säilitada olulised teenused või kaitsta hoiustajaid. Lisaks on maksejõuetusmenetlused pikad ja saneerimise korral nõuavad need keerulisi läbirääkimisi ja kokkuleppeid võlausaldajatega ning võlgnikud ja võlausaldajad võivad kanda kahju seoses viivituste, kulude ja tulemustega.

Kriisilahendus on alternatiiv tavalisele maksejõuetusmenetlusele ning sellega nähakse ette vahendid selleks, et restruktureerida või likvideerida makseraskustes pank või pank, kelle maksevõime tekitab probleeme avaliku huvi seisukohast (ohud seoses finantsstabiilsuse, panga oluliste funktsioonide jätkumise ja/või hoiuste, klientide varade ja riiklike vahendite turvalisusega)¹¹. Sellega seoses tuleks kriisilahenduse abil saavutada asutuste jaoks sarnased tulemused kui tavalise maksejõuetusmenetlusega, võttes arvesse liidu riigiabieeskirju seoses kahjude jaotamisega aktsionäridele ja võlausaldajatele, tagades samas finantsstabiilsuse ja piirates maksevõimetuse toetusest saadavat kahju maksumaksjale. Samuti tuleks menetluses tagada õiguskindlus, läbipaistvus ja prognoositavus seoses aktsionäride ja panga võlausaldajate kohtlemisega ning säilitada väärtus, mis vastasel korral häviks pankrotis. Lisaks peaks kriisilahenduse võimalus asutuste päästmiseks tingimusteta antava riigiabi kaotamise korral aitama kindlustamata võlausaldajatel paremini hinnata investeringutega kaasnevat riski. Peale selle tagatakse kriisilahenduse riiklike rahastamismehhanismide korruga, mis on kooskõlas riigiabieeskirjadega, kriisilahenduse raamistiku üldiste eesmärkide saavutamine.

Tasakaal investoritele pakutava prognoositavuse ja ametiasutuste otsustusvabaduse vahel

Selleks et tagada kehtiv omandiõigus, tuleks panga suhtes algatada kriisilahendus ajal, mil see on väga lähedal maksejõuetusele, st krahhi äärel. Siiski peaks otsus algatada kriisilahendus

¹⁰ „Ennetamine” selles kontekstis ei tähenda, et üldine maksejõuetus oleks välistatud, vaid seda, et välditakse korrapäratut maksejõuetust, mis võib põhjustada ebastabiilsust finantssektoris.

¹¹ Kui ametiasutuste hinnangul ei ole finantsstabiilsus ja maksumaksjad ohus, võib pank (või osa sellest) minna pankrotti tavalisel moel).

sõltuma mitmest muutujast ja tegurist, mis on seotud valitsevate turutingimuste või iseloomulike likviidsus- või solventsusküsimustega, eeldades vajadust kriisilahendusametuste teatava otsustusvabaduse järele. Samuti ei peaks kriisilahenduse korral võetavad konkreetset meetmed olema eelnevalt mis tahes panga suhtes kindlaks määratud, vaid neid tuleks võtta pigem konkreetseid asjaolusid arvestades.

Vaja on liidu raamistikku koos sarnaste vahendite, põhimõtete ja menetlustega, et tagada piisav ühtlus kriisi lahendamisel riiklike ametiasutuste poolt. Kõnealuse raamistiku väljatöötamisel tuleb leida tasakaal selle vahel, et järelevalveasutustel oleks vajalik otsustusvabadus, et kajastada iga konkreetse juhu eripära ning tagada konkurentsitingimused ja säilitada ühtse turu terviklikkus. Euroopa Pangandusjärelevalvel (EBA) peaks olema selge ülesanne anda välja juhiseid ja tehnilisi standardeid, et tagada kriisilahendusõiguste järjepidev kasutamine, et osaleda kriisilahenduse kavandamisel kõigi piiriüleste asutuste puhul ning esineda siduva vahendaja rollis riiklike ametiasutuste vaheliste eriarvamuste korral seoses raamistiku kohaldamisega.

Kriisi edukaks lahendamiseks on vaja piisavaid vahendeid, nt anda tagatise või lühiajalisi laene, et aidata kriisilahenduse läbinud üksuse raskustes osadel taastada elujõulisus. Kõnealused vahendid peaks põhimõtteliselt andma pangandussektor õiglaselt ja proportsionaalselt ning võimaluse korral (võttes arvesse majanduslikke kulusid) ette makstuna. Kokkuvõttes tagavad kõnealused sammud, et hoolimata asjakohastest võetavatest kriisilahendusmeetmetest katavad kulud peamiselt asutused ise ning nende omanikud ja investorid.

Siseturg – piiriüleste gruppide käsitlemine

Piiriülesed grupid koosnevad asutustest, mis on asutatud eri liikmesriikides. Kriisilahendusraamistikus tunnustatakse piiriüleste gruppide olemasolu Euroopas kui ühte liidu finantsturgude integratsiooni peamist tegurit. Raamistikuga kehtestatakse piiriüleste gruppide erieeskirjad, mis hõlmavad ettevalmistamist ja ennetamist (artiklid 7, 8, 11, 12 ja 15), varane sekkumine (artikkel 25) ning kriisilahenduse etapid (artiklid 80–83). Sellega kehtestatakse ka eeskirjad seoses varade ülekandmisega grupi sidusüksuste vahel rahaliste raskuste korral (artiklid 16–22).

Gruppi käsitlevate eeskirjade eesmärk on saavutada vajaduse korral tasakaal grupi kui terviku kriisi lahendamisel ja finantsstabiilsuse kaitsmisel nii liikmesriikides, kus grupp tegutseb, kui ka liidus. Piiriüleste gruppide kriisi lahendamise tõhusad meetodid on ainus võimalus saavutada liidus finantsstabiilsus ja tõhustada seega ühtse turu toimimist kriisi ajal. Eelkõige võtmata arvesse vajalikke tagatise vastuvõtva liikmesriigi jaoks, tuleks grupi tasandi piisavalt kiire kriisilahendus, mis minimeerib grupi väärtuse vähenemist, tagada sellega, et grupi tasandi kriisilahendusametusele antakse tähtis roll.

Olenemata grupi tasandi kriisilahendusametusele antud olulisest rollist võetakse vastuvõtva kriisilahendusametuse huve piisavalt arvesse järgmiste aspektidega: a) kehtestatakse kriisilahendusametuste vahelise koostöö kord, luues kriisilahenduskolleegiumid; b) tunnustatakse seda, et grupiga seotud otsuste tegemisel tuleb võtta arvesse finantsstabiilsust kõigis liikmesriikides, kus grupp tegutseb; c) selge otsustamisprotsess, mis võimaldab kõigil ametiasutustel esitada oma arvamusd ning tagada samas, et grupi kriisilahenduse suhtes tehakse üks otsus; ning d) kehtestatakse mehhanism kriisilahendusametuste vaheliste konfliktide lahendamiseks (EBA vahendus).

EBA-¹² on siduv vahendajaroll vastavalt määrusele 1093/2010 (EBA määrus), eelkõige artiklile 19. Sellega seoses kohaldatakse kõiki kõnealuse määruse asjaomaseid eeskirju, sealhulgas artiklit 38 ja artikli 44 lõiget 1.

Kõik need mehhanismid peaksid tagama selle, et grupi kriisilahendus või finantstoetuse andmine seotud asutuste vahel ei kahjustaks grupi ühtegi osa ning võetaks arvesse finantsstabiilsust liikmesriigis, kus tütaretevõtja asub.

4. ETTEPANEKU ÕIGUSLIK KÜLG

4.1. Õiguslik alus

Käesoleva ettepaneku õiguslik alus on ELi toimimise lepingu artikkel 114, mis võimaldab võtta vastu meetmed liikmesriikide nende õigus- ja haldusnormide lähendamiseks, mille eesmärk on siseturu rajamine ja toimimine.

Ettepanekuga ühtlustatakse siseriiklikke õigusakte krediidasutuste ja investeerimisühingute maksevõime taastamise ja kriisilahenduse kohta määral, mida on vaja tagamaks, et liikmesriikidel on samad vahendid ja menetlused süsteemsete puudujääkide kõrvaldamiseks. Selliselt peaks ühtlustatud raamistik tugevdama finantsstabiilsust siseturul ja tagama minimaalse võime asutuste kriisi lahendamiseks kõigis liikmesriikides ning lihtsustama koostööd riiklike ametiasutuste vahel piiriüleste gruppide kriisi lahendamisel.

Seepärast on asjakohane õiguslik alus ELi toimimise lepingu artikkel 114.

4.2. Subsidiaarsuse põhimõte

Valdkondades, mis ei kuulu liidu ainupädevusse, võtab liit kooskõlas ELi lepingu artikli 5 lõikes 3 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega meetmeid ainult siis, kui liikmesriigid ei suuda riigi, piirkonna või kohalikul tasandil piisavalt saavutada kavandatava meetme eesmärke, kuid kavandatud meetme ulatuse või toime tõttu saab neid paremini saavutada liidu tasandil.

Üksnes liidu tasandil võetava meetmega saab tagada, et liikmesriigid kasutavad makseraskustes asutustega tegelemiseks piisavalt sarnaseid meetmeid. Kuigi ELi pangandussektor on väga tihedalt lõimunud, on pangakriisidega tegelemise süsteemid riigipõhised ning need erinevad märkimisväärselt. Mitme riigi õigussüsteem ei anna praegu pädevatele asutustele õigust likvideerida finantseerimisasutusi nõuetekohaselt nii, et samas säiliks need teenused, mis on olulised finantsstabiilsusele ning minimeerides samas maksevõimetuse toetusest saadavat kahju maksumaksjale. Sellised erinevad siseriiklikud õigusaktid ei lase adekvaatselt võtta arvesse kriisi piiriülest mõõdet ning muudavad koostöökorra päritolu- ja vastuvõtivate riikide vahel keerukaks.

Lisaks võivad olulised erinevused riiklikes kriisilahendusmenetlustes põhjustada aktsepteerimatut riski finantsstabiilsusele ning ohustada piiriüleste gruppide tõhusat kriisilahendust. Kuna piisava kriisilahenduskorra kehtestamine liidu tasandil nõuab riiklike tavade ja menetluste märkimisväärselt ühtlustamist, on asjakohane, et liit teeks vajaliku

¹² Selleks et tagada, et kriisilahendusasutused oleksid esindatud EBAs ning leevendada huvide konflikti, on määrust 1093/2010 muudetud, et lisada riiklikud kriisilahendusasutused määrusega kehtestatud pädevate asutuste hulka.

õigusakti ettepaneku. Kriisilahendus on tihedalt seotud siseriiklike õiguste ühtlustamata valdkondadega, nt maksevõimetus- ja omandiseadus. Seega on asjakohane õiguslik vahend direktiiv, kuna see on vaja siseriiklikku õigusesse üle võtta, et tagada raamistiku rakendamine viisil, millega saavutatakse soovitud mõju vastava siseriikliku seaduse eripärasid arvestades.

4.3. Proportsionaalsuse põhimõte

Kooskõlas proportsionaalsuse põhimõttega ei peaks liidu meetme sisu ega vorm minema aluslepingute eesmärkide saavutamiseks vajalikust kaugemale.

Põhimõtteliselt peaks makseraskustes panga suhtes kohaldama tavalist maksejõuetusmenetlust, nagu muude asutustegi puhul. Siiski erineb pangandussektor muust ettevõtlussektorist, kuna see täidab majanduses olulisi funktsioone ning süsteemsed kriisid võivad seda eriti haavata. Nende omaduste tõttu võivad panga likvideerimisel olla tõsisemad tagajärjed, kui muude ettevõtete turult väljumise korral. See võib õigustada panganduskriisi korral erieeskirjade ja menetluste kasutamist.

Kuna maksejõuetuse süsteemset tähtsust ei saa täie kindlusega eelnevalt kindlaks määrata, tuleks kavandatud kriisiohje raamistikku kohaldada põhimõtteliselt kõigi pangaasutuste suhtes hoolimata nende suurusest ja keerukusest. Kui on kindel, et üleilmse, turu seisukohalt olulise tähtsuse ja üleilmse vastastikuse seotusega asutuse maksejõuetus kahjustaks märkimisväärselt üleilmset finantsüsteemi ning tooks kaasa olulisi negatiivseid tagajärgi mitmes riigis, on ka selge, et pangandussektori olulise osa moodustava mitme väikese asutuse samaaegne maksejõuetus võib laienevas kriisis samamoodi avaldada majandusele laastavat mõju. Seepärast on raamistiku eesmärk tagada, et järelevalve- ja kriisilahendusasutuste käsutuses oleksid erieeskirjad ja -menetlused, et tulemuslikult tegeleda süsteemse riski tingimustes oleva mis tahes panga maksjõuetuse või ligilähedase maksejõuetusega. Riiklikud ametiasutused võtavad panga riski, suurust ja vastastikust seotust maksevõime taaste- ja kriisilahenduskavades arvesse, samuti juhul kui nad kasutavad oma käsutuses olevaid eri vahendeid, et tagada kava asjakohane kohaldamine.

Seepärast on sätted proportsionaalsed sellega, mis on eesmärkide saavutamiseks vajalik. Lisaks peavad omandiõiguse piirangud, mida võib sisaldada kavandatud õiguste kasutamine, olema kooskõlas põhiõiguste hartaga, nagu on tõlgendanud Euroopa Inimõiguste Kohus. Seepärast peaks kriisilahenduse algatamine olema võimalikult lähedal maksejõuetusele ning kriisilahendusõiguste kasutamine peaks olema piiratud vajalikus ulatuses, et saavutada üldistes huvides olev eesmärk, nimelt säilitada Euroopa Liidus finantsstabiilsus.

4.4. Ettepaneku üksikasjalik selgitus

4.4.1. Reguleerimisese ja -ala (artikkel 1)

Ettepanekus käsitletakse kriisiohjamist (ettevalmistamine, maksevõime taastamine ja kriisilahendus) seoses kõigi krediidasutuste ja teatavate investeerimisühingutega. Ettepaneku ulatus on sama kapitalinõuete direktiiviga¹³, millega ühtlustatakse asutuste, sealhulgas pangagruppi kuuluvad finantsasutused, ja investeerimisühingute usaldatavusnõudeid. Investeerimisühingud peavad kuuluma raamistiku reguleerimisalasse, kuna Lehman Brothersi näitel võib nende maksejõuetus mõjutada süsteemi tõsiselt. Lisaks tuleks

¹³ Direktiiv 2006/48/EÜ krediidasutuste asutamise ja tegevuse kohta ning direktiiv 2006/49/EÜ investeerimisühingute ja krediidasutuste kapitali adekvaatsuse kohta.

kriisilahendusasutuse õigusi kohaldada valdusettevõtjate suhtes juhul, kui üks või enam krediidasutuse või investeerimisühingu tütarettevõtjat vastavad kriisilahenduse tingimustele ning kriisilahendusvahendite rakendamine ja kriisilahendusõiguste kasutamine seoses emaettevõtjaga on vajalik ühe või enama tütarettevõtja kriisi lahendamiseks või grupi kui terviku kriisi lahendamiseks.

4.4.2. *Kriisilahendusasutused (artikkel 3)*

Ettepanekuga nõutakse, et liikmesriigid annavad kriisilahendusõigused riiklikele haldusasutustele, et tagada, et raamistiku eesmärk saavutataks sobival ajal. Ettepanekus ei täpsustata, milline konkreetne ametiasutus tuleks kriisilahendusasutuseks määrata, kuna seda ei ole tõhusa kriisilahenduse tagamiseks vaja ning see oleks vastuolus liikmesriikide põhiseaduslike ja halduskorraldustega. Seepärast võivad liikmesriigid määrata kriisilahendusasutuseks näiteks riigi keskpanga, finantsjärelevalvet teostava asutuse, hoiuste tagamise skeemi, rahandusministeeriumi või spetsiaalse ametiasutuse.

Kriisilahendusasutusel peavad olema piisavad teadmised ja vahendid, et juhtida pangakriisi lahendamist nii riiklikul kui ka rahvusvahelisel tasandil. Võttes arvesse huvide konflikti tõenäosust, on kohustuslik eraldada kriisilahendustegevus funktsionaalselt mis tahes määratud asutuse muust tegevusest.

4.4.3. *Maksevõime taaste- ja kriisilahenduskavad (artiklid 5–13)*

Maksevõime taastekavadel põhinevad varakult võetavad meetmed võivad ennetada probleemide laienemist ja vähendada panga maksejõuetuse ohtu. Asutused peavad koostama maksevõime taastekavad, milles on määratud kindlaks kord ja meetmed, et oleks võimalik võtta varakult meetmeid, et taastada finantsseisundi olulise halvenemise korral pikaajaline elujõulisus. Grupid peavad töötama välja kavad nii grupi tasandil kui ka grupi üksiku asutuse kohta. Järelevalveasutused hindavad maksevõime taastekavasid ja kiidavad need heaks.

Kriisilahenduskavad võimaldavad lahendada asutuse kriisi selliselt, et oleks minimeeritud maksevõimetuse toetusest saadav kahju maksumaksjale, ning samas säiliks asutuse olulised majandusfunktsioonid. Kriisilahenduskavas, mille on rahulikel aegadel ette valmistanud kriisilahendusasutused koostöös järelevalveasutustega, määratakse kindlaks asutuse kriisi lahendamise võimalused eri stsenaariumide korral, sealhulgas süsteemne kriis. Sellised kavad peaksid hõlmama kriisilahendusvahendite rakendamise üksikasju ja seda, kuidas tagada oluliste funktsioonide jätkumine. Grupi kriisilahenduskavad hõlmavad nii kogu grupi kava kui ka kava grupi iga asutuse jaoks.

4.4.4. *Kriisi lahendatavust pärssivate takistustega tegelemise või nende kõrvaldamise õigused (artiklid 14–16)*

Kriisilahendusasutused hindavad kriisilahenduskava põhjal, kas asutuse või grupi kriisi saab lahendada. Kui kriisilahendusasutused tuvastavad, et asutuse või grupi kriisilahendusvõime on oluliselt häiritud, võivad nad nõuda, et asutus või grupp võtavad meetmed kriisilahenduse hõlbustamiseks.

Sellised meetmed võivad muu hulgas hõlmata järgmist: kompleksuse vähendamine, muutes õiguslikku või tegevusstruktuuri, et tagada, et olulised funktsioonid saab juriidiliselt ja majanduslikult eraldada muudest funktsioonidest; teenuste osutamise lepingute sõlmimine, et tagada oluliste funktsioonide säilimine; maksimaalsete üksikute või agregeeritud riskipositsioonide piiramine; aruandekohustuse kehtestamine; olemasolevate või kavandatud

tegevuste piiramine või lõpetamine; uute tegevusalade või toodete väljatöötamise piiramine või takistamine ning täiendavate konverteeritavate kapitaliinstrumentide väljalaskmine.

Grupi kriisilahendatavuse hindamine põhineb grupi tasandi kriisilahendusasutuste poolt koos tütarettevõtjate kriisilahendusasutuste, muude pädevate asutuste ja EBAga tehtud kooskõlastamisel, konsulteerimisel ja ühisel hindamisel.

EBA-l on oluline roll selle tagamises, et kriisilahendatavust hinnataks ja ennetavaid õigusi kasutataks asjaomaste ametiasutuste poolt ühetaoliselt kõigis liikmesriikides. Täpsemalt peab ta koostama tehnilised standardid, milles määratakse kindlaks parameetrid, mida on vaja kriisilahenduskava süsteemse mõju hindamiseks, ning tehnilised standardid, milles määratakse kindlaks küsimused, millega tuleb uurida, et hinnata asutuse või grupi kriisilahendatavust.

4.4.5. Grupisisene finantstoetus (artiklid 17–23)

Ettepaneku eesmärk on ületada kehtivaid õiguslikke piiranguid seoses finantstoetuse andmisega grupi sees ühelt üksuselt teisele. Grupistruktuurina tegutsevad asutused saavad sõlmida kokkuleppeid finantstoetuse (laen, garantii, varade pakkumine kasutamiseks tehingu tagatisena) andmiseks teistele grupi üksustele, mis on sattunud finantsraskustesse. Selline varajane finantsabi võib lahendada grupi üksikute liikmete tekkivaid finantsprobleeme. Kokkuleppe võib esitada eelneva heakskiidu saamiseks kõigi osalevate üksuste aktsionäride üldkoosoleku poolt kooskõlas siseriikliku õigusega ning sellega lubatakse juhtorganil anda vajaduse korral finantstoetust kokkulepitud tingimustel. Tänu sellele õiguskindlus suureneb, kuna on selge, millal ja kuidas sellist finantstoetust võib anda. Kokkulepped on vabatahtlikud ning lubavad pangagrupidel hinnata, kas sellised kokkulepped on grupi huvides (grupp võib olla integreeritud vähemal või suuremal määral või selle strateegia võib olla vähem või rohkem ühine) ning määratleda äriühingud, mis peaksid olema kokkuleppe osalised (võib olla asjakohane jätta välja äriühingud, kelle tegevus on riskantsem).

Kindluse huvides on võõrandava asutuse järelevalveasutusel õigus keelata või piirata kokkuleppe alusel finantstoetuse andmist, kui see ohustab võõrandava asutuse likviidsust, maksevõimet või finantsstabiilsust.

4.4.6. Varane sekkumine – erihaldus (artiklid 23–26)

Ettepanekuga laiendatakse järelevalveasutuste õigusi sekkuda varases järgus juhul, kui asutuse finantsseisund või maksejõud halveneb. Ettepanekus sisalduvad õigused täiendavad neid, mis on antud järelevalveasutustele kapitalinõuete direktiivi artikliga 136. Kõnealused õigused ei ole vastuolus äriühinguõiguse kohaselt kehtestatud õigustest ja menetluslikest kohustustest.

Varase sekkumise õigused hõlmavad järelevalveasutuse õigust nõuda, et asutus rakendab korda ja meetmeid, mis on sätestatud maksevõime taastekavas; et asutus koostab tegevuskava ja selle rakendamise ajakava; et kas juhatus või järelevalveasutus otse kutsub kokku aktsionäride üldkoosoleku, teeb ettepaneku päevakava kohta ja teatavate otsuste vastuvõtmise kohta; ning et asutus koostab koos võlausaldajatega võla restruktureerimiskava.

Lisaks on järelevalveasutusel õigus määrata piiratud ajavahemikuks erihaldur, juhul kui asutuse maksevõimet peetakse piisavalt ohustatuks. Erihalduri peamine ülesanne on taastada asutuse finantsseisund ja selle äritegevuse tugev ja usaldusväärne juhtimine. Erihaldur asendab asutuse juhtkonda ning tal on kõik selle õigused, ilma et see piiraks aktsionäri tavalisi

õigusi. Erihalduri määramise õigus aitab distsiplineerida juhtkonda ja aktsionäre ning toetab erasektoripoolset lahenduste otsimist probleemidele, mis tähelepanuta jätmise korral võiksid viia asutuse maksejõuetuseni.

4.4.7. *Kriisilahendustingimused (artikkel 27)*

Ettepanekuga kehtestatakse ühised tingimused, mis käivitavad kriisilahendusvahendite rakendamise. Ametiasutused võivad rakendada meetet, kui asutus on maksejõuetu või väga lähedal maksejõuetusele ulatuses, mis meetme võtmata jätmise korral viiks asutuse lähiajal maksejõuetuseni.

Samal ajal on vaja tagada, et sekkuvate meetmete võtmine käivitatakse üksnes siis, kui aktsionäride õigustesse sekkumine on õigustatud. Seepärast tuleks kriisilahendusmeetmeid rakendada ainult siis, kui asutus on makseraskustes või satub nendesse tõenäoliselt, ning ei ole teist lahendust, mis taastaks asutuse piisava aja jooksul. Lisaks peab sekkumine kriisilahendusmeetmete võtmise näol olema põhjendatud üldsuse huvidega, nagu on määratletud artiklis 28.

4.4.8. *Üldpõhimõtted – vältida eelkõige võlausaldajate olukorra halvendamist (artikkel 29)*

Raamistikuga on kehtestatud mitu üldpõhimõtet, mida kriisilahendusametiasutused peavad järgima. Kõnealuse põhimõtteid osutavad muu hulgas kahjude jaotamisele ning aktsionäride ja võlausaldajate kohtlemisele ning tagajärgedele, mida vahendite kasutamine võiks kaasa tuua asutuse juhtkonnale.

Raamistiku kohaselt tuleb kahjud, mis on hindamismenetlusega (artikkel 30) kindlaks tehtud, jaotada asutuse aktsionäride ja võlausaldajate vahel vastavalt iga riikliku maksejõuetusmenetlusega kehtestatud nõuete hierarhiale. Siiski, nagu on ka märgitud eespool punktis 3, ei võeta tavalise maksejõuetusmenetluse puhul piisavalt arvesse finantsstabiilsust või muid avaliku huviga seotud probleeme. Seepärast on kriisilahendusametistikuga kehtestatud kahjude jaotamise teatavad põhimõtted, mida tuleb järgida hoolimata sellest, mis iga riikliku maksejõuetusmenetlusega on kehtestatud. Need põhimõtted on: a) kahjud jaotatakse esmalt täielikult aktsionäridele ja seejärel võlausaldajatele ning b) ühe ja sama klassi võlausaldajaid võib kohelda erinevalt, kui see põhjendatud üldsuse huvidega ning eelkõige finantsstabiilsuse toetamise eesmärgil Kõnealuseid põhimõtteid kohaldatakse kõigi kriisilahendusvahendite suhtes. Lisaks ning seoses kohustustest vabastamise vahendiga on raamistikus kehtestatud nõuete hierarhia (artikkel 43). Kõnealune üksikasjalikum hierarhia täiendab ja vajaduse korral asendab riikliku maksejõuetusmenetlusega kehtestatud hierarhiat.

Juhul kui võlausaldajate olukord halveneb majanduslikus mõttes rohkem kui siis, kui asutust oleks likvideeritud tavalise maksejõuetusmenetluse alusel, peavad ametiasutused tagama selle, võlausaldajatele korvatakse see vahe. Selle hüvituse, kui see on vajalik, maksab kriisilahendusfond. Põhimõtte, et kahjud jaotatakse esmalt aktsionäridele ja seejärel võlausaldajatele ning asjaolu, et kriisilahendusmeetmete tuleb võtta enne mis tahes erakorralist riiklikku finantstoetust, on põhimõtteliselt vahend, millega tagatakse, et eesmärk minimeerida maksumaksja kantav kahju oleks tulemuslik (artikkel 29).

4.4.9. *Hindamine (artikkel 30)*

Kriisilahendusvahendite rakendamine ja kriisilahendusõiguste kasutamine põhineb makseraskustes asutuste varade ja kohustuste tegeliku väärtuse hindamisel. Sellega seoses

hõlmab raamistik turuväärtuse põhimõttele tuginevat hindamist. Sellega tagatakse see, et kahjud võetakse arvesse hetkel, mil asutuse suhtes algatatakse kriisilahendus.

Hindamise peaks tegema sõltumatu ekspert, välja arvatud juhul, kui selleks on kiireloomulised põhjused, mille korral teeksid kriisilahendusasutused esialgse hindamise, mida täiendatakse hiljem lõpliku hindamisega, kuhu on kaasatud sõltumatu ekspert. Kriisilahendusasutustele on antud vajalikud õigused oma kriisilahendusmeetmete¹⁴ muutmiseks, juhul kui esineb vastuolusid esialgse ja lõpliku hindamise vahel.

4.4.10. Kriisilahendusvahendid ja -õigused (artiklid 31–64)

Kui kriisi lahendamist käivitavad tingimused on täidetud, on kriisilahendusasutustel õigus kohaldada järgmisi kriisilahendusvahendeid:

- (a) ettevõtte müük;
- (b) sildasutus;
- (c) varade eraldamine;
- (d) kohustustest vabastamine.

Nende vahendite kasutamiseks on kriisilahendusasutustel õigus võtta üle kontroll makseraskustes või nendesse sattuva asutuse üle, võtta üle aktsionäride ja juhtide roll, kanda üle varad ja kohustised ning jõustada lepingud.

Kriisilahendusvahendit võib kohaldada kas üksikult või kõiki koos. Kõigi puhul on mingil määral tegemist panga restruktureerimisega. Selline restruktureerimine ei kaasne üksnes kohustustest vabastamisega. Varade eraldamise vahendit tuleb kohaldada kõigil juhtudel koostoimes muude vahenditega (artikkel 32). Vajaduse korral peab mis tahes kriisilahendusvahendi kasutamine olema kooskõlas liidu riigiabi raamistikuga. Sellega seoses tuleb komisjonile teatada mis tahes riikliku toetuse ja/või kriisilahendusfondide kasutamisest, mis on ette nähtud makseraskustes asutuse kriisi lahendamiseks, ning seda hinnatakse kooskõlas asjaomaste riigiabi sätetega, et tagada selle kokkusobivus siseturuga.

Ettepanekus sätestatakse kriisilahendusvahendite minimaalne komplekt, mille liikmesriigid peaksid vastu võtma. Siiski saavad riiklikud ametiasutused säilitada ka riiklikud erivahendid ja -õigused makseraskustes asutuste kriisi lahendamiseks, kui need vastavad liidu kriisilahendusraamistiku ning Euroopa Liidu toimimise lepingu põhimõtetele ja eesmärkidele ning need ei takista grupi kriisi tulemuslikku lahendamist¹⁵. Riiklikel kriisilahendusasutustel oleks kõnealuseid riiklikke vahendeid ja õigusi võimalik kasutada siis, kui nad põhjendavad, et mitte ükski liidu raamistikku vahenditest (eraldi või kõik koos) ei võimalda neil tõhusat kriisilahendusmeetet võtta.

Ettevõtte müügi vahend võimaldab kriisilahendusasutustel jõustada turutingimustel asutuse müük või kogu või osa tema äritegevuse müük, küsimata selleks aktsionäride nõusolekut või järgimata menetluslikke nõudeid, mida muidu kohaldataks. Kui see on vastavas olukorras

¹⁴ Näiteks võivad kriisilahendusasutused kanda tagasi või tühistada sildasutusele kantud varad ja kohustused.

¹⁵ Sellega seoses oleks raamistikuga kokkusobiv selline vahend, mis seisneb sihtotstarbelises kasutamises.

võimalik, peaksid kriisilahendusasutused turustama asutuse või tema äritegevuse osad, mis tuleb müüa.

Sildasutuse vahend võimaldab kriisilahendusasutustel kanda asutuse kogu äritegevuse või osa sellest riiklikult kontrollitud üksusesse. Sildasutus peab olema vastavalt kapitalinõuete direktiivile litsentseeritud ning see tegutseb äriettevõttena vastavalt riigiabi raamistikuga lubatule. Sildasutuse tegevus on ajutine ning selle eesmärk on müüa äritegevus erasektoris, kui turutingimused on sobivad.

Varade eraldamise vahend võimaldab kriisilahendusasutustel kanda langenud väärtusega või probleemsed varad varahaldusvahendisse, mis valitseb neid ja parandab nende väärtust aja jooksul. Varad tuleks üle kanda turuväärtusega või pikaajalise majandusliku väärtusega (artikkel 30), nii et mis tahes kahjum kajastuks ülekandmise hetkel. Selleks et minimeerida konkurentsihäireid ja ebamoraalse käitumise ohtu, peaks seda vahendit kasutama üksnes koos muude kriisilahendusvahenditega.

Kohustustest vabastamise vahend (artiklid 37–51)

Kohustustest vabastamise vahendiga antakse kriisilahendusasutustele õigus hinnata alla makseraskustes asutuse tagatiseta võlausaldajate nõudeid ja konverteerida võlanõudeid omakapitaliks. Vahendit võib kasutada makseraskustes või nendesse sattuva asutuse rekapitalizeerimiseks, võimaldades kriisilahendusasutustel seda kriisilahendusmenetluse kaudu restruktureerida ja taastada selle elujõulisus pärast saneerimist ja restruktureerimist. See lubaks ametiasutustel reageerida paindlikumalt suurte, komplekssete finantseerimisasutuste maksejõuetusele. Sellele lisandub asutuse probleemide eest vastutava juhtkonna kõrvaldamine ja äritegevuse taastamise kava rakendamine.

Kriisilahendusasutustel peaks olema õigus vabastada asutust kõigist kohustustest. Kuid on ka mõned kohustused, mis tuleks eelnevalt välja jätta (nt tagatud kohustused, tagatud hoiused ja kohustused, mille järelejäänud tähtaeg on vähem kui üks kuu). Erandkorras ja põhjendatud vajaduse korral selleks, et tagada asutuse olulised funktsioonid ja selle põhitegevusalad või finantsstabiilsus (artikkel 38), võiks kriisilahendusasutus jätta välja tuletisinstrumentide kohustused. Komisjon tagab delegeeritud õigusaktidega liidu tasandil võimaliku väljajätmise ühtlustatud kohaldamise.

Selleks et kohaldada kohustustest vabastamise vahendit, on vaja, et kriisilahendusasutused saavad tagada, et asutustel on oma bilansis piisavas koguses kohustusi, mille suhtes saaks kohaldada kohustustest vabastamise õigusi. Miinimumsumma on proportsionaalne ning seda on kas riskipõhiselt või selle rahastamisallikate koosseisu alusel kohandatud vastavalt igale asutuse kategooriale (artikkel 39). Komisjon tagab delegeeritud õigusaktidega liidu tasandil miinimumnõude ühtlustatud kohaldamise. Näiteks ning hiljutisest finantskriisi saadud tõendi ja tehtud mudelarvutuste põhjal võiks selliseks protsendiks kohustuste kogusummast, mille suhtes saaks vabastamist kohaldada, olla 10 % kohustuste kogusummast (välja arvatud regulatiivne kapital).

Nagu on selgitatud punktis 4.4.8, on artiklitega 43 ja 44 kehtestatud üksikasjalik hierarhia, mis täiendab ja vajaduse korral asendab riikliku maksejõuetusmenetlusega kehtestatud hierarhiat. Põhimõtteliselt tuleks aktsionäride nõuded ammendada enne allutatud võlausaldajate nõudeid. Ainult sel juhul, kui kõnealused nõuded on ammendunud, võib kriisilahendusasutus kanda kahjud kõrgema nõudeõiguse järguga nõuetele (artiklid 43 ja 44). Siiski võib esineda olukordi, kus kriisilahendusasutus võiks mõjutada võlausaldajate õigust,

ilma et aktsionäride nõuded oleksid ammendatud. Kõnealused olukorrad seostuvad kohustustest vabastamise vahendiga ning võivad esineda juhul, kui kriisilahenduse objektiks oleval asutusel võib olla jäänud järele kapitali (kriisilahenduse tingimuse kohaselt asutus on või tõenäoliselt on makseraskustes, kui ta on kasutanud ära kogu kapitali või olulise osa oma kapitalist). Sel juhul võiksid kriisilahendusasutused pärast kahjude jaotamist aktsionäridele ning pärast aktsionäride nõuete vähendamist või tühistamist, konverteerida allutatud või vajaduse korral kõrgema nõudeõiguse järguga kohustused kapitaliks. Selline konverteerimine peaks toimuma nii, et see lahjendaks oluliselt aktsionäride järelejäänud nõudeid.

4.4.11 Lõpetamise piirangud ja vastaspoolte tagatised (artiklid 68–73 ja artikkel 77)

Kriisilahendusvahendite tõhusaks rakendamiseks on vaja kriisilahendusasutustel lubada ajutiselt peatada võlausaldajate ja vastaspoolte õigused nõuda sisse nõudeid ning sulgeda, kiirendada või muul viisil lõpetada lepinguid makseraskustes asutusega. Selline ajutine peatamine, mis ei kesta kauem kui järgmisel pangapäeval kella 17.00ni, annab ametiasutustele aega tuvastada ja hinnata lepinguid, mis tuleb kanda üle maksejõulisele kolmandale poolele, riskimata, et finantslepingute väärtus ja ulatus muutuks, kui vastaspoolled kasutavad lõpetamisõigusi. Nende vastaspoolte lõpetamisõigused, kes jäävad maksejõuetusse asutusse, taastuvad pärast peatamise lõppu. Ülekandmist tegutsevale kolmandale isikule ei tohiks liigitada kohustuste täitmatajätmise juhtumiks, mis käivitab lõpetamisõigused.

Need lepinguliste õiguste vajalikud piirangud on tasakaalustatud vastaspoolte tagatistega, et ennetada, et ametiasutused poolitavad seotud kohustisi, õigusi ja lepinguid: omandi osalise ülekandmise korral tuleb üle kanda kas kõik seotud lepingud või mitte ühtegi neist. Lepingud hõlmavad likvideerimis-tasaarvestuslepinguid (*netting*), tasaarvelduslepinguid (*set-off*), finantstagatislepinguid omandiõiguse üleminekuga, väärtpaberilepinguid ja struktureeritud finantskõkkuleppeid.

4.4.12. Piirangud kohtumenetluste suhtes (artiklid 78 ja 77)

Kooskõlas põhiõiguste harta artikliga 47 on asjaomastel pooltel õigus õiglasele menetlusele ning tõhusale õiguskaitsevahendile neid mõjutavate meetmete vastu. Seepärast peaks kriisilahendusasutuste poolt vastu võetud otsuste suhtes kohaldama kohtulikku läbivaatamist. Selleks et kaitsta kolmandate isikute huvisid, kes ostsid kriisilahendusasutuste poolt kriisilahendusõiguste kasutamise tulemusena kriisilahenduse objektiks oleva asutuse varasid, õiguseid ja kohustusi ning selleks et tagada finantsturgude stabiilsus, ei peaks kohtulik läbivaatamine mõjutama mis tahes hilisemaid haldustoiminguid või tehinguid, mis põhinesid tühistatud otsusel. Väära otsuse puhul kohaldatavad õiguskaitsemeetmed peaksid seepärast piirduma sellise kahju hüvitamisega, mida mõjutatud isikud kandsid.

Lisaks tuleks välistada, et kriisilahenduse objektiks oleva panga suhtes algatataks või järgitaks muid õiguslikke meetmeid. Sellega seoses on raamistikuga ette nähtud, et enne, kui liikmesriigi kohtunik algatab asutuse suhtes maksejõuetusmenetluse, teavitab ta kriisilahendusasutust mis tahes taotlustest; seepärast on kriisilahendusasutusel aega 14 päeva alates teatise kättesaamisest otsustada, kas rakendada asjaomase asutuse suhtes kriisilahendusmeetet.

4.4.13. Piiriülene kriisilahendus (artiklid 80–83)

Maksevõime- ja kriisilahendusraamistiku puhul võetakse arvesse mõnede pangagruppide piiriülest laadi, et luua ulatuslik ja integreeritud raamistik pankade maksevõime taastamiseks ja kriisi lahendamiseks liidus.

Sellest tulenevalt tuleks maksevõime taastekavad ja kriisilahenduskavad valmistada ette, kinnitada ja rakendada grupi kui terviku puhul, võttes samas arvesse iga grupi struktuuri eripära ning päritolu- ja vastuvõtivate riiklike ametiasutuste pädevuste jaotust. See saavutatakse meetmetega, mis nõuavad tihedamat koostööd riiklike ametiasutuste vahel ja kehtestab stiimulid gruppi hõlmava lähenemisviisi rakendamiseks nii ettevalmistuse, maksevõime taastamise kui ka kriisilahenduse etapis.

Kriisilahenduskolleegiumid moodustatakse selge juhtimisülesandega ja Euroopa Pangandusjärelevalve (EBA) osalusel. EBA lihtsustab koostööd ja on vajaduse korral vahendaja. Kolleegiumide eesmärk on kooskõlastada ettevalmistus- ja kriisilahendusmeetmeid riikide ametiasutustega, et tagada optimaalsete lahenduste kasutamine liidu tasandil.

4.4.14. Suhted kolmandate riikidega (artiklid 84–89)

Kuna paljud liidu asutused ja pangagrupid tegutsevad kolmandates riikides, peab tõhusa kriisilahendusraamistikuga nägema ette koostöö kolmandate riikide ametiasutustega. Ettepanekuga antakse liidu ametiasutustele vajalikud õigused toetada kolmanda riigi makseraskustes panga suhtes võetavaid kolmanda riigi kriisilahendusmeetmeid, jõustades tema selliste varade ja kohustuste ülekandmise, mis asuvad või mida valitsetakse nende jurisdiktsioonis. Sellist tuge pakutaks ainult juhul, kui kolmanda riigi meetmega tagatakse õiglane ja võrdne kohtlemine kohalikele hoiustajatele ja võlausaldajatele ning see ei kahjustataks finantsstabiilsust liikmesriigis. Liidu kriisilahendusametustel peaksid samuti olema õigused kohaldada kriisilahendusvahendeid kolmanda riigi asutuste nende riigis asuvate filiaalide suhtes, kui eraldi kriisilahendus on vajalik finantsstabiilsuse tagamiseks või kohalike hoiustajate kaitseks. Ettepanekuga nähakse ette, et kolmanda riigi kriisilahendusmeetmeid toetatakse juhul, kui kriisilahendusametustel on koostööleping kolmanda riigi kriisilahendusametusega. Kõnealused lepingud peaksid tagama tõhusa kavandamise, otsuste langetamise ja koordineerimise seoses rahvusvaheliste gruppidega.

EBA peaks töötama välja ja sõlmima halduskokkulepped kolmandate riikide ametiasutustega vastavalt määruse nr 1093/2010 artiklile 33 ning riiklikud ametiasutused peaksid sõlmima kahepoolsete kokkulepped võimaluse korral kooskõlas EBA raamlepinguga.

4.4.15. Kriisilahenduse rahastamise mehhanism (artiklid 90–99)

Kriisilahendus võimaldab aktsionäride ja võlausaldajate kriisilahenduskulude koormat kriisilahendusmenetluses paremini jagada, kui maksejõuetusmenetlusi peetakse ebasobivaks võimaliku ohu tõttu finantsstabiilsusele. Siiski ei pruugi see alati olla piisav ning seda võib täiendavalt rahastada, näiteks pakkuda sildasutusele likviidsust. Tuginedes varasemale kogemusele on vaja kehtestada asutuste enda pool rahastatavad rahastamismehhanismid, et minimeerida maksevõimetuse toetusest saadavat kahju maksumaksjale. Selleks on artiklitega 90–99 kehtestatud vajalikud sätted.

Artiklis 89 on sätestatud rahastamismehhanismide kehtestamine igas liikmesriigis. Artikli 89 lõikes 2 on loetletud, millistel eesmärkidel neid kasutatakse alates tagatistest kuni laenude või

osamaksudeni. Kahjud kannavad peamiselt aktsionärid ja võlausaldajad, kuid põhimõtteliselt ei ole välistatud ka muud rahastamismehhanismid.

Artiklis 90 on kehtestatud eeskirjad rahastamismehhanismi kogutud osamaksude kohta ning see hõlmab eelnevalt tasutavate osamaksude kombinatsiooni, mida täiendavad tagantjärele makstavad osamaksud ning vajaduse korral laenuvõimalused finantsasutustelt ja keskpangalt. Selleks et tagada teatavate vahendite olemasolu igal ajal ning võttes arvesse tagantjärele rahastamise protsüklilisust, kehtestatakse minimaalne sihttase, mis tuleb tagantjärele makstavad osamaksude kaudu saavutada kümne aastaga. Mudelarvutuse alusel on rahastamise optimaalseks sihttasemeks kehtestatud 1 % tagatud hoiustest.

Selleks et suurendada riiklike rahastamismehhanismide kohanemisvõimet, on artikliga 97 nähtud riiklikele rahastamismehhanismidele ette õigus laenata oma vastaspoolelt muus liikmesriigis. Selleks et kajastada eri riiklike ametiasutuste pädevuste jaotust grupi kriisilahenduse puhul, on artiklis 98 sätestatud eeskirjad riiklike rahastamismehhanismide vastavate osamaksude kohta grupi kriisilahenduse rahastamises. Need osamaksud põhinevad varem grupi kriisilahenduskavades kokkulepitud osamaksudel. Riiklikud rahastamismehhanismid koos laenumehhanismidega ning riiklike rahastamismehhanismide vastastikune täiendavus piiriüleste gruppide kriisi lahendamisel (artikkel 98) moodustavad Euroopa rahastamismehhanismide süsteemi.

Artiklis 99 käsitletakse hoiuste tagamise skeemide rolli kriisilahendusraamistikus. Hoiuste tagamise skeeme võib kriisi lahendamise abistamisel kasutada kahel viisil:

Esiteks peavad hoiuste tagamise skeemid aitama tagada jätkuva juurdepääsu tagatud hoiustele. Hoiuste tagamise skeemid on praegu igas liikmesriigis kehtestatud vastavalt direktiivile 94/19/EÜ. Nendega hüvitatakse jaehoiustajatele kuni 100 000 eurot peatatud hoiuste korral, enne kui need kantakse neile likvideerimismenetluses üle. Seevastu kriisilahendusega välditakse tagatud hoiuste kättesaadamatust, mis on hoiustajate seisukohast eelistatud. Seepärast on soovitatav, et hoiuste tagamise skeemiga on tagatud samaväärne summa kahju eest, mida hoiustajal oleks tulnud kanda juhul, kui asutus oleks likvideeritud tavalise maksejõuetusmenetluse kohaselt, nagu on kirjeldatud artikli 99 lõikes 1. Piisava rahastamise tagamiseks on võetakse kasutusele tagatud hoiuste skeemi järjestus nõuete hierarhias ning hoiuste tagamise skeemid kuuluvad samasse järku tagamata nõuetega, mis ei ole eelisinõuded. Selleks et katta tagatud hoiustega seotud kahjud, tehakse hoiuste tagamise skeemi osamaks rahas.

Teiseks, kuna liikmesriigid peavad hoiuste tagamise skeemi kasutama vähemalt raha andmise eesmärgil, et tagada jätkuvalt juurdepääs tagatud hoiustele, jääb neile õigus määrata, kuidas kriisilahendust rahastatakse. Nad võivad otsustada luua hoiuste tagamise skeemist erinevad rahastamismehhanismid või kasutada oma hoiuste tagamise skeemi ka artikli 91 kohaste rahastamismehhanismidena. Hoiuste tagamise skeemide ja kriisilahenduse vahel valitsevad tõepoolest sünergiad. Kui on olemas kriisilahendusraamistik, mis piirab probleemi levimist, vähendab see maksejõuetute pankade arvu ja seega tõenäoliselt hoiuste tagamise skeemi väljamakseid. Seepärast võimaldatakse ettepanekuga liikmesriikidel kasutada hoiuste tagamise skeemi kriisilahenduse rahastamise eesmärgil, et saada kasu mastaabisäästust. Kui kaks mehhanismi on teineteisest eraldi, siis hoiuste tagamise skeem võib kaitsta tagatud hoiuseid artikli 99 lõigetega 1–4 ettenähtud ulatuses ja tingimustel, samas kui täiendav rahastamine on ette nähtud artikli 91 kohaselt loodud eraldi rahastamismehhanismidega. Seevastu kui nad valivad ühe ainsa rahastamismehhanismi, hõlmab see nii tagatud hoiuste puhul tekkinud kahjusid kui ka muid artikli 92 kohaseid eesmärke. Sellisel juhul peab hoiuste

tagamise skeem vastama artiklitega 93–98 kehtestatud tingimustele seoses osamaksude, laenamise ja vastastikuse täiendavusega.

Igal juhul pärast seda, kui hoiuste tagamise skeemist on tehtud makse ning kriisilahenduse objektiks olev asutus satub hiljem makseraskustesse ja hoiuste tagamise skeemil ei ole piisavalt vahendeid maksta hoiustajatele tagasi, on hoiuste tagamise skeem kehtestanud korra, et saada vastavad summad skeemi liikmetelt kohe kätte.

Riigiabi on tõenäoliselt vajalik kriisilahendusfondide sekkumisel sõltumata riikliku rahastamismehhanismi liigist (nt kriisilahendusfond on hoiuste tagamise skeemist eraldi või hoiuste tagamise skeemi kasutatakse kriisilahendusfondina).

4.4.16. Vastavus Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklitele 290 ja 291

Komisjon võttis 23. septembril 2009 vastu määruste ettepanekud Euroopa Pangandusjärelevalve (EBA), Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve (EIOPA) ning Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve (ESMA) loomise kohta¹⁶. Seoses sellega soovib komisjon meelde tuletada ELi toimimise lepingu artiklitega 290 ja 291 seotud avaldusi, mille ta tegi Euroopa Järelevalveasutuste loomise määruste vastuvõtmisel ning mille kohaselt: „Seoses regulatiivsete standardite vastuvõtmisega rõhutab komisjon finantsteenuste sektori ainulaadset iseloomu, mis tuleneb Lamfalussy struktuurist ja mida on tunnustatud selgelt ELi toimimise lepingule lisatud deklaratsioonis nr 39. Siiski on komisjonil tõsiseid kahtlusi, kas tema rollile seotud piirangud delegeeritud õigusaktide ja rakendusmeetmete vastuvõtmisel on kooskõlas ELi toimimise lepingu artiklitega 290 ja 291.”

4.4.17. Likvideerimisdirektiivi, äriühinguõiguse direktiivide ja EBA määruse muudatused (artiklid 104–111)

Direktiiviga 2001/24/EÜ on ette nähtud saneerimis- ja likvideerimismeetmete vastastikune tunnustamine seoses krediidasutustega, kellel on filiaalid teises liikmesriigis. Direktiivi eesmärk on tagada, et krediidasutus ja selle filiaalid teistes liikmesriikides saneeritakse või likvideeritakse vastavalt ühtsuse ja üldisuse põhimõtetele, millega tagatakse üksnes ühesugune maksejõuetusmenetlus, mille kohaselt koheldakse krediidasutust ühe üksusena. Ühtsuse ja üldisuse põhimõtetega tagatakse võlausaldajate võrdne kohtlemine sõltumata nende kodakondsusest, elu- või asukohast. Selleks et tagada võlausaldajate võrdne kohtlemine, muudetakse direktiivi 2001/24/EÜ, et laiendada selle reguleerimisala investeerimisühingutele ja kasutada kriisilahendusvahendeid mis tahes üksuse puhul, mis kuulub kriisilahenduskorra alla.

Äriühinguõiguse liidu direktiivid sisaldavad eeskirju aktsionäride ja võlausaldajate kaitseks. Mõned neist võivad takistada kriisilahendusasutusi võtmast meetmeid kiiresti.

Äriühinguõiguse teise direktiiviga nõutakse, et kapitali suurendamise aktsiaseltsis peab heaks kiitma üldkoosolekul, samas kui direktiiviga 2007/36 (aktsionäride õiguste direktiiv) nõutakse koosoleku kutse saatmist 21 päeva enne koosolekut. Krediidasutuse finantsseisundi kiire taastamine kapitali suurendamise teel ei ole seega võimalik. Seega muudetakse aktsionäride õiguste direktiivi, et üldkoosolek saaks eelnevalt otsustada, et üldkoosoleku lühendatud kokkukutsumisperioodi kohaldatakse, kui on vaja otsustada hädaolukorras kapitali

¹⁶ KOM(2009) 501, KOM(2009) 502, KOM(2009) 503.

suurendamise üle. Selline luba on osa kriisilahenduskavast. See võimaldab tegutseda kiiresti, säilitades samas aktsionäride otsustusõigused.

Äriühinguõiguse direktiividega nõutakse veel, et kapitali suurendamiseks ja vähendamiseks, ühinemisteks ja jagunemisteks on vaja aktsionäride nõusolekut, ning eesõigust kohaldatakse igal sularahas kapitali suurendamise juhul. Lisaks on ülevõtmispakkumiste direktiiviga nõutud pakkumised, kui mis tahes isik, sealhulgas riik, omandab noteeritud äriühingus aktsiaid üle kontrolliläve (tavaliselt 30–50 %). Nende takistuste ületamiseks lubab ettepanek liikmesriikidel teha erandi sellistest sätetest, millega nõutakse võlausaldajate või aktsionäride nõusolekut, või mis muul viisil takistavad kriisi tõhusat ja kiiret lahendamist.

Selleks et tagada kriisilahendusasutuste esindatus määrusega (EL) nr 1093/2010 loodud Euroopa Finantsjärelevalve Süsteemis ning selleks et EBA-l oleks vajalik pädevus käesoleva direktiiviga ettenähtud ülesannete täitmiseks, tuleks määrust (EL) nr 1093/2010 muuta, et kaasata käesolevas direktiivis kindlaksmääratud riiklikud kriisilahendusasutused kõnealuse määrusega loodud pädevate asutuste määratlusse.

4.4.18. Jõustumine

Käesolev direktiiv jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Üldise tava kohaselt on direktiivi ülevõtmise tähtajaks kehtestatud 18 kuud, s.o 31. detsember 2014.

Kohustustest vabastamise vahendi suhtes kohaldatakse pikemat ülevõtmisperioodi ning seda tuleks kohaldada alates 1. jaanuarist 2018. Kõnealuse tähtaja puhul on võetud arvesse olemasoleva võla kehtestatud lõpptähtaja tsükleid, vajadust vältida finantsvõimenduse vähendamist ning asutuste kohustust rakendada uusi kapitalinõudeid 2018. aastaks.

Kooskõlas liikmesriikide ja komisjoni 28. septembri 2011. aasta ühise poliitilise avaldusega selgitavate dokumentide kohta peaksid liikmesriigid rakendusmeetmete teatisele lisama vastavustabelid. Seda õigustab direktiivi keerukus, sest see hõlmab eri teemasid ja nõuab tõenäoliselt mitmekesiseid rakendusmeetmeid, ning asjaolu, et mõned liikmeriigid on võtnud juba vastu õigusaktid, millega rakendatakse osaliselt käesolevat direktiivi.

5. MÕJU EELARVELE

Eespool kirjeldatud poliitikavalikud ei mõjuta liidu eelarvet.

Käesoleva ettepaneku kohaselt peab EBA i) töötama välja 23 tehnilist standardit ja viis suunist; ii) osalema kriisilahenduskolleegiumides, tegema otsuseid eriarvamuste korral ja olema siduv vahendaja; ning iii) artikli 85 kohaselt tunnustama kolmanda riigi kriisilahendusmenetlusi ning sõlmima artikli 88 kohaselt mittesiduvad raamkoostöölepingud kolmandate riikidega. Tehnilised standardid tuleb esitada 12 kuud pärast direktiivi jõustumist, mis peaks jääma 2013. aasta juuni ja detsembri vahele. Komisjoni ettepanek sisaldab EBA-le antavaid pikaajalisi ülesandeid, mis eeldab viie täiendava ametikoha (ajutised teenistujad) loomist alates 2014. aastast. Lisaks on ette nähtud, et 11 liikmesriikide lähetatud eksperti täidavad ajutisi ülesandeid 2014. ja 2015. aastal.

Ettepanek:

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV,

millega luuakse krediidasutuste ja investeerimisühingute maksevõime taastamise ja kriisilahenduse raamistik ning muudetakse nõukogu direktiive 77/91/EMÜ ja 82/891/EÜ, direktiive 2001/24/EÜ, 2002/47/EÜ, 2004/25/EÜ, 2005/56/EÜ, 2007/36/EÜ ja 2011/35/EÜ ning määrust (EL) nr 1093/2010

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artiklit 114,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut¹⁷,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu riikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust¹⁸,

võttes arvesse Euroopa Keskpanga arvamust¹⁹,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt

ning arvestades järgmist:

- (1) 2008. aastal alanud finantskriis on näidanud, et liidu tasandil on suur puudus asjakohastest vahenditest, et tegelda tõhusalt ebausaldusväärsete või makseraskustes krediidasutustega. Selliseid vahendeid on vaja eelkõige maksejõuetuse vältimiseks, ning kui maksejõuetus on juba tekkinud, siis tagamaks, et ebasoodsad tagajärjed oleksid võimalikult väikesed, säilitades asjaomase asutuse süsteemselt olulised funktsioonid. Need rasked ülesanded olid kriisi ajal oluliseks teguriks, mis sundis liikmesriike kasutama krediidasutuste päästmiseks riiklikke vahendeid.
- (2) Liidu finantsturud on tugevalt integreerunud ning vastastikku põimunud paljude krediidasutustega, mis tegutsevad suuresti piiriüleselt. Piiriülese krediidasutuse maksejõuetus mõjutab suure tõenäosusega ka finantsturgude stabiilsust eri liikmesriikides, kus see tegutseb. Liikmesriikide võimetus võtta makseraskustes krediidasutuse juhtimine üle ning lahendada selle kriis nii, et see hoiab ära laiemas süsteemse kahju, võib ohustada liikmesriikide vastastikust usaldust ning siseturu

¹⁷ ELT C, lk .

¹⁸ ELT C, lk .

¹⁹ ELT C, lk .

usaldusväärst finantsteenuste valdkonnas. Seepärast on finantsturgude stabiilsus siseturu loomise ja toimimise väga tähtis eeltingimus.

- (3) Krediidiasutuste kriisilahendusmenetlused ei ole praegu liidu tasandil ühtlustatud. Mõned liikmesriigid kohaldavad krediidiasutuste suhtes samu menetlusi, mida nad kohaldavad ka teiste maksejõuetute ettevõtete suhtes, ehkki teatavatel juhtudel on neid menetlusi krediidiasutuste jaoks kohandatud. Krediidiasutuste maksejõuetuse puhul kohaldatavate õigus- ja haldusnormide vahel on praegu liikmesriigiti olulised sisulised ja menetluslikud erinevused. Lisaks tõi finantskriis esile, et üldised ettevõtete maksejõuetuse korral kohaldatavad menetlused ei ole alati krediidiasutuste puhul sobivad, kuna need ei pruugi tagada kiiret sekkumist, krediidiasutuste oluliste funktsioonide toimimise jätkumist ega finantsstabiilsuse säilitamist.
- (4) Seega on vaja korda, mis annaks ametiasutustele vahendid piisavalt varaseks ja kiireks sekkumiseks ebausaldusväärse või makseraskustes krediidiasutuse töösse, et tagada krediidiasutuse oluliste finants- ja majandusfunktsioonide jätkuv toimimine, muutes asutuse kriisi mõju finantssüsteemile samal ajal võimalikult väikeseks ning tagades, et asjakohased kahjud kannaksid aktsionärid ja võlausaldajad. Uued õigused peaksid võimaldama ametiasutustel säilitada katkematu juurdepääsu hoiustele ja maksetehingutele, müüa vajaduse korral elujõulised osad ettevõttest ning jagada kahjud õiglaselt ja etteennustataval viisil. Need eesmärgid peaksid aitama vältida finantsturgude destabiliseerimist ning muuta maksumaksjale tekkivad kulud võimalikult väikeseks.
- (5) Mõned liikmesriigid on juba vastu võtnud õigusaktide muudatused, millega on kehtestatud mehhanismid makseraskustes krediidiasutuste kriiside lahendamiseks, samas kui teised liikmesriigid on väljendanud oma kavatsust sellised mehhanismid kehtestada, kui neid ei kehtestata liidu tasandil. Liikmesriikidevahelised erinevused krediidiasutuste kriiside lahendamise tingimustes, õigustes ja menetlustes võivad tõkestada siseturu sujuvat toimimist ning takistada eri riikide riigiasutuste vahelist koostööd raskustes piiriüleste pangagruppidega tegelemisel. See kehtib eriti sel juhul, kui riikide ametiasutustel ei ole eri lähenemisviiside tõttu krediidiasutuste üle ühesugust võimu või ühesugust suutlikkust krediidiasutuste kriiside lahendamiseks. Need erinevused kriisilahenduskorras võivad mõjutada liikmesriigiti erinevalt ka pankade rahastamise kulusid ning moonutada pankadevahelist konkurentsi. Tõhusa kriisilahenduskorra kehtestamine kõigis liikmesriikides on vajalik ka tagamaks, et asutused ei saa olla ühtsel turul kehtiva asutamissoiguse kasutamisel piiratud nende päritoluliikmesriigi finantssuutlikkusega nende maksejõuetust hallata.
- (6) Kõnealused takistused tuleks kõrvaldada ning võtta vastu eeskirjad tagamaks, et siseturu sätete rakendatavus ei satuks ohtu. Selleks tuleks kehtestada krediidiasutuste kriiside lahendamise eeskirjade suhtes minimaalsed kohustuslikud ühtlustatud eeskirjad.
- (7) Kuna liikmesriigid ei suuda võetavate meetmete eesmärgi ja eelkõige krediidiasutuste kriiside lahendamise eeskirjade ja menetluste ühtlustamist piisavalt saavutada ning kuna neid on mis tahes asutuse maksejõuetuse tagajärgede tõttu parem saavutada liidu tasandil, võib liit võtta meetmeid kooskõlas Euroopa Liidu lepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev direktiiv nimetatud eesmärkide saavutamiseks vajalikust kaugemale.

- (8) Selleks et tagada kooskõla olemasolevate liidu finantsteenuste valdkonna õigusaktidega ning võimalikult suur finantsstabiilsus kogu asutuste spektri ulatuses, tuleks kriisilahenduskorda kohaldada mitte üksnes krediidasutuste suhtes, vaid ka investeerimisühingute suhtes, mille suhtes kehtivad usaldatavusnõuded, mis on sätestatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. juuni 2006. aasta direktiivis 2006/49/EÜ investeerimisühingute ja krediidasutuste kapitali adekvaatsuse kohta²⁰. Kriisilahenduskorda tuleks kohaldada ka Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 2002. aasta direktiivis 2002/87/EÜ (milles käsitletakse finantskonglomeraati kuuluvate krediidasutuste, kindlustusseltside ja investeerimisühingute täiendavat järelevalvet ning millega muudetakse nõukogu direktiive 73/239/EMÜ, 79/267/EMÜ, 92/49/EMÜ, 92/96/EMÜ, 93/6/EMÜ ja 93/22/EMÜ ja Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiive 98/78/EÜ ja 2000/12/EÜ)²¹ sätestatud finantsvaldusettevõtjate ja segafinantsvaldusettevõtjate suhtes ning segavaldusettevõtjate ja finantseerimisasutuste suhtes, juhul kui need on krediidasutuse või investeerimisühingu tütarettevõtjad. Kriis on näidanud, et gruppi kuuluva üksuse maksejõuetus võib kiiresti mõjutada kogu grupi maksevõimet ning seega tuua kaasa isegi omaenda süsteemseid tagajärgi. Seepärast peaks ametiasutustel olema võimalus rakendada nende üksuste suhtes tõhusaid meetmeid, et vältida nakkust ning luua ühtne kriisilahenduskord kogu grupi jaoks tervikuna, sest gruppi kuuluva üksuse maksejõuetus võib kiiresti mõjutada kogu grupi maksevõimet.
- (9) Käesoleva direktiiviga ettenähtud kriisilahendusvahendite ja -õiguste kasutamine võib riivata aktsionäride ja võlausaldajate õigusi. Eelkõige rikub aktsionäride omandiõigusi ametiasutuste õigus kanda asutuse aktsiad või kõik või osa selle varadest üle erasektorist pärit ostjale ilma aktsionäride nõusolekuta. Lisaks võib õigus otsustada, missugused kohustused raskustes krediidasutusest välja kanda, lähtuvalt teenuste järjepidevuse tagamise ja finantsstabiilsusele negatiivse mõju vältimise eesmärgist, mõjutada võlausaldajate võrdset kohtlemist.
- (10) Riiklikud ametiasutused peaksid asutuse riski, suurust ja vastastikust seotust võtma arvesse maksevõime taaste- ja kriisilahenduskavades ning juhul, kui nad kasutavad oma käsutuses olevaid eri vahendeid, ning tagama kava asjakohase kohaldamise.
- (11) Selleks et tagada nõutavalt kiire tegutsemine ja sõltumatus majanduses osalejaist ning vältida huvide konflikte, peaksid liikmesriigid määrama käesoleva direktiivi alusel kriisilahendusega seonduvaid funktsioone ja ülesandeid täitma avaliku sektori haldusasutused. Liikmesriigid peaksid tagama, et kõnealustele kriisilahendusasutustele oleksid eraldatud asjakohased ressursid. Ametiasutuste määramise korral ei tohiks olla välistatud delegeerimine kriisilahendusasutuse vastutusel. Samas ei ole vaja kirjutada ette täpset ametiasutust, mille liikmesriigid peaksid kriisilahendusasutuseks määrama. Ehkki selle aspekti ühtlustamine soodustaks koordineerimist, sekkutaks sellega samuti märkimisväärselt liikmesriigi põhiseaduslikku ja haldussüsteemi. Piisava koordineerimise võib saavutada ka mitte nii sekkuva nõudega: kõik asutuste kriiside lahendamises osalevad riiklikud ametiasutused peaksid olema esindatud kriisilahenduskolleegiumides, kus koordineerimine toimub piiriülevalt või liidu tasandil. Seetõttu peaks liikmesriikidel olema vabadus valida, missugused asutused

²⁰ ELT L 177, 30.6.2006, lk 2011.

²¹ ELT L 35, 11.2.2003, lk 1.

kriisilahendusmeetmete võtmise eest vastutavad ja käesolevas direktiivis sätestatud õigusi rakendavad.

- (12) Arvestades krediidiastutuse maksejõuetuse võimalikke tagajärgi liikmesriigi finantssüsteemile ja majandusele ning võimalikku vajadust kasutada kriisi lahendamiseks riiklikke vahendeid, peaks kriisijuhtimisse ja -lahendamisse olema juba varases staadiumis tihedalt kaasatud liikmesriigi rahandusministeerium või muud asjaomased ministeeriumid.
- (13) Liidus tegutsevate asutuste või gruppide kriiside tõhusaks lahendamiseks on vaja pädevate asutuste ja kriisilahendusasutustega teha koostööd järelevalve- ja kriisilahenduskollegiumides kõigi direktiiviga hõlmatud etappide jooksul alates maksevõime taaste- ja kriisilahenduskavade ettevalmistamisest kuni asutuse kriisi tegeliku lahendamiseni. Pädevate asutuste vaheliste erimeelsuste korral otsuste osas, mida tuleb teha käesoleva direktiivi kohaselt asutuste suhtes, peaks Euroopa Pangandusjärelevalvel (EBA) olema viimase abinõuna siduv vahendajaroll. Sellega seoses peaks EBA-l olema õigus teha otsuseid, millega nõutakse riiklikelt ametiasutustelt konkreetsete meetmete võtmist või meetmetest hoidumist vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. novembri 2010. aasta määrusele nr 1093/2010, millega asutatakse Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Pangandusjärelevalve), muudetakse otsust nr 716/2009/EÜ ning tunnistatakse kehtetuks komisjoni otsus 2009/78/EÜ²².
- (14) Selleks et tagada ühtne ja järjepidev lähenemisviis käesoleva direktiiviga hõlmatud valdkonnas, peaks EBA-l olema ka õigus võtta vastu juhiseid ning töötada välja regulatiivsed ja tehnilised standardid, mida komisjon peab Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 290 kohaste delegeeritud õigusaktidega kinnitama.
- (15) Selleks et makseraskustes asutustega tõhusalt tegeleda, peaks ametiasutustel olema õigus kehtestada ettevalmistavad ja ennetavad meetmed.
- (16) On oluline, et kõik asutused koostavad maksevõime taastekava ja ajakohastavad seda regulaarselt, sätestades selles meetmed, mida kõnealused asutused rakendavad eri olukordade ja eri stsenaariumide korral. Kava peaks olema üksikasjalik ja tuginema realistlikele eeldustele, nii et see oleks teostatav väga mitmesuguste ränkade ja karmide stsenaariumide puhul. Maksevõime taastekava koostamise nõuet tuleks siiski kohaldada proportsionaalselt vastavalt asutuse või grupi süsteemsele tähtsusele. Samalaadselt tuleks kava kohustuslike komponentide juures arvesse võtta asutuse rahastamisallikate olemust ja astet, mil määral asutus saab kindlalt loota grupi toetusele. Asutustel peaks lasuma kohustus esitada oma kava järelevalveasutusele põhjalikuks hindamiseks, et teha kindlaks, kas kava on kõikehõlmav ning kas selle abil on võimalik taastada õigel ajal asutuse elujõulisus ka finantsraskuste ajal.
- (17) Kui asutus ei esitada nõuetekohast maksevõime taastekava, peaks järelevalveasutusel olema õigus nõuda asutuselt mis tahes vajalike meetmete võtmist kavas tuvastatud puuduste kõrvaldamiseks, sealhulgas nõuda asutuselt oma ärimudeli või rahastamisstrateegia muutmist. Kõnealune nõue võib mõjutada Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikliga 16 tagatud ettevõtlusvabadust. Kõnealuse põhiõiguse piiramine on siiski vajalik selleks, et saavutada finantsstabiilsus ning kaitsta

²² ELT L, ..., lk

hoiustajaid ja võlausaldajaid. Eelkõige on sellist piirangut vaja selleks, et tugevdada asutuste äritegevust ja vältida nende liigset suurenemist või ülemääraste riskide võtmist, ilma et suudetaks toime tulla tagasilöökide ja kahjudega ning taastada oma kapitalibaas. Samuti on piirang proportsionaalne, kuna üksnes ennetava tegevusega saab tagada, et rakendatakse asjakohaseid ettevaatusabinõusid ning seega on piirang kooskõlas Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikliga 52.

- (18) Kriisilahenduse kavandamine on kriisi tõhusa lahendamise oluline osa. Ametiasutustel peaks olema kogu teave, mida on vaja planeerimiseks, kuidas asutuse või piiriülese grupi olulised funktsioonid oleks võimalik selle asutuse või muu piiriülese grupi muust äritegevusest isoleerida ja üle kanda, et tagada selle oluliste funktsioonide säilimine ja jätkuv toimimine. Kriisilahenduskava koostamise nõuet tuleks siiski lihtsustada vastavalt asutuse või grupi süsteemsele tähtsusele.
- (19) Kriisilahendusametiasutustel peaks olema õigus nõuda asutuse või grupi struktuuri või ülesehituse muutmist, et kõrvaldada reaalsed takistused, mis pärssivad kriisilahendusvahendite rakendamist, ning tagada, et kriisi oleks kõnealustes üksustes võimalik lahendada. Kõigi asutuste võimaliku süsteemsuse tõttu on finantsstabiilsuse säilitamise seisukohast oluline, et ametiasutustel oleks võimalik lahendada mis tahes asutuse kriis. Selleks et järgida Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklis 16 sätestatud ettevõtlusvabaduse õigust, tuleks piirata ametiasutuste kaalutlusõigust üksnes selles ulatuses, mis on vajalik asutuse struktuuri ja tegevuse lihtsustamiseks, et tõhustada vaid asutuse kriisi lahendamist. Lisaks peaksid kõik sel eesmärgil kehtestatavad meetmed olema kooskõlas liidu õigusega. Meetmed ei tohiks olla ei otseselt ega kaudselt rahvuse tõttu diskrimineerivad ning need peaksid olema põhjendatud kaalukama argumendiga, et neid rakendatakse lähtuvalt avalikust huvist. Et teha kindlaks, kas meetet rakendati üldistes avalikes huvides, peaks kriisilahendusametiasutustel olema võimalik saavutada oma eesmärk seoses kriisi lahendamisega ilma, et nad peaksid põrkuma takistustele, mis ei lase kriisilahendusvahendeid kasutada või nõrgestavad nende suutlikkust rakendada neile antud õigusi. Samuti ei tohiks meede ületada eesmärkide saavutamiseks minimaalselt vajalikku. Rakendatavate meetmete üle otsustamisel peaksid kriisilahendusametiasutused võtma arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. novembri 2010. aasta määrusega (EL) nr 1092/2010 (finantssüsteemi makrotasandi usaldatavusjärelevalve kohta Euroopa Liidus ja Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu asutamise kohta)²³ loodud Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu hoiatusi ja soovitusi.
- (20) Asutuses või grupis tekkinud kriisi lahendamise kavandatavate meetmete ei tohiks takistada asutusi kasutamast neile Euroopa Liidu toimimise lepinguga antud asutamiseõigust.
- (21) Maksevõime taaste- ja kriisilahenduskavades ei tohiks eeldada, et vajaduse korral saadakse erakorralist riiklikku finantstoetust, ega lükata kahjuriski maksumaksja õlule. Juurdepääsu keskpanga pakutavatele likviidsusvahenditele, sealhulgas hädaolukorra likviidsusvahenditele, ei peaks käsitama erakorralise riikliku finantstoetusena, tingimusel et asutus on likviidsustoetuse andmise ajal maksevõimeline ning selline toetus ei moodusta üldise abipaketi osa; et kogu abivahendile on antud tagatis, mille

²³ ELT L 331, 15.12.2010, lk 1.

väärtus on alla hinnatud vastavalt selle kvaliteedile ja turuväärtusele ning et keskpank võtab meetme omal algatusel ja sellel puudub riiklik edasitagatis.

- (22) Finantstoetuse andmist piiriülese grupi ühelt üksuselt sama grupi teisele üksusele on praegu kitsendatud mitme riiklikes õigusaktides sätestatud piiranguga. Need sätted on ette nähtud selleks, et kaitsta iga üksiku üksuse võlausaldajaid ja aktsionäre. Nendes ei võeta aga arvesse sama grupi üksuste vastastikust sõltuvust ja grupi huvi. Grupi huvi mõiste on kohtupraktika või õigusnormide kaudu välja arendatud ainult teatavates riiklikes õigussüsteemides. Selles mõistes võetakse grupi iga üksiku üksuse huvi kõrval arvesse ka iga gruppi kuuluva üksuse kaudset huvi grupi kui terviku heaolu vastu. Samas tõlgendatakse seda mõistet liikmesriigiti erinevalt ning see ei anna vajalikku õiguskindlust. Seepärast on asjakohane sätestada, millistel tingimustel võivad samasse piiriülesesse pangagrupperi kuuluvad üksused anda üksteisele finantstoetust, et tagada grupi kui terviku finantsstabiilsus. Grupi üksuste vaheline finantstoetuse andmine peaks olema vabatahtlik. On asjakohane, et liikmesriigid ei seaks otseselt ega kaudselt asutamiseõiguse kasutamise tingimuseks finantstoetuse andmise lepingu olemasolu.
- (23) Finantsstabiilsuse säilitamise seisukohalt on tähtis, et pädevad asutused oleksid suutelised peatama asutuse finants- ja majandusolukorra halvenemise enne, kui asutus jõuab punkti, kust alates ametiasutustel ei ole muud võimalust kui kasutada kriisilahendusmeetmeid. Selleks tuleks anda pädevatele asutustele õigused varaseks sekkumiseks, sealhulgas õigus asendada asutuse juhtorgan erihalduriga: see toimiks vahendina, millega avaldada kõnealusele asutusele survet, et see võtaks meetmeid oma finantsilise usaldusväarsuse taastamiseks ja/või korraldaks oma äritegevuse juba varajases staadiumis ümber selliselt, et tagada oma elujõulisus. Erihalduri ülesanne peaks olema võtta kõik vajalikud meetmed ja otsida lahendusi, et asutuse finantsseisundit parandada. Erihalduri määramine ei tohiks siiski piirata liidu ja liikmesriikide äriühinguõiguse kohaseid aktsionäride või omanike mis tahes õigusi või menetluslikke kohustusi ning seejuures tuleks seoses investeringute kaitsega täita liidu või liikmesriikide rahvusvahelisi kohustusi. Varase sekkumise õigused peaksid hõlmama õigusi, mis on juba kindlaks määratud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. juuni 2006. aasta direktiiviga 2006/48/EÜ krediidiasutuste asutamise ja tegevuse kohta²⁴ olukorra puhuks, mida ei käsitata varase sekkumisena, kui ka muid õigusi, mida peetakse vajalikuks asutuse finantsilise usaldusväarsuse taastamiseks.
- (24) Kriisilahendusraamistikuga tuleks ette näha kriisi lahendamine õigel ajal, st enne, kui maksevõimetus kajastub investeerimisühingu bilansis ja enne, kui kogu omakapital on likvideeritud. Kriisi tuleks hakata lahendama siis, kui asutus ei ole enam või tõenäoliselt ei ole enam elujõuline ning muud meetmed on osutunud ebapiisavaks, et asutuse maksejõuetust ära hoida. Asjaolu, et asutus ei vasta tegevusloa nõuetele, ei tohiks iseenesest õigustada kriisi lahendamise alustamist, eelkõige juhul kui asutus on või tõenäoliselt on veel elujõuline. Asutus on makseraskustes või tõenäoliselt satub nendesse, kui ta rikkunud või on tõendeid, et ta võib rikkuda tegevusloa kehtivuse jätkumisega seotud kapitalinõudeid, sest ta on kandnud või kannab tõenäoliselt kahju, mis ammendab kõik või põhimõtteliselt kõik selle omavahendid, kui asutuse varad on kohustustest väiksemad või jäävad tõenäoliselt kohustustest väiksemaks, kui asutus ei suuda või tõenäoliselt ei suuda oma kohustusi õigel ajal tasuda või kui asutus taotleb

²⁴ ELT L 177, 30.6.2006, lk 1.

erakorralist riiklikku finantstoetust. Vajadus keskpangast erakorralise likviidsusabi järele ei peaks iseenesest olema tingimus, millega saaks piisavalt tõendada, et asutus ei suuda või lähiajal tõenäoliselt ei suuda oma kohustusi õigel ajal tasuda. Selleks et säilitada finantsstabiilsus, eelkõige süsteemse likviidsuspuudujäägi korral, ei tohiks keskpankade antavad riigigarantiid likviidsusvahenditele või äsja võetud kohustustele antavad riigigarantiid anda õigust kriisilahendusraamistiku kohaldamiseks, kui on täidetud mitu tingimust. Eelkõige tuleks riigigarantiimeetmed riigiabi raamistiku alusel heaks kiita ning need ei tohiks moodustada üldise abipaketi osa, samuti tuleks garantiimeetmete rakendamist ajaliselt rangelt piirata. Mõlemal juhul peab pank olema maksevõimeline.

- (25) Kriisilahendusasutuse õigusi tuleks kohaldada ka finantsvaldusettevõtjate suhtes juhul, kui nii finantsvaldusettevõtja kui ka selle tütarettevõtja on makseraskustes või tõenäoliselt satuvad makseraskustesse. Lisaks hoolimata asjaolust, et valdusettevõtja ei pruugi sattuda ega tõenäoliselt ei satu makseraskustesse, tuleks kriisilahendusasutuse õigusi kohaldada valdusettevõtja suhtes juhul, kui üks või enam krediidasutuse või investeerimisühingu tütarettevõtjat vastavad kriisilahenduse tingimustele ning kriisilahendusvahendite rakendamine ja kriisilahendusõiguste kasutamine seoses valdusettevõtjaga on vajalik ühe või enama tütarettevõtja kriisi lahendamiseks või grupi kui terviku kriisi lahendamiseks.
- (26) Juhul kui asutus on makseraskustes või tõenäoliselt nendesse satub, peaks riikide ametiasutustel olema käepärast minimaalne ühtlustatud kogum kriisilahendusvahendeid ja -õigusi. Nende kasutamine võiks olla lubatud ainult ühesugustel tingimustel, eesmärkidel ja üldpõhimõtetel. Kui kriisilahendusasutus on otsustanud kohaldada asutuse suhtes kriisilahendust, tuleks tavaline maksejõuetusmenetlus välistada. Lisaks käesoleva direktiiviga ettenähtud õigustele ja vahenditele tuleks liikmesriikidele anda kriisilahendusasutuste õigused ja vahendid. Kõnealuste lisavahendite ja -õiguste kasutamine peaks olema siiski kooskõlas käesolevas direktiivis sätestatud põhimõtete ja eesmärkidega. Eelkõige ei peaks selliste vahendite või õiguste kasutamine mõjutama piiriüleste gruppide kriiside tulemuslikku lahendamist ning see peaks tagama selle, et aktsionärid kannavad kahju.
- (27) Selleks et vältida ebamoraalse käitumise ohtu, peaks igal maksejõuetul asutusel olema võimalik turult lahkuda, sõltumata oma suuruselt või vastastikusest seotusest teiste asutustega, ilma et see põhjustaks süsteemseid katkestusi. Makseraskustes asutus tuleks põhimõtteliselt likvideerida tavalise maksejõuetusmenetluse kohaselt. Likvideerimine vastavalt tavalisele maksejõuetusmenetlusele võib aga ohustada finantsstabiilsust, põhjustada katkestusi oluliste teenuste osutamises ning vähendada hoiustajate kaitset. Sellisel juhul on olemas avalik huvi, et rakendataks kriisilahendusvahendeid. Seega peaks kriisilahenduse eesmärk olema tagada tähtsate finantsteenuste katkematu toimimine, säilitada finantssüsteemi stabiilsus, vähendada ebamoraalse käitumise ohtu, välistades olukorra, et makseraskustes asutus jääb lootma riiklikule finantstoetusele, ning kaitsta hoiustajaid.
- (28) Alati tuleks kaaluda maksejõuetu asutuse hallatud likvideerimist, enne kui võib võtta vastu otsuse asutuse säilitamise kohta tegevust jätkava ettevõtte. Maksejõuetu asutuse võiks säilitada tegevust jätkava ettevõtte ainult erasektori vahendite arvelt. See oleks võimalik saavutada ettevõtte müügi teel erasektorit esindavale ostjale või ülevõtmise teel erasektorit esindava ostja poolt, asutuse kohustuste allahindamise teel

või tema võlgade konverteerimise teel omakapitali osaks, et saavutada rekapiitaliseerimine.

- (29) Kriisilahendusasutused peaksid kriisilahendusvahendite rakendamisel ja kriisilahendusõiguste kasutamisel veenduma, et aktsionärid ja võlausaldajad kannavad kahjustest asjakohase osa, juhul vahetatakse välja, asutuse kriisi lahendamise kulud viiakse miinimumini ning kõiki maksejõuetu asutuse sama klassi võlausaldajaid koheldakse ühtmoodi. Juhul kui kriisilahendusvahendite kasutamine hõlmab riigiabi andmist, tuleb sekkumist hinnata vastavalt kõnealuse riigiabi saamiseks sätestatud tingimustele. Riigiabi võib muu hulgas kaasata, kui kriisilahendusfonde või hoiuste tagamise fonde kasutatakse makseraskustes asutuste kriisi lahendamise abistamiseks.
- (30) Aktsionäride ja võlausaldajate õiguste kitsendused peaksid olema kooskõlas põhiõiguste harta artiklis 52 sätestatud põhimõtetega. Seepärast tuleks kriisilahendusvahendeid rakendada ainult nende krediitiasutuste suhtes, mis on sattunud raskustesse või tõenäoliselt satuvad raskustesse, ning ainult sel juhul, kui see on vajalik lähtuvalt finantsstabiilsuse eesmärgist üldistes huvides. Eelkõige tuleks kriisilahendusvahendeid kohaldada, kui asutust ei ole võimalik likvideerida vastavalt tavalisele maksejõuetusmenetlusele, kuna see destabiliseeriks finantsüsteemi ning on vaja võtta meetmeid, et tagada süsteemselt tähtsate funktsioonide kiire ülevõtmine ja jätkuv toimimine, ning kui puudub põhjendatud lootus, et ükski alternatiivne erasektoripoolne lahendus, sealhulgas kapitali suurendamine olemasolevate aktsionäride või kolmanda isiku poolt oleks piisav, et taastada asutuse täielik elujõulisus.
- (31) Sekkumine omandiõigustesse ei tohiks olla ebaproportsionaalne. Seetõttu ei peaks mõjutatud aktsionärid ja võlausaldajad kandma suuremat kahju, kui nad oleksid kandnud juhul, kui asutus oleks kriisilahendusmeetmete võtmise asemel samal ajal likvideeritud. Kriisilahenduse objektiks oleva asutuse varade osalise ülekandmise korral erasektorist pärit ostjale või sildasutusele tuleks järelejäanud osa sellest asutusest likvideerida tavalise maksejõuetusmenetluse alusel. Selleks et kaitsta aktsionäre ja võlausaldajaid, kes on asutuse likvideerimismenetlusest väljas, peaks neil olema õigus saada likvideerimismenetluses oma nõuded maksetena, mis on vähemalt nii suured kui see, mida nad oleksid saanud juhul, kui kogu asutus oleks likvideeritud tavapärase maksejõuetusmenetluse alusel.
- (32) Selleks et kaitsta aktsionäride ja võlausaldajate õigust saada samaväärsed maksed, mida nad oleksid saanud tavapärase maksejõuetusmenetluse alusel, tuleks kehtestada selged kohustused seoses asutuse varade ja kohustuste hindamisega ning tuleks näha ette piisav aeg, et hinnata nõuetekohaselt kohtlemist, mida nad oleksid saanud juhul, kui asutus oleks likvideeritud tavalise maksejõuetusmenetluse alusel. Sellist hindamist tuleks alustada juba sekkumise varases etapis. Enne kriisilahendusmeetmete võtmist tuleks hinnata asutuse varasid ja kohustusi ning seda, kas aktsionäre ja võlausaldajaid koheldi samamoodi, nagu oleks neid koheldud tavalise maksejõuetusmenetluse alusel. Sellise hindamise suhtes kohaldatakse kohtulikku kontrolli ainult koos kriisilahendusotsusega. Lisaks tuleks kehtestada kohustus teha pärast kriisilahendusvahendite kohaldamist tagasivaateline võrdlus, et hinnata, kuidas on aktsionäre ja võlausaldajaid koheldud tegelikult ja kuidas oleks neid koheldud tavalise maksejõuetusmenetluse alusel. Kui on tehtud kindlaks, et aktsionärid ja võlausaldajad on saanud oma nõuded maksetena, mis on väiksemad kui see, mida nad oleksid saanud tavalise maksejõuetusmenetluse alusel, peaks neil olema õigus saada vahe ulatuses

hüvitist. Erinevalt hindamisest, mis tehakse enne kriisilahendusmeetmete võtmist, peaks olema võimalik teha kõnealune võrdlus kriisilahendusotsusest eraldi. Liikmesriikidel peaks olema õigus otsustada menetluse üle, kuidas makstakse aktsionäridele ja võlausaldajatele kohtlemisest tingitud erinevus, mis on kindlaks tehtud. Kõnealune erinevus, kui see on kindlaks tehtud, tuleks maksta käesoleva direktiiviga kehtestatud rahastamismehhanismi alusel.

- (33) On tähtis, et asutuse maksejõuetusest tulenevaid kahjusid tunnistataks. Juhtpõhimõtteks makseraskustes asutuse varade ja kohustuste väärtuse määramisel peaks olema nende turuväärtus kriisilahendusvahendite rakendamise hetkel, juhul kui turud toimivad normaalselt. Kui turgude toimimine on tõeliselt häiritud, võib väärtuseks määrata varade ja kohustuste nõuetekohaselt põhjendatud tegeliku pikaajalise väärtuse. Küsimuse pakilisust arvestades peaks kriisilahendusametustel olema võimalik teostada makseraskustes asutuse varade või kohustuste kiirhindamine. See hindamine on esialgne ning kehtib hetkeni, kui on läbi viidud sõltumatu hindamine.
- (34) Turu usalduse hoidmiseks ja nakkuse miinimumini viimiseks tuleb kiiresti tegutseda. Kui asutuse suhtes on jõutud seisukohale, et see on makseraskustes või tõenäoliselt satub nendesse, ei tohiks kriisilahendusametused asjakohaste meetmete võtmisega viivitada. Asjaolud, mille korral asutus võiks muutuda maksejõuetuks, ning eelkõige võttes arvesse olukorra kiireloomulisust, peaksid kriisilahendusametused saama võtta kriisilahendusmeetmeid, ilma et kehtestataks kohustust kasutada kõigepealt varase sekkumise õigusi.
- (35) Kriisilahendusvahendeid tuleks rakendada enne mis tahes rahasüsti asutusele avalikust sektorist või samaväärset erakorralist riiklikku finantstoetust. See ei tohiks siiski takistada hoiuste tagamise skeemide või kriisilahendusfondide kasutamist kriisilahenduse rahastamise eesmärgil. Sellega seoses tuleks erakorralise riikliku finantstoetuse või kriisilahendusfondide, sealhulgas hoiuste tagamise fondide kasutamist hinnata koos asjaomaste riigiabi sätetega.
- (36) Kriisilahendusvahendid peaksid hõlmama õigust müüa ettevõtte erainvestorist ostjale, moodustada sildasutus, eraldada makseraskustes asutuse head varad halbadest varadest ning vabastada makseraskustes asutus kohustustest..
- (37) Kui kriisilahendusvahendite rakendamise raames on asutuse süsteemselt olulised teenused või elujõulised ärivaldkonnad üle kantud usaldusväärsesse üksusesse, näiteks erainvestorist ostjale või sildasutusele, tuleks ülejäänud osa asutusest likvideerida sobiva aja jooksul, pidades silmas makseraskustes asutuse võimalikku vajadust pakkuda teenuseid või toetust, et võimaldada ostjal või sildasutusel nimetatud ülekandmise tulemusena omandatud tegevust või teenuste osutamist jätkata.
- (38) Ettevõtte müügi vahend peaks võimaldama ametiasutustel teostada asutuse või selle osade müüki ühele või mitmele ostjale ilma aktsionäride nõusolekuta. Ettevõtte müügi vahendi rakendamisel peaksid ametiasutused korraldama kõnealuse asutuse või selle äritegevuse osa turustamise avatud, läbipaistval ja mittediskrimineerival viisil, püüdes samas saavutada asjaomaste varade ja kohustuste võimalikult kõrge müügihinna.
- (39) Selleks et kaitsta aktsionäride ja võlausaldajate õigust saada samaväärsed maksed, mida nad oleksid saanud tavapärase maksejõuetusmenetluse alusel, peaks varade

osalisest ülekandmisest saadava tulu saama kriisilahenduse objektiks olev asutus. Kõigi aktsiate või kõigi varade, õiguste ja kohustuste ülekandmise korral peaksid varade ülekandmisest saadava tulu saama makseraskustes asutuse aktsionärid. Tulude arvutamisel tuleks neist maha arvata makseraskustes asutuse ja kriisilahenduse protsessi raames tekkinud kulud.

- (40) Selleks et ettevõtte müügi vahendit rakendada õigel ajal ja kaitsta finantsstabiilsust, tuleks olulise osaluse ostjat erandina direktiivis 2006/48/EÜ sätestatud tähtaegadest hinnata viivitamata.
- (41) Teavitamine makseraskustes asutuse müüki panekust ning läbirääkimistest võimalike omandajatega enne ettevõtte müügi vahendi rakendamist on tõenäoliselt süsteemse olulisusega. Selleks et tagada finantsstabiilsus, on oluline, et selle teabe üldsusele avalikustamist, mis on nõutav vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 28. jaanuari 2003. aasta direktiivile 2003/6/EÜ siseringitehingute ja turuga manipuleerimise (turu kuritarvitamise) kohta,²⁵ saaks edasi lükata nii kauaks, kui see on vajalik asutuse kriisi lahendamise kavandamiseks ja struktureerimiseks turu kuritarvitamist käsitleva korra kohaselt lubatavate viivitustega.
- (42) Kriisilahenduseasutuse kontrolli all oleva asutusena peaks sildasutuse peamine eesmärk olema tagada, et oluliste teenuste osutamine maksejõuetu asutuse klientidele jätkuvalt toimiks ning olulised finantstoimingud ei katkeks. Sildasutust tuleks käitada kui elujõulist tegevust jätkavat ettevõtet ning see tuleks panna uuesti müüki niipea kui võimalik või likvideerida, kui see ei ole enam elujõuline.
- (43) Varade eraldamise vahend peaks võimaldama ametiasutustel kanda alatootlikud või ebatõhusad varad eraldi kohta. Seda vahendit tohiks kasutada ainult koos teiste vahenditega selleks, et vältida makseraskustes asutuse kohatut konkurentsieelist.
- (44) Tõhusa kriisilahenduskorra raames peaks määr, kui suures ulatuses makseraskustes asutuse kriisilahenduskulud langevad maksumaksjate kanda, olema võimalikult väike. Samuti tuleks tagada, et ka suurte ja süsteemsete asutuste kriisilahendus ei ohustada finantsstabiilsust. Kohustustest vabastamise vahendiga see eesmärk saavutatakse, tagades, et asutuse võlausaldajad kannavad asjakohaseid kahjusid ning nende kanda jääb ka asjakohane osa nendest kuludest. Sellest eesmärgist lähtuvalt on finantsstabiilsuse nõukogu andnud soovitusi, et kriisilahenduse raamistikku tuleks kaasata võlgade õiguspärase allahindamise õigused, mida saaks kasutada täiendava valikuna koos teiste kriisilahendusvahenditega.
- (45) Selleks et tagada, et kriisilahendusasutustel oleksid eri olukordades kasutada paindlikud võimalused kahjude kirjutamiseks võlausaldajate arvele, on asjakohane, et kriisilahendusasutustel peaks olema võimalus rakendada kohustustest vabastamise vahendit nii sel juhul, kui eesmärk on lahendada makseraskustes asutuse kriis niiviisi, et see jätkab tegevust jätkava ettevõtteks, kui ka juhul, kui süsteemselt tähtsad teenused kantakse üle sildasutusse ning ülejäänud osa asutusest lõpetab tegevuse ja likvideeritakse.
- (46) Kui kohustustest vabastamise vahendit rakendatakse eesmärgiga taastada makseraskustes asutuse kapital, võimaldamaks tal toimida edasi tegevust jätkava

²⁵ ELT L 96, 12.4.2003, lk 16.

ettevõttena, peaks kriisi lahendamise kohustustest vabastamise abil alati kaasnema juhtkonna väljavahetamine ning asutuse ja selle tegevusvaldkondade järgnev restruktureerimine viisil, mis oleks suunatud asutuse maksejõuetuse põhjustele. Nimetatud restruktureerimine tuleks läbi viia ettevõtte reorganiseerimiskava elluviimise kaudu. Vajaduse korral peaksid sellised kavad olema kooskõlas restruktureerimiskavadega, mille asutused peavad liidu riigiabi raamistiku alusel esitama komisjonile. Eelkõige peaks kava lisaks meetmetele, mille eesmärk on taastada asutuse pikaajaline elujõulisus, hõlmama meetmeid, millega piiratakse abi suurust miinimumiga ja koormuse jagamist, ning meetmeid konkurentsimoonutuste piiramiseks.

- (47) Kohustustest vabastamise vahendit ei ole asjakohane kohaldada nõuete suhtes, mis on tagatud, tagatisega kaetud või muul moel garanteeritud. Selleks et tagada, et kohustustest vabastamise vahend oleks tõhus ja saavutaks oma eesmärgi, on siiski soovitatav, et seda võiks rakendada sedavõrd mitmesugustele makseraskustes asutuse tagamata kohustustele kui võimalik. Sellest hoolimata on asjakohane välistada teatud liiki tagamata kohustused selliste kohustuste hulgast, mille suhtes saaks kohaldada kohustustest vabastamise vahendit. Lähtuvalt halduspoliitilistest põhjustest ning tõhusa kriisilahenduse eesmärkidest ei tohiks kohustustest vabastamise vahendit kohaldada nende hoiuste suhtes, mis on kaitstud vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. mai 1994. aasta direktiivile 94/19/EÜ (hoiuste tagamise skeemide kohta),²⁶ kohustuste suhtes makseraskustes asutuse töötajate ees ning äriliste nõuete suhtes, mis on seotud kaupade ja teenustega, mis on vajalikud asutuse igapäevaseks toimimiseks.
- (48) Selliste hoiustajate suhtes, kelle hoiused on tagatud hoiuste tagamise skeemidega, ei tohiks kohustustest vabastamise vahendit rakendada. Hoiuste tagamise skeem aitab siiski kriisilahenduse protsessi rahastada sel määral, mil see oleks aidanud hüvitada hoiustajatele tekitatud kahjud. Kohustustest vabastamise õigusega tagataks see, et hoiustajatel on jätkuvalt juurdepääs oma hoiustele. See on peamine põhjus, miks hoiuste tagamise skeem kehtestati. Kui kõnealuseid skeeme sellistel juhtudel ei kaasataks, tähendaks see ebaõiglast eelist ülejäänud võlausaldajate ees, kelle suhtes kasutab kriisilahendusamet oma õigusi.
- (49) Üldiselt peaksid kriisilahendusametused rakendama kõigil juhtudel kohustustest vabastamise vahendit, austades võlausaldajate võrdse kohtlemise põhimõtet ning nõuete õiguspärasest nõudeõiguse järku vastavalt kehtivale maksejõuetusseadusele. Kahjud tuleks esmalt kanda täies mahus omakapitali hulka ning jagada aktsionäride vahel kas aktsiate tühistamise teel või nende väärtuse karmi alandamise teel. Kui kõnealused vahendid ei ole piisavad, tuleks allutatud võlg konverteerida või alla hinnata. Kui allutatud nõudeõiguse järguga kohustused on täielikult konverteeritud või alla hinnatud, tuleks konverteerida või hinnata alla kõrgema nõudeõiguse järguga kohustused.
- (50) Selleks et hoida ära seda, et asutused liigitavad oma kohustused sellisel viisil, mis mõjutab kohustustest vabastamise vahendi tulemuslikkust, on asjakohane ette näha, et asutustel peaks kogu aeg olema omavahendite, allutatud võla ja kõrgema nõudeõiguse järguga kohustuste kogusumma, mille suhtes kohaldatakse kohustustest vabastamise

²⁶ EÜT L 135, 31.5.1994, lk 5–14.

vahendit, ning see on väljendatud protsendina asutuse kohustustest kokku, mis ei kvalifitseeru omavahenditena direktiivi 2006/48/EÜ või direktiivi 2006/49/EÜ kohaldamisel. Kriisilahendusasutustel peaks olema võimalik nõuda, et kõnealune protsent moodustub täielikult või osaliselt omavahenditest ja allutatud võlast.

- (51) Liikmesriigid peaksid tagama, et kahjud korvatakse täielikult esimese ja teise taseme omavahendiinstrumentidest väljaandva asutuse elujõuetuks muutumise hetkel. Vastavalt sellele tuleks kriisilahendusasutustelt nõuda, et nad hindaksid need instrumendid sellisel hetkel tervikuna alla või konverteeriks need esimese taseme põhiomavahendite instrumentideks, tehes seda elujõuetuks muutumise hetkel, kuid enne, kui rakendatakse muid kriisilahendusmeetmeid. Elujõuetuks muutumise hetke all tuleb siinkohal mõista hetke, millal asjaomane riiklik ametiasutus otsustab, et asutuses on täidetud kriisilahenduse rakendamise tingimused, või hetke, millal ametiasutus otsustab, et need tingimused saavad asutuses täidetuks või asutus lakkab olemast elujõuline, kui neid kapitaliinstrumente alla ei hinnata. Tõsiasi, et käesoleva direktiiviga sätestatud asjaoludel need instrumendid hinnatakse ametiasutuste poolt alla või konverteeritakse, tuleks instrumendi põhitingimustes tunnistada, ning samuti mis tahes prospektis või pakkumisdokumentides, mis seoses nende instrumentidega avaldatakse või välja jaotatakse.
- (52) Kohustustest vabastamise vahendiga, millega säilitatakse ettevõtte tegevus, tuleks maksimeerida võlausaldajate nõuete väärtust, tugevdada kindlust turul ning veenda vastaspooli. Selleks et veenda investoreid ja turu vastaspooli ning minimeerida selle mõju, peaks olema võimalik, et kohustustest vabastamise vahendit ei kohaldataks enne 1. jaanuari 2018.
- (53) Kriisilahendusasutustel peaksid olema kõik õiguslikud õigused, mida saaks kriisilahendusvahendite rakendamisel erinevates kombinatsioonides kasutada. Need peaksid hõlmama õigusi kanda üle makseraskustes asutuse aktsiaid või varasid, õigusi ja kohustusi muusse üksusesse, näiteks teise krediitiasutusse või sildasutusse; makseraskustes asutuse aktsiate mahakandmise või tühistamise või selle võlgade allahindamise või konverteerimise õigusi; juhtkonna väljavahetamise õigusi ning õigust seada nõuete väljamaksmisele ajutine moratorium Samuti võib vaja olla lisaõigusi, sealhulgas õigust nõuda grupi teistelt üksustelt oluliste teenuste osutamise jätkamist.
- (54) Ei ole vaja kirjutada ette täpseid vahendeid, millega kriisilahendusasutused peaksid maksejõuetu asutuse tegevusse sekkuma. Kriisilahendusasutustel peaks olema valida, kas haarata juhtimine enda kätte otsese sekkumise teel asutusse või vastava korralduse alusel. Selle üle võiksid nad otsustada lähtuvalt juhtumi asjaoludest. Tõhusa liikmesriikidevahelise koostöö seisukohast ei tundu ühtse mudeli sätestamine olevat praegu asjakohane.
- (55) Kriisilahendusraamistik peaks hõlmama menetluslikke nõudeid tagamaks, et kriisilahendusmeetmetest korrektselt teavitataks ning et need avalikustataks. Teisalt arvestades, et teave, mis kriisilahenduse käigus kriisilahendusasutuste ja nende kutseliste nõustajate kätte satub, on tõenäoliselt küllaltki tundlik, peaksid enne kriisilahenduse määramise otsuse avalikustamist kehtima selle teabe suhtes ranged konfidentsiaalsusnõuded.

- (56) Riiklikel ametiasutustel peaksid olema ka toetavad õigused, millega tagataks aktsiate või võlainstrumentide ning varade, õiguste ja kohustuste ülekandmise tõhusus. Need õigused peaksid sisaldama õigust kõrvaldada üle kantud instrumentidelt või varadelt kolmandate isikute õigused, õigust sundida peale lepinguid ning kehtestada üle kantud varade ja aktsiate saajaga vastastikuste kokkulepete jätkuva kehtivuse tingimusi. Samas ei peaks see mõjutama töötajate õigust lõpetada oma tööleping. Samuti ei peaks see mõjutama poole õigust öelda leping üles muul põhjusel kui pelgalt makseraskustes asutuse asendumine uuega asutusega Kriisilahendusametustel peaks olema ka toetav õigus nõuda, et järelejääv asutus, mille tegevus lõpetatakse tavalise maksejõuetusmenetluse korras, osutaks jätkuvalt selliseid teenuseid, mis on vajalikud, võimaldamaks asutusel, kellele varad või aktsiad ettevõtte müügi vahendi või sildasutuse vahendi rakendamise raames üle kanti, tegeleda oma äritegevusega.
- (57) Kooskõlas põhiõiguste harta artikliga 47 on asjaomastel pooltel õigus õiglasele menetlusele ning tõhusale õiguskaitsevahendile neid mõjutavate meetmete vastu. Seepärast peaks kriisilahendusametuste poolt vastu võetud otsuste suhtes kohaldama kohtulikku läbivaatamist. Kuna käesoleva direktiivi eesmärk on hõlmata äärmiselt kiireloomulised olukorrad ning kuna kriisilahendusametuste mis tahes otsus võib takistada oluliste funktsioonide jätkumist, on vaja ette näha, et taotluse esitamine läbivaatamiseks või mis tahes vahepealne kohtuotsus ei tohi peatada kriisilahendusotsuste jõustumist. Lisaks, selleks et kaitsta kolmandate isikute huvisid, kes ostsid kriisilahendusametuste poolt kriisilahendusõiguste kasutamise tulemusena kriisilahenduse objektiks oleva asutuse varasid, õiguseid ja kohustusi ning selleks et tagada finantsturgude stabiilsus, ei peaks kohtulik läbivaatamine mõjutama mis tahes hilisemaid haldustoiminguid või tehinguid, mis põhinesid tühistatud otsusel. Väara otsuse puhul kohaldatavad õiguskaitsemeetmed peaksid seepärast piirduma sellise kahju hüvitamisega, mida mõjutatud isikud kandsid.
- (58) Tõhusa kriisilahenduse huvides on, et makseraskustes asutuse suhtes ei algatataks ega jätkataks tavalist maksejõuetusmenetlust, kui kriisilahendusametustus on rakendamas oma kriisilahendusõigusi või kasutamas kriisilahendusvahendeid. Samuti on kasulik ja vajalik teatavad lepingulised kohustused lühikeseks ajaks peatada, nii et kriisilahendusametustusel oleks aega kriisilahendusvahendeid tegelikkuses rakendada.
- (59) Selleks et tagada, et ametiasutustel, kui nad kannavad varasid ja kohustusi üle erasektorist ostjale või sildasutusse, oleks piisavalt aega, et määrata kindlaks lepingud, mis tuleks üle kanda, on asjakohane kehtestada proportsionaalsed kitsendused vastaspoolte õigustele viia finantslepingud lõpule, kiirendada nende täitmist või lõpetada need muul viisil enne, kui ülekandmine on sooritatud. Selline kitsendus on vajalik, võimaldamaks ametiasutustel saada tõene pilt makseraskustes asutuse bilansist, ilma et selles peegelduksid väärtuste ja mahtude muutused, mis kaasneksid lepingute lõpetamise õiguse arvuka kasutamisega. Selleks et sekkuda vastaspoolte lepingulistesse õigustesse minimaalsel vajalikul määral, peaks lepingu lõpetamise õiguse kitsendus kehtima ainult seoses kriisilahendusmeetmega, ning õigus lõpetada leping mõne muu rikkumise tõttu, sealhulgas makse mittesooritamise või marginaali mittesaavutamise tõttu, peaks jääma alles.
- (60) Selleks et säilitada õiguspärased kapitaliturukokkulepped, juhul kui mõned, kuid mitte kõik makseraskustes asutuse varad, õigused või kohustused üle kantakse, on asjakohane kehtestada kaitsevahendid, et takistada seotud kohustuste, õiguste ja lepingute üksteisest eraldamist. Selline piirang parimate seotud lepingute valimisele

peaks hõlmama lepinguid sama vastaspoolega, kes on kaetud tagatiskokkulepetega, omandiõiguse üleminekul põhinevaid finantstagatiskokkuleppeid, tasaarvestuskokkuleppeid, lepingu lõpuleviimisel tehtava tasaarvestuse kokkuleppeid ning struktureeritud finantskokkuleppeid. Kui lepingu suhtes kehtib kaitsevahend, peavad kriisilahendusasutused kandma kõik seotud lepingud üle kaitstud kokkuleppe alla või jätma need kõik järelejäänud, makseraskustes pank. Need kaitsevahendid peaksid tagama, et direktiivi 2006/48/EÜ kohaldamisel ei avaldaks see mõju tasaarvestuskokkuleppega kaetud riskipositsioonide käsitlemisele regulatiivse kapitalina.

- (61) Kui kriisilahendusasutused kavatsevad seotud lepingute kogumi üle kanda ning kui kõnealune ülekandmist ei saa jõustada kõigi kogumi moodustavate lepingute puhul, sest mõnesid lepingutega hõlmatud õigusi ja kohustusi hallatakse väljaspool liidu territooriumi kehtiva õigusega, ei peaks ülekandmist tegema. Tuleks vältida mis tahes ülekandmist, millega rikutakse kõnealust eeskirja.
- (62) Selleks et tagada, et kriisilahendusasutustel oleksid kasutada ühesugused vahendid ja õigused soodustamiseks piiriülese grupi maksejõuetuse korral koordineeritud tegevust, on ilmselt vaja täiendavaid meetmeid, et edendada koostööd ning vältida riikide lõikes killustatud reageerimist. Kriisilahendusasutused peaksid olema kohustatud sidusüksuste kriisi lahendamisel üksteisega kriisilahenduskolleegiumides konsulteerima ja koostööd tegema, eesmärgiga leppida kokku kogu grupi hõlmava kriisi lahenduskorra osas. Kriisilahenduskolleegiumid tuleks moodustada olemasolevate järelevalveasutuste kolleegiumide juurde, kaasates nendesse kriisilahendusasutused ja vajaduse korral grupi üksuste rahandusministeeriumid. Kriisi korral peaks kriisilahenduskolleegium olema foorumiks, kus vahetada teavet ja kooskõlastada kriisilahendusmeetmeid.
- (63) Piiriüleste gruppide kriisi lahendamisel tuleks järgida tasakaalu ühelt poolt vajaduse vahel menetluse järele, mis võtaks arvesse olukorra kiireloomulisust ning võimaldaks grupile kui tervikule tõhusaid, õiglasi, õigeaegseid lahendusi ning teiselt poolt vajaduse vahel kaitsta finantsstabiilsust kõigis liikmesriikides, kus grupp tegutseb. Eri kriisilahendusasutused peaksid kriisilahenduskolleegiumis vahetama arvamusi. Grupi tasandi kriisilahendusasutuse kavandatud kriisilahendusmeetmed tuleks valmistada ette ja neid tuleks arutada koos eri riiklike ametiasutustega grupi kriisilahenduskavade raames. Kriisilahenduskolleegiumid peaksid koguma iga liikmesriigi, milles grupp tegutseb, kriisilahendusasutuste arvamused, et lihtsustada viivitamata otsuste ja võimaluse korral ühisotsuste tegemist. Grupi tasandi kriisilahendusasutuse kriisilahendusmeetmete puhul tuleks alati võtta arvesse nende mõju finantsstabiilsusele liikmesriikides, kus grupp tegutseb. Selle tagamiseks tuleks näha liikmesriikide, kus tütarettevõtja on asutatud, kriisilahendusasutustele ette võimalus esitada grupi tasandi kriisilahendusasutuse otsustele vastuväiteid mitte üksnes kriisilahenduse ja selle meetmete asjakohasuse suhtes, vaid ka vajaduse põhjal kaitsta kõnealuse liikmesriigi finantsstabiilsust. Kõik vaidlused, muu hulgas vaidlus selle üle, kas finantsstabiilsus kõigis eri liikmesriikides, kus grupp tegutseb, on piisavalt tagatud, peaks lahendama EBA. EBA peaks eelkõige tagama, et lõpliku otsuse puhul võetava kriisilahendusmeetme kohta on arvestatud kõigi kriisilahendusasutuste huve kaitsta finantsstabiilsust liidus ja kõigis liikmesriikides, kus grupp tegutseb.
- (64) Grupi kriisilahenduse mehhanismi loomine peaks lihtsustama kriisi koordineeritud lahendamist ja tagama grupi kõigile asutustele parimad tulemused. Grupi

kriisilahenduse mehhanismi peaks esitama grupi tasandi kriisilahendusasutus ning see peaks olema kriisilahenduskolleegiumi liikmetele siduv. Riiklikel kriisilahendusasutustel, kes mehhanismiga ei nõustu, peaks olema võimalus teatada sellest EBA-le. EBA peaks suutma erimeelsuse lahendada hinnangu põhjal selle kohta, kas asjaomase liikmesriigi sõltumatu tegevus on vajalik riikliku finantsstabiilsuse seisukohast, võttes arvesse kõnealuse tegevuse mõju finantsstabiilsusele teistes liikmesriikides ning grupi kui terviku väärtuse maksimeerimist.

- (65) Osana grupi kriisilahenduse mehhanismist tuleks kutsuda riiklikke ametiasutusi üles rakendama sama vahendit juriidiliste isikute suhtes, kus kriisilahenduse tingimused on täidetud. Riiklikel ametiasutustel ei tohiks olla õigust vastustada grupi tasandil rakendatavat kriisilahendusvahendit, mis kuulub grupi tasandi kriisilahendusasutuse pädevusse, nt sildasutuse vahendi rakendamine emaettevõtja tasandil, emaettevõtjast krediidasutuse varade müük, võlgade konverteerimine emaettevõtja tasandil. Grupi tasandi kriisilahendusasutustel peaks samuti olema õigus rakendada grupi tasandil sildpangaasutust (mis võib vajaduse korral hõlmata koormuse jagamise kokkuleppeid), et stabiliseerida gruppi tervikuna. Tütarettevõtjate omandiõigused saaks üle kanda sildpanka, sihiga müüa need sealt hiljem edasi, olgu siis kõik koos või ühekaupa, kui selleks on õiged turutingimused. Lisaks peaks grupi tasandi kriisilahendusasutusel olema õigus rakendada kohustustest vabastamise vahendit emaettevõtja tasandil
- (66) Rahvusvaheliselt tegutsevate asutuste ja gruppide kriiside tõhusaks lahendamiseks on vaja sõlmida koostöölepingud liidu ja kolmandate riikide kriisilahendusasutuste vahel. Koostööle tuleks kasuks, kui kolmandate riikide kriisilahenduskorrad tugineksid ühistele põhimõtetele ja lähenemisviisidele, mis on praegu finantsstabiilsuse nõukogu ja G20 poolt välja töötamisel. Sellega seoses peaks EBA töötama välja ja sõlmima halduskokkulepped kolmandate riikide ametiasutustega vastavalt määruse nr 1093/2010 artiklile 33 ning riiklikud ametiasutused peaksid sõlmima kahepoolset kokkuleppet võimaluse korral kooskõlas EBA raamlepinguga. Selliste kokkulepete väljatöötamisega üleilmsete ettevõtete kriiside haldamise eest vastutavate riiklike ametiasutuste vahel peaks olema võimalik tagada rahvusvaheliste gruppide kriiside lahendamisel tõhus planeerimine, otsuste vastuvõtmine ja koordineerimine. EBA-le tuleks teha ülesandeks kriisilahendusasutuste kolmandates riikides võetavate meetmete tunnustamine. Liikmesriigid peaksid vastutama EBA tunnustamisotsuste rakendamise eest.
- (67) Koostööd peaks tehtama nii liidu või kolmanda riigi gruppide tütarettevõtjatega kui ka liidu või kolmanda riigi asutuste filiaalidega. Kolmanda riigi gruppide tütarettevõtjad on ELis asutatud ettevõtted ning seega kohaldatakse nende suhtes täielikult liidu õigust, sealhulgas käesoleva direktiiviga ettenähtud kriisilahendusvahendeid. Siiski on vaja, et liikmesriigid säilitaksid õiguse kohaldada kriisilahendusvahendeid ka kolmandates riikides peakorterit omavate asutuste filiaalide suhtes, kui kolmanda riigi kriisilahendusmenetluse tunnustamine ja kohaldamine seoses filiaaliga ohustaks liidu finantsstabiilsust või kui liidu hoiustajaid ei koheldaks võrdselt kolmandate riikide hoiustajatega. Seepärast peaks EBA-l pärast konsulteerimist riiklike kriisilahendusasutustega olema õigus keelduda kolmanda riigi kriisilahendusmenetluste tunnustamisest seoses kolmanda riigi asutuste liidus asuvate filiaalidega.
- (68) On olukordi, kus rakendatud kriisilahendusvahendite tulemuslikkus võib sõltuda lühiajalise rahastamise kättesaadavusest asutuse või sildasutuse jaoks, võimalike

ostjate tagatiste esitamisest või kapitali andmisest sildasutusele. Olenemata keskpanga rollist tagada finantssüsteemi likviidsus isegi rasketel aegadel, on oluline, et liikmesriigid loovad rahastamismehhanismid, et vältida seda, et sel eesmärgil vajalikud vahendid tuleksid riiklikest eelarvetest. Finantssüsteemi stabiliseerimist peaks rahastama finantssektor tervikuna.

- (69) Põhimõtteliselt tuleks vastavaid osamaksusid finantsvaldkonnas tegutsejailt koguda enne ja sõltumatult mis tahes kriisilahendustegevusest. Juhul kui varasemast rahastamisest ei piisa rahastamismehhanismide kasutamisega tekkinud kahjude või kulude katmiseks, tuleks koguda täiendavaid osamaksusid, et täiendavad kulud või kahjud katta.
- (70) Selleks et saavutada kriitiline mass ning vältida protsüklilist mõju, mis tekiks, kui rahastamismehhanismid toetuksid süsteemses kriisis üksnes tagantjärele makstavatele osamaksudele, on hädavajalik, et riiklike rahastamismehhanismide eelnevalt olemasolevad rahalised vahendid ulatuksid teatava sihttasemeni.
- (71) Selleks et osamaksud arvutataks õiglaselt ning loodaks stiimulid väiksema riskiga mudeli kasutamiseks, tuleks riiklike rahastamismehhanismide osamaksude puhul võtta arvesse krediidasutuste tekitatud riskiastet.
- (72) Liidus asuvate makseraskustes finantseerimisasutuste tõhusal kriisilahendusel on oluline osa siseturu väljakujundamisel. Selliste asutuste maksejõuetus avaldab mõju mitte üksnes selliste turgude finantsstabiilsusele, kes need otseselt tegutsevad, vaid ka kogu liidu finantsturule. Siseturu väljakujundamisega finantsteenuste valdkonnas tugevdatakse eri riiklike finantssüsteemide vastastikust mõju. Asutused tegutsevad väljaspool nende asukohaliikmesriiki ning on üksteisega seotud pankadevaheliste ja muude turgudega, mis on peamiselt üleeuroopalised. Kõnealuste asutuste kriisilahenduse tõhusa rahastamise tagamine liikmesriikides võrdsetel tingimustel on selliste liikmesriikide huvides, kus nad tegutsevad, kuid ka kõigi liikmesriikide huvides üldiselt selleks, et tagada võrdsed konkurentsitingimused ning parandada liidu ühtse finantsturu toimimist. Euroopa rahastamismehhanismide süsteemi loomine peaks tagama selle, et kõigi liidus tegutsevate asutuste suhtes kohaldatakse tõhusa kriisilahenduse rahastamismehhanisme võrdselt ning kõik asutused aitavad kaasa ühtse turu stabiilsusele.
- (73) Selleks et Euroopa rahastamismehhanismide süsteemi vastupanuvõimet tugevdada ning kooskõlas eesmärgiga, et rahastamine toimiks eelkõige finantssektorist, mitte riigieelarvest, peaksid riiklikud mehhanismid olema võimelised vajaduse korral üksteistelt laenu saama.
- (74) Kuigi rahastamismehhanismid luuakse riiklikul tasandil, peaksid need grupi tasandi kriisilahenduse puhul olema vastastikused. Kui kriisilahendusmeetmega tagatakse, et hoiustajatel on jätkuvalt juurdepääs oma hoiustele, on kriisilahenduse objektiks olev asutusega seotud hoiuste tagamise skeem vastutav, kuni tagatud hoiuste summani, kahju summa eest, mida tal oleks tulnud kanda juhul, kui asutus oleks likvideeritud tavalise maksejõuetusmenetluse kohaselt.
- (75) Lisaks et tagada väljamaksud hoiustajatele või jätkuvalt juurdepääs tagatud hoiustele, peaks liikmesriikidel olema õigus otsustada, kas hoiuste tagamise skeeme tuleks kasutada ka muude kriisilahendusmeetmete rahastamismehhanismidena. Seda

paindlikkust ei tohiks kasutada niiviisi, et see ohustaks hoiuste tagamise skeemide rahastamist või tagatud hoiuste väljamaksmise tagamist.

- (76) Juhul kui hoiused kantakse krediitiasutuse kriisi lahendamise raames teise krediitiasutusse üle, ei tohiks hoiustajad olla kindlustatud suuremas mahus kui tagatuse maht, mis on sätestatud direktiivis 94/19/EÜ. Seepärast peaksid nõuded seoses hoiustega, mis on jäetud kriisilahenduse objektiks olevasse krediitiasutusse, olema piiratud ülekantud summa ja direktiiviga 94/19/EÜ sätestatud tagatud summa vahega. Juhul kui ülekantud hoiuse summa on tagatud summast suurem, ei tohiks hoiustajal olla õigust esitada hoiuste tagamise skeemi vastu nõuet seoses hoiustega, mis jäid kriisilahenduse objektiks olevasse krediitiasutusse.
- (77) Rahastamismehhanismide loomine, millega tekib käesolevas direktiivis sätestatud Euroopa rahastamismehhanismide süsteem, peaks tagama liikmesriikides kriisilahenduseks olemasolevate vahendite kasutamise koordineerimise.
- (78) Finantsteenuste tehnilised standardid peaksid tagama ühtsuse ja hoiustajate, investorite ja tarbijate sobiva kaitse kogu liidus. Kuna EBA-l on põhjalikud eriteadmised, oleks tõhus ja asjakohane teha talle ülesandeks töötada välja regulatiivsete ja rakenduslike tehniliste standardite eelnõud, mille puhul ei ole vaja teha poliitikavalikuid, ja esitada need komisjonile.
- (79) Komisjon peaks EBA poolt väljatöötatud regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud võtma vastu ELi toimimise lepingu artikli 290 kohaste delegeeritud õigusaktidega ning kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitega 10–14.
- (80) Komisjonil peaks olema õigus võtta kooskõlas Euroopa Liidu toimimise lepingu artikliga 290 vastu delegeeritud õigusakte, et: määrata kindlaks mõisted „olulised funktsioonid” ja „põhitegevused”; määrata kindlaks olukorrad, mil asutus on makseraskustes või tõenäoliselt satub neisse; määrata kindlaks olukorrad, mil tuleks kohaldada varade eraldamise vahendit; määrata kindlaks kohustused, mis jäetakse välja võlgade allahindamise vahendi kohaldamisalast; määrata kindlaks olukorrad, mil kohustustest vabastamise vahendist väljajätmine on vajalik selleks, et tagada oluliste funktsioonide ja põhitegevuse jätkumine; määrata kindlaks kohustustest vabastamise vahendi kohaldamiseks asutustelt nõutavate allahinnatavate kohustuste miinimumsumma kindlaksmääramise tingimused; määrata kindlaks olukorrad, mil kohustustest vabastamise vahendi kohaldamisel tuleks olemasolevad aktsiad tühistada ning konverteerida kohustused aktsiateks; määrata kindlaks olukorrad, mil kolmanda riigi kriisilahendusmenetlusi ei tuleks tunnustada; määrata täpsemalt kindlaks tingimused, mille alusel tuleks käsitada finantseerimismehhanismi sihttasel märkimisväärselt erinevana esialgsest tasemest; võtta vastu kriteeriumid, et kohandada finantseerimismehhanismi tasutud osamaksusid asutuse riskiprofiiliga; määratleda kohustused, et tagada finantseerimismehhanismi tasutud osamaksude tõhusus ning määrata kindlaks vastastikuse laenuandmise tingimused riiklike finantseerimismehhanismide vahel. Eriti oluline on, et komisjon viiks ettevalmistustöö käigus läbi asjakohased konsultatsioonid, sealhulgas ekspertide tasandil.
- (81) On asjakohane, et teatavatel juhtudel annab EBA esialgu ametiasutuste tegevuse lähendamiseks juhised ja hiljem on komisjonil EBA juhiste rakendamisel väljaarendatud ühtlustamise alusel õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte.

- (82) Delegeeritud õigusaktide ettevalmistamisel ja koostamisel peaks komisjon tagama, et parlamendile ja nõukogule edastataks teave asjaomaste dokumentide kohta aegsasti ja pidevalt.
- (83) Euroopa Parlamendil ja nõukogul peaks olema võimalik delegeeritud õigusakti suhtes vastuväiteid esitada kahe kuu jooksul alates õigusakti teatavakstegemisest. Euroopa Parlamendil ja nõukogul peaks olema võimalik teavitada teisi institutsioone oma kavatsusest vastuväiteid mitte esitada.
- (84) ELi toimimise lepingu artiklit 290 käsitlevas deklaratsioonis, mis on lisatud Lissaboni lepingu vastu võtnud valitsustevahelise konverentsi lõppaktile, võttis konverents arvesse komisjoni kavatsuse jätkata finantsteenuste alal delegeeritud õigusaktide eelnõude ettevalmistamisel konsulteerimist liikmesriikide määratud asjatundjatega vastavalt oma väljakujunenud tavale.
- (85) Komisjonil peaks vastavalt ELi toimimise lepingu artiklile 291 ja määruse (EL) nr 1093/2010 artiklis 15 sätestatud korras olema ka õigus võtta rakendusaktidega vastu rakenduslikud tehnilised standardid. EBA-le tuleks teha ülesandeks töötada kõnealuste rakenduslike tehniliste standardite eelnõud välja komisjonile esitamiseks.
- (86) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 4. aprilli 2001. aasta direktiivis 2001/24/EÜ (krediitiasutuste saneerimise ja likvideerimise kohta)²⁷ on sätestatud selliste otsuste vastastikune tunnustamine ja jõustamine kõigis liikmesriikides, mis on seotud selliste krediitiasutuste saneerimise ja likvideerimisega, kellel on filiaalid muudes liikmesriikides kui need, kus neil on peakorterid. Kõnealuse direktiiviga on tagatud, et kõigi krediitiasutuse varade ja kohustustega, hoolimata sellest, millises riigis need asuvad, tegeletakse päritoluliikmesriigis ühtses menetluses ning et vastuvõtva liikmesriigi võlausaldajaid koheldakse sama moodi kui päritoluliikmesriigi võlausaldajaid. Tõhusa kriisilahenduse saavutamiseks tuleks direktiivi 2001/24/EÜ kohaldada ka juhul, kui kriisilahendusvahendeid kasutatakse nii krediitiasutuste suhtes kui ka muude kriisilahenduskorra alla kuuluvate üksuste suhtes. Seepärast tuleks direktiivi 2001/24/EÜ vastavalt muuta.
- (87) Liidu äriühinguõiguse direktiivid sisaldavad kohustuslikke eeskirju selliste krediitiasutuste aktsionäride ja võlausaldajate kaitseks, kes kuuluvad kõnealuste direktiivide reguleerimisalasse. Olukorras, kus kriisilahendusasutused peavad kiiresti tegutsema, võivad need eeskirjad takistada nende tegevuse tõhusust ning seega tuleks näha ette kriisilahendusvahendite ja -õiguste kasutamine ja vastavad erandid. Selleks et tagada sidusrühmadele maksimaalne õiguskindlus, peaksid erandid olema selgelt ja kitsalt määratletud; samuti tuleks neid kasutada üksnes üldsuse huvides ja juhul, kui kriisilahendust käivitavad tingimused on täidetud. Kriisilahendusvahendite kasutamise eelduseks on kriisilahenduseesmärkidele vastamine ja käesolevas direktiivis sätestatud kriisilahendustingimuste täitmine.
- (88) Teine nõukogu 13. detsembri 1976. aasta direktiiv 77/91/EMÜ (tagatiste kooskõlastamise kohta, mida liikmesriigid äriühingu liikmete ja kolmandate isikute huvide kaitseks EMÜ asutamislepingu artikli 58 teises lõigus tähendatud äriühingutelt nõuavad seoses aktsiaseltside asutamise ning nende kapitali säilitamise ja muutmisega,

²⁷ EÜT L 125, 5.5.2001, lk 15.

et muuta sellised tagatised ühenduse kõigis osades võrdväärseteks)²⁸ sisaldab eeskirju aktsionäride õiguse kohta otsustada kapitali suurendamise ja vähendamise üle, eeskirju nende õiguse kohta osaleda uues aktsiaemissioonis sularaha eest, võlausaldajate kaitse kohta kapitali vähendamise korral ning aktsionäride üldkoosoleku kokkukutsumise kohta kapitali olulise kaotuse korral. Need eeskirjad võivad takistada kriisilahendusametuste kiiret tegutsemist ning neist tuleks sätestada erand.

- (89) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 5. aprilli 2011. aasta direktiivis 2011/35/EL (mis käsitleb aktsiaseltside ühinemist)²⁹ on sätestatud eeskirjad muu hulgas ühinemise heakskiitmise kohta iga ühineva äriühingu üldkoosoleku poolt, nõuete kohta seoses ühinemislepingu, juhtkonna aruande ja eksperdi aruandega ning eeskirjad võlausaldajate kaitse kohta. Kuues nõukogu 17. detsembri 1982. aasta direktiiv 82/891/EMÜ (mis käsitleb aktsiaseltside jagunemist lähtuvalt asutamislepingu artikli 54 lõike 3 punktist g)³⁰ sisaldab sarnaseid eeskirju aktsiaseltside jagunemise kohta. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. oktoobri 2005. aasta direktiivis 2005/56/EÜ piiratud vastutusega äriühingute piiriülese ühinemise kohta³¹ on sätestatud vastavad eeskirjad seoses piiratud vastutusega äriühingute piiriülese ühinemisega. Selleks et kriisilahendusametused saaksid kiiresti tegutseda, tuleks kehtestada erandid kõnealustest direktiividest.
- (90) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. aprilli 2004. aasta direktiiv 2004/25/EÜ ülevõtmispakkumiste kohta³² sisaldab kohustust algatada kohustuslik ülevõtupakkumine kõigile ettevõtte aktsiatele võrdse hinna eest, nagu on määratletud selles direktiivis, juhul kui keegi omandab otseselt või kaudselt, üksi või koos teistega, teatava protsendi selle ettevõtte aktsiatest, mis annab talle selle ettevõtte üle kontrolli ning on määratletud riiklike õigusaktidega. Kohustusliku ülevõtupakkumise reegli eesmärk on kaitsta vähemusaktsionäre juhul, kui kontrollpaki omanik muutub. Samas võib sellise kuluka kohustuse väljavaade heidutada potentsiaalseid investoreid, kes võiksid kõnealusesse asutusse raha paigutada, muutes seeläbi kriisilahendusametustel kõigi nende kriisilahendusõiguste kasutamise keeruliseks. Tuleks sätestada erand kohustusliku pakkumise reeglist sel määral, kui see on vajalik kriisilahendusvahendite kasutamiseks, samas kui pärast kriisilahenduse perioodi lõppu tuleks kohustusliku pakkumise reeglit kohaldada igapäevaste suhtes, kes omandab asjaomases asutuses aktsiate kontrollpaki.
- (91) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. juuli 2007. aasta direktiivis 2007/36/EÜ noteeritud äriühingute aktsionäride teatavate õiguste kasutamise kohta³³ on sätestatud aktsionäride menetluslikud õigused seoses aktsionäride üldkoosolekuga. Direktiivis 2007/36/EÜ on muu hulgas sätestatud minimaalne üldkoosoleku kokkukutsumisest etteteatamise aeg ning kokkukutsumise teate sisu. Need eeskirjad võivad takistada kriisilahendusametuste kiiret tegutsemist ning tuleks sätestada erand sellest direktiivist. Enne kriisilahendust võib tekkida vajadus kiireks kapitali suurendamiseks, juhul kui krediidasutus ei täida või tõenäoliselt ei täida direktiivide 2006/48/EÜ ja 2006/49/EÜ nõudeid ning kapitali suurendamine võiks arvatavalt taastada tema rahuldava

²⁸ EÜT L 26, 31.1.1977, lk 1.

²⁹ ELT L 110, 29.4.2011, lk 1.

³⁰ EÜT L 378, 31.12.1982, lk 47.

³¹ ELT L 310, 25.11.2005, lk 1.

³² ELT L 142, 30.4.2004, lk 12.

³³ ELT L 184, 14.7.2007, lk 17.

finantsseisundi ja hoida ära olukorra, kus kriisilahenduse rakendamise läve tingimus saab täidetud. Selliseks olukorraks tuleks ette näha võimalus kutsuda üldkoosolek kokku lühema etteteatamistähtajaga. Siiski peaks aktsionäridele jääma õigus otsustada kapitali suurendamise ja lühema etteteatamistähtajaga üldkoosoleku kokkukutsumise üle. Selle mehhanismi loomiseks tuleks sätestada erand direktiivist 2007/36/EÜ.

- (92) Selleks et tagada kriisilahendusasutuste esindatus määrusega (EL) nr 1093/2010 loodud Euroopa Finantsjärelevalve Süsteemis ning selleks et EBA-l oleks vajalik pädevus käesoleva direktiiviga ettenähtud ülesannete täitmiseks, tuleks määrust (EL) nr 1093/2010 muuta, et kaasata käesolevas direktiivis kindlaksmääratud riiklikud kriisilahendusasutused kõnealuse määrusega loodud pädevate asutuste määratlusse. Selline kriisilahendusasutuste ja pädevate asutuste võrdsustamine vastavalt määrusele nr 1093/2010 on kooskõlas määruse nr 1093/2010 artikli 25 kohaselt EBA-le omistatud ülesannetega aidata kaasa saneerimis- ja kriisilahenduskavade koostamisele ja koordineerimisele ja osaleda selles aktiivselt ning hõlbustada makserasustes asutuste kriisilahendust, eelkõige piiriüleste gruppide puhul.
- (93) Et tagada, et oma tegevust tõhusalt kontrollivad asutused ja asutuse liikmete juhtorganid vastavad käesoleva direktiivi nõuetele ning et tagada, et neile saab osaks sarnane kohtlemine kogu liidus, peaksid liikmesriigid kehtestatama halduskaristused ja meetmed, mis on tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad. Seepärast peaksid liikmesriikide kehtestatud halduskaristused ja -meetmed vastama teatavatele olulistele nõuetele seoses adressaatide, sanktsioonide või meetme kohaldamisel arvessevõetavate kriteeriumide, sanktsioonide ja meetmete avaldamise, sanktsioonide määramise peamiste volituste ja rahaliste halduskaristuste tasemetega.
- (94) Käesolev direktiiv osutab nii halduskaristustele kui ka -meetmetele, et katta kõik meetmed, mida kohaldatakse rikkumise järel, ning mille eesmärk on ennetada tulevasi rikkumisi, olgu see siis siseriikliku õiguse kohaselt sanktsioon või meede.
- (95) Käesolev direktiiv ei tohiks piirata liikmesriikide kriminaalkaristusi käsitlevate õigusaktide mis tahes sätete kohaldamist.
- (96) Kooskõlas liikmesriikide ja komisjoni 28. septembri 2011. aasta ühise poliitilise deklaratsiooniga selgitavate dokumentide kohta³⁴ kohustuvad liikmesriigid lisama põhjendatud juhtudel ülevõtmismeeid käsitlevale teatele ühe või mitu dokumenti, milles selgitatakse seost direktiivi komponentide ja ülevõetavate siseriiklike õigusaktide vastavate osade vahel. Käesoleva direktiivi puhul leiab seadusandja, et selliste dokumentide edastamine on põhjendatud.
- (97) Käesolevas direktiivis austatakse põhiõigusi ja järgitakse eelkõige Euroopa Liidu põhiõiguste hartas tunnustatud õigusi, vabadusi ja põhimõtteid, eelkõige õigust omandile, õigust tõhusale õiguskaitsevahendile ja õiglasele kohtulikule arutamisele ning õigust kaitsele,

³⁴ ELT C 369, 17.12.2011, lk 14.

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

I JAOTIS

REGULEERIMISALA, MÕISTED JA AMETIASUTUSED

Artikkel 1

Reguleerimisese ja -ala

Käesoleva direktiiviga kehtestatakse maksevõime taastamise ja kriisilahendusega seotud eeskirjad ja menetlused järgmiste asutuste puhul:

- (a) krediidasutused ja investeerimisühingud;
- (b) finantseerimisasutused, kui finantseerimisasutus on krediidasutuse või investeerimisühingu tütarettevõtja või punktides c ja d osutatud äriühingu tütarettevõtja ning kuulub emaettevõtja konsolideeritud järelevalve alla vastavalt direktiivi 2006/48/EÜ V jaotise 2. peatüki 2. jao I alajaole;
- (c) finantsvaldusettevõtjad, segafinantsvaldusettevõtjad ja segavaldusettevõtjad;
- (d) liikmesriigis emaettevõtjana tegutsevad finantsvaldusettevõtjad, ELis emaettevõtjana tegutsevad finantsvaldusettevõtjad; liikmesriigis emaettevõtjana tegutsevad segafinantsvaldusettevõtjad, ELis emaettevõtjana tegutsevad segafinantsvaldusettevõtjad;
- (e) asutuste filiaalid, mille peakorter asub väljaspool liitu vastavalt käesolevas direktiivis sätestatud eritingimustele, .

Artikkel 2

Mõisted

Käesolevas direktiivis kasutatakse järgmisi mõisteid:

- (1) „kriisilahendus” – asutuse restruktureerimine, et tagada asutuse oluliste funktsioonide jätkuvus, säilitada finantsstabiilsus ning taastada kogu kõnealuse asutuse või selle osa elujõulisus;
- (2) „krediidasutus” – krediidasutus, nagu on määratletud direktiivi 2006/48/EÜ artikli 4 punktis 1;
- (3) „investeerimisühing” – direktiivi 2006/49/EÜ artikli 3 lõike 1 punktis b määratletud investeerimisühing, mille suhtes kohaldatakse kõnealuse direktiivi artiklis 9 sätestatud algkapitali nõuet;

- (4) „finantseerimisasutus” – finantseerimisasutus, nagu on määratletud direktiivi 2006/48/EÜ artikli 4 punktis 5;
- (5) „tütarettevõtja” – tütarettevõtja, nagu on määratletud direktiivi 2006/48/EÜ artikli 4 punktis 13;
- (6) „emaettevõtja” – emaettevõtja, nagu on määratletud direktiivi 2006/48/EÜ artikli 4 punktis 12;
- (7) „konsolideeritud alus” – direktiivi 2006/48/EÜ V jaotise 2. peatüki 2. jao I alajao kohaselt konsolideeritud või kõnealuse direktiivi artikli 73 lõike 2 kohaselt osaliselt konsolideeritud järelevalve aluse grupi konsolideeritud finantsseisundi alusel;
- (8) „finantsvaldusettevõtja” – finantseerimisasutus, mille tütarettevõtjad on eranditult või peamiselt krediidasutused, investeerimisühingud või finantseerimisasutused, millest vähemalt üks on krediidasutus või investeerimisühing, ja mis ei ole segafinantsvaldusettevõtja direktiivi 2002/87/EÜ artikli 2 punkti 15 tähenduses;
- (9) „segafinantsvaldusettevõtja” – segafinantsvaldusettevõtja, nagu on määratletud direktiivi 2002/87/EÜ artikli 2 punktis 15;
- (10) „segavaldusettevõtja” – segavaldusettevõtja, nagu on määratletud direktiivi 2006/48/EÜ artikli 4 punktis 20, või segavaldusettevõtja, nagu on määratletud direktiivi 2006/49/EÜ artikli 3 lõike 3 punktis b;
- (11) „liikmesriigis emaettevõtjana tegutsev finantsvaldusettevõtja” – finantsvaldusettevõtja, kes ise ei ole ühegi teise samas liikmesriigis tegevusloa saanud krediidasutuse või investeerimisühingu ega samas liikmesriigis asuva finantsvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja tütarettevõtja;
- (12) „ELis emaettevõtjana tegutsev finantsvaldusettevõtja” – emaettevõtjana tegutsev finantsvaldusettevõtja, kes ei ole ühegi teise mis tahes liikmesriigis tegevusloa saanud krediidasutuse või investeerimisühingu ega mis tahes liikmesriigis asuva finantsvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja tütarettevõtja;
- (13) „liikmesriigis emaettevõtjana tegutsev segafinantsvaldusettevõtja” – segafinantsvaldusettevõtja, kes ise ei ole ühegi teise samas liikmesriigis tegevusloa saanud krediidasutuse või investeerimisühingu ega samas liikmesriigis asuva finantsvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja tütarettevõtja;
- (14) „ELis emaettevõtjana tegutsev segafinantsvaldusettevõtja” – emaettevõtjana tegutsev segafinantsvaldusettevõtja, kes ei ole ühegi teise mis tahes liikmesriigis tegevusloa saanud krediidasutuse või investeerimisühingu ega mis tahes liikmesriigis asuva finantsvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja tütarettevõtja;
- (15) „kriisilahenduse eesmärgid” – artikli 26 lõikes 2 kindlaks määratud eesmärgid;
- (16) „filiaal” – filiaal, nagu on määratletud direktiivi 2006/48/EÜ artikli 4 lõikes 3;
- (17) „kriisilahendusasutus” – artikli 3 kohaselt liikmesriigi määratud ametiasutus;

- (18) „kriisilahendusvahend” – ettevõtte müügi vahend, sildasutuse vahend, varade eraldamise vahend või kohustustest vabastamise vahend;
- (19) „kriisilahendusõigus” – artikli 56 lõikes 1 osutatud õigus;
- (20) „pädev asutus” – pädev asutus, nagu on määratletud direktiivi 2006/48/EÜ artikli 4 punktis 4 või direktiivi 2006/49/EÜ artikli 3 lõike 3 punktis c;
- (21) „pädev ministeerium” – rahandusministeerium või muu majandus-, finants- ja eelarveküsimuste eest vastutav ministeerium vastavalt riiklikule pädevuste jaotusele;
- (22) „kontroll” – suhe emaettevõtja ja tütarettevõtja vahel, nagu on määratletud direktiivi 83/349/EMÜ artiklis 1 või sarnane suhe mis tahes füüsilise või juriidilise isiku ja ettevõtte vahel;
- (23) „asutus” – krediidasutus või investeerimisühing;
- (24) „juhtkond” – isikud, kes direktiivi 2006/48/EÜ artikli 11 kohaselt juhivad tegelikult krediidasutuse äritegevust;
- (25) „grupp” – emaettevõtja koos selle tütarettevõtjatega;
- (26) „erakorraline riiklik finantstoetus” – riigiabi Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 107 lõike 1 tähenduses asutuse elujõulisuse, likviidsuse või solventsuse säilitamiseks või taastamiseks;
- (27) „grupi üksus” – juriidiline isik, mis kuulub gruppi;
- (28) „maksevõime taastekava” – artikli 5 kohaselt asutuse koostatud ja säilitatav kava;
- (29) „olulised funktsioonid” – tegevus, teenused ja funktsioonid, mille seiskumine tooks tõenäoliselt kaasa majanduse või finantsturgude toimimise katkemise ühes või enamas liikmesriigis;
- (30) „põhitegevusalad” – tegevusalad ja sellega seonduvad teenused, mis on asutuse tulude, kasumi või frantsiisiväärtuse oluliseks allikaks;
- (31) „konsolideeritud järelevalvet teostav asutus” – konsolideeritud järelevalvet teostav asutus, nagu on määratletud direktiivi 2006/48/EÜ artikli 4 punktis 48;
- (32) „omavahendid” – omavahendid direktiivi 2006/48/EÜ V jaotise 2. peatüki tähenduses;
- (33) „kriisilahendustingimused” – artikli 27 lõikes 1 kindlaks määratud tingimused;
- (34) „kriisilahendusmeede” – otsus rakendada asutuse suhtes artikli 27 kohaselt kriisilahendust, kriisilahendusvahendi kohaldamine või ühe või enama kriisilahendusõiguse kasutamine asutuse suhtes;
- (35) „kriisilahenduskava” – asutuse jaoks artikli 9 kohaselt asjaomase kriisilahendusasutuse koostatud kava;
- (36) „grupi kriisilahendus” – üks järgmistest tegevustest:

- (f) kriisilahendusmeetme võtmine emaettevõtja või konsolideeritud järelevalve aluse asutuse tasandil või
 - (g) kriisilahendusvahendite rakendamise koordineerimine ja kriisilahendusõiguste kasutamine kriisilahendusasutuse poolt grupi üksuste suhtes, mis vastavad kriisilahenduse tingimustele;
- (37) „grupi kriisilahenduskava” – vastavalt artiklitele 11 ja 12 koostatud kava grupi kriisi lahendamiseks;
- (38) „grupi tasandi kriisilahendusasutus” – kriisilahendusasutus liikmesriigis, kus asub konsolideeritud järelevalvet teostav asutus;
- (39) „kriisilahenduskolleegium” – vastavalt artiklile 80 loodud kolleegium, mis hakkab täitma artiklites 12, 13 ja 83 nõutud ülesandeid;
- (40) „tavaline maksejõuetusmenetlus” – kollektiivne maksejõuetusmenetlus, mis hõlmab võlgniku osalist või täielikku investeeringust väljumist ja likvideerija määramist ning mida tavaliselt rakendatakse krediidasutuste ja investeerimisühingute suhtes vastavalt riiklikele õigusaktidele, mis on kehtestatud konkreetselt krediidasutuste ja investeerimisühingute suhtes või on üldiselt kohaldatavad mis tahes juriidilise või füüsilise isiku suhtes;
- (41) „võlainstrumendid” – artikli 56 punktide d, i ja l tähenduses võlakirjad ja muud liiki võõrandatavad võlainstrumendid, mis tahes instrumendid, mille alusel tekib võlg või tunnistatakse võla olemasolu ning instrumendid, mis annavad õiguse võlainstrumentide omandamiseks;
- (42) „liikmesriigis emaettevõtjana tegutsev asutus” – liikmesriigis emaettevõtjana tegutsev krediidasutus, nagu on määratletud direktiivi 2006/48/EÜ artikli 4 punktis 14, või liikmesriigis emaettevõtjana tegutsev investeerimisühing, nagu on määratletud direktiivi 2006/49/EÜ artikli 3 punktis f;
- (43) „ELis emaettevõtjana tegutsev asutus” – ELis emaettevõtjana tegutsev krediidasutus, nagu on määratletud direktiivi 2006/48/EÜ artikli 4 punktis 16 või ELis emaettevõtjana tegutsev investeerimisühing, nagu on määratletud direktiivi 2006/49/EÜ artikli 3 punktis g;
- (44) „omavahendite nõuded” – nõuded, nagu on sätestatud direktiivi 2006/48/EÜ artiklis 75;
- (45) „järelevalvekolleegiumid” – direktiivi 2006/48/EÜ artikli 131a kohaselt moodustatud järelevalvekolleegiumid;
- (46) „liidu riigiabi raamistik” – Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklitega 107 ja 108 kehtestatud ning Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 107 või artikli 106 lõike 4 alusel vastu võetud määrustega loodud raamistik;
- (47) „likvideerimine” – asutuse varade realiseerimine;

- (48) „varade eraldamise vahend” – kriisilahenduse tingimustele vastava asutuse varade ja õiguste ülekandmine ülekandmisõigust kasutava kriisilahendusasutuse poolt varahaldusvahendi alla vastavalt artiklile 36;
- (49) „kohustustest vabastamise vahend” – kriisilahendusasutuse allahindamis- ja konverteerimisõiguste kasutamine seoses kriisilahenduse tingimustele vastava asutuse kohustustega vastavalt artiklile 37;
- (50) „ettevõtte müügi vahend” – kriisilahenduse tingimustele vastava asutuse omandiõiguse instrumentide või varade ja õiguste või kohustuste ülekandmine ostjale, kes ei ole sildasutus, vastavalt artiklile 32;
- (51) „sildasutuse vahend” – kriisilahenduse tingimustele vastava asutuse varade ja õiguste või kohustuste ülekandmine sildasutusele vastavalt artiklile 34;
- (52) „sildasutus” – juriidiline isik, mis on täielikult ühe või mitme riikliku ametiasutuse (mille hulka võib kuuluda ka kriisilahendusasutus) omanduses ja mis luuakse eesmärgiga saada kriisilahenduse objektiks oleva asutuse varad, õigused, või kohustused või osa nendest, et hallata selle teenuseid ja tegevusi või osa neist;
- (53) „omandiõiguse instrumentid” – aktsiad, vastastikustes ühingutes omandiõigust tõendavad instrumentid või instrumentid, mis on konverteeritavad või annavad õiguse omandada aktsiaid või omandiõigust tõendavaid instrumente, ning instrumentid, mis väljendavad osalust aktsiates või omandiõiguse instrumentides;
- (54) „ülekandmisõigused” – artikli 56 lõike 1 punktis c, d või e sätestatud õigused kanda aktsiad, muud omandiõiguse instrumentid, võlainstrumentid, varad, õigused või kohustused või mis tahes nende kombinatsioon üle kriisilahenduse objektiks olevalt asutuselt saajale;
- (55) „keskne vastaspool” – ühel või mitmel finantsturul kauplevate vastaspoolte vahel tegutsev juriidiline isik, kes on iga müüja suhtes ostja ja iga ostja suhtes müüja;
- (56) „tuletisinstrumentid” – Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2004/39/EÜ³⁵ I lisa C jao punktides 4–10 loetletud finantsinstrumentid;
- (57) „allahindamis- ja konverteerimisõigused” – artikli 56 lõike 1 punktis f–l sätestatud õigused.
- (58) „tagatud kohustus” – kohustus, mille puhul võlausaldaja õigus tagasimaksele on tagatud varadega, pandi või pandiõiguse või tagatiskokkuleppega, sealhulgas kohustused, mis tulenevad repotehingutest ja muudest omandiõiguse üleminekul põhinevatest tagatiskokkulepetest;
- (59) „täiendavad esimese taseme omavahendite instrumentid” – direktiivi 2006/48/EÜ artikli 57 punkti ca kohaselt omavahenditena kvalifitseeruvad kapitaliinstrumentid;

³⁵ Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2004/49/EÜ, 21. aprill 2004, finantsinstrumentide turgude kohta, millega muudetakse nõukogu direktiive 85/611/EMÜ ja 93/6/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2000/12/EÜ ja tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 93/22/EMÜ, ELT L 145, 30.4.2004, lk 1.

- (60) „kogusumma” – kogusumma, mille võrra on kriisilahendusasutus otsustanud allahinnatavaid kohustusi artikli 41 lõike 1 kohaselt alla hinnata või konverteerida;
- (61) „esimese taseme põhiomavahendite instrumendid” – direktiivi 2006/48/EÜ artikli 57 punkti a kohaselt omavahenditena kvalifitseeruvad kapitaliinstrumendid;
- (62) „allahinnatavad kohustused” – asutuse kohustused, mis ei ole artikli 38 lõike 2 kohaselt kohustustest vabastamise vahendiga allahinnatavate hulgast välja arvatud;
- (63) „hoiuste tagamise skeem” – direktiivi 94/19/EÜ artikli 3 kohaselt liikmesriigis loodud hoiuste tagamise skeem, mis on ametlikult tunnustatud;
- (64) „teise taseme omavahendite instrumendid” – direktiivi 2006/48/EÜ artikli 56 punktide f ja h kohaselt omavahenditena kvalifitseeruvad kapitaliinstrumendid;
- (65) „asjaomased kapitaliinstrumendid” – IV jaotise III peatüki 5. ja 6. jao kohaldamisel täiendavate esimese taseme omavahendite instrumendid ja teise taseme instrumendid;
- (66) „konverteerimismäär” – tegur, millega määratakse kindlaks lihtaktsiate arv, milleks teatavat liiki kohustus konverteeritakse, osutades kas kõnealust liiki üksikule instrumendile või võlanõude teatavale väärtusühikule;
- (67) „mõjutatud võlausaldaja” – võlausaldaja, kelle nõue on seotud kohustusega, mida allahindamise või konverteerimise volitusi kasutades vähendatakse või konverteeritakse aktsiateks;
- (68) „mõjutatud aktsionär” – aktsionär, kelle aktsiad tühistatakse artikli 56 lõike 1 punktis j osutatud õiguse alusel;
- (69) „asjaomane ametiasutus” – artikli 54 kohaselt määratud liikmesriigi ametiasutus, kes liikmesriigi õigusaktide alusel vastutab artikli 51 lõikes 1 osutatud otsuste eest;
- (70) „asjaomane emaettevõtja” – liikmesriigis emaettevõtjana tegutsev asutus või ELis emaettevõtjana tegutsev asutus või finantsvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja või segavaldusettevõtja või liikmesriigis emaettevõtjana tegutsev finantsvaldusettevõtja või ELis emaettevõtjana tegutsev finantsvaldusettevõtja või liikmesriigis emaettevõtjana tegutsev segafinantsvaldusettevõtja, millede suhtes rakendatakse kohustustest vabastamise vahendit;
- (71) „saaja” – üksus, millele aktsiad, muud omandiõiguse instrumendid, võlainstrumendid, varad, õigused või kohustused või mis tahes nende kombinatsioon kriisilahenduse objektiks olevalt asutuselt üle kantakse;
- (72) „tööpäev” – mis tahes päev, mis ei ole laupäev ega pühapäev ega asutuse päritoluliikmesriigi riigipüha;
- (73) „lõpetamisõigus” – õigus lepingus või lepingu eesmärgil sätestatud kohustuste täitmata jätmise korral leping üles öelda, mis hõlmab mis tahes seotud õigust nõuda kohustuste täitmise kiirendamist või lõpuleviimist või nende mahakandmist või tasaarvestamist ning mis tahes seotud sätteid, mis näevad ette lepingupoole maksekohustuse edasilükkamise, muutmise või kustutamise;

- (74) „kriisilahenduse objektiks olev asutus” – asutus või finantseerimisasutus või finantsvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja või segavaldusettevõtja või liikmesriigis emaettevõtjana tegutsev finantsvaldusettevõtja või ELis emaettevõtjana tegutsev finantsvaldusettevõtja või liikmesriigis emaettevõtjana tegutsev finantsvaldusettevõtja või ELis emaettevõtjana tegutsev segafinantsvaldusettevõtja, millede suhtes võetakse kriisilahendusmeede;
- (75) „kohalik tütarasutus” – asutus, mis on asutatud liikmesriigis ning mis on kolmanda riigi asutuse või finantsvaldusettevõtja tüdarettevõtja;
- (76) „ELis tegutsev emaettevõtja” – ELis emaettevõtjana tegutsev asutus, ELis emaettevõtjana tegutsev finantsvaldusettevõtja või ELis emaettevõtjana tegutsev segafinantsvaldusettevõtja;
- (77) „kolmanda riigi asutus” – üksus, mille peakontor on asutatud kolmandas riigis, millele on antud tegevusluba või litsents vastavalt kõnealuse kolmanda riigi seadusele direktiivi 2006/48/EÜ I lisas või direktiivi 2004/39/EÜ I lisa A jaos loetletud mis tahes tegevuse teostamiseks;
- (78) „kolmanda riigi kriisilahendusmenetlus” – kolmanda riigi seaduste kohane meede kolmanda riigi asutuse maksejõuetuse haldamiseks, mis on tulemuste poolest võrreldav käesoleva direktiivi kohastele kriisilahendusmeetmetele;
- (79) „kohalik filiaal” – kolmanda riigi asutuse filiaal, mis on asutatud liikmesriigis;
- (80) „asjaomane kolmanda riigi ametiasutus” – kolmanda riigi ametiasutus, mis vastutab funktsioonide täitmise eest, mis on võrreldavad kriisilahendusasutuste või pädevate asutuste funktsioonidega vastavalt käesolevale direktiivile;
- (81) „grupi rahastamismehhanism” – selle liikmesriigi rahastamismehhanism või – mehhanismid, kus asub grupi tasandi kriisilahendusasutus;
- (82) „kompensatsioonitehing” – kahe samasse gruppi kuuluva üksuse vaheline tehing, mille eesmärk on ühe selle grupi üksuse ja kolmanda isiku vahel sõlmitud teisest tehingust tekkinud riski osaline või täielik ülekandmine;
- (83) „grupisisene garantii” – leping, millega üks grupi üksus tagab sama grupi teise üksuse kohustusi kolmanda isiku ees;

Kui käesolevas direktiivis osutatakse määrusele (EL) nr 1093/2010, käsitatakse kriisilahendusasutusi nimetatud määruse konteksti silmas pidades pädevate asutustena kõnealuse määruse artikli 4 lõike 2 tähenduses.

Selleks et tagada käesoleva direktiivi ühetaoline kohaldamine, antakse komisjonile vastavalt artiklile 103 õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte, et määrata kindlaks punktides 29 ja 30 sätestatud mõisted „olulised funktsioonid” ja „põhitegevusalad”.

Artikkel 3

Kriisilahendusasutuste määramine

1. Iga liikmesriik määrab ühe või mitu kriisilahendusasutust, mis on volitatud rakendama kriisilahendusvahendeid ja kasutama kriisilahendusõigusi.
2. Kriisilahendusasutused on riiklikud haldusasutused.
3. Kriisilahendusasutuseks võib olla pädev asutus direktiivide 2006/48/EÜ ja 2006/49/EÜ tähenduses, keskpank, pädev ministeerium või muu riiklik haldusasutus, tingimusel et liikmesriik kehtestab asjakohased eeskirjad ja korra, mida on vaja direktiivide 2006/48/EÜ ja 2006/49/EÜ kohaste järelevalvefunktsioonide või asjaomase ametiasutuse muude funktsioonide ning käeoleva direktiivi kohaste kriisilahendusasutuse funktsioonide vahelise huvide konflikti vältimiseks. Eelkõige tagavad liikmesriigid, et pädevates asutustes, keskpankades, pädevates ministeeriumides või muudes riiklikes haldusasutustes oleksid asjaomase ametiasutuse kriisilahendusfunktsioon ja järelevalvefunktsioon või muud funktsioonid üksteisest lahutatud.
4. Kui kriisilahendusasutus ja direktiivi 2006/48/EÜ kohane pädev asutus on eraldi üksused, nõuavad liikmesriigid, et nad teeksid kriisilahendusotsuste ettevalmistamisel, kavandamisel ja rakendamisel tihedalt koostööd.
5. Kui lõike 1 kohaselt määratud ametiasutus ei ole liikmesriigi pädev ministeerium, peab määratud ametiasutus kooskõlastama kõik oma käesoleva direktiivi kohased otsused pädeva ministeeriumiga.
6. Liikmesriigid tagavad, et lõike 1 kohaselt määratud ametiasutustel oleksid olemas kriisilahendusmeetmete rakendamiseks vajalikud teadmised, ressursid ja tegevussuutlikkus ning nad oleksid võimelised kasutama oma õigusi kriisilahenduse eesmärkide saavutamiseks vajaliku kiiruse ja paindlikkusega.
7. Juhul kui liikmesriik määrab kriisilahendusvahendeid rakendama ja kriisilahendusõigusi kasutama rohkem kui ühe ametiasutuse, jaotab ta funktsioonid ja ülesanded nende riigiasutuste vahelt selgelt, tagab asjakohase nendevahelise kooskõlastamise ning määrab ühe ametiasutuse kontaktasutuseks, kelle kaudu toimub koostöö ja kooskõlastamine teiste liikmesriikide asjaomaste ametiasutustega.
8. Liikmesriigid teavitavad kriisilahendusasutuseks ja kontaktasutuseks määratud ametiasutusest või -asutustest ning vajaduse korral nende konkreetsetest funktsioonidest ja ülesannetest Euroopa Pangandusjärelevalvet (EBA). EBA avaldab kõnealuste kriisilahendusasutuste nimekirja.

II JAOTIS

VALMISTUMINE

I PEATÜKK

MAKSEVÕIME TAASTAMISE JA KRIISILAHENDAMISE KAVANDAMINE

1. JAGU

ÜLDSÄTTED

Artikkel 4

Teatavate asutuste lihtsustatud kohustused

1. Võttes arvesse mõju, mida asutuse maksejõuetus võiks asutuse äri olemuse, selle suuruse või seotuse tõttu avaldada muudele asutustele, finantssüsteemile üldiselt, finantsturgudele ja rahastamistingimustele, tagavad liikmesriigid, et pädevad asutused ja kriisilahendusasutused määravad kindlaks, millises ulatuses kohaldatakse asutuste suhtes järgmist:
 - (a) artiklitega 5, 7, 9 ja 11 ettenähtud maksevõime taaste- ja kriisilahenduskavade sisu ja üksikasjad;
 - (b) asutustelt nõutava teabe sisu ja üksikasjad vastavalt artikli 5 lõikele 5 ning artiklitele 10 ja 11.
2. Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 103 vastu delegeeritud õigusakte, et määrata kindlaks lõikes 1 osutatud kriteeriumid, mille alusel hinnatakse lõike 1 kohaselt asutuse maksejõuetuse mõju finantsturgudele, muudele asutustele ja rahastamistingimustele.
3. Pädevad asutused ja kriisilahendusasutused teatavad EBA-le sellest, kuidas nad on lõikes 1 osutatud nõuet kohaldanud nende jurisdiktsiooni alla kuuluvate asutuste suhtes. EBA esitab komisjonile hiljemalt 1. jaanuariks 2018 aruande lõikes 1 osutatud nõude rakendamise kohta. Eelkõige esitab EBA komisjonile aruande selle kohta, kas kõnealuse nõude rakendamisel on liikmesriikides lahknevusi.

2. JAGU

MAKSEVÕIME TAASTAMISE KAVANDAMINE

Artikkel 5

Maksevõime taastekavad

1. Liikmesriigid tagavad, et iga asutus koostab ja säilitab maksevõime taastekava, milles määratakse kindlaks meetmed, mida asutuse juhtkond või grupi üksus peab võtma, et taastada oma finantsseisund, kui see on oluliselt halvenenud. Maksevõime taastekavasid käsitatakse halduskorrana direktiivi 2006/48/EÜ artikli 22 tähenduses.
2. Liikmesriigid tagavad, et asutused uuendavad oma maksevõime taastekavasid vähemalt kord aastas või pärast mõnd asutuse õigusliku või organisatsioonilise struktuuri, selle äritegevuse või finantsolukorraga seotud sündmust või juhtumit, mis võib maksevõime taastekava oluliselt mõjutada või luua vajaduse selle muutmiseks. Pädevad asutused võivad nõuda, et asutused uuendaksid oma maksevõime taastekavasid veelgi sagedamini.
3. Maksevõime taastekavades ei saa eeldada juurdepääsu erakorralisele riiklikule finantstoetusele, vaid see peab sisaldama analüüsi, kuidas ja millal taotleb asutus halvenenud tingimustes võimalust kasutada keskpanga vahendeid ning olemasolevat tagatist.
4. Liikmesriigid tagavad, et maksevõime taastekavad sisaldaksid kogu lisa A jaos loetletud teavet.
5. Pädevad asutused tagavad, et asutused esitaksid maksevõime taastekavades asjakohased tingimused ja menetlused, millega tagatakse maksevõime taastemeetmete rakendamine õigel ajal, samuti tuleb neis esitada mitu eri võimalust maksevõime taastamiseks. Pädevad asutused tagavad, et ettevõtted testivad oma maksevõime taastekavasid finantsprobleemide mitme võimaliku stsenaariumi, sealhulgas kogu süsteemi haaravate sündmustest, konkreetse juriidilise isiku raskustesse sattumisest ning kogu gruppi haaravatest raskustest lähtudes.
6. EBA töötab koostöös Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukoguga välja tehniliste standardite eelnõud, et täpsustada stsenaariumid, mida kasutatakse käesoleva artikli lõike 5 kohaldamisel vastavalt määruse (EL) nr 1093/2010 artikli 25 lõikele 3.

EBA esitab kõnealused regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud komisjonile hiljemalt kaksteist kuud pärast käesoleva direktiivi jõustumist.

Komisjonile delegeeritakse volitused võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid määruse (EL) nr 1093/2010 artiklites 10–14 sätestatud korras.

7. EBA töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, et täpsustada lõikes 4 osutatud maksevõime taastekavas sisalduvat teavet.

EBA esitab kõnealused regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud komisjonile hiljemalt kaksteist kuud pärast käesoleva direktiivi jõustumist.

Komisjonile delegeeritakse volitused võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid määruse (EL) nr 1093/2010 artiklites 10–14 sätestatud korras.

Artikkel 6

Maksevõime taastekavade hindamine

1. Liikmesriigid nõuavad, et asutused esitaksid oma maksevõime taastekava pädevale asutusele läbivaatamiseks.
2. Pädevad asutused vaatavad need kavad läbi ning hindavad, mil määral iga kava vastab artiklis 5 sätestatud nõuetele ja järgmistele kriteeriumidele:
 - (a) kavas kavandatud meetmete rakendamine taastab tõenäoliselt asutuse elujõulisuse ja finantsilise usaldusväärsuse, võttes arvesse ettevalmistusmeetmeid, mida asutus on võtnud või kavatseb võtta;
 - (b) kava on võimalik rakendada ka finantssurutise olukorras, omamata olulist negatiivset mõju finantssüsteemile, sealhulgas juhul, kui teised asutused rakendavad samal ajal oma maksevõime taastekava.
3. Kui pädev asutus leiab, et maksevõime taastekavas on puudusi või selle rakendamisel võib ette tulla takistusi, teavitab ta asutust oma hinnangust ning nõuab, et asutus esitaks kolme kuu jooksul muudetud kava, milles need puudused on kõrvaldatud ning näidatud, mida nende takistuste korral ette võetakse.
4. Juhul kui asutus ei esita maksevõime läbivaadatud taastekava või pädev asutus leiab, et algses hinnangus tuvastatud puudusi ja takistusi ei ole muudetud kavas rahuldavalt käsitletud, nõuab pädev asutus asutuselt mis tahes meetme võtmist, mida ta vajalikuks peab, tagamaks et takistused ja puudused saaksid kõrvaldatud. Lisaks meetmetele, mida võidakse nõuda vastavalt direktiivi 2006/48/EÜ artiklile 136, võib pädev asutus eelkõige nõuda, et rakendataks meetmeid selleks, et:
 - (a) lihtsustada asutuse riskide vähendamist;
 - (b) võimaldada rekapitalizeerimismeetmete õigeaegset võtmist;
 - (c) muuta ettevõtte strateegiat;
 - (d) muuta rahastamisstrateegiat, et suurendada põhitegevusalade ja oluliste funktsioonide vastupanuvõimet;
 - (e) muuta asutuse juhtimisstruktuuri.

5. EBA töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, et täpsustada küsimused, mida pädev asutus peab käesoleva artikli lõike 2 kohasel hindamisel arvestama.

EBA esitab kõnealused regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud komisjonile hiljemalt kaksteist kuud pärast käesoleva direktiivi jõustumist.

Komisjonile delegeeritakse volitused võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid määruse (EL) nr 1093/2010 artiklites 10–14 sätestatud korras.

Artikkel 7

Grupi maksevõime taastekava

1. Liikmesriigid tagavad, et emaettevõtja või asutus, mille suhtes kohaldatakse direktiivi 2006/48/EÜ artiklite 125 ja 126 kohast konsolideeritud järelevalvet, koostab ja esitab konsolideeritud järelevalvet teostavale asutusele grupi maksevõime taastekava, mis hõlmab nii kogu grupi, sealhulgas artikli 1 punktides c ja d osutatud äriühingute maksevõime taastekava, kui ka iga gruppi kuuluva asutuse maksevõime taastekava.
2. Konsolideeritud järelevalvet teostav asutus edastab grupi maksevõime taastekavad direktiivi 2006/48/EÜ artiklis 131a osutatud asjaomastele pädevatele asutustele ning EBA-le.
3. Grupi maksevõime taastekava eesmärk on saavutada grupi kui terviku või gruppi kuuluva mis tahes asutuse stabiliseerimine, juhuks kui keegi neist satub raskustesse, nii et tegeletakse nende põhjustega või kõrvaldatakse need ning taastatakse asjaomase grupi või asutuse finantsseisund.

Grupi maksevõime taastekava sisaldab korda, mis tagab emaettevõtja või asjaomase konsolideeritud järelevalve aluse asutuse tasandil ning artikli 1 punktides c ja d osutatud äriühingute tasandil rakendatavate meetmete ning üksiküksuste tasandil rakendatavate meetmete koordineerituse ja sidususe.

4. Grupi maksevõime taastekava peab sisaldama artiklis 5 sätestatud elemente ja korda nii grupi kui terviku kui ka kõigi selle üksuste jaoks. Samuti peab see vajaduse korral sisaldama võimaliku grupisisesse finantstoetuse pakkumise korda, mis on kehtestatud vastavalt artikli 16 kohaselt sõlmitud grupi finantstoetuse lepingule.
5. Konsolideeritud järelevalvet teostav asutus tagab, et emaettevõtja või lõikes 1 osutatud konsolideeritud järelevalve alune asutus pakuvad mitmeid maksevõime taastamise võimalusi, määrates kindlaks meetmed, mida rakendada artikli 5 lõikega 5 ettenähtud stsenaariumide puhuks.

Grupi maksevõime taastekavas on iga sellise stsenaariumi puhuks kindlaks määratud, kas grupisisesest maksevõime taastamise meetmete rakendamisel võib esinda mingeid takistusi ning kas grupisisesel omavahendite kiirel ülekandmisel või kohustuste

tagasimaksmisel või varade tagastamisel võib esineda mingeid olulisi praktilisi või õiguslikke takistusi.

6. Emaettevõtja juhtorgan või lõikes 1 osutatud konsolideeritud järelevalve aluse asutuse juhtorgan ning gruppi kuuluvate asutuste juhtorganid kinnitavad maksevõime taastekava enne selle esitamist konsolideeritud järelevalvet teostavale asutusele.

Artikkel 8

Grupi maksevõime taastekavade hindamine

1. Konsolideeritud järelevalvet teostav asutus vaatab grupi maksevõime taastekava, sealhulgas gruppi kuuluvate üksikute asutuste kavad läbi ning hindab seda, mil määral vastavad need artiklites 6 ja 7 sätestatud nõuetele ja kriteeriumidele. Kõnealune hinnang antakse vastavalt artikliga 6 ja käesoleva artikliga kehtestatud menetlusele.

Konsolideeritud järelevalvet teostav asutus vaatab grupi maksevõime taastekava, sealhulgas gruppi kuuluvate üksikute asutuste kavad läbi ning hindab neid, konsulteerides ja tehes koostööd direktiivi 2006/48/EÜ artiklis 131a osutatud pädevate asutustega. Grupi maksevõime taastekava läbivaatamine ja hindamine vastavalt artikli 6 lõikele 2 ning vajaduse korral nõue meetmete võtmiseks vastavalt artikli 6 lõikele 4 vormistatakse direktiivi 2006/48/EÜ artiklis 131a osutatud pädevate asutuste ühiste otsustena.

2. Pädevad asutused püüavad jõuda ühisele otsusele nelja kuu jooksul.

Juhul kui pädevad asutused ei jõua nelja kuu jooksul ühisele otsusele, võib konsolideeritud järelevalvet teostav asutus võtta vastu oma otsuse grupi maksevõime taastekava läbivaatuse ja hindamise kohta või nõutavate meetmete kohta vastavalt artikli 6 lõikele 4. Kõnealune otsus esitatakse dokumendis, mis sisaldab täielikult põhjendatud otsust, samuti tuleks võtta arvesse teiste pädevate asutuste seisukohti ja reservatsioone, mis esitati nelja kuu jooksul. Konsolideeritud järelevalvet teostav asutus esitab otsuse konsolideeritud järelevalve aluse asutuse emettevõtjale ja teistele pädevatele asutustele.

EBA võib omal algatusel, kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikliga 19, pädevaid asutusi kokkuleppe saavutamisel abistada.

3. Pädev asutus, kes ei nõustu grupi maksevõime taastekava hinnanguga või mis tahes meetmega, mida emettevõtja või asutus peab selle hindamise tulemusena vastavalt käesoleva direktiivi artikli 6 lõigetele 2 ja 4 rakendama, võib vastavalt määruse (EL) nr 1093/2010 artiklile 19 esitada selle küsimuse arutamiseks EBA-le. Küsimust ei suunata EBA-le pärast neljakuulise perioodi lõppu ega pärast ühisotsusele jõudmist.
4. EBA võtab otsuse vastu ühe kuu jooksul, kusjuures lõikes 3 osutatud neljakuulist perioodi käsitatakse lepitusperioodina määruse (EL) nr 1093/2010 tähenduses.
5. Juhul kui mõni pädev asutus on esitanud küsimuse vastavalt lõikele 3 arutamiseks EBA-le, lükkab konsolideeritud järelevalvet teostav asutus oma otsuse vastuvõtmise

edasi, jäädes ootama EBA otsust. Konsolideeritud järelevalvet teostava asutuse järgnev otsus peab olema kooskõlas EBA otsusega.

3. JAGU

KRIISILAHENDUSE KAVANDAMINE

Artikkel 9

Kriisilahenduskavad

1. Kriisilahendusasutused koostavad koostöös pädevate asutustega kriisilahenduskava iga asutuse jaoks, mis ei kuulu gruppi, mis on vastavalt direktiivi 2006/48/EÜ artiklitele 125 ja 126 konsolideeritud järelevalve alune asutus. Kriisilahenduskavas nähakse ette kriisilahendusmeetmed, mida kriisilahendusasutused ja pädevad asutused võivad võtta, kui asutus vastab kriisilahenduse tingimustele.
2. Kriisilahenduskavas võetakse arvesse mitmeid stsenaariume, sealhulgas asjaolu, et maksejõuetus võib olla konkreetsele asutusele ainuomane või võib esineda laiema finantsilise ebastabiilsuse või kogu süsteemi haaravate sündmuste ajal. Lisaks artikliga 91 kehtestatud rahastamiskorra kasutamisele ei eeldata kriisilahenduskavas erakorralise riikliku finantstoetuse andmist.
3. Kriisilahenduskavad vaadatakse uuesti läbi ja vajaduse korral ajakohastatakse neid vähemalt kord aastas ning pärast asutuse õigusliku või organisatsioonilise struktuuri muutmist või pärast äritegevuse või finantsolukorraga seotud mis tahes sündmust või juhtumit, mis võib oluliselt mõjutada kava tõhusust.
4. Kriisilahenduskavas nähakse ette võimalused, kuidas IV jaotises osutatud kriisilahendusvahendeid ja -õigusi asutuse suhtes rakendatakse. Kava sisaldab järgmist:
 - (a) ülevaade kava põhielementidest;
 - (b) ülevaade asutuses pärast kõige viimase kriisilahenduskava esitamist toimunud olulistest muutustest;
 - (c) selgitus, kuidas on võimalik olulised funktsioonid ja põhitegevusalad vajalikul määral õiguslikult ja majanduslikult teistest funktsioonidest eraldada, et tagada asutuse maksejõuetuse korral tema tegevuse jätkumine;
 - (d) kava iga olulise aspekti elluviimise prognoositav ajakava;
 - (e) artikli 13 kohaselt läbi viidud kriisi lahendatavuse hindamise üksikasjalik kirjeldus;
 - (f) ülevaade vastavalt artiklile 14 nõutavatest meetmetest artikli 13 kohaselt läbi viidud hindamise tulemusena kindlaks määratud ning kriisi lahendamist pärssivate takistustega tegelemiseks või nende kõrvaldamiseks;

- (g) asutuse oluliste funktsioonide, põhitegevusalade ja varade väärtuse ning turustatavuse määramise protsessi üksikasjalik kirjeldus;
 - (h) üksikasjalik ülevaade meetmetest, millega tagatakse, et vastavalt artiklile 11 nõutav teave on alati ajakohastatud ning kriisilahendusasutustele kättesaadav;
 - (i) kriisilahendusasutuse selgitus kriisilahenduse võimaluste rahastamise kohta, eeldamata mingisugust erakorralist riiklikku finantstoetust;
 - (j) üksikasjalik ülevaade erinevatest kriisi lahendamise strateegiatest, mida saaks võimalike eri stsenaariumide korral rakendada;
 - (k) ülevaade olulisest vastastikusest sõltuvusest;
 - (l) analüüs kava mõju kohta gruppi kuuluvatele muudele asutustele;
 - (m) ülevaade võimalustest säilitada juurdepääs maksetele, kliiringuteenustele ning muudele infrastruktuuridele;
 - (n) meedia ja avalikkusega suhtlemise kava.
5. EBA töötab koostöös Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukoguga välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, määrates lõike 2 kohaldamiseks kindlaks mitu stsenaariumi makseraskustesse sattumise puhuks.

EBA esitab kõnealused regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud komisjonile hiljemalt kaksteist kuud pärast käesoleva direktiivi jõustumist.

Komisjonile delegeeritakse volitused võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid määruse (EL) nr 1093/2010 artiklites 10–14 sätestatud korras.

Artikkel 10

Kriisilahenduskava koostamiseks vajalik teave

1. Liikmesriigid tagavad, et kriisilahendusasutustel on õigus küsida asjaomastelt asutustelt kogu teavet, mis on kriisilahenduskava koostamiseks ja rakendamiseks vajalik. Eelkõige peab kriisilahendusasutustel olema õigus küsida lisaks muule teabele lisa B jaos sätestatud teavet ja analüüsi.
2. Asjaomaste liikmesriikide pädevad asutused teevad kriisilahendusasutustega koostööd selle nimel, et teha kindlaks, kas osa lõikes 1 osutatud teabest või kogu nimetatud teave on juba kättesaadav. Juhul kui see teave on olemas, esitavad pädevad asutused selle teabe kriisilahendusasutustele.
3. EBA töötab välja rakenduslike tehniliste standardite eelnõud, et kehtestada standardvormid, -mallid ja -menetlused teabe esitamiseks.

EBA esitab kõnealused rakenduslike tehniliste standardite eelnõud komisjonile hiljemalt kaksteist kuud pärast käesoleva direktiivi jõustumist.

Komisjonile antakse volitused võtta vastu esimeses lõigus osutatud rakenduslikud tehnilised standardid määruse (EL) nr 1093/2010 artiklis 15 sätestatud korras.

Artikkel 11

Grupi kriisilahenduskava

1. Liikmesriigid tagavad, et kriisilahendusasutused koostavad grupi kriisilahenduskava. Grupi kriisilahenduskava hõlmab nii kava kriisi lahendamiseks emettevõtja või vastavalt direktiivi 2006/48/EÜ artiklitele 125 ja 126 konsolideeritud järelevalve aluste asutuste tasandil kui ka kriisilahenduskavasid üksikute tütarasutuste jaoks, mis on koostatud kookõlas artikliga 9. Grupi kriisilahenduskava hõlmab ka artikli 1 punktides c ja d osutatud äriühingute kriisilahenduskavasid ning direktiivi 2001/24/EÜ kohaselt teistes liikmesriikides filiaale omavate asutuste kriisilahenduskavasid.
2. Grupi kriisilahenduskava koostatakse vastavalt artiklile 10 esitatud teabe alusel.
3. Grupi kriisilahenduskavas:
 - (a) määratakse kindlaks kriisilahendusmeetmed, mida tuleb võtta seoses grupi kui terviku või grupi osaga, sealhulgas üksikute tütarasutuste kriisi lahendamiseks nii kriisilahendusmeetmete abil seoses artikli 1 punktis d osutatud äriühingutega kui ka koordineeritud kriisilahendusmeetmete abil seoses tütarasutustega artikli 9 lõikega 2 ettenähtud mitmesuguste stsenaariumide korral;
 - (b) vaadeldakse ulatust, mil määral oleks kriisilahendusvahendeid ja -õigusi võimalik koordineeritult rakendada ja kasutada ELis asuvate grupi üksuste suhtes, sealhulgas meetmeid, millega soodustatakse grupi kui terviku või grupi eri üksuste või teatavate grupi üksuste eraldi tegevusalade või tegevusstruktuuride ostmist kolmanda isiku poolt, ning määratakse kindlaks koordineeritud kriisilahendust pärssivad takistused;
 - (c) kui grupis on kolmandates riikides asutatud üksusi, määratakse kindlaks nende kolmandate riikide asjaomaste ametiasutustega tehtava koostöö ja koordineerimise kord;
 - (d) määratakse kindlaks meetmed, sealhulgas teatavate funktsioonide või tegevusalade õiguslik ja majanduslik eraldamine üksteisest, mis on vajalikud kiirendamiseks kriisi lahendamist grupi tasandil;
 - (e) määratakse kindlaks, kuidas grupi tasandi kriisilahendusmeetmeid rahastatakse, ning vajaduse korral nähakse ette põhimõtted rahastamiskohustuste jagamiseks eri liikmesriikide rahastamisallikate vahel. Lisaks artikliga 91 kehtestatud rahastamismehhanismi kasutamisele, ei eeldata kriisilahenduskavas erakorralise riikliku finantstoetuse andmist. Need põhimõtted kehtestatakse tasakaalustatud ja õiglaste põhimõtete alusel, võttes arvesse eelkõige kriisilahenduse majanduslikku mõju kriisist mõjutatud riikides ning eri pädevate asutuste järelevalvevolituste jaotust.

Artikkel 12

Grupi kriisilahenduskava koostamise nõue ja menetlus

1. Emaettevõtjad ning asutused, mis on vastavalt direktiivi 2006/48/EÜ artiklitele 125 ja 126 konsolideeritud järelevalve alused asutused, esitavad vastavalt käesoleva direktiivi artiklile 11 nõutava teabe grupi tasandi kriisilahendusasutusele. See teave puudutab emaettevõtjat või konsolideeritud järelevalve alust asutust ning kõiki gruppi kuuluvaid juriidilisi isikuid. Direktiivi 2006/48/EÜ artiklite 125 ja 126 kohaselt konsolideeritud järelevalve alused asutused esitavad samuti vastavalt käesoleva direktiivi artiklile 11 nõutava teabe artikli 1 punktides c ja d osutatud äriühingute kohta.

Grupi tasandi kriisilahendusasutus edastab käesoleva lõike kohase teabe EBA-le, tütarettevõtjate kriisi lahendamise eest vastutavatele asutustele ning direktiivi 2006/48/EÜ artiklites 130 ja artikli 131a osutatud asjaomastele pädevatele asutustele ning selliste liikmesriikide kriisilahendusasutustele, kus on asutatud artikli 1 punktides c ja d osutatud äriühingud.

2. Liikmesriigid tagavad, et grupi tasandi kriisilahendusasutused koos lõike 1 teises lõigus osutatud kriisilahendusasutustega, kes kuuluvad kriisilahenduskolleegiumi, ning konsulteerides asjaomaste pädevate asutustega, koostavad grupi kriisilahenduskava ja ajakohastavad seda. Grupi tasandi kriisilahendusasutused võivad oma äranägemisel kaasata kriisilahenduskavade koostamisse ja ajakohastamisse kolmanda riigi kriisilahendusasutusi, mis asuvad jurisdiktsioonis, kus grupp on asutanud tütarettevõtteid või finantsvaldusettevõtteid või direktiivi 2006/48/EÜ artikli 42 punktis a määratletud olulised filiaalid.
3. Liikmesriigid tagavad, et grupi kriisilahenduskavasid ajakohastatakse vähemalt kord aastas ning pärast asutuse või grupi õigusliku või organisatsioonilise struktuuri, äritegevuse või finantsolukorraga seotud mis tahes sündmust või juhtumit, mis võib kava oluliselt mõjutada või tekitada vajaduse selle muutmiseks.
4. Grupi kriisilahenduskava vormistatakse grupi tasandi kriisilahendusasutuse ja teiste asjaomaste kriisilahendusasutuste ühise otsusena. Kriisilahendusasutused võtavad ühise otsuse vastu nelja kuu jooksul pärast seda, kui grupi tasandi kriisilahendusasutus on esitanud lõike 1 teises lõigus osutatud teabe.

Juhul kui pädevad asutused ei jõua nelja kuu jooksul ühisele otsusele, võtab grupi tasandi kriisilahendusasutus vastu oma otsuse. Kõnealune otsus esitatakse dokumendis, mis sisaldab täielikult põhjendatud otsuseid, ja selles võetakse arvesse teiste pädevate asutuste seisukohti ja reservatsioone, mis esitati nelja kuu jooksul. Grupi tasandi kriisilahendusasutus esitab otsuse emaettevõtjatele või konsolideeritud järelevalve alusele asutusele ning muudele kriisilahendusasutustele.

EBA võib omal algatusel, kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikliga 19, pädevaid asutusi kokkuleppe saavutamisel abistada.

5. Kriisilahendusasutus, kes ei ole grupi kriisilahenduskava mis tahes osaga nõus, võib esitada selle küsimuse arutamiseks EBA-le vastavalt määruse (EL) nr 1093/2010

artiklile 19 Küsimust ei suunata EBA-le pärast neljakuulise perioodi lõppu ega pärast ühisotsusele jõudmist.

6. EBA võtab otsuse vastu ühe kuu jooksul, kusjuures neljakuulist perioodi käsitatakse lepitusperioodina kõnealuse määruse tähenduses. Grupi tasandi kriisilahendusasutuse järgnev otsus peab olema kooskõlas EBA otsusega.
7. Juhul kui mõni asjaomane kriisilahendusasutus on esitanud küsimuse vastavalt lõikele 5 arutamiseks EBA-le, lükkab grupi tasandi kriisilahendusasutus oma otsuse vastuvõtmise edasi, jäädes ootama EBA otsust.

II PEATÜKK

KRIISI LAHENDATAVUSE HINDAMINE JA ENNETAVAD ÕIGUSED

Artikkel 13

Kriisi lahendatavuse hindamine

1. Liikmesriigid tagavad, et kriisilahendusasutused hindavad koos pädevate asutustega, mil määral asutuste või gruppide kriisi on lisaks artikliga 91 kehtestatud rahastamismehhanismi kasutamisele võimalik lahendada ilma erakorralise riikliku finantstoetuseta. Asutuse või grupi kriis loetakse lahendatavaks sel juhul, kui kriisi õigeaegne lahendamine on kriisilahendusasutuse jaoks usutavalt teostatav kas tavalise maksejõuetusmenetluse alusel või asutuse ja grupi suhtes eri kriisilahendusvahendeid ja õigusi kohaldades, ilma et see tooks kaasa olulisi negatiivseid tagajärgi, sealhulgas laiemat finantsilist ebastabiilsust või kogu süsteemi haaravaid sündmusi ühegi sellise liikmesriigi finantssüsteemile, kus asutus asub, võttes arvesse sama liikmesriigi või liidu majandust ja finantsstabiilsust ning et tagada asutuse või grupi oluliste funktsioonide jätkuvus sellega, et kõnealuseid funktsioone saab õigel ajal kergesti eraldada või täita muude vahenditega.
2. Et hinnata kriisi lahendatavust, nagu on osutatud lõikes 1, hindavad kriisilahendusasutused vähemalt lisa C jaos sätestatud aspekte.
3. EBA töötab koostöös Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukoguga välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, et täpsustada küsimused, mida tuleb lõike 2 kohaselt asutuse või grupi kriisi lahendatavuse hindamisel arvestada. EBA esitab kõnealused regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud komisjonile hiljemalt kaksteist kuud pärast käesoleva direktiivi jõustumist.
4. Komisjonile antakse volitused võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud määruse (EL) nr 1093/2010 artiklites 10–14 sätestatud korras.

Artikkel 14

Kriisi lahendatavust pärssivate takistustega tegelemise või nende kõrvaldamise õigused

1. Liikmesriigid tagavad, et kui kriisilahendusasutus on vastavalt artiklile 13 läbiviidud kriisi lahendatavuse hindamisele kindlaks teinud, et esineb olulisi takistusi asutuse kriisi lahendamiseks, annab kriisilahendusasutus sellest otsusest asutusele kirjalikult teada.
2. Nelja kuu jooksul pärast vastavalt lõikele 1 saadetud teate kättesaamist esitab asutus kriisilahendusasutusele ettepaneku meetmete kohta teates märgitud takistustega tegelemiseks või nende kõrvaldamiseks. Kriisilahendusasutus hindab, kas nende meetmetega on võimalik kõnealuste takistustega tõhusalt tegelda või need kõrvaldada.
3. Kui kriisilahendusasutus leiab, et asutuse poolt vastavalt lõikele 2 välja pakutud meetmed ei vähenda ega kõrvalda kõnealuseid takistusi piisavalt tõhusalt, määrab ta koos pädeva asutusega kindlaks alternatiivsed meetmed, millega on võimalik see eesmärk saavutada, ning teavitab asutust nendest meetmetest kirjalikult.
4. Lõike 3 kohaldamiseks võivad kriisilahendusasutuse määratud meetmed hõlmata järgmist (kui need on sobilikud kõnealuste lahendatavuse takistuste vähendamiseks või kõrvaldamiseks):
 - (a) nõuda asutuselt, et see koostaks teenuslepingud (grupisesed või kolmandate isikutega), mis hõlmaksid oluliste majandusfunktsioonide täitmist või -teenuste pakkumist;
 - (b) nõuda asutuselt, et see piiraks oma maksimaalset individuaalset ja summaarset riskipositsiooni;
 - (c) nõuda asutuselt konkreetsel juhtudel või regulaarselt kriisi lahendamise seisukohast olulise teabe esitamist;
 - (d) nõuda asutuselt teatud varade müüki;
 - (e) nõuda asutuselt, et see piiraks teatavat praegust või kavandatud tegevust või lõpetaks selle tegevuse;
 - (f) piirata või takistada uute tegevusalade või toodete arendust või müüki;
 - (g) nõuda asutuse õiguslike või tegevusstruktuuride muutmist vähem keerukamaks, tagamaks et kriisilahendusvahendite rakendamisel oleks võimalik olulised funktsioonid teistest funktsioonidest õiguslikult ja majanduslikult eraldada;
 - (h) nõuda emaettevõtjalt liikmesriigis emaettevõtjana tegutseva finantsvaldusettevõtja või ELis emaettevõtjana tegutseva finantsvaldusettevõtja loomist;

- (i) nõuda emaettevõtjalt või artikli 1 punktides c ja d osutatud äriühingutelt artikli 39 lõikes 2 osutatud võlainstrumentide emiteerimist või laenude andmist;
 - (j) juhul kui asutus on tütarettvõtja või segavaldusettevõtja, nõuda asutuselt, et segavaldusettevõtja looks asutuse kontrollimiseks eraldi finantsvaldusettevõtja, kui seda on vaja asutuse kriisi lahendamise hõlbustamiseks ning selleks et vältida jaotises IV kindlaksmääratud selliste kriisilahendusvahendite ja -õiguste kohaldamist, millel on negatiivne mõju grupi mittefinantsosale.
5. Kriisilahendusasutused ei tee lõike 1 kohast otsust takistuste põhjal, mis tulenevad asutuse kontrolli alla mittekuuluvatest teguritest, sealhulgas kriisilahendusasutuse tegevus- ja finantssuutlikkus.
6. Lõike 1 või 3 kohane teade vastab järgmistele nõuetele:
- (a) selles on esitatud asjaomase hindamise või otsuse põhjused;
 - (b) selles on näidatud, mil määral vastab hinnang või otsus artiklis 9 sätestatud proportsionaalsuse kohaldamise nõudele.
7. Enne lõikes 3 osutatud mis tahes meetmete kindlaksmääramist kaaluvad kriisilahendusasutused nõuetekohaselt kõnealuste meetmete võimalikku mõju teiste liikmesriikide finantssüsteemi stabiilsusele.
8. EBA töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, et täpsustada lõikes 4 sätestatud meetmed ning iga meetme kohaldamise asjaolud.

EBA esitab kõnealused regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud komisjonile hiljemalt kaksteist kuud pärast käesoleva direktiivi jõustumist.

Komisjonile delegeeritakse volitused võtta vastu eelmises lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid määruse (EL) nr 1093/2010 artiklites 10–14 sätestatud korras.

Artikkel 15

Kriisi lahendatavust pärssivate takistustega tegelemise või nende kõrvaldamise õigused: grupi käsitlemine

1. Grupi tasandi kriisilahendusasutused ja tütarettvõtjate kriisilahendusasutused konsulteerivad üksteisega kriisilahenduskolleegiumis ning teevad kõik endast oleneva selle nimel, et jõuda vastavalt artikli 14 lõikele 3 kindlaks määratud meetmete rakendamise osas ühisele otsusele.
2. Grupi tasandi kriisilahendusasutus koostöös konsolideeritud järelevalvet teostava asutuse ja EBAGA vastavalt määruse (EL) nr 1093/2010 artikli 25 lõikele 1 koostavad ja esitavad emaettevõtjatele või konsolideeritud järelevalve alusele asutusele ning tütarettvõtjate kriisilahendusasutustele aruande. Aruanne koostatakse konsulteerides pädevate asutustega ning selles analüüsitakse olulisi takistusi, mis võivad pärssida tõhusat kriisilahendusvahendite rakendamist ja kriisilahendusõiguste kasutamist

grupi suhtes. Samuti soovitatakse aruandes meetmeid, mis on ametiasutuste arvates vajalikud või asjakohased nende takistuste kõrvaldamiseks.

3. Nelja kuu jooksul pärast sellise teate saamist võib emaettevõtja või konsolideeritud järelevalve aluse asutus esitada grupi tasandi kriisilahendusasutusele oma tähelepanekud ning teha ettepaneku alternatiivsete meetmete kohta, millega oleks võimalik aruandes tuvastatud takistused kõrvaldada.
4. Grupi tasandi kriisilahendusasutus teavitab emaettevõtja või konsolideeritud järelevalve aluse asutuse poolt välja pakutud meetmetest konsolideeritud järelevalvet teostavat asutust, EBA ning tütarettevõtjate kriisilahendusasutusi. Grupi tasandi kriisilahendusasutused ja tütarettevõtjate kriisilahendusasutused teevad kõik endast oleneva selle nimel, et jõuda kriisilahenduskolleegiumis oluliste takistuste tuvastamise osas ning vajaduse korral emaettevõtja või konsolideeritud järelevalve aluse asutuse poolt välja pakutud meetmetele hinnangu andmise osas ning riigiasutuste poolt nende takistustega tegelemiseks või nende kõrvaldamiseks nõutavate meetmete osas ühisele otsusele.
5. Ühisele otsusele tuleb jõuda nelja kuu jooksul pärast aruande esitamist. See peab olema põhjendatud ning vormistatud dokumendina, mille grupi tasandi kriisilahendusasutus esitab emaettevõtjatele või konsolideeritud järelevalve alusele asutusele.

EBA võib omal algatusel, kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikliga 19, kriisilahendusasutusi kokkuleppe saavutamisel abistada.

6. Juhul kui nelja kuu jooksul pärast lõikes 1 või 2 osutatud aruande esitamist ei ole jõutud ühisele otsusele, võtab grupi tasandi kriisilahendusasutus grupi kui terviku suhtes vastavalt artikli 14 lõikele 3 rakendamisele kuuluvate meetmete osas vastu oma otsuse

Kõnealune otsus esitatakse dokumendis, mis sisaldab täielikult põhjendatud otsuseid, ja selles võetakse arvesse teiste kriisilahendusasutuste seisukohti ja reservatsioone, mis esitati nelja kuu jooksul. Grupi tasandi kriisilahendusasutus esitab otsuse emaettevõtjale või konsolideeritud järelevalve alusele asutusele.

Esimeses lõigus osutatud otsus on määrav ning pädevad ametiasutused kohaldavad neid asjaomastes liikmesriikides.

Kui mis tahes asjaomane pädev asutus on nelja kuu jooksul pöördunud kõnealuses küsimuses määruse (EL) nr 1093/2010 artikli 19 kohaselt EBA poole, lükkab grupi tasandi kriisilahendusasutus otsustamise edasi seniks, kuni EBA teeb kõnealuse määruse artikli 19 lõike 3 kohase otsuse. EBA võtab otsuse vastu ühe kuu jooksul, kusjuures neljakuulist perioodi käsitatakse lepitusperioodina kõnealuse määruse tähenduses. Grupi tasandi kriisilahendusasutuse järgnev otsus peab olema kooskõlas EBA otsusega. Küsimust ei suunata EBA-le pärast neljakuulise perioodi lõppu ega pärast ühisele otsusele jõudmist.

III PEATÜKK

GRUPISISENE FINANTSTOETUS

Artikkel 16

Grupi finantstoetuse leping

1. Liikmesriigid tagavad, et liikmesriigis emaettevõtjana tegutsev asutus või ELis emaettevõtjana tegutsev asutus või artikli 1 punktides c või d osutatud äriühing ja selle tütarettevõtjad, mis on emaettevõtja järelevalve alused asutused või finantseerimisasutused, võivad sõlmida finantstoetuse lepingu, mille kohaselt antakse finantsraskustesse sattunud lepingupoolele finantstoetust, juhul kui on täidetud käesolevas peatükis sätestatud tingimused.
2. Leping võib:
 - (a) hõlmata grupi ühte või mitut tütarettevõtjat ning selles võidakse sätestada finantstoetuse andmine emaettevõtjalt tütarettevõtjatele, tütarettevõtjatelt emaettevõtjale, ühelt tütarettevõtjalt teisele tütarettevõtjale, kes kõik kuuluvad gruppi ja on lepingu osalised, või kõnealuste üksuste mis tahes kombinatsioon;
 - (b) selles võidakse sätestada finantstoetuse andmine laenuna, garantiina või toetuse saaja ja kolmanda isiku vahel sõlmitava tehingu tagatiseks varade pakkumisena või kõnealuste üksuste mis tahes kombinatsioon.
3. Juhul kui tütarettevõtja on lepingu tingimuste kohaselt nõus andma finantstoetust emaettevõtjale, peab leping sisaldama ka vastastikust kokkulepet, mille kohaselt emaettevõtja omalt poolt on nõus andma finantstoetust sellele tütarettevõtjale.
4. Lepingus määratakse kindlaks tasumisele kuuluv lepingutasu või sätestatakse lepingu alusel sooritatavate tehingute eest tasumisele kuuluva lepingutasu arvutamise põhimõtted.
5. Leping võib sõlmida ainult sel juhul, kui ühelgi pooltest ei ole kavandatud lepingu sõlmimise ajal realselt või arvatavalt täitmata ükski direktiiviga 2006/48/EÜ kapitali ja likviidsuse suhtes kehtestatud nõue ega ähvarda neid maksejõuetus.
6. Liikmesriigid tagavad, et mis tahes lepingust tulenevat õigust, nõuet või tegevust võivad rakendada ainult lepingupoold ning kolmandad isikud on sellest välistatud.

Artikkel 17

Kavandatud lepingu läbivaatamine järelevalveasutuste poolt ning vahendamine

1. Emaettevõtjad ning asutused, mis on vastavalt direktiivi 2006/48/EÜ artiklitele 125 ja 126 konsolideeritud järelevalve alused asutused, esitavad konsolideeritud

järelevalvet teostavale asutusele taotluse grupi finantstoetuse lepingu kinnitamiseks. Taotlus peab sisaldama kavandatava lepingu teksti ning nende grupi üksuste loetelu, kes on nõustunud olema lepingu poolteks.

2. Konsolideeritud järelevalvet teostav asutus kinnitab lepingu juhul, kui kavandatud lepingu tingimused on kooskõlas artiklis 19 sätestatud finantstoetuse pakkumise tingimustega.
3. Konsolideeritud järelevalvet teostav asutus edastab taotluse viivitamatult iga lepingupooleks hakkama nõustunud tüarettevõtja pädevatele asutustele.
4. Pädevad asutused teevad kõik endast oleneva selle nimel, et jõuda ühisele otsusele, kas kavandatud lepingu tingimused on kooskõlas artiklis 19 sätestatud finantstoetuse andmise tingimustega, nelja kuu jooksul pärast taotluse laekumist konsolideeritud järelevalvet teostavale asutusele. Ühine otsus esitatakse igakülselt põhjendatud otsust sisaldavas dokumendis ning konsolideeritud järelevalvet teostav asutus edastab selle taotlejale.
5. Kui pädevad asutused ei võta nelja kuu jooksul vastu ühisotsust, teeb konsolideeritud järelevalvet teostav asutus selle taotluse suhtes ise otsuse. Kõnealune otsus esitatakse dokumendis, mis sisaldab täielikult põhjendatud otsuseid, ja selles võetakse arvesse teiste pädevate asutuste seisukohti ja reservatsioone, mis esitati nelja kuu jooksul. Konsolideeritud järelevalvet teostav asutus esitab otsuse taotlejale ja teistele pädevatele asutustele.
6. Juhul kui mõni asjaomastest pädevatest asutustest on vastavalt määruse (EL) nr 1093/2010 artiklile 19 esitanud küsimuse enne neljakuulise perioodi lõppu arutamiseks EBA-le, lükkab konsolideeritud järelevalvet teostav asutus oma otsuse edasi, jäädes ootama, millise otsuse EBA nimetatud määruse artikli 19 lõike 3 kohaselt vastu võtab, ning võtab seejärel vastu oma otsuse kooskõlas EBA otsusega. Neljakuulist perioodi käsitatakse lepitusperioodina kõnealuse määruse tähenduses. EBA teeb oma otsuse ühe kuu jooksul. Küsimust ei suunata EBA-le pärast neljakuulise perioodi lõppu ega pärast ühisotsusele jõudmist.

Artikkel 18

Kavandatud lepingu heakskiitmine aktsionäride poolt

1. Liikmesriigid võivad nõuda, et kõik kavandatud lepingud, mis on pädevate asutuste poolt kinnitatud, esitatakse heakskiitmiseks kõigi lepingu sõlmimiseks nõusoleku andnud grupi üksuste aktsionäride üldkoosolekule. Leping on kehtiv ainult nende poolte suhtes, kelle aktsionäride üldkoosolek on lepingu heaks kiitnud.
2. Kui liikmesriigid kasutavad lõikega 1 ettenähtud võimalust, nõuavad nad, et kõigi tulevasteks lepingupooleks olevate grupi üksuste aktsionärid volitavad grupi finantstoetuse lepinguga asjaomast, direktiivi 2006/48/EÜ artiklis 11 osutatud juhtorganit võtma vastu otsuse, et üksus annab finantstoetust vastavalt lepingu tingimustele ja kooskõlas käesolevas peatükis sätestatud tingimustega. Ühegi konkreetse, lepinguga kooskõlas oleva tehingu sooritamiseks ei ole vaja täiendavat

heakskiitmist aktsionäride poolt ega ole vaja eraldi kokku kutsuda aktsionäride üldkoosolekut.

3. Kõigi lepingupoolteks olevate üksuste juhtorganid esitavad aktsionäridele iga aasta aruande lepingu täitmise ning lepingu kohaselt vastu võetud mis tahes otsuste täideviimise kohta.

Artikkel 19

Grupi finantstoetuse andmise tingimused

1. Finantstoetust võib grupi finantstoetuse lepingu alusel anda ainult juhul, kui on täidetud järgmised tingimused:
 - (a) on olemas põhjendatud väljavaated, et pakutav toetus aitab toetust saava üksuse finantsraskustest välja tuua;
 - (b) finantstoetuse andmise eesmärk on grupi kui terviku finantsstabiilsuse säilitamine või taastamine;
 - (c) finantstoetust antakse lepingutasu eest;
 - (d) finantstoetuse andmise otsuse vastuvõtmise ajal juhtorganile teadaolevatel andmetel on põhjendatult kindel, et toetuse saav üksus tagastab laenu või tasub toetuse eest asjakohase lepingutasu;
 - (e) finantstoetus ei sea ohtu toetust andva üksuse likviidsust või maksevõimet ega sea selle tulemusena ohtu finantsstabiilsust.
 - (f) toetust andval üksusel on toetuse andmise ajal ning jätkuvalt ka pärast toetuse andmist täidetud kõik omavahendite nõuded ja kõik direktiivi 2006/48/EÜ artikli 136 lõikega 2 kehtestatud nõuded.
2. EBA töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, et täpsustada lõikes 1 osutatud tingimused.

EBA esitab kõnealused rakenduslike tehniliste standardite eelnõud komisjonile hiljemalt kaksteist kuud pärast käesoleva direktiivi jõustumist.

Komisjonile antakse volitused võtta vastu EBA poolt esitatud kõnealused rakenduslikud tehnilised standardid määruse (EL) nr 1093/2010 artiklis 15 sätestatud korras.

Artikkel 20

Finantstoetuse andmise otsus

Vastavalt lepingule teeb grupi finantstoetuse andmise otsuse finantstoetust andva üksuse juhtorgan, nagu osutatud direktiivi 2006/48/EÜ artiklis 11. Otsus peab olema põhjendatud

ning selles peab olema välja toodud finantstoetuse andmise eesmärk. Eelkõige peab otsuses olema märgitud:

- (a) mil viisil finantstoetus säilitab või taastab grupi kui terviku finantsstabiilsuse;
- (b) et finantstoetus ei ületa finantstoetust andva juriidilise isiku finantssuutlikkust;
- (c) et finantstoetust andval üksusel on pärast toetuse andmist jätkuvalt täidetud omavahendite nõuded ja kõik direktiivi 2006/48/EÜ artikli 136 lõikega 2 kehtestatud nõuded.

Artikkel 21

Pädevate asutuste õigus esitada vastuväiteid

1. Enne toetuse andmist vastavalt grupi finantstoetuse lepingule teavitab finantstoetust anda kavatseva üksuse juhtorgan sellest oma pädevat asutust ning EBA. Teates peavad olema kajastatud kavandatava toetuse üksikasjad.
2. Juhul kui grupi finantstoetuse saamise tingimused ei ole täidetud, võib pädev asutus kahe päeva jooksul pärast teate saamist artikliga 19 ettenähtud finantstoetuse andmise keelata või seda piirata. Pädeva asutuse poolt vastu võetud otsus finantstoetuse andmine keelata või seda piirata peab olema põhjendatud.
3. Pädev asutus teavitab oma otsusest viivitamatult EBA, konsolideeritud järelevalvet teostavat asutust ning direktiivi 2006/48/EÜ artiklis 131a kindlaks määratud pädevaid asutusi
4. Juhul kui konsolideeritud järelevalvet teostaval asutusel või toetust saava üksuse eest vastutaval pädeval asutusel on finantstoetuse andmise keelamise või piiramise otsuse suhtes vastuväiteid, võivad nad esitada selle küsimuse arutamiseks EBA-le ning paluda selle abi vastavalt määruse 1093/2010 artiklile 19. Sel juhul võib EBA tegutseda vastavalt talle kõnealuse artikliga antud õigustele. Erandina määruse 1093/2010 artikli 39 lõikega 1 kehtestatud tähtajast, võtab EBA oma otsuse määruse 1093/2010 artikli 19 punkti 3 kohaselt vastu 48 tunni jooksul.
5. Kui pädev asutus ei keela ega piira finantstoetuse andmist lõikes 2 märgitud aja jooksul, võib finantstoetuse väljastada vastavalt pädevale asutusele esitatud tingimustele.

Artikkel 22

Avalikustamine

1. Liikmesriigid tagavad, et artikli 16 kohaselt grupi finantstoetuse lepingu sõlminud asutused avalikustavad selle lepingu kirjelduse ja lepingu poolteks olevate üksuste nimed ning uuendavad seda teavet vähemalt kord aastas.

Kohaldatakse direktiivi 2006/48/EÜ artikleid 145–149.

2. EBA töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, et täpsustada lõikes 1 sätestatud kirjelduse vormi ja sisu. EBA esitab kõnealused regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud komisjonile hiljemalt kaksteist kuud pärast käesoleva direktiivi jõustumist.
3. Komisjonile antakse volitused võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud määruse (EL) nr 1093/2010 artiklites 10–14 sätestatud korras.

III JAOTIS

VARANE SEKKUMINE

Artikkel 23

Varase sekkumise meetmed

1. Kui asutused täida või tõenäoliselt ei täida direktiivi 2006/48/EÜ nõudeid, tagavad liikmesriigid, et pädevatel asutustel on lisaks direktiivi 2006/48/EÜ artiklis 136 sätestatud kohaldatavatele meetmetele vajaduse korral võimalik rakendada järgmisi meetmeid:
 - (a) nõuda asutuse juhtkonnalt ühe või mitme maksevõime taastekavas kindlaks määratud kokkuleppe või meetme rakendamist;
 - (b) nõuda asutuse juhtkonnalt olukorra uurimist, tuvastatud probleemide ületamiseks vajalike meetmete kindlaksmääramist ning nende probleemide kõrvaldamise tegevuskava ja selle elluviimise ajakava koostamist;
 - (c) nõuda asutuse juhtkonnalt asutuse aktsionäride üldkoosoleku kokkukutsumist – või kui asutuse juhtkond seda nõuet ei täida, siis kutsuda otse kokku aktsionäride üldkoosolek – ning ettepaneku esitamist koosoleku päevakorra ja teatavate otsuste vastuvõtmise kohta;
 - (d) nõuda asutuse juhtkonnalt ühe või mitme juhatuse liikme või tegevdirektori tagasikutsumist ja asendamist, kui leitakse, et need inimesed ei ole direktiivi 2006/48/EÜ artikli 11 kohaselt oma ametikohustuste täitmiseks sobivad;
 - (e) nõuda asutuse juhtkonnalt kava koostamist võlgade restruktureerimise üle läbirääkimistesse astumiseks asutuse mõne või kõigi võlausaldajatega;
 - (f) nõuda, sealhulgas kohapealsete kontrollide kaudu, kogu vajaliku teabe esitamist asutuse kriisilahenduse ettevalmistamiseks, sealhulgas hinnata asutuste varasid ja kohustusi;
 - (g) võtta ühendust võimaliku ostjaga asutuse kriisilahenduse ettevalmistamiseks vastavalt artikli 33 lõikes 2 sätestatud tingimustele ja artiklis 77 kehtestatud konfidentsiaalsussätetele.

2. EBA töötab välja rakenduslike tehniliste standardite eelnõud, et tagada käesoleva artikli lõikes 1 sätestatud meetmete järjepidev kohaldamine.

EBA esitab kõnealused rakenduslike tehniliste standardite eelnõud komisjonile hiljemalt kaksteist kuud pärast käesoleva direktiivi jõustumist.

Komisjonile antakse volitused võtta vastu esimeses lõigus osutatud rakenduslikud tehnilised standardid määruse (EL) nr 1093/2010 artiklis 15 sätestatud korras.

Artikkel 24

Erihaldur

1. Liikmesriigid tagavad, et juhul, kui asutuse finantsseisund on oluliselt halvenemas või kui rikutakse raskelt seadusi, eeskirju või põhikirja või eiratakse haldusmenetlusi, ning artikli 23 kohaste muude meetmete võtmine ei ole selle halvenemise paremuse suunas pööramiseks piisav, võivad pädevad asutused määrata asutuse juhtkonna asemel ametisse erihalduri. Pädevad asutused avalikustavad erihalduri määramise. Samuti tagavad liikmesriigid, et erihalduril on oma ülesannete täitmiseks vajalik kvalifikatsioon, võimed ja teadmised.
2. Erihalduril on kõik asutuse põhikirjast ja riiklikest õigusaktidest tulenevad asutuse juhtkonna õigused, sealhulgas õigus täita kõiki asutuse juhtkonna haldusfunktsioone. Erihalduril on siiski üksnes pädeva asutuse eelneval nõusolekul õigus kutsuda kokku asutuse aktsionäride üldkoosolek ning koostada päevakord.
3. Erihalduril on põhikirjaline kohustus rakendada kõiki vajalikke meetmeid ja otsida lahendusi, et asutuse finantsseisundit parandada ning taastada selle äritegevuse ja organisatsiooni usaldusväärne ja arukas juhtimine. Vajaduse korral on see kohustus juhtkonna kõigi teiste asutuse põhikirjast või riiklikest õigusaktidest tulenevate kohustusega võrreldes ülimuslik, juhul kui nende vahel esineb vastuolusid. Nendeks lahendusteks võivad olla kapitali suurendamine, asutuse omandistruktuuri ümberkorraldamine või ülevõtmine finantsiliselt ja organisatsiooniliselt usaldusväärsete asutuste poolt.
4. Pädevad asutused võivad seada erihalduri tegevusele piiranguid või nõuda, et erihalduri teatava tegevuse jaoks on vaja pädeva asutuse eelnevat nõusolekut. Pädevad asutused võivad erihalduri igal ajal tagasi kutsuda.
5. Liikmesriigid nõuavad, et erihaldur koostab pädeva asutuse määratud võrdsete ajavahemike tagant ning erihalduri mandaadi alguses ja lõppedes teda ametisse nimetanud järelevalveasutusele aruande asutuse majandus- ja finantsseisundi ning oma kohustuste täitmisega seotud tegevuse kohta.
6. Erihaldus ei saa kesta kauem kui üks aasta. Seda perioodi võib erandkorras pikendada juhul, kui erihalduri määramiseks vajalikud tingimused on jätkuvalt täidetud. Pädeva asutuse ülesanne on teha kindlaks, kas tingimused on erihalduri ametis hoidmiseks asjakohased ning põhjendada seda otsust aktsionäridele.

7. Võttes arvesse lõikeid 1–6 ei tohiks erihalduri määramine piirata liidu ja liikmesriikide äriühinguõiguse kohaseid aktsionäride või omanike õigusi.
8. Erihalduri määramist ei käsitata täitmist tingiva juhtumina Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2002/47/EÜ³⁶ tähenduses ega maksejõuetusmenetlusena Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 98/26/EÜ³⁷ tähenduses.

Artikkel 25

Varase sekkumise meetmete koordineerimine ning erihalduri määramine gruppide puhul

1. Juhul kui käesoleva direktiivi artiklis 23 sätestatud nõuete kehtestamise või artiklis 24 sätestatud erihalduri määramise tingimused on täidetud emattevõtja või asutuse puhul, kelle suhtes kohaldatakse direktiivi 2006/48/EÜ artiklite 125 ja 126 kohaselt konsolideeritud järelevalvet, või mõne tema tüdarettevõtja puhul, teavitab pädev asutus, kes kavatses võtta vastavalt kõnealustele artiklitele mõnd meetet, oma kavatsusest teisi asjaomaseid järelevalvekolleegiumi kuuluvaid pädevaid asutusi ning EBA.
2. Konsolideeritud järelevalvet teostav asutus ja teised asjaomased pädevad asutused uurivad, kas mõnd artiklis 23 sätestatud meetet või artiklis 24 sätestatud erihalduri määramist on vaja rakendada ka teiste grupi üksuste suhtes ning kas nende meetmete rakendamist on soovitatav koordineerida. Konsolideeritud järelevalvet teostav asutus ja teised asjaomased pädevad asutused kaaluvad kõiki meetmeid, mis võiksid suurema tõenäosusega taastada nii üksikute üksuste elujõulisuse kui ka säilitada grupi kui terviku finantsilise usaldusväarsuse. Juhul kui rohkem kui üks pädev asutus kavatses määrata mõnele grupi kuuluvale üksusele erihalduri, kaaluvad pädevad asutused, kas ei oleks sobivam määrata sama erihaldur kõigile kõnealustele üksustele või kogu grupile tervikuna, et soodustada lahenduste leidmist, mis parandaksid grupi kui terviku finantsilist usaldusväarsust.

Hinnang vormistatakse konsolideeritud järelevalvet teostava asutuse ja teiste asjaomaste pädevate asutuste ühise otsusena. Ühisele otsusele tuleb jõuda viie päeva jooksul alates lõikes 1 osutatud teate kuupäevast. Ühine otsus peab olema põhjendatud ning vormistatud dokumendina, mille konsolideeritud järelevalvet teostav asutus esitab emattevõtjale või konsolideeritud järelevalve alusele asutusele.

3. EBA võib omal algatusel, kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikliga 19, pädevaid asutusi kokkuleppe saavutamisel abistada.
4. Juhul kui ühisele otsusele ei ole jõutud viie päeva jooksul, võivad konsolideeritud järelevalvet teostav asutus ja tüdarettevõtjate järelevalvet teostavad pädevad asutused võtta vastu oma otsused.
5. Kõigi pädevate asutuste otsused peavad olema põhjendatud. Otsuses tuleb arvesse võtta teiste pädevate asutuste poolt viiepäevase perioodi jooksul väljendatud

³⁶ EÜT L 168 27.6.2002, lk 43.

³⁷ EÜT L 166, 11.6.1998, lk 45.

seisukohti ja kahtlusi ning otsuse võimalikku mõju finantsstabiilsusele teistes liikmesriikides. Konsolideeritud järelevalvet teostav asutus esitab need otsused emaettevõtjale või konsolideeritud järelevalve alusele asutusele ning asjaomased pädevad asutused esitavad need tütarettevõtjatele.

Juhul kui mõni asjaomastest pädevatest asutustest on vastavalt määruse (EL) nr 1093/2010 artiklile 19 esitanud küsimuse enne viiepäevase perioodi lõppu arutamiseks EBA-le, lükkavad konsolideeritud järelevalvet teostav asutus ja muud pädevad asutused oma otsuse edasi, jäädes ootama, millise otsuse EBA kõnealuse määruse artikli 19 lõike 3 kohaselt vastu võtab, ning võtab seejärel vastu oma otsuse kooskõlas EBA otsusega. Viiepäevast perioodi käsitatakse lepitusperioodina kõnealuse määruse tähenduses. EBA teeb otsuse viie päeva jooksul. Küsimust ei suunata EBA-le pärast viiepäevase perioodi lõppu ega pärast ühisotsusele jõudmist.

6. Pädevad asutused konsulteerivad enne oma lõike 4 kohaste otsuste vastuvõtmist EBAGA. Otsuses kaalutakse EBA soovitusi ning juhul, kui selles on olulisi kõrvalekaldeid neist soovitustest, selgitatakse selle põhjusi.

IV JAOTIS

KRIISILAHENDUS

I PEATÜKK

EESMÄRGID, TINGIMUSED JA ÜLDPÕHIMÕTTED

Artikkel 26

Kriisilahenduse eesmärgid

1. Kriisilahendusvahendeid rakendades ja kriisilahendusõigusi kasutades peavad kriisilahendusasutused silmas kriisilahenduse eesmärke ning valivad sellised vahendid ja õigused, mis aitaksid konkreetsel juhul kõige paremini saavutada asjakohaseid eesmärke.
2. Lõikes 1 osutatud kriisilahenduse eesmärgid on järgmised:
 - (a) tagada oluliste funktsioonide jätkuvus;
 - (b) vältida märkimisväärset ebasoodsat mõju finantsstabiilsusele, sealhulgas hoida ära kriisi levikut, ja säilitada turudistsipliini;
 - (c) kaitsta riiklikke vahendeid, vähendades tuginemist erakorralisele riiklikule finantstoetusele;

- (d) vältida väärtuse asjatut hävitamist ning püüda vähendada kriisilahenduse kulusid miinimumini;
 - (e) kaitsta direktiivi 94/19/EÜ reguleerimisalasse kuuluvaid hoiustajaid ja direktiivi 97/9/EÜ reguleerimisalasse kuuluvaid investoreid;
 - (f) kaitsta klientide vahendeid ja vara.
3. Kui käesoleva direktiivi eri sätetest ei tulene teisiti, on kriisilahenduse eesmärgid tähtsusest võrdsed ning kriisilahendusasutused peavad nende kasutamisel lähtuma iga juhtumi olemusest ja asjaoludest.

Artikkel 27

Kriisilahendustingimused

1. Liikmesriigid tagavad, et kriisilahendusasutused võtavad artikli 1 punktis a osutatud asutuse suhtes kriisilahendusmeetmeid ainult siis, kui on täidetud kõik järgmised tingimused:
- (a) pädev asutus või kriisilahendusasutus otsustab, et krediidiasutus või investeerimisühing on makseraskustes või tõenäoliselt makseraskustesse sattumas;
 - (b) võttes arvesse ajastust ja muid asjaomaseid asjaolusid, puudub põhjendatud väljavaade, et ükski alternatiivne erasektoripoolne või järelevalvemeede peale asutuse suhtes võetava kriisilahendusmeetme aitaks asutuse maksejõuetust mõistliku aja jooksul ära hoida;
 - (c) kriisilahendusmeede on vajalik avaliku huvi seisukohast vastavalt lõikele 3.
2. Lõike 1 punkti a kohaldamisel loetakse asutus olevat makseraskustes või tõenäoliselt makseraskustesse sattumas, kui tema suhtes kehtib üks või mitu järgmistest asjaoludest:
- (a) asutus rikub või on objektiivsed tõendid, mis toetavad otsust, et asutus rikub lähiajal tegevusloa kehtivuse jätkumisega seotud kapitalinõudeid viisil, mis õigustaks tegevusloa tühistamist pädeva asutuse poolt, sest asutus on kandnud või kannab tõenäoliselt kahju, mis ammandab kõik või põhimõtteliselt kõik selle omavahendid;
 - (b) asutuse varad on kohustustest väiksemad või on objektiivsed tõendid, mis toetavad otsust, et asutuse varad jäävad lähiajal kohustustest väiksemaks;
 - (c) asutus ei suuda või on objektiivsed tõendid, mis toetavad otsust, et lähiajal asutus ei suuda oma kohustusi õigeaegselt tasuda;
 - (d) asutus taotleb erakorralist riiklikku finantstoetust, välja arvatud juhul, kui ta taotleb finantsstabiilsuse säilitamiseks järgmist:

- i) riigipoolset tagatist keskpankade poolt antud likviidsuse tagamise tehingute jaoks vastavalt pankade standardtingimustele (tehing on täielikult tagatud tagatisega, mille suhtes kohaldatakse väärtuskärbet selle kvaliteedi ja turuväärtuse alusel, ning keskpank nõuab abisaajalt trahviintressi); või
- ii) riigipoolset tagatist hiljuti emiteeritud kohustustele, et korvata olulised häired liikmesriigi majanduses.

Tagatismeetmed on mõlemal punktides i) ja ii) osutatud juhtudel piiratud maksevõimeliste finantseerimisasutustega, need ei tohi olla osa suuremast abipaketist, need kiidetakse heaks vastavalt riigiabi eeskirjade tingimustele ja neid saab kasutada kuni kolme kuu jooksul.

3. Lõike 1 punkti c kohaldamisel käsitatakse kriisilahendusmeetmeid avaliku huvi seisukohast vajalikuna, kui sellega saavutatakse ja see on proportsionaalne ühe või mitme kriisilahenduse eesmärgiga, nagu on täpsustatud artiklis 26, ning asutuse või emettevõtja likvideerimine tavalise maksejõuetusmenetluse alusel ei aitaks kriisilahenduse eesmärke samavõrra saavutada.
4. EBA annab välja määruse (EL) nr 1093/2010 artikli 16 kohaselt suunised, et edendada järelevalve- ja kriisilahendustavade lähenemist seoses selliste asjaolude tõlgendamisega, millal tuleb asutust käsitada makseraskustes olevana või tõenäoliselt makseraskustesse sattuvana. EBA töötab kõnealused suunised välja hiljemalt käesoleva direktiivi artikli 115 lõike 1 esimeses lõigus kehtestatud kuupäevaks.
5. Komisjon, võttes vajaduse korral arvesse EBA suuniste kohaldamisel saadud kogemust, võtab artikli 103 kohaselt vastu delegeeritud õigusaktid, mille eesmärk on täpsustada asjaolud, mille korral tuleb asutust käsitada makseraskustes olevana või tõenäoliselt makseraskustesse sattuvana.

Artikkel 28

Kriisilahenduse tingimused seoses finantseerimisasutuste ja valdusettevõtjatega

1. Liikmesriigid tagavad, et kriisilahendusasutused võivad võtta artikli 1 punktis b osutatud finantseerimisasutuse või ettevõtte suhtes kriisilahendusmeetmeid, kui artikli 27 lõikes 1 kehtestatud tingimused on täidetud nii seoses finantseerimisasutuse või ettevõtte kui ka seoses konsolideeritud järelevalve alla kuuluva emettevõtjaga.
2. Liikmesriigid tagavad, et kriisilahendusasutused võtavad artikli 1 punktis c või d osutatud äriühingu suhtes kriisilahendusmeetmeid, kui artikli 27 lõikes 1 kehtestatud tingimused on täidetud nii seoses artikli 1 punktis c või d osutatud äriühinguga kui ka seoses ühe või enama tütaretevõtjaga, kes on krediidasutused või investeerimisühingud.
3. Kui segavaldusettevõtja tütaretevõtjad on otseselt või kaudselt vahepealse astme finantsvaldusettevõtja omanduses, tagab liikmesriik, et kriisilahendusmeetmeid grupi kriisi lahendamiseks võetakse seoses vahepealse astme finantsvaldusettevõtjaga ning mitte grupi kriisi lahendamiseks seoses segavaldusettevõtjaga.

4. Kui lõikest 3 ei tulene teisiti ja erandina lõike 1 sätetest, võivad kriisilahendusasutused olenemata asjaolust, et artikli 1 punktis c või d osutatud äriühing ei pruugi vastata artikli 27 lõikes 1 kehtestatud tingimustele, võtta kriisilahendusmeetme seoses artikli 1 punktis c või d osutatud äriühinguga, kui üks või enam tütaretevõtjat, mis on krediidasutused või investeerimisühingud, vastavad artikli 27 lõigetes 1, 2 ja 3 kehtestatud tingimustele, ning meetme võtmine seoses artikli 1 punktis c või d osutatud äriühinguga on vajalik ühe või mitme tütaretevõtja (kes on krediidasutused või investeerimisühingud) kriisi lahendamiseks või grupi kui terviku kriisi lahendamiseks.

Artikkel 29

Kriisilahenduse üldpõhimõtted

1. Liikmesriigid tagavad, et kriisilahendusvahendeid rakendades ja kriisilahendusõigusi kasutades võtavad kriisilahendusasutused kõik asjakohased meetmed tagamaks, et kriisilahendusmeetmeid võetakse kooskõlas järgmiste põhimõtetega:
 - (a) kriisilahenduse objektiks oleva asutuse aktsionärid kannavad esimese järjekoha kahju;
 - (b) kriisilahenduse objektiks oleva asutuse võlausaldajad kannavad kahju pärast aktsionäre vastavalt nende nõuete rahuldamise järjekorrale käesoleva direktiivi alusel;
 - (c) kriisilahenduse objektiks oleva asutuse kõrgem juhtkond vahetatakse välja;
 - (d) kriisilahenduse objektiks oleva asutuse kõrgem juhtkond kannab kahju, mille suurus vastab tsiviil- või kriminaalõiguse alusel nende isiklikule vastutusele asutuse maksejõuetuse eest;
 - (e) kui käesoleva direktiiviga ei ole sätestatud teisiti, koheldakse ühe ja sama klassi võlausaldajaid võrdselt;
 - (f) ükski võlausaldaja ei kanna suuremat kahju kui see, mis oleks tekkinud juhul, kui asutus oleks likvideeritud tavalise maksejõuetusmenetluse alusel.
2. Kui asutus on grupi kuuluv üksus, rakendavad kriisilahendusasutused kriisilahendusvahendeid ning kasutavad kriisilahendusõigusi nii, et mõju sidusasutustele ning grupile tervikuna oleks minimaalne ning ebasoodne mõju finantsstabiilsusele liidus ja eelkõige neis riikides, kus grupp tegutseb, oleks minimaalne.
3. Kriisilahendusvahendeid rakendades ja kriisilahendusõigusi kasutades tagavad liikmesriigid, et nad tegutsevad kooskõlas liidu riigiabi raamistikuga.

II PEATÜKK

HINDAMINE

Artikkel 30

Eelhindamine

1. Enne kriisilahendusmeetme võtmist ja eelkõige artiklite 31, 34, 36, 41, 42 ja 65 kohaldamisel tagavad kriisilahendusasutused, et asutuse varasid ja kohustusi hindab õiglaselt ja realistlikult isik, kes on sõltumatu mis tahes ametiasutusest, sealhulgas kriisilahendusasutusest, ja krediidasutusest või investeerimisühingust. Kõnealuse hindamise kinnitab kriisilahendusasutus. Kui sõltumatu hindamine ei ole juhtumi asjaolude kiireloomulisust arvestades võimalik, võivad asutuse varade ja kohustuste hindamise läbi viia kriisilahendusasutused.
2. Ilma et see piiraks liidu riigiabi raamistiku kohaldamist, põhineb lõikega 1 ette nähtud hindamine mõistlikel ja realistlikel eeldustel, sealhulgas ka seoses makseviivituse määra ja kahju suurusega, ning eesmärk peab olema hinnata makseraskustesse sattunud või tõenäoliselt makseraskustesse sattuva asutuse varade ja kohustuste turuväärtust nii, et kõik tekkida võivad kahjud võetakse arvesse kriisilahendusvahendite rakendamise hetkel. Kui konkreetse vara või kohustuse turg ei toimi siiski nõuetekohaselt, võib hindamine kajastada nende varade või kohustuste pikaajalist majanduslikku väärtust. Hindamisel ei eeldata asutusele erakorralise riikliku toetuse andmist, olenemata sellest, kas toetust tegelikult antakse.
3. Hinnangule lisatakse järgnev teave, nagu see on esitatud asutuse raamatupidamisarvestuses ja -dokumentides:
 - (a) ajakohastatud bilanss ning aruanne asutuse majandusliku ja finantsseisundi kohta;
 - (b) märkus, milles esitatakse varade väärtuse analüüs ja hinnang;
 - (c) asutuse raamatupidamisarvestuses ja -dokumentides näidatud täitmata kohustuste nimekiri, kus on märgitud ära ka vastavad laenud ja koht kohaldatava maksejõuetusõiguse kohases nõuete rahuldamise järjekorras;
 - (d) asutuse poolt nende kolmandate isikute arvel hoitavate varade nimekiri, kellel on kõnealuste varade suhtes omandiõigus.
4. Hindamisel tuleb esitada võlausaldajate jagamine klassidesse vastavalt nende prioriteetsuse tasemele kohaldatava maksejõuetusõiguse alusel ning hinnang sellele, kuidas iga klassi võidakse kohelda likvideerimismenetluses.
5. Kui juhtumi asjaolude kiireloomulisuse tõttu ei ole võimalik täita lõigetes 3 ja 4 kehtestatud nõudeid, tuleb hindamine teostada kas sõltumatu isiku või kriisilahendusasutuse poolt vastavalt lõikes 2 kehtestatud nõuetele. Kõnealust

hindamist käsitatakse esialgsena seni, kuni kriisilahendusasutus on teostanud hindamise, mis vastab kõigile käesoleva artikli kohastele nõuetele. Kõnealuse lõpliku hindamise võib teostada eraldi või koos artiklis 66 osutatud hindamisega.

6. Hindamine on lahutamatu osa otsusest kohaldada kriisilahendusvahendit või kasutada kriisilahendusõigust. Hindamise suhtes ei kohaldata eraldi kohtulikku kontrolli ning kohtulikku kontrolli kohaldatakse ainult koos otsusega vastavalt artikli 78 sätetele.
7. EBA töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, et täpsustada käesoleva artikli lõigete 1 ja 2 ning artikli 66 kohaldamisel järgmised kriteeriumid:
 - (a) milliste asjaolude korral on isik sõltumatu nii kriisilahendusasutusest kui ka krediitiasutustest ja investeerimisühingutest, ning
 - (b) milliste asjaolude korral võib hindamist sõltumatu isiku poolt käsitada võimatusena;
 - (c) meetoodika makseraskustes oleva või tõenäoliselt makseraskustesse sattuva krediitiasutuse või investeerimisühingu varade ja kohustuste turuväärtuse hindamiseks;
 - (d) asjaolud, mille korral saab konkreetse vara või kohustuse turgu käsitada mitte nõuetekohaselt toimivana;
 - (e) meetoodika makseraskustes oleva või tõenäoliselt makseraskustesse sattuva asutuse varade ja kohustuste pikaajalise majandusliku väärtuse hindamiseks.

EBA esitab kõnealused regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud komisjonile hiljemalt kaksteist kuud pärast käesoleva direktiivi jõustumist.

Komisjonile delegeeritakse volitused võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid määruse (EL) nr 1093/2010 artiklites 10–14 sätestatud korras.

III PEATÜKK

KRIISILAHENDUSVAHENDID

I JAGU

ÜLDPÕHIMÕTTED

Artikkel 31

Kriisilahendusvahendite üldpõhimõtted

1. Liikmesriigid tagavad, et kriisilahendusasutustel on vajalikud õigused rakendada kriisilahendustingimustele vastava krediidasutuse, investeerimisühingu, finantseerimisasutuse või artikli 1 punktides c ja d osutatud äriühingu suhtes kriisilahendusvahendeid.
2. Lõikes 1 osutatud kriisilahendusvahendid on järgmised:
 - (a) ettevõtte müügi vahend;
 - (b) sildasutuse vahend;
 - (c) varade eraldamise vahend;
 - (d) kohustustest vabastamise vahend.
3. Kui lõikest 4 ei tulene teisiti, võivad kriisilahendusasutused rakendada kriisilahendusvahendeid kas üksikult või koos teiste vahenditega.
4. Kriisilahendusasutused võivad rakendada varade eraldamise vahendit ainult koos mõne teise kriisilahendusvahendiga.
5. Kui kohaldatakse lõike 2 punktides a, b või c osutatud kriisilahendusvahendeid ning neid vahendeid kasutatakse selleks, et osaliselt üle kanda kriisilahenduse objektiks oleva asutuse varasid, õigusi või kohustusi, likvideeritakse järelejäänud osa sellest asutusest, kelle varasid, õigusi või kohustusi üle kanti, tavalise maksejõuetusmenetluse alusel ajavahemiku jooksul, mis on asjakohane, arvestades selle asutuse vajadust osutada teenuseid või abi vastavalt artiklile 58, et võimaldada ülevõtjal jätkata ülekandmise tulemusena saadud tegevusi või teenuseid.
6. Liikmesriigid tagavad, et kui kriisilahendusvahendi rakendamise või kriisilahendusõiguse kasutamise tulemusena kantakse kriisilahenduse objektiks oleva asutuse varad, õigused ja kohustused üle teisele üksusele, ei kohaldata siseriiklikku maksujõuetusõiguse eeskirju, mis on seotud võlausaldajatele kahjulike õigusaktide kehtetuks tunnistamisega.

7. Liikmesriike ei takistata andmast kriisilahendusasutustele lisaõigusi kriisilahenduse tingimustele vastava asutuse puhul, tingimusel et sellised lisaõigused ei takista grupi kriisi tulemuslikku lahendamist ning on kooskõlas kriisilahenduse eesmärkidega ja artiklites 26 ja 29 sätestatud kriisilahenduse üldpõhimõtetega.

2. JAGU

ETTEVÕTTE MÜÜGI VAHEND

Artikkel 32

Ettevõtte müügi vahend

1. Liikmesriigid tagavad, et kriisilahendusasutustel on õigus üle kanda ostjale, kes ei ole sildasutus, järgmist:
- (a) kriisilahenduse objektiks oleva asutuse aktsiad või muud omandiõigust tõendavad instrumendid;
 - (b) kriisilahenduse objektiks oleva asutuse vara, õigused ja kohustused või teatav osa varast, õigustest ja kohustustest;
 - (c) kriisilahenduse objektiks oleva asutuse mõne või kõigi varade, õiguste ja kohustuste mis tahes kombinatsioon.

Esimeses lõigus osutatud ülekandmine toimub küsimata selleks kriisilahenduse objektiks oleva asutuse aktsionäride või mis tahes kolmanda isiku, kes ei ole ostja, nõusolekut ning täitmata menetlusnõudeid, mida muul juhul tuleks äriühingute või väärtpaberitega seotud õigusaktide kohaselt järgida.

2. Lõike 1 kohane ülekandmine toimub äritingimustel, asjaolusid arvesse võttes, ja vastavalt liidu riigiabi eeskirjadele.
3. Asutuse varade osalise ülekandmise korral saab ülekandmisest saadava tulu kriisilahenduse objektiks olev asutus.

Kui kantakse üle kõik aktsiad või muud omandiõigust tõendavad instrumendid või kui kantakse üle asutuse kõik varad, õigused ja kohustused, saavad ülekandmisest saadava tulu kriisilahenduse objektiks oleva asutuse aktsionärid, kelle õigused on võõrandatud.

Liikmesriigid arvutavad käesoleva artikli lõikes 2 osutatud tulud, millest on maha arvatud kriisilahenduse protsessi raames tekkinud haldus- või muud kulud, sealhulgas artikli 92 kohaselt rahastamismehhanismiga seoses tekkinud kulud ja kulutused.

4. Kriisilahendusasutused võtavad mõistlikke meetmeid, et saavutada vastavalt käesoleva artikli lõikele 2 ülekandmise jaoks äritingimused, mis on kooskõlas artikli

30 kohaselt teostatud õiglase ja realistliku hindamisega, võttes arvesse juhtumi asjaolusid.

5. Ettevõtte müügi vahendi rakendamisel võivad kriisilahendusasutused kasutada ülekandmisõigust rohkem kui korra, et teha aktsiate või muude omandiõigust tõendavate instrumentide või kriisilahenduse objektiks oleva asutuse varade, õiguste või kohustuste täiendavaid ülekandmisi.
6. Pärast ettevõtte müügi vahendi kasutamist võivad kriisilahendusasutused ostja nõusolekul kasutada ülekandmisõigusi seoses ostjale üle kantud aktsiate või muude omandiõigust tõendavate instrumentide või varade, õiguste või kohustustega, et kanda vara tagasi kriisilahenduse objektiks olevale asutusele.
7. Ostjal peab olema asjakohane luba, et jätkata lõike 1 kohase ülekandmise teel omandatud tegevust või osutada vastavaid teenuseid.
8. Erandina direktiivi 2006/48 artikli 19 lõikest 1, kui ettevõtte müügi vahendi rakendamisel aktsiate või muude omandiõigust tõendavate instrumentide ülekandmise tulemusena omandataks oluline osa või suurendataks olulist osa nii, nagu on osutatud direktiivi 2006/48 artikli 19 lõikes 1, viivad pädevad asutused õigeaegselt läbi kõnealuse artikliga ette nähtud hindamise, nii et see ei põhjustaks viivitusi ettevõtte müügi vahendi kasutamisel ega takistaks kriisilahendusmeetme abil kriisilahenduse eesmärkide saavutamist.
9. Ettevõtte müügi sellise vahendi tulemusena tehtud ülekandmiste suhtes, mis hõlmab asutuse osade, kuid mitte kõigi varade, õiguste või kohustuste ülekandmist, kohaldatakse V peatükis sätestatud vara osalise ülekandmise kaitsemeetmeid.
10. Et kasutada teises liikmesriigis teenuste osutamise õigust või asutamisevabaduse õigust kooskõlas direktiiviga 2006/48/EÜ või direktiiviga 2004/39/EÜ, peetakse ostjat kriisilahenduse objektiks oleva asutuse õigusjärglaseks ning ostja võib kasutada üle kantud varade, õiguste või kohustuste suhtes kõiki õigusi, mida kasutab kriisilahenduse objektiks olev asutus, sealhulgas õigust olla makse-, kliiring- ja arveldussüsteemide liige ja omada sellistele süsteemidele juurdepääsu.
11. Kriisilahenduse objektiks oleva asutuse aktsionäridel või võlausaldajatel ning muudel kolmandatel isikutel, kelle vara, õigusi või kohustusi ei ole üle kantud, ei ole mis tahes õigusi seoses üle kantavate varade, õiguste või kohustustega või nende suhtes.

Artikkel 33

Ettevõtte müügi vahend: menetlusnõuded

1. Kui lõikest 3 ei tulene teisiti, turustab kriisilahendusasutus ettevõtte müügi vahendit rakendades asutust või seda osa asutuse varadest, õigustest või kohustustest, mida kriisilahendusasutus kavatseb üle kanda, või korraldab sellise turustamise. Õiguste, varade ja kohustuste kogumeid võib turustada eraldi.

2. Ilma et see piiraks liidu riigiabi raamistiku kohaldamist, teostatakse lõikes 1 osutatud turustamine vastavalt järgmistele kriteeriumidele:
- (a) see on võimalikult läbipaistev, võttes arvesse asjaolusid ning eelkõige finantsstabiilsuse säilitamise vajadust;
 - (b) ühtki võimalikku ostjat ei asetata teiste võimalike ostjatega võrreldes soodsamasse ega ebasoodsamasse olukorda;
 - (c) puudub huvide konflikt;
 - (d) ühelegi võimalikule ostjale ei anta ebaõiglast eelist;
 - (e) võetakse arvesse vajadust kriisi kiiresti lahendada;
 - (f) eesmärk on saavutada asjaomaste varade ja kohustuste võimalikult kõrge müügihind.

Käesolevas lõikes sätestatud põhimõtted ei takista kriisilahendusasutust võtmast ühendust konkreetsete võimalike ostjatega.

Direktiivi 2003/6/EÜ artikli 6 lõikega 1 nõutud üldsuse teavitamist asutuse turustamisest võib kooskõlas direktiivi 2003/6/EÜ artikli 6 lõikega 2 edasi lükata.

3. Kriisilahendusvahendina ettevõtte müüki rakendades ei pea kriisilahendusasutused järgima lõikes 1 sätestatud turustusnõudeid, kui nad otsustavad, et kõnealuste nõuete järgimine seaks tõenäoliselt ohtu ühe või enama kriisilahenduseesmärgi saavutamise, ning eelkõige kui on täidetud järgmised tingimused:
- (a) kriisilahendusasutus leiab, et kriisilahenduse objektiks oleva asutuse maksejõuetusest tuleneb oluline oht finantsstabiilsusele või maksejõuetus suurendab sellist ohtu ning
 - (b) kõnealuste nõuete järgimine kahjustaks tõenäoliselt ettevõtte müügi vahendi tulemuslikkust sellise ohu leevendamisel või takistaks artikli 26 lõike 2 punktis b sätestatud kriisilahenduse eesmärgi saavutamist.

4. EBA töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, et täpsustada faktilised asjaolud, mis moodustavad olulise ohu, ning ettevõtte müügi vahendi tulemuslikkusega seotud elemendid, mis on sätestatud lõike 3 punktides a ja b.

EBA esitab kõnealused regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud komisjonile hiljemalt kaksteist kuud pärast käesoleva direktiivi jõustumist.

Komisjonile delegeeritakse volitused võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid määruse (EL) nr 1093/2010 artiklites 10–14 sätestatud korras.

3. JAGU

SILDASUTUSE VAHEND

Artikkel 34

Sildasutuse vahend

1. Sildasutuse vahendi kasutamiseks peavad liikmesriigid tagama, et kriisilahendusasutustel on õigus kanda kriisilahenduse objektiks oleva asutuse varad, õigused ja kohustused või teatav osa või mis tahes kombinatsioon nendest varadest, õigustest või kohustustest üle sildasutusse, küsimata selleks kriisilahenduse objektiks oleva asutuse aktsionäride või mis tahes kolmanda isiku nõusolekut ning täitmata menetlusnõudeid, mida muul juhul tuleks äriühingute või väärtpapieritega seotud õigusaktide kohaselt järgida.
2. Arvestamata juhtumeid, mil kohustustest vabastamise vahendit kohaldatakse artikli 37 lõike 2 punktis b sätestatud eesmärgil, peab sildasutuse vahendi kohaldamisel sildasutus olema juriidiline isik, mis on täielikult või osaliselt ühe või mitme riigiasutuse (mille hulka võib kuuluda ka kriisilahendusasutus) omanduses ja mis luuakse eesmärgiga täita kriisilahenduse objektiks oleva asutuse mõnda või kõiki funktsioone ning hallata kriisilahenduse objektiks oleva asutuse varasid või kohustusi või osa nendest.

Kohustustest vabastamise vahendi kohaldamine artikli 37 lõike 2 punktis b sätestatud eesmärgil ei tohi takistada kriisilahendusasutuse võimet kontrollida sildasutust ulatuses, mis on vajalik kriisilahenduse teostamiseks ja kriisilahenduse eesmärkide saavutamiseks.
3. Sildasutuse vahendit rakendades tagab kriisilahendusasutus, et sildasutusse üle kantud kohustuste koguväärtus ei ületa kriisilahenduse objektiks olevast asutusest üle kantud või teistest allikatest saadud õiguste ja varade koguväärtust.
4. Sildasutuse vahendit rakendades võib kriisilahendusasutus üle kanda asutuse mis tahes varad, õigused või kohustused, kui ta leiab selle olevat asjakohane ühe või enama kriisilahenduseesmärgi saavutamisel.
5. Sildasutuse vahendit rakendades võivad kriisilahendusasutused:
 - (a) kanda õigusi, varasid ja kohustusi kriisilahenduse objektiks olevast asutusest sildasutusse üle enam kui ühel korral ning
 - (b) kanda õigusi, varasid ja kohustusi sildasutusest tagasi kriisilahenduse objektiks olevasse asutusse, tingimusel et lõikes 6 kehtestatud tingimused on täidetud;
 - (c) kanda õigusi, varasid ja kohustusi sildasutusest üle kolmandale isikule.

6. Kriisilahendusasutused kannavad õigusi, varasid ja kohustusi sildasutusest tagasi kriisilahenduse objektiks olevasse asutusse ainult ühel järgmistest asjaoludest:
 - (a) asjaomaste õiguste, varade või kohustuste tagasikandmise võimalus on selgelt sõnastatud dokumendis, mille alusel tehti lõike 5 punktis a osutatud ülekandmine;
 - (b) asjaomased õigused, varad või kohustused ei kuulu tegelikult selliste õiguste, varade või kohustuste hulka, mis on kindlaks määratud dokumendis, mille alusel tehti lõike 5 punktis a osutatud ülekanne, või ei vasta sellistele õigustele, varadele või kohustustele seatud tingimustele.

Mõlemal punktides a ja b osutatud juhul tehakse tagasikanne mis tahes tähtaja jooksul ja kooskõlas mis tahes muude tingimustega, mis on asjaomases dokumendis kindlaks määratud.

7. Sildasutuse vahendi abil tehtud ülekannete suhtes, mis hõlmab asutuse mõne, kuid mitte kõigi varade, õiguste või kohustuste ülekandmist, kohaldatakse IV peatükis sätestatud vara osalise ülekandmise kaitsemeetmeid.
8. Et kasutada muus liikmesriigis teenuste osutamise õigust või asutamisevabaduse õigust kooskõlas direktiiviga 2006/48/EÜ või direktiiviga 2004/39/EÜ, peetakse sildasutust kriisilahenduse objektiks oleva asutuse õigusjärglaseks ning sildasutus võib kasutada üle kantud varade, õiguste või kohustuste suhtes kõiki õigusi, mida kasutas kriisilahenduse objektiks olev asutus, sealhulgas õigust olla makse-, kliiring- ja arveldussüsteemide liige ja omada sellistele süsteemidele juurdepääsu.
9. Kriisilahenduse objektiks oleva asutuse aktsionäridel või võlausaldajatel ning muudel kolmandatel isikutel, kelle vara, õigusi või kohustusi ei ole sildasutusse üle kantud, ei ole mis tahes õigusi seoses sildasutuse või tema varaga või nende suhtes.

Artikkel 35

Sildasutuse tegevus

1. Liikmesriigid tagavad, et sildasutuse tegevus järgib järgmisi sätteid:
 - (a) sildasutuse asutamisdokumentide sisu määrab kindlaks kriisilahendusasutus;
 - (b) kriisilahendusasutus nimetab ametisse sildasutuse juhatuse, kinnitab juhatuse liikmete palgad ja määrab kindlaks nende ülesanded;
 - (c) sildasutusele antakse tegevusluba direktiivi 2006/48/EÜ või vajaduse korral direktiivi 2004/39/EÜ kohaselt ning kohaldatava siseriikliku õigusega nõutavad load seoses tegevuste teostamise ja teenuste osutamisega, mis sildasutus omandab käesoleva direktiivi artikli 56 kohase ülekandmise tulemusena;

- (d) sildasutus tegutseb kooskõlas direktiivide 2006/48/EÜ, 2006/49/EÜ ja 2004/39/EÜ nõuetega, olenevalt sellest, millist direktiivi kohaldatakse, ning sildasutuse suhtes kohaldatakse osutatud direktiivide alusel järelevalvet.
2. Arvestades kõiki liidu või liikmesriikide konkurentsieeskirjadest lähtuvaid piiranguid, juhib juhatus sildasutust eesmärgiga müüa krediidasutus või investeerimisühing ning selle varad, õigused ja kohustused sobivate tingimuste korral ning lõikes 5 sätestatud tähtaja jooksul ühele või enamale erasektori ostjale.
 3. Kriisilahendusasutus lõpetab sildasutuse tegevuse mis tahes ühel järgmistest juhtudest, sõltuvalt sellest, mis on varaseim:
 - (a) sildasutus ühineb teise krediidasutuse või investeerimisühinguga;
 - (b) kui kolmas isik omandab suurema osa sildasutuse kapitalist;
 - (c) kui mõni muu isik omandab kõik sildasutuse varad, õigused või kohustused või olulise osa nendest;
 - (d) lõikes 5 või vajaduse korral lõikes 6 kindlaks määratud tähtaja möödumisel.
 4. Sildasutuse või selle varade või kohustuste müümisel tagavad liikmesriigid, et sildasutust või asjakohaseid varasid või kohustusi turustatakse avalikult ja läbipaistvalt ning et ühtki võimalikku ostjat ei asetata teiste võimalike ostjatega võrreldes soodsamasse ega ebasoodsamasse olukorda.

Iga selline müük toimub äritingimustel, asjaolusid arvesse võttes ja kooskõlas liidu riigiabi raamistikuga.
 5. Kui ei saavutata ühtki lõike 3 punktis a, b või c osutatud tulemust, lõpetab kriisilahendusasutus sildasutuse tegevuse kahe aasta täitumisel alates kuupäevast, mil kriisilahenduse objektiks olevast asutusest tehti sildasutuse vahendi alusel viimane ülekanne.
 6. Kriisilahendusasutus võib lõikes 5 osutatud tähtaega pikendada veel kuni kolmeks üheaastaseks perioodiks, kui
 - (a) sellise pikendamisega saavutataks tõenäoliselt üks lõike 3 punktis a, b või c osutatud tulemus või
 - (b) pikendamine on vajalik selleks, et tagada oluliste pangandus- või finantsteenuste järjepidevus.
 7. Kui sildasutuse tegevus lõpetatakse lõike 3 punktides c ja d osutatud asjaoludel, sildasutus likvideeritakse.

Lõike 3 kohaselt sildasutuse tegevuse lõpetamise tulemusena saadud tulu saab kriisilahenduse objektiks olev asutus.

Liikmesriigid võivad tulude arvutamisel arvata maha kriisilahenduse protsessi raames tekkinud haldus- või muud kulud.

8. Kui sildasutust kasutatakse mitme asutuse varade ja kohustuste ülekandmiseks, osutab lõikes 7 osutatud kohustus teatavast krediidasutusest või investeerimisühingust üle kantud varade ja kohustuste, mitte sildasutuse enda likvideerimisele.

4. JAGU

VARADE ERALDAMISE VAHEND

Artikkel 36

Varade eraldamise vahend

1. Varade eraldamise vahendi rakendamiseks tagavad liikmesriigid, et kriisilahendusasutustel on õigus kanda kriisilahenduse objektiks oleva asutuse varad, õigused ja kohustused varahaldusvahendi alla.
2. Varade eraldamise vahendi rakendamisel on varahaldusvahend juriidiline isik, mis on täielikult ühe või mitme riigiasutuse (mille hulka võib kuuluda ka kriisilahendusasutus) omanduses.
3. Kriisilahendusasutus määrab varahaldusvahendi alla kantud varade haldurid, kelle tegevuse eesmärk on varade müük maksimaalse hinna eest või tagada, et ettevõtte likvideeritakse nõuetekohaselt.
4. Kriisilahendusasutused võivad kasutada lõikega 1 ette nähtud õigust varade ülekandmiseks ainult juhul, kui asjaomase varade turu seis on selline, et nende varade likvideerimine tavalise maksejõuetusmenetluse käigus võiks finantsturgu ebasoodsalt mõjutada.
5. Varade eraldamise vahendi rakendamisel määravad kriisilahendusasutused kooskõlas artiklis 30 kehtestatud põhimõtetega ja vastavalt liidu riigiabi raamistikule tasu, mille eest varad kantakse varahaldusvahendi alla.
6. Kriisilahendusasutused võivad
 - (a) kanda kriisilahenduse objektiks oleva asutuse varasid, õigusi või kohustusi varahaldusvahendi alla mitmel korral; kanda varasid, õigusi või kohustusi varahaldusvahendi alt tagasi kriisilahenduse objektiks olevasse asutusse, kui lõikes 7 kehtestatud tingimused on täidetud.
7. Kriisilahendusasutused kannavad õigusi, varasid ja kohustusi varahaldusvahendi alt tagasi kriisilahenduse objektiks olevasse asutusse ainult ühel järgmistest asjaoludest:
 - (a) asjaomaste õiguste, varade või kohustuste tagasikandmise võimalus on selgelt sõnastatud dokumendis, mille alusel tehti lõike 6 punktis a osutatud ülekandmine;

- (b) asjaomased õigused, varad või kohustused ei kuulu tegelikult selliste õiguste, varade või kohustuste hulka, mis on kindlaks määratud dokumendis, mille alusel tehti lõike 6 punktis a osutatud ülekanne, või ei vasta sellistele õigustele, varadele või kohustustele seatud tingimustele

Mõlemal punktides a ja b osutatud juhul tehakse tagasikanne mis tahes tähtaja jooksul ja kooskõlas mis tahes muude tingimustega, mis on asjaomases dokumendis kindlaks määratud.

8. Kriisilahenduse objektiks oleva asutuse ja varahaldusvahendi vahel tehtud ülekannete suhtes kohaldatakse käesolevas direktiivis sätestatud vara osalise ülekandmise kaitsemeetmeid.
9. Kriisilahenduse objektiks oleva asutuse aktsionäridel ja võlausaldajatel ning muudel kolmandatel isikutel, kelle vara, õigusi või kohustusi ei ole varahaldusvahendisse üle kantud, ei ole mingeid õigusi seoses varahaldusvahendi, selle vara või halduritega või nende suhtes.
10. Lõike 3 alusel nimetatud varahaldurite ülesanded ei hõlma mingeid kohustusi ega vastutust kriisilahenduse objektiks oleva asutuse aktsionäride ees ning haldurid ei vastuta kõnealuste aktsionäride ees kahjude eest, mis tulenevad nende tegevusest või tegemata jätmistest nende töökohustuste täitmisel või väidetaval täitmisel, kui sellise tegevuse või tegemata jätmisega ei kaasne rasket hooletust või tõsist üleastumist siseriikliku õiguse mõistes.
11. EBA töötab välja suuniseid vastavalt määruse (EL) nr 1093/2010 artiklile 16, et edendada järelevalve- ja kriisilahendustavade lähenemist seoses selle kindlakstegemisega, millal käesoleva artikli lõike 4 kohaselt võiks varade või kohustuste likvideerimine tavalise maksejõuetusmenetluse käigus finantsturgu ebasoodsalt mõjutada. EBA töötab kõnealused suunised välja hiljemalt käesoleva direktiivi artikli 115 lõike 1 esimeses lõigus kehtestatud kuupäevaks.
12. Komisjon, võttes vajaduse korral arvesse EBA suuniste kohaldamisel saadud kogemust, võtab artikli 103 kohaselt vastu delegeeritud õigusaktid, mille eesmärk on täpsustada asjaolud, mille korral varade või kohustuste likvideerimine tavalise maksejõuetusmenetluse käigus võiks ebasoodsalt mõjutada finantsturgu.

5. JAGU

KOHUSTUSTEST VABASTAMISE VAHEND

1. ALAJAGU

KOHUSTUSTEST VABASTAMISE VAHENDI EESMÄRK JA RAKENDUSALA

Artikkel 37

Kohustustest vabastamise vahend

1. Kohustustest vabastamise vahendi rakendamiseks tagavad liikmesriigid, et kriisilahendusametustel on artikli 56 lõike 1 punktides f–l kindlaks määratud kriisilahendusõigused.
2. Liikmesriigid tagavad, et kriisilahendusametused võivad rakendada kohustustest vabastamise vahendit ühel järgmistest eesmärkidest:
 - (a) kriisilahenduse tingimustele vastava asutuse rekapitalizeerimiseks tasemel, mis võimaldaks asutusel uuesti vastata tegevusloa saamise tingimustele ja jätkata tegevusi, mille jaoks on talle antud direktiivi 2006/48/EÜ või direktiivi 2004/39/EÜ kohane luba;
 - (b) sildasutusse üle kantavate nõuete või võlainstrumentide põhisumma vähendamiseks või sellise võla konverteerimiseks omakapitaliks eesmärgiga luua sildasutusele kapitali.
3. Liikmesriigid tagavad, et kriisilahendusametused võivad rakendada kohustustest vabastamise vahendit lõike 2 punktis a osutatud eesmärgil ainult juhul, kui on tõenäoline, et kõnealuse vahendi rakendamine koos meetmetega, mida võetakse kooskõlas artikliga 47 nõutud ettevõtte saneerimiskavaga, aitab lisaks asjaomaste kriisilahenduse eesmärkide saavutamisele taastada kõnealuse krediitiasutuse või investeerimisühingu usaldusväarsuse ja pikaajalise elujõulisuse.

Kui esimeses lõigus sätestatud tingimus ei ole täidetud, kohaldavad liikmesriigid vastavalt vajadusele artikli 31 lõike 2 punktides a, b ja c osutatud mis tahes kriisilahendusvahendit ja käesoleva artikli lõike 2 punktis b osutatud kohustustest vabastamise vahendit.

Artikkel 38

Kohustustest vabastamise vahendi rakendusala

1. Liikmesriigid tagavad, et kohustustest vabastamise vahendit võib kohaldada asutuse kõigi kohustuste suhtes, mis ei jää lõike 2 alusel kõnealuse vahendi rakendusalaast välja.
2. Kriisilahendusasutused ei kasuta võlgade allahindamise ja konverteerimise õigusi järgmiste kohustuste suhtes:
 - (a) direktiivi 94/19/EÜ alusel tagatud hoiused;
 - (b) tagatud kohustused;
 - (c) kohustused, mis on asutusele tekkinud seoses klientide varade või klientide raha haldamisega või asutuse (kui usaldusisiku) ja mõne teise isiku (kui kasusaaja) vahelise usaldussuhte alusel;
 - (d) kohustused, mille esialgne tähtaeg on vähem kui üks kuu;
 - (e) järgmised kohustused:
 - i) palgavõlgnevuse, pensionihüvitise või muu kindlaksmääratud tasuga seotud kohustus asutuse töötaja vastu, välja arvatud mis tahes kujul muutuvtasu;
 - ii) kohustus kaubakrediiti andnud võlausaldaja vastu seoses asutuse igapäevaseks tegevuseks vajalike kaupade või teenuste tarnetega, sealhulgas IT teenused, kommunaalteenused ning ruumide rent, teenindus ja korrashoid;
 - iii) kohustus maksu- ja sotsiaalkindlustusasutuste vastu, kui sellised kohustused on kohaldatava maksejõuetusõiguse alusel eelistatud.

Lõike 2 punktid a ja b ei takista kriisilahendusasutustel vajaduse korral kasutada kõnealuseid õigusi seoses tagatud kohustuse või pandiga tagatud kohustuse sellise osa suhtes, mis ületab tagatiseks olevate varade, pandi, pandiõiguse või tagatise väärtust. Liikmesriigid võivad selle sätte kohaldamisalast välja jätta nõukogu direktiivi 86/611/EMÜ³⁸ artikli 22 lõikes 4 määratletud tagatud võlakirjad.

Lõike 2 punkt c ei takista kriisilahendusasutusi kasutamast kõnealuseid õigusi seoses hoiuste mis tahes sellise summaga, mis ületab kõnealuse direktiivi kohast hõlmatust, kui see on asjakohane.

3. Kohustustest vabastamise vahendi rakendamisel võivad kriisilahendusasutused allahindamis- ja konverteerimisõiguste kohaldamisel välja jätta kohustused, mis tulenevad tuletisinstrumentidest, mis ei kuulu lõike 2 punkti d reguleerimisalasse,

³⁸ Nõukogu 20. detsembri 1985. aasta direktiiv 85/611/EMÜ avatud investeerimisfonde (UCITS) käsitlevate õigus- ja haldusnormide kooskõlastamise kohta (EÜT L 375, 31.12.1985, lk 3). Direktiivi on viimati muudetud direktiiviga 2008/18/EÜ.

juhul kui selline väljaarvamine on vajalik või asjakohane artikli 26 lõike 2 punktides a ja b kehtestatud eesmärkide saavutamiseks.

4. Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 103 vastu delegeeritud õigusakte, et veelgi täpsustada:
 - (a) lõike 2 punktiga d hõlmatud kohustuste eriliigid ning
 - (b) asjaolud, mille korral väljaarvamine on vajalik või asjakohane artikli 26 lõike 2 punktides a ja b kehtestatud eesmärkide saavutamiseks, võttes arvesse järgmisi tegureid:
 - i) võlgade allahindamise vahendi rakendamisega kaasneva tuletisinstrumentide positsioonide arveldamise süsteemne mõju;
 - ii) mõju keskse vastaspoole tegevusele, kui võlgade allahindamise vahendit rakendatakse kohustuste suhtes, mis tulenevad keskse vastaspoole kaudu kliiritavatest tuletisinstrumentidest; ning
 - iii) mõju, mida võlgade allahindamise vahendi rakendamine tuletisinstrumentidest tulenevate kohustuste suhtes avaldab tuletisinstrumentide vastaspoolte riskijuhtimisele.

2. ALAJAGU

MIINIMUMNÕUE ALLAHINNATAVATE KOHUSTUSTE PUHUL

Artikkel 39

Miinumõue kohustuste puhul, mille suhtes kasutatakse allahindamis- ja konverteerimisõiguseid

1. Liikmesriigid tagavad, et asutustel on alati piisav omavahendite ja allahinnatavate kohustuste kogusumma, mis on väljendatud protsendina asutuse nendest kogukohustustest, mis ei kvalifitseeru omavahenditena direktiivi 2006/48/EÜ V jaotise 2. peatüki 1.jao või direktiivi 2006/49/EÜ IV peatüki kohaselt.
2. Allutatud võlainstrumente ja allutatud laene, mis ei kvalifitseeru täiendavate esimese taseme või teise taseme omavahenditena, võib arvesse võtta lõikes 1 osutatud allahinnatavate kohustuste kogusummas ainult juhul, kui need vastavad järgmistele tingimustele:
 - (a) instrumendid on välja antud ja nende eest on täielikult tasutud;
 - (b) instrumente ei ole ostnud ükski järgmistest:
 - i) asutus ega tema tütarettevõtjad;

- ii) ettevõtja, milles asutusel on osalus, kus talle otseselt või kontrollisuhte kaudu kuulub vähemalt 20 % kõnealuse ettevõtja hääleõigustest või kapitalist;
 - (c) asutus ei rahasta instrumentide ostu otseselt ega kaudselt;
 - (d) instrumente ei ole taganud ükski asutusega samasse gruppi kuuluv üksus;
 - (e) instrumentide esialgne tähtaeg on vähemalt üks aasta.
3. Lõike 1 kohane minimaalne kogusumma määratakse kindlaks järgmiste kriteeriumide alusel:
- (a) vajadus tagada, et asutuse kriisi saab kriisilahendusvahenditega lahendada, rakendades vajaduse korral ja kooskõlas kriisilahenduse eesmärkidega kohustustest vabastamise vahendit;
 - (b) vajadus asjakohastel juhtudel tagada, et asutusel on piisavalt allahinnatavaid kohustusi selleks, et kui rakendatakse kohustustest vabastamise vahendit, saaks asutuse esimese taseme põhiomavahendite määra uuesti tõsta tasemele, mis võimaldab asutusel säilitada turu piisava usalduse, vastata jätkuvalt tegevusloa saamise tingimustele ja jätkata tegevusi, mille jaoks talle on antud direktiivi 2006/48/EÜ või direktiivi 2006/49/EÜ kohane luba;
 - (c) asutuse suurus, ärimudel ja riskiprofiil;
 - (d) mil määral hoiuste tagamise skeem võiks aidata rahastada kriisilahendust vastavalt artiklile 99;
 - (e) mil määral oleks asutuse maksejõuetusel ebasoodne mõju finantsstabiilsusele, sealhulgas seotuse tõttu muude asutuste või ülejäänud finantsüsteemiga, tulenevalt kriisi levikust muudele asutustele.
4. Kui artiklist 40 ei tulene teisiti, täidavad asutused käesoleva artikli lõikes 2 sätestatud nõudeid individuaalselt.
- Kui artiklist 40 ei tulene teisiti, jäetakse käesoleva artikli lõikes 1 sätestatud kogusummast välja muude samasse gruppi kuuluvate üksuste hoitavad kohustused.
5. Kriisilahendusasutused nõuavad ja kontrollivad, et asutused säilitavad lõikes 1 kehtestatud kogusumma, ning võtavad vastu lõike 4 kohaseid otsuseid kriisilahenduskavade väljatöötamise ja ajakohastamise käigus.
6. Kriisilahendusasutused teavitavad EBA miinimumsummast, mille nad on kindlaks määranud iga nende jurisdiktsiooni kuuluva krediidasutuse või investeerimisühingu jaoks. EBA esitab komisjonile hiljemalt 1. jaanuariks 2018 aruande lõike 1 kohase nõude rakendamise kohta. Eelkõige esitab EBA komisjonile aruande selle kohta, kas kõnealuse nõude rakendamisel on liikmesriikides lahknevusi.
7. Komisjon võtab artikli 103 kohaste delegeeritud õigusaktidega vastu meetmed, et täpsustada lõike 3 punktides a–e kehtestatud kriteeriumid koos võimalike viidetega asutuste eri kategooriatele ja seotud protsendivahemikega.

Artikkel 40

Miinumunõude kohaldamine gruppide suhtes

1. Kriisilahendusasutused võivad otsustada kohaldada artikli 39 lõigetes 1 ja 3 kehtestatud miinumunõuet konsolideeritud alusel gruppide suhtes, mille suhtes kohaldatakse konsolideeritud järelevalvet, tingimusel et järgmised tingimused on täidetud:
 - (a) artikli 39 lõikes 1 osutatud protsent arvutatakse grupi konsolideeritud kohustuste ja omavahendite alusel;
 - (b) artikli 39 lõikes 2 osutatud võlainstrumentid või laenud on andnud välja emaaettevõtja või artikli 1 punktis c või d osutatud äriühing;
 - (c) emaaettevõtja või artikli 1 punktis c või d osutatud äriühing jaotab asjakohaselt ja proportsionaalselt artikli 39 lõikes 2 osutatud võlainstrumentide või laenude väljaandmise kaudu kogutud vahendid tütarettevõtjateks olevate asutuste vahel krediidi vormis;
 - (d) iga tütarettevõtjana tegutsev krediidasutus või investeerimisühing täidab artikli 39 lõikes 1 sätestatud miinumunõuet. Erandina artikli 39 lõike 4 teisest lõigust võetakse siiski emaaettevõtja või artikli 1 punktis c või d osutatud äriühingu hoitavaid kohustusi arvesse nende omavahendite ja allahinnatavate kohustuste kogusummas, mida tütarettevõtja peab hoidma vastavalt artikli 39 lõikele 1;
 - (e) kui grupi tasandi kriisilahendusasutus või muu pädev kriisilahendusasutus rakendab emaaettevõtja või artikli 1 punktis c või d osutatud äriühingu suhtes kohustustest vabastamise vahendit, peavad tütarettevõtjate kriisilahendusasutused rakendama kohustustest vabastamise vahendit esmalt tütarettevõtjate kohustuste suhtes seoses emaaettevõtja või artikli 1 punktis c või d osutatud äriühinguga ning alles siis rakendama seda vajaduse korral tütarettevõtja muude allahinnatavate kohustuste suhtes.
2. Lõike 1 kohase otsuse tegemisel võtavad kriisilahendusasutused arvesse seda, kuidas grupp struktureerib oma tegevuse, ning eelkõige seda, millises ulatuses on rahastamine, likviidsus ja risk juhitud tsentraalselt.
3. Kriisilahendusasutused võtavad vastu otsuse kohaldada miinumunõuet konsolideeritud alusel vastavalt käesoleva artikli lõikele 1 kriisilahenduskavade väljatöötamise ja ajakohastamise ajal vastavalt käesoleva direktiivi artiklile 9. Gruppide puhul, kelle suhtes kohaldatakse direktiivi 2006/48/EÜ artiklite 125 ja 126 kohaselt konsolideeritud järelevalvet, võtavad kriisilahendusasutused vastu otsuse kohaldada miinumunõuet konsolideeritud alusel vastavalt käesoleva direktiivi artiklis 12 kehtestatud menetlusele.

3. ALAJAGU

KOHUSTUSTEST VABASTAMISE VAHENDI RAKENDAMINE

Artikkel 41

Kohustustest vabastamise summa hindamine

1. Liikmesriigid tagavad, et kriisilahendusasutused hindavad kohustustest vabastamise vahendit rakendades kogusummat, mille võrra tuleb allahinnatavaid kohustusi vähendada või konverteerida, võttes aluseks artiklis 30 sätestatud nõuetele vastava hindamise.
2. Kui kriisilahendusasutused kohaldavad kohustustest vabastamise vahendit artikli 37 lõike 2 punktis a osutatud eesmärgil, tehakse käesoleva artikli lõikes 1 osutatud hindamise teel kindlaks summa, mille võrra allahinnatavaid kohustusi tuleb vähendada, et taastada kriisilahenduse objektiks oleva asutuse esimese taseme põhiomavahendite määr, ja summa, mis kriisilahendusasutuse arvates võimaldab krediidasutusel või investeerimisühingul säilitada turu piisava usalduse, jätkuvalt vastata tegevusloa saamise tingimustele ja jätkata tegevusi, mille jaoks asutusele on antud direktiivi 2006/48/EÜ või direktiivi 2004/39/EÜ kohane luba.
3. Kriisilahendusasutused võtavad kasutusele korra, mis aitab tagada, et hindamine ja väärtuse hindamine põhinevad võimalikult ajakohastatul ja kõikehõlmaval teabel kriisilahenduse objektiks oleva asutuse varade ja kohustuste kohta.

Artikkel 42

Aksionäride kohtlemine

1. Liikmesriigid tagavad, et kohustustest vabastamise vahendit rakendades võtavad kriisilahendusasutused aktsionäride suhtes ühe või mõlemad järgmistest meetmetest:
 - (a) tühistavad olemasolevad aktsiad;
 - (b) kasutavad artikli 56 lõike 1 punktis h osutatud õigust konverteerida allahinnatavad kohustused kriisilahenduse objektiks oleva asutuse aktsiateks konverteerimismääruga, mis oluliselt lahjendab olemasolevaid aktsiaid.
2. Lõikega 1 ette nähtud meetmeid kohaldatakse aktsionäride suhtes juhul, kui kõnealused aktsiad emiteeriti või anti järgmistel asjaoludel:
 - (a) seoses võlainstrumentide konverteerimisega aktsiateks algsete võlainstrumentide lepingulise tingimuste alusel sündmuse korral, mis eelnes kriisilahendusasutuse hinnangule, et krediidasutus või investeerimisühing vastab kriisilahenduse tingimustele, või toimus sellise hinnanguga üheaegselt;

- (b) seoses asjaomaste kapitaliinstrumentide konverteerimisega esimese taseme põhiomavahendite instrumentideks kooskõlas artikliga 52.
3. Selle otsustamisel, millist meetet kooskõlas lõikega 1 võtta, võtavad kriisilahendusametused arvesse varadega seotud kahjude tõenäolist summat enne kohustustest vabastamise vahendi kasutamist, tagamaks et aktsionäride suhtes võetavad meetmed on kooskõlas omakapitali väärtuse vähenemisega; artiklite 30 ja 31 kohast hindamist ja eelkõige tõenäosust, et aktsionärid oleksid saanud tagasi mis tahes varad juhul, kui asutus oleks likvideeritud selle hindamise põhjal.
 4. Kui kriisilahendusametused rakendavad kohustustest vabastamise vahendit, kohaldatakse artiklite 30 ja 31 sätteid.
 5. EBA töötab määruse (EL) nr 1093/2010 artikli 16 alusel välja suunised asjaolude kohta, mille puhul oleks kohane võtta lõikes 1 osutatud meetmeid, võttes arvesse käesoleva artikli lõikes 2 kirjeldatud tegureid. EBA töötab kõnealused suunised välja hiljemalt käesoleva direktiivi artikli 115 lõike 1 esimeses lõigus kehtestatud kuupäevaks.
 6. Komisjon, võttes vajaduse korral arvesse EBA suuniste kohaldamisel saadud kogemust, võtab artikli 103 kohaselt vastu delegeeritud õigusaktid, mille eesmärk on täpsustada asjaolud, mille korral iga lõikes 1 osutatud meede oleks asjakohane, võttes arvesse käesoleva artikli lõikes 2 sätestatud tegureid.

Artikkel 43

Nõuete hierarhia

1. Liikmesriigid tagavad, et kohustustest vabastamise vahendit rakendades kasutavad kriisilahendusametused allahindamis- ja konverteerimisõigusi järgmiseid nõudeid järgides:
 - (a) esmalt hinnatakse alla esimese taseme põhiomavahendite instrumendid proportsionaalselt kahjuga ja kuni nende ammendumiseni ning asjaomased aktsiad tühistatakse vastavalt artiklile 42;
 - (b) ainult sel juhul, kui punkti a kohane allahindamine on kogusummas väiksem, vähendavad kriisilahendusametused täiendavate esimese taseme omavahendite instrumentide (mis on kohustused) ja teise taseme instrumentide põhisumma nullini vastavalt 2. alajaole;
 - (c) ainult sel juhul, kui punktide a ja b kohane kohustuste vähendamine kokku on kogusummas väiksem, vähendavad kriisilahendusametused kogusumma saamiseks vajalikul määral täiendavatest esimese taseme omavahenditest või teise taseme omavahenditest välja jääva allutatud võla põhisummat (kooskõlas punktide a ja b kohase allahindamisega);
 - (d) ainult sel juhul, kui käesoleva lõike punktide a, b või c kohane kohustuste vähendamine kokku on kogusummas väiksem, vähendavad kriisilahendusametused kogusumma saamiseks artikli 38 kohaselt vajalikul

määral ülejäänud kõrgema nõudeõiguse järguga allahinnatavate kohustuste põhisummat või nendega seoses maksmisele kuuluvat jääki, kooskõlas punkti a, b või c kohase allahindamisega.

2. Kasutades allahindamis- ja konverteerimisõigust lõike 1 punktide c ja d kohaselt, jaotavad kriisilahendusasutused kogusummale vastavad kahjud võrdselt sama järgu kohustuste vahel, vähendades selliste kohustuste põhisummat või maksmisele kuuluvat jääki samal määral proportsionaalselt nende väärtusega.
3. Kriisilahendusasutused vähendavad instrumendi põhisummat või konverteerivad selle vastavalt lõike 1 punktides b või c osutatud tingimustele enne, kui nad kasutavad allahindamis- ja konverteerimisõigusi lõike 1 punktis d osutatud kohustuste suhtes ja juhul kui neid tingimusi ei ole kohaldatud siis, kui asutus on emiteerinud muid kui lõike 1 punktis b nimetatud instrumente, mis on seotud ühega järgmistest tingimustest:
 - (a) tingimused, millega nähakse ette instrumendi põhisumma vähendamine mis tahes sündmuse korral, mis on seotud asutuse finantsseisundi, maksevõimelisuse või omavahendite tasemega või
 - (b) tingimused, millega nähakse ette instrumentide konverteerimine aktsiateks või muudeks omandiõigust tõendavateks instrumentideks mis tahes sellise sündmuse korral.
4. Kui instrumendi põhisummat on lõike 3 punktis a osutatud tingimuste alusel enne kohustustest vabastamise vahendi kasutamist või lõike 3 kohaselt vähendatud, kuid mitte nullini, rakendavad kriisilahendusasutused kõnealuse põhisumma jäägi suhtes allahindamis- ja konverteerimisõigusi lõike 1 alusel.

Artikkel 44

Tuletisinstrumentid

1. Liikmesriigid tagavad, et kui kriisilahendusasutused kohaldavad tuletisinstrumentidest tulenevate kohustuste suhtes allahindamis- ja konverteerimisõiguseid, järgitakse käesoleva artikli sätteid.
2. Kui tehingute suhtes kohaldatakse tasaarvestuskokkulepet, määravad kriisilahendusasutused sellistest tehingutest tuleneva kohustuse väärtuse netoväärtusena kokkuleppe tingimuste alusel.
3. Kriisilahendusasutused määravad tuletisinstrumentidest tulenevate kohustuste väärtuse kindlaks kooskõlas järgmisega:
 - (a) sobivad meetodid tuletisinstrumentide klasside väärtuse kindlaks määramiseks, sealhulgas tehingute puhul, mille suhtes kohaldatakse tasaarvestuskokkulepet;
 - (b) põhimõtted ajahetkede kehtestamiseks, millal tuleks kindlaks määrata tuletisinstrumenti positsiooni väärtus.

4. EBA töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, milles täpsustatakse lõike 3 punktides a ja b osutatud meetodid ja põhimõtted tuletisinstrumentidest tulenevate kohustuste hindamise kohta.

EBA esitab kõnealused regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud komisjonile hiljemalt kaksteist kuud pärast käesoleva direktiivi jõustumist.

Komisjonile delegeeritakse volitused võtta vastu käesoleva direktiivi eelmises lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid määruse (EL) nr 1093/2010 artiklites 10–14 sätestatud korras.

Artikkel 45

Võla omakapitaliks konverteerimise määr

1. Liikmesriigid tagavad, et kui kriisilahendusasutused artikli 56 lõike 1 punktis h mainitud õigust kasutades võlga restruktureerivad, et konverteerida allahinnatavaid kohustusi lihtaktsiateks või muudeks omandiõigust tõendavateks instrumentideks, võivad nad kohaldada kohustuste eri klasside suhtes eri konverteerimismäära kooskõlas ühe või mõlema käesoleva artikli lõigetes 2 ja 3 sätestatud põhimõttega.
2. Konverteerimismäär kujutab endast mõistlikku hüvitist mõjutatud võlausaldajale kahju eest, mida ta kannab seoses allahindamis- ja konverteerimisõiguse kasutamisega.
3. Kõrgema nõudeõiguse järguga kohustuste suhtes kohaldatakse kõrgemat konverteerimismäära kui allutatud kohustuste suhtes, kui see on kohaldatava maksejõuetusõiguse alusel vajalik selleks, et kajastada kõrgema nõudeõiguse järguga kohustuste prioriteetsust.
4. EBA töötab vastavalt määruse (EL) nr 1093/2010 artiklile 16 välja suunised konverteerimismäärade kehtestamise kohta. EBA töötab kõnealused suunised välja hiljemalt käesoleva direktiivi artikli 115 lõike 1 esimeses lõigus kehtestatud kuupäevaks.

Eelkõige selgitatakse kõnealustes suunistes, kuidas võib mõjutatud võlausaldajate kahjud konverteerimismäära abil piisavalt hüvitada, ning millised suhtelised konverteerimismäärad võiksid kajastada kõrgema nõudeõiguse järguga kohustuste prioriteetsust kooskõlas kohaldatava maksejõuetusõigusega.

Artikkel 46

Kohustustest vabastamise vahendiga kaasnevad maksevõime taastamise ja saneerimismeetmed

1. Liikmesriigid tagavad, et kui kriisilahendusasutused rakendavad kohustustest vabastamise vahendit, võetakse vastu kord, millega tagatakse, et asjaomase asutuse jaoks koostatakse ettevõtte saneerimiskava ning et seda rakendatakse kooskõlas artikliga 47.

2. Käesoleva artikli lõikes 1 osutatud kord hõlmab halduri määramist eesmärgiga koostada ja rakendada artiklis 47 nõutud ettevõtte saneerimiskava.

Artikkel 47

Ettevõtte saneerimiskava

1. Liikmesriigid nõuavad, et [ühe kuu] jooksul alates kohustustest vabastamise vahendi rakendamisest asutuse suhtes vastavalt artikli 37 lõike 2 punktile a, koostab artikli 46 kohaselt määratud haldur käesoleva artikli lõigete 2 ja 3 nõuetele vastava ettevõtte saneerimiskava ning esitab selle kriisilahendusasutusele, komisjonile ja EBA-le. Kui kohaldatakse liidu riigiabi raamistikku, tagavad liikmesriigid, et selline kava on kooskõlas ümberkorralduskavaga, mis asutusel tuleb kõnealuse raamistiku kohaselt komisjonile esitada.
2. Ettevõtte saneerimiskavaga kehtestatakse meetmed, mille eesmärk on asutuse või selle tegevussuundade pikaajalise elujõulisuse taastamine mõistliku aja jooksul, mis ei ületa kaht aastat. Kõnealused meetmed põhinevad realistlikel eeldustel majanduslike ja finantsturutingimuste kohta, milles asutus tegutseb.

Ettevõtte saneerimiskavas võetakse muu hulgas arvesse finantsturgude praegust olukorda ja tuleviku väljavaateid ning see kajastab halvima ja parima stsenaariumi eeldusi. Stressitestimisel kaalutakse mitut eri stsenaariumi, sealhulgas stressisündmuste kombinatsiooni ja pikaajalist üleilmset majanduslangust. Eeldusi võrreldakse sektori asjakohaste näitajatega.
3. Ettevõtte saneerimiskava koosneb järgmistest osadest:
 - (a) asutuse maksejõuetuse või tõenäolise maksejõuetuse põhjuseks olevate tegurite ja probleemide ning raskusi põhjustanud asjaolude üksikasjalik analüüs;
 - (b) asutuse pikaajalise elujõulisuse taastamiseks võetavate meetmete kirjeldus;
 - (c) ajakava kõnealuste meetmete rakendamiseks.
4. Asutuse pikaajalise elujõulisuse taastamiseks võetavad meetmed võivad hõlmata järgmist:
 - (a) asutuse tegevussuundade saneerimine;
 - (b) taandumine kahjumlikest tegevusaladest;
 - (c) selliste olemasolevate tegevusalade ümberkorraldamine, mida on võimalik konkurentsivõimeliseks muuta;
 - (d) varade või tegevussuundade müük.
5. Kriisilahendusasutus hindab ühe kuu jooksul pärast ettevõtte saneerimiskava esitamist, kui tõenäoline on, et sellise kava rakendamise korral taastatakse asutuse pikaajaline elujõulisus.

Kui kriisilahendusasiutus on veendunud, et kava saavutaks selle eesmärgi, kiidab ta kava heaks.

6. Kui kriisilahendusasiutus ei ole veendunud, et kava selle eesmärgi saavutaks, teavitab ta haldurit kavas esinevatest probleemidest ning nõuab, et haldur kava vastavalt muudaks.
7. Kahe nädala jooksul alates sellekohase teate saamise kuupäevast esitab haldur muudetud kava kriisilahendusasiutusele heakskiitmiseks. Kriisilahendusasiutus hindab muudetud kava ning teatab haldurile ühe nädala jooksul, kas probleemid, millest haldurit teavitati, on muudetud kavas lahendatud ning kas on vaja edasisi muudatusi.
8. Haldur rakendab saneerimiskava sellisel kujul, nagu kriisilahendusasiutus selle heaks kiitis, ning esitab iga kuue kuu tagant kriisilahendusasiutusele aruande kava rakendamise edenemise kohta.
9. Haldur vaatab kava läbi, kui seda on vaja lõikes 2 sätestatud eesmärgi saavutamiseks, ning esitab kõik muudatused kriisilahendusasiutusele heakskiitmiseks.
10. EBA töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, et täpsustada järgmist:
 - (a) elemendid, mida ettevõtte saneerimiskava peaks lõike 3 kohaselt hõlmama, ning
 - (b) lõike 8 kohaste aruannete sisu.

EBA esitab kõnealused regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud komisjonile hiljemalt kaksteist kuud pärast käesoleva direktiivi jõustumist.

Komisjonile delegeeritakse volitused võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid määruse (EL) nr 1093/2010 artiklites 10–14 sätestatud korras.

4. ALAJAGU

KOHUSTUSTEST VABASTAMISE VAHEND: LISASÄTTED

Artikkel 48

Kohustustest vabastamise mõju

1. Liikmesriigid tagavad, et kui kriisilahendusasiutus kasutab artikli 56 lõike 1 punktides f–l osutatud õigusi, jõustub kohustuste põhisumma või tasumata jäägi vähendamine, võlgade konverteerimine või tühistamine ja see on kriisilahenduse objektiks oleva asutuse ning mõjutatud võlausaldajate ja aktsionäride suhtes koheselt siduv.
2. Liikmesriigid tagavad, et kõik artikli 56 lõike 1 punktides f–l osutatud õiguse kasutamiseks vajalikud haldus- ja menetlustoimingud on täidetud, sealhulgas

- (a) kõigi asjaomaste registrite muutmine;
 - (b) aktsiate või võlainstrumentide noteerimise lõpetamine või nendega kauplemise lõpetamine;
 - (c) uute aktsiate noteerimine või kauplemisele lubamine.
3. Kui kriisilahendusasutus vähendab artikli 56 lõike 1 punktis g osutatud õiguse alusel teatava kohustuse põhisummat või maksmisele kuuluvat jääki nullini, peetakse sellist kohustust ning sellega seotud kohustusi või nõudeid, mis ei ole tekkinud õiguse kasutamise ajaks, tühistatuks ning seda ei saa ühegi järgneva menetluse käigus tõestada seoses kriisilahenduse objektiks oleva asutuse ega õigusjärglasest asutuse hilisema likvideerimisega.
4. Kui kriisilahendusasutus vähendab artikli 56 lõike 1 punktis g osutatud õiguse alusel teatava kohustuse põhisummat või maksmisele kuuluvat jääki osaliselt, kuid mitte nullini:
- (a) tühistatakse kohustus sellise summa ulatuses, mil määral seda vähendatakse;
 - (b) algse kohustuse aluseks olnud instrument või leping kehtib jätkuvalt kohustuse põhisumma või maksmisele kuuluva jäägi ülejäänud osa suhtes, kusjuures arvesse võetakse põhisumma vähenemisega kaasnevat makstava intressisumma muutust ning mis tahes muid tingimuste muudatusi, mis kriisilahendusasutus võib artikli 56 lõike 1 punktis m osutatud õiguste alusel teha.

Artikkel 49

Menetluslike takistuste kõrvaldamine kohustustest vabastamisel

1. Liikmesriigid nõuavad põhjendatud juhtudel, et asutustel oleks alati piisav põhikirjajärgne aktsiakapital, nii et juhul, kui kriisilahendusasutus kasutab krediidasutuse või investeerimisühingu või selle tüdarettevõtjate suhtes artikli 56 lõike 1 punktides f, h ja g osutatud õigusi, ei takistata asutusel emiteerida piisavalt uusi aktsiaid või muid omandiõiguse instrumente selleks, et kohustuste konverteerimine lihtaktsiateks või muudeks omandiõiguse instrumentideks saaks toimuda tulemuslikult.
2. Kriisilahendusasutused hindavad, kas konkreetse asutuse puhul on asjakohane kohaldada lõikes 1 sätestatud nõuet asutuse kriisilahenduskava välja töötades ja ajakohastades, võttes eelkõige arvesse kavas käsitletavaid kriisilahendusmeetmeid. Kui kriisilahenduskavaga on ette nähtud kohustustest vabastamise vahendi võimalik rakendamine, kontrollivad kriisilahendusasutused, et põhikirjajärgne aktsiakapital on piisav, et katta artiklis 41 osutatud kogusumma.
3. Liikmesriigid nõuavad asutustelt selle tagamist, et kohustuste konverteerimisel lihtaktsiateks või muudeks asutuse põhikirjas kindlaks määratud omandiõiguse instrumentideks ei esineks mingeid menetluslikke takistusi, sealhulgas aktsionäride ostueesõigus või aktsionäridelt kapitali suurendamiseks nõusoleku saamise nõue.

4. Käesoleva artikli sätted ei piira direktiivide 77/91/EMÜ, 82/891/EMÜ, 2004/25/EÜ, 2005/56/EÜ, 2007/36/EÜ ja 2011/35/EL VIII jaotises sätestatud muudatuste kohaldamist.

Artikkel 50

Kohustustest vabastamise lepinguline tunnustamine

1. Liikmesriigid nõuavad, et asutused lisaksid ELi-väliste riikide õigusega reguleeritud mis tahes allahinnatava kohustuse, täiendavate esimese taseme omavahendite instrumendi või teise taseme instrumendi suhtes kohaldatavatele lepingulistele sätetele tingimuse, millega võlausaldaja või kohustuse aluseks oleva lepingu pool tunnistab, et kohustuse suhtes võib kohaldada allahindamis- ja konverteerimisõigusi ning nõustub kohustuse põhiosa või maksmisele kuuluva jäägi mis tahes vähendamise, konverteerimise või tühistamisega, mida kriisilahendusamet võib kõnealuseid õigusi kasutades rakendada.
2. Kui amet ei lisa asjaomase kohustuse suhtes kohaldatavatesse lepingulistesse sätetesse lõikega 1 nõutud tingimust, ei takista see kriisilahendusametust kasutamast allahindamis- ja konverteerimisõigusi vastava kohustuse suhtes.
3. Komisjon võib artikli 103 kohaselt vastu võetud delegeeritud õigusaktidega võtta meetmeid käesoleva artikli lõikega 1 nõutud tingimuse sisu täpsustamiseks.

IV peatükk

Kapitaliinstrumentide allahindamine

Artikkel 51

Kapitaliinstrumentide allahindamise nõue

1. Liikmesriigid nõuavad, et enne mis tahes kriisilahendusmeetme võtmist kasutavad kriisilahendusametused seoses ametiteeritud asjaomaste kapitaliinstrumentidega allahindamisõigust vastavalt artikli 52 sätetele ja viivitamata, kui esineb üks või enam järgmistest asjaoludest:
 - (a) asjaomane ametiasutus otsustab, et krediidasutus või investeerimisühing vastab kriisilahenduse tingimustele;
 - (b) asjaomane ametiasutus otsustab, et kui asjaomaste kapitaliinstrumentide suhtes ei kasutata kõnealust õigust, ei ole krediidasutus või investeerimisühing enam elujõuline;
 - (c) liikmesriigis on vastu võetud otsus anda krediidasutusele, investeerimisühingule või emattevõtjale erakorralist riiklikku toetust ning

asjaomane ametiasutus teeb kindlaks, et ilma sellise toetuseta ei oleks krediidasutus või investeerimisühing enam elujõuline;

- (d) asjaomased kapitaliinstrumentid on heaks kiidetud omavahendite nõuete täitmiseks individuaalselt ja konsolideeritud alusel või konsolideeritud alusel ning konsolideeritud järelevalvet teostava liikmesriigi asjaomane ametiasutus otsustab, et kui seoses kõnealuste instrumentidega ei kasutata allahindamisõigust, ei ole konsolideerimisgrupp enam elujõuline.
2. Kui asjaomane ametiasutus teeb lõikes 1 osutatud otsuse, teavitab ta koheselt asjaomase krediidasutuse või investeerimisühingu eest vastutavat kriisilahendusasutust, kui see on erinev.
3. Enne käesoleva artikli lõike 1 punktis d osutatud otsuse tegemist seoses asutusega, kes emiteerib asjaomaseid kapitaliinstrumente, mida võetakse arvesse omavahendite nõude täitmise eesmärgil individuaalselt ja konsolideeritud alusel, peab asjaomane ametiasutus täitma artiklis 52 sätestatud teavitamise ja konsulteerimise nõuded.
4. Kriisilahendusasutused peavad täitma lõikes 1 sätestatud nõuet olenemata sellest, kas nad rakendavad vastava asutuse suhtes mõnd kriisilahendusvahendit või kasutavad mõnd muud kriisilahendusõigust.

Artikkel 52

Kapitaliinstrumentide allahindamist reguleerivad sätted

1. Artiklis 51 sätestatud nõude täitmisel kasutavad kriisilahendusasutused allahindamisõigust viisil, millega saavutatakse järgmised tulemused:
 - (a) esimese taseme põhiomavahendite instrumentid hinnatakse alla esimesena, proportsionaalselt kahjuga ja nende ammendumiseni;
 - (b) asjaomaste kapitaliinstrumentide põhisummat vähendatakse nullini;
 - (c) kõnealuse põhisumma vähendamine nullini on püsiv;
 - (d) asjaomase kapitaliinstrumenti omaniku vastu ei jää seoses selle instrumendiga alles mingit kohustust, välja arvatud juba tekkinud kohustused ning vastutus kahjude eest, mis võivad tekkida allahindamisõiguse kasutamise õiguspärasuse kohtuliku läbivaatamise tagajärjel;
 - (e) asjaomaste kapitaliinstrumentide omanikele ei maksta mingit hüvitist peale lõike 4 kohaselt makstava hüvitise.

Punktiga d ei takistata esimese taseme põhiomavahendite instrumentide andmist asjaomaste kapitaliinstrumentide omanikule vastavalt lõikele 2.

2. Kriisilahendusasutused võivad koos artikli 51 lõikes 1 osutatud õiguse kasutamisega nõuda krediidasutustelt ja investeerimisühingutelt esimese taseme põhiomavahendite instrumentide emiteerimist nende asjaomaste

kapitaliinstrumentide omanikele, mis on alla hinnatud vastavalt käesoleva artikli lõikele 1, tingimusel et täidetud on järgmised tingimused:

- (a) kõnealused esimese taseme põhiomavahendite instrumendid emiteerib lõikes 1 osutatud asutus või asutuse emaettevõtja;
 - (b) kõnealused esimese taseme põhiomavahendite instrumendid emiteeritakse enne seda, kui asjaomane asutus emiteerib aktsiaid või omandiõiguse instrumente riigi või valitsusüksuse poolt omavahendite suurendamiseks;
 - (c) kõnealused esimese taseme põhiomavahendite instrumendid määratakse ja kantakse üle viivitamata pärast allahindamisõiguse kasutamist;
 - (d) konverteerimismäär, millega määratakse kindlaks iga asjaomase kapitaliinstrumentiga seoses pakutavate esimese taseme põhiomavahendite instrumentide arv, on kooskõlas artiklis 45 sätestatud põhimõtetega ja kõigi EBA poolt artikli 45 lõike 5 kohaselt välja töötatud suunistega.
3. Esimese taseme põhiomavahendite instrumentide pakkumiseks kooskõlas lõikega 2, võivad kriisilahendusasutused nõuda, et asutused alati omavad vajalikku eelnevat luba asjaomase arvu esimese taseme põhiomavahendite instrumentide emiteerimiseks.
 4. Kui asutus vastab kriisilahenduse tingimustele ja kriisilahendusasutus otsustab asjaomase krediidasutuse või investeerimisühingu suhtes rakendada kriisilahendusvahendit, peab kriisilahendusasutus enne kriisilahendusvahendi rakendamist täitma artikli 51 lõikes 1 sätestatud nõude.
 5. Liikmesriigid nõuavad asutustelt selle tagamist, et allahindamisõiguse kasutamine kriisilahendusasutuste poolt artikli 51 lõike 1 kohaselt ei kujuta endast makseviivituse sündmust või krediidisündmust asjaomaste kapitaliinstrumentide kohaselt.
 6. Lõike 5 ühtse kohaldamise tagamiseks töötavad EBA ja ESMA ühiselt välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, et täpsustada krediidisündmuse tähendus kõnealuse lõike kohaldamisel.

EBA ja ESMA esitavad kõnealused regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud komisjonile hiljemalt kaksteist kuud pärast käesoleva direktiivi jõustumist.

Komisjonile delegeeritakse volitused võtta vastu käesoleva lõike esimese lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid vastavalt määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitele 10–14 ja määruse (EL) nr 1095/2010 artiklitele 10–14.

Artikkel 53

Kapitaliinstrumentide lepinguline allahindamine või konverteerimine

Tingimusel et need lepingulised tingimused jõustuvad siis, kui ametiasutus teeb artikli 51 lõikes 1 osutatud otsuse, ei kohaldata artikli 51 lõikes 1 sätestatud nõuet asjaomaste

kapitaliinstrumentide suhtes, kui kõnealuste instrumentide tingimused vastavad järgmistele tingimustele:

- (a) asjaomase kapitaliinstrumenti lepinguliste tingimustega nähakse ette, et instrumendi põhisumma vähendatakse nullini või et instrument konverteeritakse üheks või enamaks esimese taseme põhiomavahendite instrumendiks automaatselt, kui mis tahes asjakohane ametiasutus teeb artikli 51 lõike 1 kohase otsuse;
- (b) asjaomase kapitaliinstrumenti põhisumma vähendamine või asjaomase kapitaliinstrumenti konverteerimine üheks või enamaks esimese taseme põhiomavahendite instrumendiks vastab artikli 52 lõikes 1 sätestatud tingimustele;
- (c) kui asjaomase kapitaliinstrumenti tingimustega nähakse ette, et instrument konverteeritakse üheks või enamaks esimese taseme omavahendite instrumendiks, on konverteerimismäär sätestatud neis tingimustes ning vastab artiklis 45 sätestatud tingimustele ja mis tahes suunistele, mis EBA on artikli 45 lõike 5 kohaselt välja töötanud.

Artikkel 54

Otsustamise eest vastutav ametiasutus

1. Liikmesriigid tagavad, et artikli 51 lõikes 1 osutatud otsuste tegemise eest vastutavad ametiasutused on käesolevas artiklis sätestatud asutused.
2. Kui asjaomaseid kapitaliinstrumente võetakse arvesse omavahendite nõude täitmisel individuaalselt kooskõlas direktiivi 2006/48/EÜ artikliga 52, vastutab käesoleva direktiivi artikli 51 lõikes 1 osutatud otsuse tegemise eest selle liikmesriigi pädev asutus või kriisilahendusasutus, kus krediidasutusele või investeerimisühingule on direktiivi 2006/48/EÜ II jaotise kohaselt antud tegevusluba.
3. Kui asjaomased kapitaliinstrumentid on emiteerinud tüdarettevõtjast asutus ning neid kapitaliinstrumente võetakse arvesse omavahendite nõude täitmisel individuaalselt ja konsolideeritud alusel, vastutavad artikli 53 lõikes 1 osutatud otsuste tegemise eest järgmised ametiasutused:
 - (a) käesoleva direktiivi artikli 51 lõike 1 punktides a, b või c osutatud otsuste tegemise eest vastutab selle liikmesriigi pädev asutus või kriisilahendusasutus, kus asjaomased instrumendid emiteerinud krediidasutus või investeerimisühing on direktiivi 2006/48/EÜ II jaotise kohaselt asutatud;
 - (b) artikli 51 lõike 1 punktis d osutatud otsuste tegemise eest vastutab selle liikmesriigi pädev asutus või kriisilahendusasutus, kus asub konsolideeritud järelevalve eest vastutav asutus või allkonsolideerimist teostav pädev asutus.

Artikkel 55

Konsolideeritud kohaldamine: otsuse tegemise menetlus

1. Liikmesriigid tagavad, et enne artikli 51 lõike 1 punktides a, b, c või d osutatud otsuste tegemist seoses krediidasutuse või investeerimisühinguga, kes emiteerib asjaomaseid kapitaliinstrumente, mida võetakse arvesse omavahendite nõude täitmisel nii individuaalselt kui ka konsolideeritud alusel, vastavad asjaomased ametiasutused järgmistele nõuetele:
 - (a) asjaomane ametiasutus, kes kaalub, kas teha artikli 51 lõike 1 punktides a, b või c osutatud otsus, teavitab viivitamata konsolideeritud järelevalvet teostavat asutust;
 - (b) asjaomane ametiasutus, kes kaalub, kas teha artikli 51 lõike 1 punktides a, b, c või d osutatud otsus, teavitab viivitamata iga sellise krediidasutuse või investeerimisühingu pädevat asutust, kes on emiteerinud asjaomaseid kapitaliinstrumente, mille suhtes tuleb kasutada allahindamisõigust juhul, kui selline otsus tehtaks.
2. Asjaomane ametiasutus lisab lõike 1 kohasele teatisele selgituse põhjuste kohta, miks ta kaalub kõnealuse otsuse tegemist.
3. Kui teade on tehtud vastavalt lõikele 1, hindab asjaomane ametiasutus, konsulteerides teavitatud pädevate asutustega, järgmiseid asjaolusid:
 - (a) kas on olemas alternatiivne meede artikli 51 lõike 1 kohase allahindamisõiguse kasutamisele;
 - (b) kui selline alternatiivne meede on olemas, kas seda on võimalik rakendada;
 - (c) kui seda alternatiivset meetet oleks võimalik rakendada, kas on realistlik, et see meede kõrvaldaks piisava aja jooksul asjaolud, mis muidu eeldaksid artikli 51 lõikes 1 osutatud otsuse tegemist.
4. Käesoleva artikli lõike 3 kohaldamisel tähendavad alternatiivsed meetmed käesoleva direktiivi artiklis 23 osutatud varase sekkumise meetmeid, direktiivi 2006/48/EÜ artikli 136 lõikes 1 osutatud meetmeid või emaettevõtjalt rahaliste vahendite või kapitali ülekandmist.
5. Kui asjaomane ametiasutus ja pädevad asutused hindavad lõike 3 kohaselt, et on olemas üks või enam alternatiivset meetet, neid on võimalik rakendada ning nendega saavutatakse kõnealuse lõike punktis c osutatud tulemus, tagavad nad nende meetmete võtmise.
6. Kui asjaomane ametiasutus ja pädevad asutused hindavad käesoleva artikli lõike 3 kohaselt, et ei ole alternatiivseid meetmeid, millega saaks saavutada kõnealuse lõike punktis c osutatud tulemuse, peab asjaomane ametiasutus otsustama, kas artikli 51 lõikes 1 osutatud otsuse tegemine on konkreetsel juhul asjakohane.

7. Kriisilahendusasutused peavad koheselt täitma lõigete 1–6 nõudeid, võttes nõuetekohaselt arvesse asjaolude kiireloomulisust.

V peatükk

Kriisilahendusõigused

Artikkel 56

Üldised õigused

1. Liikmesriigid tagavad, et kriisilahendusasutustel on kriisilahendusvahendite rakendamiseks vajalikud õigused. Eelkõige on kriisilahendusasutustel järgmised kriisilahendusõigused, mida nad saavad kasutada kas eraldi või koos teiste õigustega:
 - (a) õigus nõuda kõigilt isikutelt mis tahes sellise teabe esitamist, mida kriisilahendusasutus vajab kriisilahendusmeetme üle otsustamiseks ja ettevalmistamiseks, sealhulgas kriisilahenduskavades esitatud teabe ajakohastamisi ja täiendusi;
 - (b) õigus omandada kontroll kriisilahenduse objektiks oleva asutuse üle ning kasutada kõiki õigusi, mis on antud sellise asutuse aktsionäridele või omanikele;
 - (c) õigus üle kanda kriisilahenduse objektiks oleva asutuse emiteeritud aktsiaid ning muid omandiõiguse instrumente;
 - (d) õigus üle kanda kriisilahenduse objektiks oleva asutuse emiteeritud võlainstrumente;
 - (e) õigus üle kanda mõnele muule isikule kriisilahenduse objektiks oleva asutuse teatavaid õigusi, varasid ja kohustusi;
 - (f) õigus alla hinnata artiklis 51 osutatud instrumente või konverteerida neid kriisilahenduse objektiks oleva asutuse või kriisilahenduse objektiks oleva asjaomase emaettevõtja aktsiateks või muudeks omandiõiguse instrumentideks;
 - (g) õigus vähendada, sealhulgas nullini, kriisilahenduse objektiks oleva asutuse allahinnatavate kohustuste põhiosa või maksmisele kuuluvat jääki;
 - (h) õigus konverteerida kriisilahenduse objektiks oleva asutuse allahinnatavaid kohustusi selle asutuse, asjaomase emaettevõtja või sildasutuse (kuhu krediidasutuse või investeerimisühingu varad, õigused või kohustused üle kantakse) lihtaktsiateks või muudeks omandiõiguse instrumentideks;
 - (i) õigus tühistada kriisilahenduse objektiks oleva asutuse emiteeritud võlainstrumente;

- (j) õigus tühistada kriisilahenduse objektiks oleva asutuse emiteeritud aktsiaid ning muid omandiõiguse instrumente;
- (k) õigus nõuda kriisilahenduse objektiks olevalt asutuselt uute aktsiate, või muude omandiõigust tõendavate instrumentide, või muude kapitaliinstrumentide (sealhulgas eelisaktsiad ja teatavatel tingimustel omakapitaliks konverteeritavad, nn CoCo-võlakirjad) emiteerimist;
- (l) õigus nõuda selliste võlainstrumentide konverteerimist, mis sisaldavad lepingulist tingimust konverteerimiseks artiklis 51 sätestatud asjaolude korral;
- (m) õigus muuta kriisilahenduse objektiks oleva asutuse emiteeritud võlainstrumentide tähtaegu või võlainstrumentidelt makstava intressi summat, sealhulgas ka maksmist ajutiselt peatada;
- (n) õigus kõrvaldada ametist või vahetada välja kriisilahenduse objektiks oleva asutuse kõrgem juhtkond.

2. Liikmesriigid võtavad kõik vajalikud meetmed tagamaks, et kriisilahendusvahendeid rakendades ja kriisilahendusõigusi kasutades ei kohaldata kriisilahendusasutuste suhtes järgmisi nõudeid, mis oleksid muul juhul siseriikliku õiguse või lepingu või muul alusel kohaldatavad:

- (a) nõue taotleda mis tahes isiku, kas avaliku või erasektori, sh kriisilahenduse objektiks oleva asutuse aktsionäride või võlausaldajate heakskiitu või nõusolekut;
- (b) menetluslikud teavitamismõuded.

Eelkõige tagavad liikmesriigid, et kriisilahendusasutused saavad kasutada käesoleva artikli kohaseid õigusi ilma finantsinstrumentide, õiguste, varade või kohustuste ülekandmisega seotud piiranguteta või heakskiitmisnõueteta, mis võivad muul juhul kehtida.

Käesoleva lõike punktiga b ei piirata artiklis 75 sätestatud nõuete kohaldamist ega liidu riigiabi raamistiku kohaste teavitamismõuete kohaldamist.

Artikkel 57

Ülekandmisõigusele lisanduvad õigused

1. Liikmesriigid tagavad, et kriisilahendusasutustel on ülekandmisõigust kasutades õigus teha järgmist:
 - (a) näha ette, et asjaomane ülekandmine toimub ilma, et ülekantavaid finantsinstrumente, õigusi, varasid või kohustusi mõjutaks mis tahes kohustused või koormatised;
 - (b) tühistada õigused omandada täiendavaid aktsiaid või muid omandiõiguse instrumente;

- (c) lõpetada finantsinstrumentidega kauplemine direktiivi 2004/39/EÜ artikli 4 punktis 14 määratletud reguleeritud turul või selliste instrumentide ametlik noteerimine kooskõlas direktiiviga 2001/34/EÜ;
 - (d) näha ette, et saajat koheldakse seoses kõigi kriisilahenduse objektiks oleva asutuse võetud kohustuste, sõlmitud lepingute või kokkulepete või sellise asutuse võetud meetmetega nii, nagu ta oleks kriisilahenduse objektiks olev asutus;
 - (e) nõuda, et kriisilahenduse objektiks olev asutus ja saaja annavad üksteisele teavet ja abi;
 - (f) tühistada või muuta kriisilahenduse objektiks oleva asutuse sõlmitud lepingu tingimusi või asendada kõnealune asutus lepingupoolena saajaga;
 - (g) jõustada türettevõtja sõlmitud lepinguid, mille kohaseid kohustusi tagab või toetab muul viisil emattevõtja, olenemata mis tahes lepingulisest õigusest lõpetada, likvideerida või kiirendada selliseid lepinguid üksnes tulenevalt emattevõtja maksejõuetusest või finantsseisundist, juhul kui selline tagatis või muu toetus ja kõik seotud varad ja kohustused on üle kantud ja vastuvõtja poolt vastu võetud, või kui kriisilahendusasutus pakub mõnel muul viisil piisavat kaitset sellistele kohustustele.
2. Kriisilahendusasutused kasutavad lõike 1 punktides a–g sätestatud õigusi juhul, kui kriisilahendusasutus leiab, et on asjakohane aidata tagada kriisilahendusmeetme tulemuslikkus või saavutada üht või enamat kriisilahenduse eesmärki.
3. Liikmesriigid tagavad, et ülekandmisõigust või võla allahindamisõigust kasutades on kriisilahendusasutustel õigus näha ette talitluspidevuse kord, mis võimaldaks tagada, et kriisilahendusmeede on tulemuslik ning saaja saab üle kantud ettevõtte tegevust jätkata. Selline talitluspidevuse kord hõlmab eelkõige järgmist:
- (a) kriisilahenduse objektiks oleva asutuse sõlmitud lepingute jätkamine, nii et saaja võtab üle kriisilahenduse objektiks oleva asutuse õigused ja kohustused seoses mis tahes üle kantud finantsinstrumendi, õiguse, vara või kohustusega, ning kriisilahenduse objektiks oleva asutuse asendamine saajaga (kas otseselt või kaudselt) kõigis asjakohastes lepingudokumentides;
 - (b) kriisilahenduse objektiks oleva asutuse asendamine saajaga kõigis kohtumenetlustes seoses mis tahes üle kantud finantsinstrumendi, õiguse, vara või kohustusega.
4. Lõike 1 punktis d ja lõike 3 punktis b osutatud õigused ei mõjuta järgmisi õigusi:
- (a) kriisilahenduse objektiks oleva asutuse töötaja õigus töölepingut lõpetada
 - (b) lepingu osapoole õigus kasutada lepingujärgseid õigusi, sealhulgas õigus leping lõpetada, kui lepingutingimused seda võimaldavad kriisilahenduse objektiks oleva asutuse teo või tegematajätmise tõttu enne asjaomast ülekandmist või saaja teo või tegematajätmise tõttu pärast asjaomast ülekandmist.

5. Kui kriisilahendusasutus otsustab, et kriisilahenduse tingimused on täidetud, kohaldab mõnd kriisilahendusvahendit või kasutab mõnd kriisilahendusõigust, ei või kriisilahendusmeede üksi anda alust ühelegi isikule teha järgmist:
- (a) kasutada mis tahes õigusi või volitusi lõpetada kriisilahenduse objektiks oleva asutuse sõlmitud leping, kiirendada seda või sellise lepingu alusel kuulutada välja makseviivitus või krediidisündmus;
 - (b) saada enda omandusse või kontrollida kriisilahenduse objektiks oleva asutuse mis tahes vara;
 - (c) mõjutada kriisilahenduse objektiks oleva asutuse lepingulisi õigusi.

Esimene lõik ei mõjuta isikute õigust võtta esimese lõigu punktides a, b ja c osutatud meetmeid, kui selline õigust tuleneb makseviivitusest või asjaoludest, mis ei ole seotud kriisilahendusmeetmega ega tulene käesoleva artikli kohaste kriisilahendusõiguste kasutamisest.

Artikkel 58

Õigus nõuda teenuste osutamist ja vahendite andmist

1. Liikmesriik tagab, et kriisilahendusasutustel on õigus nõuda kriisilahenduse objektiks olevalt asutuselt ning temaga samasse gruppi kuuluvalt üksuselt selliste teenuste osutamist ja vahendite andmist, mis on saajale vajalikud temale üle kantud ettevõtte tulemuslikuks tegevuseks, sealhulgas ka juhul, kui kriisilahenduse objektiks oleva asutuse suhtes kohaldatakse tavalist maksejõuetusmenetlust.
2. Liikmesriigid tagavad, et nende kriisilahendusasutustel on õigused jõustada nende territooriumil asutatud sidusettevõtjate suhtes teises liikmesriigis asuva kriisilahendusasutuse kehtestatud kohustusi vastavalt lõikele 1.
3. Lõigetes 1 ja 2 osutatud teenused ja vahendid piirduvad tegevusega seotud teenuste ja vahenditega ning ei hõlma mis tahes kujul finantstoetust.
4. Teenuste osutamine ja vahendite andmine lõigete 1 ja 2 alusel toimub järgmistel tingimustel:
 - (a) samadel tingimustel, mille alusel teenused ja vahendid anti kriisilahenduse objektiks olevale asutusele, kui see toimus vahetult enne kriisilahendusmeetme rakendamist;
 - (b) äritingimustel, kui punkti a ei kohaldata.
5. EBA töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, et täpsustada teenused või vahendid, mis on vajalikud selleks, et saaja saaks temale üle kantud äritegevust tulemuslikult teostada.

EBA esitab kõnealused regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud komisjonile hiljemalt kaksteist kuud pärast käesoleva direktiivi jõustumist.

Komisjonile delegeeritakse volitused võtta käesoleva lõike esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid vastu määruse (EL) nr 1093/2010 artiklites 10–14 sätestatud korras.

Artikkel 59

Õigus jõustada teiste liikmesriikide poolt võetud kriisilahendusmeetmeid

1. Liikmesriigid tagavad, et kui aktsiate, muude omandiõiguse instrumentide, varade, õiguste või kohustuste ülekandmine hõlmab varasid, mis asuvad muus liikmesriigis kui kriisilahendusasutus, või õigusi või kohustusi, mida reguleeritakse muu liikmesriigi õigusaktidega, jõustub ülekandmine ka asjaomase muu liikmesriigi õiguse kohaselt.
2. Liikmesriigid annavad ülekande teinud või ülekandmist kavandavale kriisilahendusasutusele vajalikku abi, mis aitaks tagada, et aktsiad või muud omandiõiguse instrumendid või varad, õigused või kohustused kantakse saajale kohaldatavate riigisiseste sätete kohaselt.
3. Liikmesriigid tagavad, et võlausaldajatel ja kolmandatel isikutel, keda lõikes 1 osutatud varade, õiguste või kohustuste ülekandmine mõjutab, ei ole õigust ülekandmist vältida, vaidlustada ega tühistada ühegi selle liikmesriigi õigusnormi alusel, kus kõnealused varad asuvad, ega ka õigusi või kohustusi reguleerivate õigusnormide alusel.
4. Kui liikmesriigi (edaspidi „liikmesriik A”) kriisilahendusasutus kasutab võlgade allahindamise või konverteerimise õigusi, sealhulgas ka seoses kapitaliinstrumentidega kooskõlas artikliga 51, ning kriisilahenduse objektiks oleva asutuse allahinnatavad kohustused või asjaomased kapitaliinstrumendid hõlmavad järgmist:
 - (a) instrumendid või kohustused, mida reguleeritakse sellise liikmesriigi (edaspidi „liikmesriik B”) õigusaktidega, mis ei ole allahindamise või konverteerimise õigusi kasutava kriisilahendusasutuse asukohariik;
 - (b) liikmesriigis B asuvatele võlausaldajatele võlgnetavad kohustused,tagab liikmesriik B, et kõnealuste kohustuste või instrumentide põhisummat vähendatakse või kohustusi või instrumente konverteeritakse kooskõlas liikmesriigi A kriisilahendusasutuse allahindamis- või konverteerimisõigusega.
5. Liikmesriigid tagavad, et võlausaldajatel, keda lõikes 4 osutatud allahindamis- või konverteerimisõiguste kasutamine mõjutab, ei ole õigust liikmesriigi B ühegi õigusnormi alusel vaidlustada instrumendi või kohustuse põhisumma vähendamist ega konverteerimist.
6. Iga liikmesriik tagab, et järgmised õigused kehtestatakse kooskõlas kriisilahendusasutuse asukohaks oleva liikmesriigi õigusnormidega:

- (a) võlausaldajate ja kolmandate isikute õigus artikli 78 alusel kohtuliku läbivaatamisega vaidlustada käesoleva artikli lõikes 1 osutatud, tema territooriumil asuvate või tema õigusnormidega reguleeritud varade, õiguste või kohustuste ülekandmist;
- (b) võlausaldajate õigus artikli 78 alusel kohtuliku läbivaatamisega vaidlustada käesoleva artikli lõike 4 punktides a või b hõlmatud instrumendi või kohustuse põhisumma vähendamist või konverteerimist;
- (c) IV peatükis osutatud osalise ülekandmise kaitsemeetmed seoses lõikes 1 osutatud varade, õiguste või kohustustega, mis asuvad vastava liikmesriigi territooriumil või on reguleeritud tema õigusnormidega.

Artikkel 60

Õigus nõuda kolmandates riikides asuva vara ülekandmist

Liikmesriigid sätestavad, et juhul kui kriisilahendusmeede sisaldab kolmandas riigis asuva vara või kolmanda riigi õigusnormide kohaste õiguste ja kohustuste suhtes võetud meetet, võivad kriisilahendusasutused nõuda, et:

- (a) haldur, pankrotihaldur või muu isik, kes kontrollib kriisilahenduse objektiks olevat asutust, ning saaja peavad võtma kõik vajalikud meetmed ülekandmise jõustumise tagamiseks;
- (b) haldur, pankrotihaldur või muu isik, kes kontrollib kriisilahenduse objektiks olevat asutust, peab haldama saaja nimel varasid või õigusi või täitma kohustusi kuni ülekandmise jõustumiseni;
- (c) saaja kulud seoses punktidega a ja b ette nähtud meetmete rakendamisega kaetakse kriisilahenduse objektiks oleva asutuse varadest.

Artikkel 61

Õigus peatada teatavaid kohustusi

1. Liikmesriigid tagavad, et kriisilahendusasutustel on õigus peatada mis tahes maksekohustused või vara loovutamise kohustused, mis tulenevad krediidasutuse või investeerimisühingu sõlmitud lepingutest, alates peatamisteate avaldamisest artikli 75 lõike 7 kohaselt kuni kella 17ni avaldamisele järgneval tööpäeval.
2. Lõike 1 kohast peatamist ei kohaldata direktiivi 94/19/EÜ tähenduses aktsepteeritavate hoiuste suhtes.

Artikkel 62

Õigus piirata tagatisega seotud huvide jõustamist

1. Liikmesriigid tagavad, et kriisilahendusasutustel on õigus piirata piiratud ajavahemiku jooksul, mida kriisilahendusasutus kriisilahenduse eesmärke silmas pidades vajalikuks peab, kriisilahenduse objektiks oleva asutuse tagatud võlausaldajatel jõustada tagatisega seotud huvisid seoses asjaomase asutuse mis tahes varadega.
2. Kriisilahendusasutused ei kasuta lõikes 1 sätestatud õigust seoses keskse vastaspoole mis tahes tagatisega seotud huvisid varade suhtes, mille kriisilahenduse objektiks olev asutus on pantinud tagatisena.
3. Kui kohaldatakse artiklit 72, tagavad kriisilahendusasutused, et lõikes 1 sätestatud õiguse alusel kehtestatud piirangud kehtivad ühtmoodi kõigi sidusüksuste puhul, mille suhtes kriisilahendusmeedet rakendatakse.
4. Komisjon võtab artikli 103 kohaselt vastu võetud delegeeritud õigusaktidega meetmed, millega täpsustatakse ajavahemik, mille jooksul peaks kohaldatama piirangut tagatisega seotud huvide teatavate klasside jõustamise suhtes.

Artikkel 63

Õigus ajutiselt peatada lõpetamisõigused

1. Kui artiklist 77 ei tulene teisiti, tagavad liikmesriigid, et kriisilahendusasutustel on õigus peatada mis tahes osapoole lepingu lõpetamise õigused, mis tulenevad makseraskustes asutusega sõlmitud finantslepingust ning mis on tekkinud üksnes kriisilahendusasutuse rakendatava meetme tagajärjel, alates artikli 74 lõigete 5 ja 6 kohasest teatisest teatamisest kuni kella 17ni teatamisele järgneval tööpäeval.

Käesoleva lõike kohaldamisel lähtutakse kriisilahenduse objektiks oleva asutuse päritoluliikmesriigi ajast.
2. Kui kriisilahendusasutus kasutab lõikes 1 sätestatud õigust lõpetamisõiguste peatamiseks, peab ta võtma kõik põhjendatud meetmed tagamaks, et peatamise ajavahemikul on täidetud makseraskustesse sattunud asutuse kõik tagatistega ja arveldusega seotud kohustused, mis tulenevad finantslepingutest.
3. Isik võib kasutada finantslepingust tulenevat lõpetamise õigust enne lõikes 1 osutatud ajavahemiku lõppu, kui ta saab kriisilahendusasutuselt teatise, et tasaarvestuskorraga hõlmatud õigusi ja kohustusi ei kanta üle teisele üksusele.
4. Kui kriisilahendusasutus kasutab lõikega 1 ette nähtud õigust peatada lõpetamise õigused, võib peatatud õigusi peatamisaja lõppedes kasutada järgmiselt:
 - (a) kui finantslepinguga hõlmatud õigused ja kohustused on üle kantud teisele üksusele või kui kriisilahenduse objektiks oleva asutuse suhtes on kohaldatud

kohustustest vabastamise vahendit artikli 37 lõike 2 punktis b osutatud eesmärgil:

- i) ei või isik tulenevalt kriisilahendusmeetmest kasutada lõpetamisõigusi ühelgi artikli 77 lõikega 1 hõlmatud juhul;
 - ii) võib isik kasutada lõpetamisõigusi vastavalt asjaomase lepingu tingimustele saaja mis tahes makseviivituse tekkimise korral, kui leping on üle antud teisele üksusele, või asutuse makseviivituse tekkimise korral, kui on kohaldatud kohustustest vabastamise vahendit;
- (b) kui finantslepinguga hõlmatud õigused ja kohustused jäävad kriisilahenduse objektiks olevale asutusele ning kriisilahendusasutus ei kohalda kõnealuse krediidasutuse või investeerimisühingu suhtes artikli 37 lõike 2 punkti a kohaselt kohustustest vabastamise vahendit, võib isik kasutada koheselt lõpetamisõiguseid vastavalt kõnealuse lepingu tingimustele.
5. Pädevad asutused või kriisilahendusasutused võivad nõuda, et krediidasutus või investeerimisühing säilitaks finantslepingute üksikasjalikud andmed, kui nad leiavad, et on oluline võimalus, et krediidasutus või investeerimisühing vastab kriisilahendustingimustele.
6. Lõike 1 kohaldamisel hõlmavad finantslepingud järgmisi lepinguid ja kokkuleppeid:
- (a) väärtpaberitega seotud lepingud, sealhulgas:
 - i) lepingud väärtpaberi, väärtpaberite rühma või indeksi ostmiseks, müümiseks või laenamiseks;
 - ii) väärtpaberioptsioon või väärtpaberite rühma või indeksi optsioon;
 - iii) repotehing või pöördrepotehing seoses mis tahes sellise väärtpaberi, rühma või indeksiga;
 - (b) kaubalepingud, sealhulgas:
 - i) lepingud kauba ostmiseks või müümiseks selle hilisema üleandmisega;
 - ii) kaubaoptsioon;
 - (c) futuurlepingud ja forvardlepingud, sealhulgas lepingud (välja arvatud kaubalepingud) kauba või muud liiki vara, teenuse, õiguse või osaluse ostmiseks, müümiseks või üleandmiseks kindlaksmääratud hinnaga hilisemal kuupäeval;
 - (d) väärtpaberitega seotud repolepingud;
 - (e) vahetuslepingud, sealhulgas:
 - i) vahetuslepingud, optsioonid, futuur- või forvardlepingud, mis on seotud intressimääradega; hetke- või valuutakursi, väärismetallide

või kaubalepingutega; valuutaga; aktsiaindeksi või aktsiaga; võlakirjaindeksi või võlainstrumendiga; kaubaindeksite ja kaupadega; ilmaga; heidete või inflatsiooniga;

- ii) kogutulu vahetustehingud, krediidiriski marginaali või krediidiriski vahetustehingud;
- iii) mis tahes leping või tehing, mis on sarnane käesoleva punkti alapunktis i) või ii) osutatud lepinguga, mille suhtes toimub korduv kauplemine vahetuslepingute või tuletisinstrumentide turul;

(f) punktides a–e osutatud mis tahes lepingute või kokkulepete raamlepingud.

7. EBA töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, milles täpsustatakse lõike 6 eesmärgil järgmised elemendid:

- (a) finantslepinguid käsitlev teave, mis peaks sisalduma üksikasjalikes andmetes;
- (b) asjaolud, mille korral tuleks kohaldada nõuet.

EBA esitab kõnealused regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud komisjonile hiljemalt kaksteist kuud pärast käesoleva direktiivi jõustumist.

Komisjonile delegeeritakse volitused võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid määruse (EL) nr 1093/2010 artiklites 10–14 sätestatud korras.

Artikkel 64

Kriisilahendusõiguste kasutamine

1. Liikmesriigid tagavad, et kriisilahendusmeetme võtmiseks on kriisilahendusasutustel võimalik teostada kontrolli kriisilahenduse objektiks oleva asutuse üle, eesmärgiga

(a) juhtida kriisilahenduse objektiks olevat asutust, selle tegevust ja teenuste osutamist asutuse liikmetele või aktsionäridele, juhatuse liikmetele ja ametnikele antud kõigi õigustega;

(b) valitseda ja võõrandada kriisilahenduse objektiks oleva asutuse vara.

Esimese lõiguga ette nähtud kontrolli võib kriisilahendusasutus teostada vahetult ise või kaudselt kriisilahendusasutuse määratud isiku, sealhulgas halduri või erakorralise halduri kaudu.

2. Samuti tagavad liikmesriigid, et kriisilahendusasutused saavad rakendada kriisilahendusmeetmeid riigisisesele halduspädevusele ja -menetlustele vastava korralduse alusel, omamata kontrolli asutuse üle.

3. Kriisilahendusasutused otsustavad igal konkreetsel juhul, kas kriisilahendusmeetmeid on otstarbekas rakendada lõikes 1 või lõikes 2 sätestatud võimalusena, võttes arvesse kriisilahenduse eesmarke ja üldpõhimõtteid, konkreetse

asutuse olukorda ning vajadust hõlbustada piiriüleste gruppide kriiside tulemuslikku lahendamist.

VI peatükk

Kaitsemeetmed

Artikkel 65

Aksionäride ja võlausaldajate kohtlemine osaliste ülekandmiste ja kohustustest vabastamise vahendi rakendamise korral

1. Pärast kriisilahendusmeetmete kohaldamist ja eelkõige artikli 67 kohaldamisel tagavad liikmesriigid järgmise:
 - (a) kui kriisilahendusasutused kannavad üle ainult osa asutuse õigustest, varadest ja kohustustest, saavad need aktsionärid ja võlausaldajad, kelle nõudeid ei ole üle kantud, oma nõuded maksetena, mis on vähemalt nii suured kui see, mida nad oleksid saanud juhul, kui asutus oleks likvideeritud tavalise maksejõuetusmenetluse alusel vahetult enne ülekandmist;
 - (b) kui kriisilahendusasutused kohaldavad kohustustest vabastamise vahendit, saavad need aktsionärid ja võlausaldajad, kelle nõuded on alla hinnatud või konverteeritud omakapitaliks, oma nõuded maksetena, mis on vähemalt nii suured kui see, mida nad oleksid saanud juhul, kui asutus oleks likvideeritud tavalise maksejõuetusmenetluse alusel vahetult enne allahindamist või konverteerimist.

Artikkel 66

Hindamine

Artikli 65 kohaldamisel tagavad liikmesriigid, et hindamise teostab sõltumatu isik pärast seda, kui osaline ülekandmine, allahindamine või konverteerimine on jõustunud. Kõnealune hindamine on erinev artikli 30 kohaselt teostatavast hindamisest, välja arvatud juhul, kui see asendab artikli 30 lõike 5 kohaselt teostatavat eelhindamist. Hindamise võib teostada ametiasutus, kes vastutab tavalise maksejõuetusmenetluste eest, mille alusel krediidiasutus või investeerimisühing likvideeritakse, nende menetluste osana või eraldi menetlusena vastavalt siseriiklikule õigusele.

2. Hindamisega määratakse kindlaks järgmine:
 - (a) see, kuidas aktsionäre ja võlausaldajaid oleks koheldud juhul, kui asutuse suhtes, kellega seoses on tehtud osaline ülekandmine, allahindamine või

konverteerimine, oleks algatatud tavaline maksejõuetusmenetlus vahetult enne ülekandmise, allahindamise või konverteerimise sooritamist;

- (b) see, kuidas asutuse likvideerimisel aktsionäre ja võlausaldajaid tegelikult koheldi, koheldakse või tõenäoliselt koheldakse;
 - (c) kas punktis a osutatud kohtlemine erineb punktis b osutatud kohtlemisest.
3. Hindamine peab toimuma kooskõlas artikli 30 lõigetega 1–5 ja neis sätestatud meetodi alusel ning hindamisel tuleb teha järgmist:
- (a) eeldada, et asutuse suhtes, kellega seoses on tehtud osaline ülekandmine, allahindamine või konverteerimine, oleks kohaldatud tavalist maksejõuetusmenetlust vahetult pärast ülekandmist, allahindamist või konverteerimist;
 - (b) eeldada, et õiguste, varade või kohustuste osalist ülekandmist, allahindamist või konverteerimist ei ole tehtud;
 - (c) jätta arvesse võtmata mis tahes erakorralise riikliku toetuse andmine asutusele.

Artikkel 67

Aktsionäride ja võlausaldajate kaitse

1. Liikmesriigid tagavad, et juhul kui artikli 66 kohaselt teostatud hindamise käigus tehakse kindlaks, et artikli 65 lõikes 2 osutatud aktsionärid ja võlausaldajad on saanud oma nõuete eest maksetena vähem, kui nad oleksid saanud likvideerimisel tavalise maksejõuetusmenetluse alusel, on neil õigus saada kriisilahendusametusest vahe ulatuses hüvitist.
2. Liikmesriigid võivad otsustada mehhanismid ja korra, mille alusel neid makseid tehakse.

Artikkel 68

Vastaspoolte kaitse osalise ülekandmise korral

1. Liikmesriigid tagavad, et käesolevas peatükis kindlaks määratud kaitsemeetmeid rakendatakse järgmistel asjaoludel:
 - (a) kriisilahendusametusele kannab osa, kuid mitte kõike, krediidiasutuse või investimisühingu varast, õigustest või kohustustest üle teisele üksusele, või sildasutusest või varahaldusvahendist muule isikule;
 - (b) kriisilahendusametusele kasutab artikli 57 lõike 1 punktis f sätestatud õigusi.
2. Liikmesriigid tagavad nõuetekohase kaitse järgmistele kokkulepetele ning järgmiste kokkulepete vastaspooltele:

- (a) tagatiskokkulepped, mille alusel isikul on tagatise kaudu tegelik või tingimuslik huvi üle kantava vara või õiguste suhtes, olenemata sellest, kas seda huvi tagatakse teatava vara või õigustega või muutuva väärtusega kommertspandi või muu sarnase lepinguga;
- (b) omandiõiguse üleminekul põhinevad finantstagatiskokkulepped, mille alusel teatavate kohustuste täitmist tagava või hõlmava tagatisena antakse varade täielik omandiõigus üle tagatise andjalt tagatise saajale tingimusel, et tagatise saaja kannab varad üle, kui vastavad kohustused on täidetud;
- (c) tasaarvestuskokkulepped (*set-off arrangements*), mille puhul kaks või enam nõuet või kohustust panga ja vastaspoole vahel võib teineteisega tasaarvestada;
- (d) tasaarvestuskokkulepped (*netting arrangement*), mille puhul mitu nõuet või kohustust saab konverteerida üheks netonõudeks, sealhulgas lõpetamisel toimuv tasaarvestus, mille puhul (mis tahes viisil määratletud) täitmist tingiva juhtumi toimumisel poolte kohustusi kiirendatakse, nii et need saab viivitamata sisse nõuda, või need lõpetatakse; kummalgi juhul konverteeritakse kohustused üheks netonõudeks või asendatakse ühe netonõudega;
- (e) struktureeritud finantskokkulepped, sealhulgas väärtpaperistamised ja tagatud võlakirjad, mis hõlmavad tehingu poole, usaldusisiku, agendi või esindaja poolt tagatise andmist ja hoidmist.

Kaitsemeetmeid, mida on asjakohane rakendada käesoleva lõike punktides a–e sätestatud kokkulepete liikide puhul, täpsustatakse artiklites 70–73 ning nende suhtes kohaldatakse artiklites 61, 62 ja 77 sätestatud piiranguid.

3. Lõike 2 kohase nõude kohaldamine ei sõltu kokkulepetes osalevate poolte arvust ja sellest, kas kokkulepped
 - (a) põhinevad lepingul, usalduskokkuleppel või muul alusel või tulenevad automaatselt õigusnormidest;
 - (b) tulenevad teise riigi õigusest või on osaliselt või täielikult reguleeritud teise riigi õigusega.
4. Komisjon võtab artikli 103 kohaselt vastu võetud delegeeritud õigusaktidega meetmeid käesoleva artikli lõike 2 punktide a–e alla kuuluvate kokkuleppeliikide täpsustamiseks.

Artikkel 69

Finantstagatise ja tasaarvestuskokkulepete kaitse

Liikmesriigid tagavad omandiõiguse üleminekul põhinevate finantstagatiskokkulepete ning tasaarvestuskokkulepete (*set-off and netting arrangements*) asjakohase kaitse lisaõiguste kasutamise abil nii, et vältida mõne, kuid mitte kõigi selliste õiguste ja kohustuste ülekandmist, mis on kaitstud vastavalt asutuse ja kolmanda isiku vahelisele omandiõiguse üleminekul põhinevale finantstagatiskokkuleppele või tasaarvestuskokkuleppele, ning vältida

selliste õiguste ja kohustuste muutmist või lõpetamist, mis on kaitstud vastavalt sellisele omandiõiguse üleminekul põhinevale finantstagatiskokkuleppele või tasaarvestuskokkuleppele.

Esimese lõigu kohaldamisel loetakse kõnealuste kokkulepetega kaitstuks selliseid õigusi ja kohustusi, mida kokkuleppe pooltel on õigus tasaarvestada või netonõudeks kokku liita.

Artikkel 70

Tagatiskokkulepete kaitse

Liikmesriigid tagavad, et tagatiskokkuleppe kohaselt tagatud kohustuste suhtes kohaldatakse piisavalt kaitsemeetmeid, et takistada ühte järgmistest:

- (a) kohustuse tagatiseks olevate varade ülekandmine, välja arvatud juhul, kui üle kantakse ka asjaomane kohustus ja tagatisest saadav kasu;
- (b) tagatud kohustuse ülekandmine, välja arvatud juhul, kui üle kantakse ka tagatisest saadav kasu;
- (c) tagatisest saadava kasu ülekandmine, välja arvatud juhul, kui kantakse üle ka tagatud kohustus;
- (d) tagatiskokkuleppe muutmine või lõpetamine lisaõiguste kasutamise abil, kui sellise muutmise või lõpetamise tagajärjel ei ole kohustus enam tagatisega tagatud.

Artikkel 71

Struktureeritud finantskokkulepete kaitse

1. Liikmesriigid tagavad, et struktureeritud finantskokkulepete suhtes rakendatakse asjakohaseid kaitsemeetmeid, et takistada ühte järgmisest:

- (a) osa, kuid mitte kõigi, varade, õiguste ja kohustuste ülekandmist, kui nende suhtes on sõlmitud struktureeritud finantskokkulepe, milles osaleb kriisilahenduse objektiks olev krediitiasutus;
- (b) lisaõiguseid kasutades varade, õiguste ja kohustuste lõpetamine või muutmine, kui nende suhtes on sõlmitud struktureeritud finantskokkulepe, milles osaleb kriisilahenduse objektiks olev asutus.

2. Lõikes 1 sätestatud kaitsemeetmeid ei kohaldata, kui ainult hoiustega seotud vara, õigused või kohustused kantakse üle või ei kanta, lõpetatakse või muudetakse.

Artikkel 72

Osaline ülekandmine: kauplemis-, kliiring- ja arveldussüsteemide kaitse

1. Liikmesriigid tagavad, et ülekandmine, tühistamine või muutmine ei mõjuta direktiiviga 98/26/EÜ hõlmatud süsteemide toimimist ja eeskirju, kui kriisilahendusasutus:
 - (a) kannab teisele üksusele üle osa, kuid mitte kõike, krediidasutuse või investeerimisühingu varast, õigustest või kohustustest;
 - (b) kasutab artikli 57 kohaseid õigusi, et tühistada või muuta kriisilahenduse objektiks oleva asutuse sõlmitud lepingu tingimusi või asendada kõnealune asutus lepingupoolena saajaga.
2. Eelkõige ei tohi selline ülekandmine, tühistamine või muutmine tühistada maksejulist, rikkudes seega direktiivi 98/26/EÜ artiklit 5, ega muuta või eirata maksejuhiste ja tasaarvestuse täitmisele pööratavust, mida nähakse ette direktiivi 98/26/EÜ artiklitega 3 ja 5, direktiivi 98/26/EÜ artikliga 4 ette nähtud rahaliste vahendite, väärtpaberite või laenuvõimaluste kasutamist ega direktiivi 98/26/EÜ artiklis 9 sätestatud tagatise kaitset.

Artikkel 73

Väljaspool liitu asuva territooriumi õigusega reguleeritud vara, õigused ja kohustused

Kui kriisilahendusasutus tahab kanda või kannab kõik asutuse varad, õigused ja kohustused üle teisele üksusele, kuid ülekanne on või võib olla teatava vara puhul kehtetu, kuna see vara asub väljaspool Euroopa Liitu, või teatavate õiguste või kohustuste puhul kehtetu, sest neid reguleeritakse ELi-välise territooriumi õigusega, ei tohi kriisilahendusasutus ülekannet teha, või kui ta on ülekandmise juba tellinud, on selline ülekanne kehtetu ning artikli 69 lõikes 2 sätestatud asjaomase kokkuleppega hõlmatud vara, õigused või kohustused jäetakse kriisilahenduse objektiks olevast asutusest üle kandmata või kantakse sinna tagasi.

VII peatükk

Menetluslikud kohustused

Artikkel 74

Teavitamismõuded

1. Liikmesriigid nõuavad, et krediidasutuse või investeerimisühingu juhtorgan teavitaks pädevat asutust, kui nad on arvamusel, et krediidasutus või

investeeringisühing on sattunud makseraskustesse või tõenäoliselt makseraskustesse sattumas artikli 27 lõike 2 tähenduses.

2. Pädevad asutused teavitavad asjaomaseid kriisilahendusasutusi mis tahes meetmetest, mille võtmist nad krediidasutuselt või investeeringisühingult käesoleva direktiivi artikli 22 või direktiivi 2006/48/EÜ artikli 136 lõike 1 kohaselt nõuavad.
3. Kui pädeva asutuse hinnangu kohaselt on artikli 27 lõike 1 punktides a ja b osutatud nõuded seoses asutusega täidetud, edastab ta sellise hinnangu viivitamata järgmistele asutustele:
 - (a) asjaomase asutuse kriisilahendusasutus, kui see ei ole pädev asutus;
 - (b) keskpank, kui see ei ole pädev asutus;
 - (c) vajaduse korral grupi tasandi kriisilahendusasutus;
 - (d) pädev ministeerium;
 - (e) konsolideeritud järelevalvet teostav asutus, kui krediidasutuse või investeeringisühingu suhtes kohaldatakse direktiivi 2006/48/EÜ V jaotise 1. jao 4. peatüki kohaselt konsolideeritud järelevalvet.
4. Pädevalt asutuselt käesoleva artikli lõike 3 kohase teatise saamisel hindab kriisilahendusasutus, kas artiklis 27 sätestatud tingimused on asjaomase asutuse puhul täidetud.
5. Otsus selle kohta, et kriisilahenduse tingimused on asutuse puhul täidetud, esitatakse teatena, mis sisaldab järgmist teavet:
 - (a) sellise otsuse põhjused;
 - (b) meetmed, mis kriisilahendusasutus kavatseb võtta.

Punktis b osutatud meetmed võivad hõlmata kriisilahendusmeetet või likvideerimistaotlust, halduri määramist või mis tahes muud meetet kohaldatava siseriikliku maksejõuetusõiguse alusel.

Otsuse teinud asutus või asutused teavitavad kõnealust krediidasutust või investeeringisühingut. Käesoleva lõike kohane teatis võib olla lõikes 6 osutatud avalik teatis.

6. Kui kriisilahendusasutus võtab kriisilahendusmeetme, avalikustab ta selle ning võtab põhjendatud meetmed, et teavitada kõiki teadaolevaid aktsionäre ja võlausaldajaid, sealhulgas eelkõige jaainvestoreid, keda mõjutab kriisilahendusõiguse kasutamine. Käesoleva lõike kohaldamisel käsitatakse põhjendatud meetmetena artikli 75 lõikes 4 sätestatud meetmeid.
7. Kriisilahendusasutus avaldab teatise, milles täpsustatakse kõnealuse peatamise tingimused ja periood vastavalt artikli 75 lõikes 4 kehtestatud menetlusele, kui ta kasutab kriisilahendusõigusi ja eelkõige:

- (a) artikli 61 kohast õigust peatada maksekohustused või vara loovutamise kohustused;
 - (b) artikli 63 kohast õigust peatada lõpetamisõigused.
8. EBA töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, et täpsustada järgmiste nõuetega seotud menetlused, sisu ja tingimused:
- (a) lõigetes 1–5 osutatud teatised;
 - (b) lõikes 7 osutatud peتامisteade.

EBA esitab kõnealused regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud komisjonile hiljemalt kaksteist kuud pärast käesoleva direktiivi jõustumist.

Komisjonile delegeeritakse volitused võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid määruse (EL) nr 1093/2010 artiklites 10–14 sätestatud korras.

Artikkel 75

Kriisilahendusasutuste menetluslikud kohustused

1. Liikmesriigid tagavad, et pärast kriisilahendusmeetme rakendamist järgivad kriisilahendusasutused võimalikult kiiresti lõigetes 2, 3 ja 4 sätestatud nõudeid.
2. Kriisilahendusasutus teavitab kriisilahendusmeetmest kriisilahenduse objektiks olevat asutust ja EBA.
Käesoleva lõike kohane teade sisaldab koopiat mis tahes korraldusest või dokumendist, mille alusel asjaomaseid õigusi kasutatakse, ning selles näidatakse ära ka kriisilahendusmeetmete jõustumise kuupäev.
3. Lõikes 2 osutatud teade sisaldab koopiat mis tahes korraldusest või dokumendist, mille alusel asjaomaseid õigusi kasutatakse, ning selles näidatakse ära ka kriisilahendusvahendite või õiguste jõustumise kuupäev.
4. Kriisilahendusasutus avaldab kas kriisilahendusmeetme rakendamise aluseks oleva korralduse või dokumendi koopia või kokkuvõtva teate kriisilahendusmeetme mõju kohta, eelkõige mõju kohta jaainvestoritele, või tagab sellise koopia või teate avaldamise:
 - (a) oma ametlikul veebisaidil;
 - (b) pädeva asutuse (kui see ei ole kriisilahendusasutus) veebisaidil või EBA veebisaidil;
 - (c) selle asutuse veebisaidil, mille suhtes kriisilahendusmenetlust kohaldatakse,
 - (d) kui kriisilahenduse objektiks oleva asutuse aktsiad või muud omandiõigust tõendavad instrumendid on lubatud reguleeritud turul kauplemisele, seda

asutust käsitleva korraldatud teabe avaldamiseks kasutatavas meediumis kooskõlas direktiivi 2004/109/EÜ³⁹ artikli 21 lõikega 1.

5. Kriisilahendusasutus tagab, et lõikes 4 osutatud dokumente tõendavad dokumendid saadetakse kriisilahenduse objektiks oleva asutuse teadaolevatele aktsionäridele ja võlausaldajatele.

Artikkel 76

Konfidentsiaalsus

1. Ametisaladuse hoidmise nõuet kohaldatakse järgmiste isikute suhtes:
 - (a) kriisilahendusasutused;
 - (b) pädevad asutused ja EBA;
 - (c) pädev ministeerium;
 - (d) punktides a ja b osutatud ametiasutuste töötajad või endised töötajad;
 - (e) artikli 24 kohaselt määratud erihaldurid;
 - (f) võimalikud ostjad, kellega pädevad asutused või kriisilahendusasutused on ühendust võtnud, sõltumata sellest, kas ühendust võeti ettevõtte müügi vahendi kasutamise ettevalmistamiseks ja kas ühendusevõtmine päädis ostuga;
 - (g) audiitorid, raamatupidajad, juristid ja konsultandid, hindajad ja muud eksperdid, kelle teenuseid kriisilahendusasutused või punktis e osutatud võimalikud ostjad kasutavad;
 - (h) hoiuste tagamise skeeme haldavad ametiasutused;
 - (i) keskpangad ja muud ametiasutused, kes on kaasatud kriisilahenduse protsessi;
 - (j) mis tahes muu isik, kes osutab või on osutanud teenuseid kriisilahendusasutustele.
2. Lõikes 1 sätestatud nõuete üldist iseloomu mõjutamata keelatakse kõnealuses lõikes osutatud isikutel avalikustada oma töö käigus omandatud või seoses oma ülesannete täitmisega kriisilahendusasutuselt saadud konfidentsiaalset teavet ühelegi isikule või ametiasutusele, välja arvatud juhul, kui kõnealune teave esitatakse kokkuvõtlikult või selliselt koostatud, et konkreetseid asutusi ei ole võimalik kindlaks teha, või kriisilahendusasutuselt on saadud eelnev selgesõnaline nõusolek.
3. Käesoleva artikli lõigetes 1 ja 2 sätestatud konfidentsiaalsusnõuded ei takista kriisilahendusasutusel, sealhulgas nende töötajatel jagada kriisilahendusmeetme kavandamise või rakendamise eesmärgil teavet teiste ELi kriisilahendusasutuste,

³⁹ ELT L 390, 31.12.2004, lk 38.

pädevate asutuste, keskpankade, EBA või artikli 90 kohaselt kolmandate riikide asutustega, kes täidavad kriisilahendusasutustega sarnaseid ülesandeid.

4. Käesoleva artikli sätted ei mõjuta kriminaalõiguse valdkonda kuuluvaid juhtumeid.
5. EBA töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, et määrata kindlaks, kuidas tuleks teavet esitada kokkuvõtlikult või kollektiivselt lõike 2 kohaldamisel.

EBA esitab kõnealused rakenduslike tehniliste standardite eelnõud komisjonile hiljemalt kaksteist kuud pärast käesoleva direktiivi jõustumist.

Komisjonile delegeeritakse volitused võtta käesoleva lõike esimeses lõigus osutatud rakenduslikud tehnilised standardid vastu määruse (EL) nr 1093/2010 artiklis 15 sätestatud korras.

VIII peatükk

Kaebuse esitamise õigus ja muude meetmete välistamine

Artikkel 77

Lõpetamis- ja tasaarvestusõiguste välistamine kriisilahenduses

1. Liikmesriigid tagavad, et artiklis 63 määratletud finantslepingu vastaspoolel, kes algselt sõlmisid lepingu kriisilahenduse objektiks oleva asutusega, ei saa kasutada kõnealuse lepingu kohaseid lõpetamisõigusi või mittetäitmisklauslist tulenevaid õigusi, välja arvatud juhul, kui kriisilahendusmeede on ettevõtte müügi vahend või sildasutuse vahend ning finantslepinguga hõlmatud õigusi ja kohustusi ei ole üle kantud kolmandale isikule või sildasutusele.

Käesoleva lõike kohaldamisel hõlmab mittetäitmisklausel finantslepingu sätete, millega peatatakse, muudetakse või kustutatakse maksejõulise poole makse tegemise kohustus või välditakse sellise kohustuse tekkimist, mis muidu tekiks.

2. Liikmesriigid tagavad, et kriisilahenduse objektiks oleva asutuse võlausaldajatel ei ole õigus kasutada õigusnormide kohast tasaarvestamise õigust, välja arvatud juhul, kui kriisilahendusmeede on ettevõtte müügi vahend või sildasutuse vahend ning finantslepinguga hõlmatud õigusi ja kohustusi ei ole üle kantud kolmandale isikule või sildasutusele.

Artikkel 78

Õigus vaidlustada kriisilahendus

1. Liikmesriigid tagavad, et kõigil isikutel, keda mõjutab otsus alustada artikli 74 lõikes 5 sätestatud kriisilahendusmenetlust või kriisilahendusasutuse otsus rakendada kriisilahendusmeedet, on õigus taotleda selle otsuse kohtulikku läbivaatamist.
2. Lõikega 1 ette nähtud kohtuliku läbivaatamise õiguse suhtes kohaldatakse järgmisi piiranguid:
 - (a) taotluse esitamisega kohtulikuks läbivaatamiseks või mis tahes ajutiseks meetmeks ei tohi kaasneda vaidlustatud otsuse jõustamise mis tahes automaatset peatamist;
 - (b) kriisilahendusasutuse otsus on viivitamata jõustatav ning selle suhtes ei kohaldata kohtu poolt antud peatamiskorraldust;
 - (c) läbivaatamine piirdub ühe või enama järgmise küsimusega:
 - lõikes 1 osutatud otsuse õiguspärasus, sealhulgas kriisilahenduse tingimustele vastamise läbivaatamine;
 - otsuse rakendamise õiguspärasus ja
 - määratud hüvitise piisavus;
 - (d) Kriisilahendusasutuse otsuse tühistamine ei mõjuta asjaomase kriisilahendusasutuse mis tahes hilisemaid haldustoiminguid või tehinguid, mis põhinesid kriisilahendusasutuse tühistatud otsusel, kui seda on vaja selliste kolmandate isikute huvide kaitseks, kes tegutsesid heas usus, olles kriisilahendusasutuste poolt kriisilahendusõiguste kasutamise tulemusena ostnud kriisilahenduse objektiks oleva asutuse varasid, õigusi ja kohustusi. Kriisilahendusasutuste väär otsuse või meetme puhul kohaldatavad õiguskaitsemeetmed piirduvad sellise kahju hüvitamisega, mis taotleja selle otsuse või meetme tagajärjel kandis.

Artikkel 79

Piirangud muude kohtumenetluste puhul

1. Liikmesriigid tagavad, et kriisilahenduse objektiks oleva asutuse suhtes või asutuse suhtes, mille puhul on kindlaks tehtud vastavus kriisilahenduse tingimustele, ei või siseriikliku õiguse alusel algatada tavalist maksejõuetusmenetlust.
2. Lõike 1 kohaldamisel tagavad liikmesriigid, et:
 - (a) pädevaid asutusi ja kriisilahendusasutusi teavitatakse mis tahes taotlusest algatada krediidasutuse või investeerimisühingu suhtes tavaline maksejõuetusmenetlus, olenemata sellest, kas selle asutuse suhtes kohaldatakse

kriisilahendusmenetlust või kas on avalikustatud artikli 74 lõike 6 kohane otsus;

- (b) taotluse kohta ei saa otsust teha enne, kui kohus on saanud kinnituse, et on toimunud punktis a osutatud teavitamine ning toimub üks järgmisest:
 - i) kriisilahendusasutus on teavitanud kohust, et ta ei kavatse asutuse suhtes võtta ühtegi kriisilahendusmeedet;
 - ii) möödunud on rohkem kui 14 päeva alates punktis a osutatud teadete esitamisest.

- 3. Mõjutamata artikli 63 kohaseid piiranguid tagatisega seotud huvide jõustamisele või käesoleva artikli lõike 1 kohaldamist, tagavad liikmesriigid, et kriisilahendusasutused võivad paluda kohtul vastavast eesmärgist lähtuvalt ajaks peatada mis tahes kohtumenetlus, milles osaleb või hakkab osalema kriisilahenduse objektiks olev asutus, kui see on vajalik kriisilahendusmeetmete ja õiguste tõhusaks rakendamiseks.

V JAOTIS

GRUPI KRIISILAHENDUS

Artikkel 80

Kriisilahenduskolleegiumid

- 1. Grupi tasandi kriisilahendusasutused loovad artiklites 11, 15 ja 83 osutatud ülesannete täitmiseks kriisilahenduskolleegiumid ning tagavad vajaduse korral koostöö ja koordineerimise kolmandate riikide kriisilahendusasutustega.

Eelkõige kehtestavad kriisilahenduskolleegiumid grupi tasandi kriisilahendusasutuse, teiste asjaomaste kriisilahendusasutuste ning vajaduse korral pädevate asutuste ja konsolideeritud järelvalvet teostavate asutuste jaoks raamistiku järgmiste ülesannete täitmiseks:

- (a) olulise teabe vahetamine grupi kriisilahenduskavade väljatöötamiseks, ettevalmistavate ja ennetavate õiguste kohaldamiseks gruppide suhtes ja grupi kriisilahenduseks;
- (b) grupi kriisilahenduskavade väljatöötamine kooskõlas artikliga 11;
- (c) grupikriiside lahendatavuse hindamine kooskõlas artikliga 13;
- (d) õiguste kasutamine grupikriiside lahendamist takistavate probleemide lahendamiseks või kõrvaldamiseks kooskõlas artikliga 15;
- (e) otsustamine artiklis 83 sätestatud grupi kriisilahenduse mehhanismi loomise vajaduse üle;

- (f) heakskiidu saamine artikli 83 kohaselt esitatud grupi kriisilahenduse mehhanismile;
- (g) grupi kriisilahenduse strateegiatest ja mehhanismidest avalikkuse teavitamise koordineerimine;
- (h) VII jaotise kohaselt loodud rahastamismehhanismi kasutamise koordineerimine.

2. Kriisilahenduskolleegiumi liikmed on grupi tasandi kriisilahendusasutus, kõigi selliste liikmesriikide kriisilahendusasutused, kus asub konsolideeritud järelevalve alla kuuluv tütarettevõtja, ning EBA.

Kui ühe või enama asutuse emaettevõtja on artikli 1 punktis d osutatud ettevõtja, kuulub kriisilahenduskolleegiumi sellise ettevõtja asukohaliikmesriigi kriisilahendusasutus.

Kui kriisilahenduskolleegiumi liikmeks olevad kriisilahendusasutused ei ole pädevad ministeeriumid, kuuluvad kolleegiumi lisaks kriisilahendusasutustele ka pädevad ministeeriumid ning nad võivad osaleda kriisilahenduskolleegiumide koosolekutel, eelkõige siis, kui arutlusel olevad küsimused on seotud asjaoludega, millel võib olla mõju riiklikele vahenditele.

Kui ELis asuval emaettevõtjal või asutusel on tütarettevõtjaid kolmandates riikides, võib grupi tasandi kriisilahendusasutuse taotlusel kriisilahenduskolleegiumides osalema kutsuda vaatlejatena ka kõnealuste kolmandate riikide kriisilahendusasutused, tingimusel et nende suhtes kohaldatakse artiklis 76 sätestatud samaväärseid konfidentsiaalsusnõudeid.

3. Kolleegiumis osalevad avaliku sektori asutused teevad tihedat koostööd. Grupi tasandi kriisilahendusasutus koordineerib kogu kriisilahenduskolleegiumide tegevust ning kutsub kokku ja juhatab kolleegiumi kõiki koosolekuid. Grupi tasandi kriisilahendusasutus teavitab eelnevalt kõiki kolleegiumi liikmeid ja EBA kõnealuste koosolekute korraldamisest, peamistest arutatavatest küsimustest ja kaalutavast tegevusest. Grupi tasandi kriisilahendusasutus otsustab konkreetsetest vajadustest lähtudes, millised ametiasutused ja ministeeriumid peaksid konkreetsetel koosolekudel või konkreetsetes tegevustes osalema. Grupi tasandi kriisilahendusasutus teavitab kõiki kolleegiumi liikmeid õigeaegselt ka kõnealustel koosolekutel võetud meetmetest või rakendatud meetmetest.

Grupi tasandi kriisilahendusasutuse otsuses võetakse arvesse arutatava teema, kavandatava või koordineeritava tegevuse ja tehtavate otsuste olulisust kriisilahendusasutuste jaoks, eelkõige võimalikku mõju finantsüsteemi stabiilsusele asjaomastes liikmesriikides.

4. EBA edendab ja jälgib kriisilahenduskolleegiumide tõhusat, tulemuslikku ja järjepidevat toimimist. Selleks võib EBA osaleda omal äranägemisel teatavatel koosolekutel või teatavates tegevustes, kuid tal puudub hääleõigus.
5. Pärast teiste kriisilahendusasutustega konsulteerimist koostab grupi tasandi kriisilahendusasutus kriisilahenduskolleegiumi toimimiseks kirjaliku korra ja menetlused.

6. Olenemata lõikest 2 osalevad kriisilahenduskolleegiumi koosolekutel või tegevustes kõigi tütarettevõtjate asukohaliikmesriikide kriisilahendusasutus või -asutused lõike 1 teise lõigu punktis e osutatud ülesannete täitmiseks.
7. Olenemata lõikest 2 osalevad kriisilahenduskolleegiumi koosolekutel või tegevustes kõigi kriisilahendustingimustele vastavate tütarettevõtjate asukohaliikmesriikide kriisilahendusasutus või -asutused lõike 1 teise lõigu punktides f ja h osutatud ülesannete täitmiseks.
8. Grupi tasandi kriisilahendusasutused ei või moodustada kriisilahenduskolleegiume juhul, kui teised grupid või kolleegiumid täidavad samasid funktsioone ja samasid ülesandeid, nagu on sätestatud käesolevas artiklis ning järgivad kõiki käesolevas jaos sätestatud tingimusi ja menetlusi. Sel juhul tuleb kõiki käesoleva direktiivi viiteid kriisilahenduskolleegiumidele mõista ka viidetena kõnealustele muudele gruppidele või kolleegiumidele.
9. EBA töötab välja regulatiivsete standardite eelnõud, et täpsustada kriisilahenduskolleegiumide tegevus lõigetes 1, 3, 5, 6 ja 7 sätestatud ülesannete täitmisel.

EBA esitab kõnealused regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud komisjonile hiljemalt kaksteist kuud pärast käesoleva direktiivi jõustumist.

Komisjonile delegeeritakse volitused võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed standardid määruse (EL) nr 1093/2010 artiklites 10–14 sätestatud korras.

Artikkel 81

Euroopa kriisilahenduskolleegiumid

1. Kui kolmanda riigi asutusel või kolmanda riigi ematettevõtjal on kaks või enam ELis asutatud tütarasutust, loovad kõnealuste ELis asuvate tütarasutuste asukohaliikmesriikide kriisilahendusasutused Euroopa kriisilahenduskolleegiumi, kui ei ole loodud sellist korraldust, nagu on ette nähtud artiklis 89.
2. Euroopa kriisilahenduskolleegium täidab liikmesriigis asuvate tütarasutuste suhtes artikliga 80 ette nähtud ülesandeid.
3. Kui liikmesriigis asuvad tütarasutused on direktiivi 2006/48/EÜ artikli 143 lõike 3 kohaselt liidus asuva finantsvaldusettevõtja valduses, juhatab Euroopa kriisilahenduskolleegiumi selle liikmesriigi kriisilahendusasutus, kus asub kõnealuse direktiivi kohase konsolideeritud järelevalve eest vastutav asutus.

Kui esimest lõiku ei kohaldata, nimetavad juhataja kokkuleppe alusel Euroopa kriisilahenduskolleegiumi liikmed.

4. Kui käesoleva artikli lõikest 3 ei tulene teisiti, tegutseb Euroopa kriisilahenduskolleegium kooskõlas artikliga 81.

Artikkel 82

Teabevahetus

Kriisilahendusasutused annavad üksteisele kogu teabe, mis on vajalik käesolevast direktiivist tulenevate teiste ametiasutuste ülesannete täitmiseks.

Kriisilahendusasutused edastavad vastava taotluse korral kogu vajaliku teabe. Grupi tasandi kriisilahendusasutus annab teiste liikmesriikide kriisilahendusasutustele õigeaegselt kogu vajaliku teabe, mis lihtsustab artikli 80 lõike 1 teise lõigu punktides b–h osutatud ülesannete täitmist.

Käesoleva artikli kohaselt jagatud teavet võib jagada ka pädevate ministriumidega.

Artikkel 83

Grupi kriisilahendus

1. Kui kriisilahendusasutus otsustab või kui talle artikli 74 lõike 3 kohaselt teatatakse, et gruppi kuuluv tütarasutus on makseraskustes või tõenäoliselt makseraskustesse sattumas, teavitab kõnealune kriisilahendusasutus viivitamata grupi tasandi kriisilahendusasutust, kui see on erinev, ning asjaomase grupi kriisilahenduskolleegiumi kuuluvaid kriisilahendusasutusi:
 - (a) otsusest, et asutus on makseraskustes või tõenäoliselt makseraskustesse sattumas;
 - (b) kriisilahendusmeetmetest või muudest maksejõuetusmeetmetest, mida kriisilahendusasutus peab asjaomase asutuse puhul otstarbekaks.
2. Lõike 1 kohase teate saamisel hindab grupi tasandi kriisilahendusasutus asjaomase kriisilahenduskolleegiumi teiste liikmetega konsulteerides kõnealuse asutuse maksejõuetuse tõenäolist mõju või lõike 1 punkti b kohaselt teatatud kriisilahendusmeetmete või muude meetmete mõju grupile või sidusasutustele teistes liikmesriikides.
3. Kui grupi tasandi kriisilahendusasutus pärast lõike 2 kohast konsulteerimist teiste kriisilahendusasutustega leiab, et kõnealuse asutuse maksejõuetusel või lõike 1 punkti b kohaselt teatatud kriisilahendusmeetmetel või muudel meetmetel ei ole grupile või teistes liikmesriikides asuvatele sidusasutustele kahjulikku mõju, võib asutuse eest vastutav kriisilahendusasutus rakendada kriisilahendusmeetmeid või muid meetmeid, millest ta on lõike 1 punkti b kohaselt teatanud.
4. Kui grupi tasandi kriisilahendusasutus pärast lõike 2 kohast konsulteerimist teiste kriisilahendusasutustega leiab, et kõnealuse asutuse maksejõuetusel või lõike 1 punkti b kohaselt teatatud kriisilahendusmeetmetel või muudel meetmetel oleks grupile või teistes liikmesriikides asuvatele sidusasutustele kahjulik mõju, esitab grupi tasandi kriisilahendusasutus hiljemalt 24 tundi pärast lõike 1 kohase teate saamist grupi kriisilahenduse mehhanismi ja esitab selle kriisilahenduskolleegiumile.

5. Lõike 4 kohane grupi kriisilahenduse mehhanism
 - (a) kirjeldab kriisilahendusmeetmeid, mida asjaomased kriisilahendusasutused peaksid võtma ELis asuva emaettevõtja või grupi teatavate üksuste suhtes eesmärgiga säilitada grupi kui terviku väärtus, minimeerida mõju finantsstabiilsusele liikmesriikides, milles grupp tegutseb, ning minimeerida erakorralise riikliku finantstoetuse kasutamist;
 - (b) täpsustab, kuidas kõnealused kriisilahendusmeetmed tuleks kooskõlastada;
 - (c) kehtestab rahastamise kava. Rahastamise kavas võetakse arvesse artikli 11 lõike 3 punkti e kohaselt kehtestatud põhimõtteid vastutuse jagamiseks.
6. Kui mõni kriisilahenduskolleegiumi liige ei nõustu grupi tasandi kriisilahendusasutuse esitatud grupi kriisilahenduse mehhanismiga ja arwab, et finantsstabiilsuse tõttu on asutuse või grupi kuuluva üksuse suhtes vaja tal võtta iseseisvalt kriisilahendusmeetmeid, mis ei ole mehhanismis esitatud meetmed, võib ta pöörduda 24 tunni jooksul küsimusega EBA poole vastavalt määruse (EL) nr 1093/2010 artiklile 19.
7. Erandina määruse (EL) nr 1093/2010 artikli 19 lõikest 2 teeb EBA otsuse 24 tunni jooksul. Kriisilahendusasutuse järgnev tegevus või meede peab olema kooskõlas EBA otsusega.
8. Kui grupi tasandi kriisilahendusasutus otsustab või kui talle artikli 74 lõike 3 kohaselt teatatakse, et tema vastutuse alla kuuluv ELis asuv emaettevõtja on makseraskustes või tõenäoliselt makseraskustesse sattumas, esitab ta lõike 1 punktides a ja b osutatud teabe kõnealuse grupi kriisilahenduskolleegiumi kuuluvatele kriisilahendusasutustele. Käesoleva artikli lõike 1 punkti b kohaldamisel võetavad kriisilahendusmeetmed võivad hõlmata ka käesoleva artikli lõike 5 kohaselt välja töötatud grupi kriisilahenduse mehhanismi.
9. Ametiasutused võtavad kõik lõigete 2–8 ette nähtud meetmed viivitamata ja arvesse võttes olukorra tõsidust.
10. Juhul, kui grupi kriisilahenduse mehhanismi ei rakendata ja kriisilahendusasutused võtavad sidusasutuste suhtes kriisilahendusmeetmeid, teevad kriisilahendusasutused tihedat koostööd kriisilahenduskolleegiumidega, et luua koordineeritud kriisilahendusstrateegia kõigi makseraskustes või tõenäoliselt makseraskustesse sattuvate krediidasutuste või investeerimisühingute jaoks.
11. Kriisilahendusasutused, kes võtavad grupi kuuluvate üksuste suhtes kriisilahendusmeetmeid, teavitavad kriisilahenduskolleegiumi korrapäraselt ja täielikult võetud meetmetest ja nende rakendamise edenemisest.

VI JAOTIS

SUHTED KOLMANDATE RIIKIDEGA

Artikkel 84

Lepingud kolmandate riikidega

1. Komisjon võib liikmesriigi taotlusel või omal algatusel pöörduda nõukogu poole ettepanekuga pidada ühe või mitme kolmanda riigiga läbirääkimisi, et sõlmida kokkulepped, mis käsitlevad kriisilahendusasutuste vahelise koostöö vorme seoses asutuste ja emaettevõtjate kriisilahenduse kavandamise ning protsessiga, eelkõige järgmistes olukordades:
 - (a) juhul kui kolmanda riigi asutuse tütarettevõtja asub liikmesriikides;
 - (b) juhul kui kolmanda asutusel on liikmesriikides oluline filiaal;
 - (c) juhul kui emaettevõtjal ja/või artikli 1 punktides c ja d osutatud ettevõtjal, kes asub liikmesriikides, on kolmandas riigis üks või enam tütarettevõtjat;
 - (d) juhul kui liikmesriikides asuval asutusel on üks või enam olulist filiaali ühes või enamas kolmandas riigis.
2. Lõikes 1 osutatud kokkulepete eesmärk on eelkõige tagada kriisilahendusasutuste vahel protsesside ja korra kehtestamine koostööks mõne või kõigi ülesannete täitmiseks ja mõne või kõigi artiklis 89 esitatud õiguste kasutamiseks.

Artikkel 85

Kolmanda riigi kriisilahendusmenetluste tunnustamine

1. Kuni kolmanda riigiga ei ole sõlmitud artikli 84 kohast rahvusvahelist kokkulepet ning ulatuses, mil määral küsimus ei ole kõnealuse kokkuleppega reguleeritud, kohaldatakse järgmisi sätteid.
2. EBA tunnustab, välja arvatud artiklis 86 sätestatud juhul, kolmanda riigi kriisilahendusmenetlusi, mis on seotud kolmanda riigi krediidasutuse või investeerimisühinguga, millel:
 - (a) on liikmesriigis asuv filiaal;
 - (b) on muul juhul varasid, õigusi või kohustusi, mis asuvad liikmesriigis või mis on reguleeritud liikmesriigi õigusega.

3. EBA poolt lõikes 2 osutatud kolmanda riigi kriisilahendusmenetluste tunnustamisega kaasneb liikmesriikide kriisilahendusametustele kohustus jõustada sellised kriisilahendusmenetlused oma territooriumil.
4. Kolmanda riigi kriisilahendusmenetluse tunnustamist käsitleva EBA otsuse jõustavad kriisilahendusametused. Selleks tagavad liikmesriigid, et kriisilahendusametustel on õigus teha vähemalt järgmist, ilma määramata haldurit või mis tahes ametnikku vastavalt siseriiklikule maksejõuetusõigusele, kohtu korraldusele, heakskiidule või nõusolekule, või mis tahes muule juriidilisele menetlusele:
 - (a) kasutada ülekandmisõigusi seoses järgmisega:
 - kolmanda riigi asutuse varad, mis asuvad nende liikmesriigis või mida reguleeritakse nende liikmesriigi õigusega;
 - kolmanda riigi asutuse õigused või kohustused, mille on kirjendanud nende liikmesriigis asuv filiaal või mida reguleeritakse nende liikmesriigi õigusega või kui selliste õiguste ja kohustustega seotud nõuded on jõustatavad nende liikmesriigis;
 - (b) viia lõpule, sealhulgas nõuda teiselt isikult meetmete võtmist, et viia lõpule aktsiate või omandiõigust tõendavate instrumentide ülekandmine kolmanda riigi asutuse tütarettevõtjas, mis asub määravas liikmesriigis.

Artikkel 86

Õigus keelduda kolmanda riigi kriisilahendusmenetluste tunnustamisest

1. EBA, olles konsulteerinud asjaomaste riiklike kriisilahendusametustega, keeldub artikli 85 lõike 2 kohaselt tunnustamast kolmanda riigi kriisilahendusmenetlusi, kui ta leiab, et:
 - (a) kolmanda riigi kriisilahendusmenetlusel oleks ebasoodne mõju finantsstabiilsusele liikmesriigis, kus asub kriisilahendusametustus, või leiab, et menetlusel võib olla ebasoodne mõju mõne teise liikmesriigi finantsstabiilsusele;
 - (b) seoses kohaliku filiaaliga on vaja artikli 87 kohast sõltumatut kriisilahendusmeetet, et saavutada üks või mitu kriisilahenduse eesmärki;
 - (c) võlausaldajaid, sealhulgas eriti hoiustajaid, kes asuvad või kellele tehakse makseid liikmesriigis, ei koheldaks võrdselt kolmanda riigi võlausaldajatega vastavalt kolmanda riigi kriisilahendusmenetlusele.
2. Komisjon täpsustab artikli 103 kohaselt vastu võetud delegeeritud õigusaktidega käesoleva artikli lõike 1 punktides a ja b osutatud asjaolud.

Artikkel 87

Kolmanda riigi asutuste ELis asuvate filiaalide kriisilahendus

1. Liikmesriigid tagavad, et kriisilahendusasutustel on vajalikud õigused, et võtta selline kriisilahendusmeede seoses kohaliku filiaaliga, mis on sõltumatu mis tahes kolmanda riigi kriisilahendusmenetlusest seoses kõnealuse kolmanda riigi krediidasutuse või investeerimisühinguga.
2. Liikmesriigid tagavad, et kriisilahendusasutused võivad kasutada lõikes 1 nõutud õigusi juhul, kui kriisilahendusasutuse arvates on kriisilahendusmeetme võtmine vajalik tulenevalt avalikust huvist ning täidetud on üks või enam järgmistest tingimustest:
 - (a) filiaal enam ei vasta või tõenäoliselt ei vasta siseriikliku õiguse kohaselt tegevusloa andmise ja tegutsemise tingimustele kõnealuses liikmesriigis ning puudub väljavaade, et mis tahes erasektori, järelevalvealane või asjaomase kolmanda riigi meede taastaks tingimustele vastamise või väldiks maksejõuetust mõistliku aja jooksul;
 - (b) kolmanda riigi asutus ei suuda või tõenäoliselt ei suuda tasuda oma kohustusi kohalikele võlausaldajatele, või kohustusi, mille on loonud filiaal või mis on selle vahendusel märgitud, nende maksetähtpäeval, ning kriisilahendusasutus on veendunud, et kõnealuse asutuse suhtes ei ole algatatud või ei algatata ühtegi kolmanda riigi kriisilahendusmenetlust või maksejõuetusmenetlust;
 - (c) asjaomane kolmanda riigi ametiasutus on algatanud kriisilahendusmenetluse seoses kolmanda riigi asutusega, või on teatanud kriisilahendusasutusele kavatsusest algatada selline menetlus, ning esineb üks artiklis 86 täpsustatud olukordadest.
3. Kui kriisilahendusasutus võtab sõltumatu kriisilahendusmeetme seoses kohaliku filiaaliga, lähtub ta kriisilahenduseesmärkidest ja võtab kriisilahendusmeetme vastavalt järgmistele põhimõtetele ja nõuetele, kui need on asjakohased:
 - (a) artiklis 29 sätestatud põhimõtted;
 - (b) nõuded seoses IV jaotise II peatükis sätestatud kriisilahendusvahendite rakendamisega.

Artikkel 88

Koostöö kolmandate riikide ametiasutustega

1. Kuni kolmandate riikidega ei ole sõlmitud artikli 84 kohast rahvusvahelist kokkulepet ning juhul, kui küsimus ei ole kõnealuse kokkuleppega reguleeritud, kohaldatakse järgmisi sätteid.
2. EBA sõlmib mittesiduva koostööraamlepingu järgmiste asjaomaste kolmandate riikide ametiasutustega:

- (a) juhul kui kohalik tütarasutus on asutatud ELis, siis selle kolmanda riigi asjaomaste ametiasutustega, kus on asutatud emaettevõtja või artikli 1 punktides c ja d osutatud ettevõtja;
- (b) juhul kui kolmanda riigi asutusel on oluline filiaal ELis, selle kolmanda riigi asjaomane ametiasutus, kus kõnealune asutus on asutatud;
- (c) juhul kui ELis asutatud emaettevõtjal ja/või artikli 1 punktides c ja d osutatud ettevõtjal on kolmandas riigis üks või enam tütarasutust, selle kolmanda riigi asjaomased ametiasutused, kus need tütarasutused on asutatud;
- (d) juhul kui ELis asutatud asutusel on üks või mitu olulist filiaali ühes või enamas kolmandas riigis, nende kolmandate riikide asjaomased ametiasutused, kus need filiaalid on asutatud.

Käesoleva lõike kohased koostöölepingud võivad olla seotud üksikute asutustega või asutusi hõlmavate gruppidega.

3. Lõikes 1 osutatud koostööraamlepingutega kehtestatakse osalevate ametiasutuste vahelise koostöö menetlus ja kord mõne või kõigi järgmiste ülesannete täitmiseks ning mõne või kõigi järgmiste õiguste kasutamiseks seoses lõike 1 punktides a–d osutatud asutuste või selliseid asutusi hõlmavate gruppidega:
 - (a) kriisilahenduskavade väljatöötamine vastavalt artiklitele 9 ja 12 ning sarnaste nõuete väljatöötamine vastavalt asjaomaste kolmandate riikide õigusele;
 - (b) kõnealuste asutuste ja gruppide kriisi lahendatavuse hindamine vastavalt artiklile 13 ja asjaomase kolmanda riigi õiguse sarnastele nõuetele;
 - (c) õiguste kasutamine tegeleda kriisi lahendamise takistustega või kõrvaldada need vastavalt artiklitele 14 ja 15 ning mis tahes sarnaste õiguste kasutamine vastavalt asjaomaste kolmandate riikide õigusele;
 - (d) varase sekkumise meetmete rakendamine vastavalt artiklile 23 ja sarnaste õiguste kasutamine vastavalt asjaomaste kolmandate riikide õigusele;
 - (e) kriisilahendusvahendite ja -õiguste kasutamine ning asjaomase kolmanda riigi ametiasutuse poolt kasutatavate sarnaste õiguste kasutamine.
4. Pädevad asutused või kriisilahendusasutused sõlmivad kooskõlas EBA raamlepinguga mittesiduvad koostöölepingud lõikes 2 osutatud asjaomaste kolmanda riigi ametiasutustega.
5. Liikmesriikide ja kolmandate riikide kriisilahendusasutuste vahel sõlmitud koostöölepingud sisaldavad sätteid järgmiste küsimuste kohta:
 - (a) teabevahetus, mida on vaja kriisilahenduskavade koostamiseks ja ajakohastamiseks;
 - (b) konsulteerimine ja koostöö kriisilahenduskavade väljatöötamisel, hõlmates õiguste kasutamise põhimõtteid vastavalt artiklitele 87 ja 88 ning sarnaseid õigusi vastavalt asjaomase kolmanda riigi õigusele;

- (c) teabevahetus, mida on vaja kriisilahendusvahendite rakendamiseks ning kriisilahendusõiguste ja asjaomaste kolmandate riikide õiguste kohaste õiguste kasutamiseks;
 - (d) koostöölepingu osaliste varajane hoiatamine ja nendega konsulteerimine enne märkimisväärse meetme võtmist vastavalt käesolevale direktiivile või asjaomase kolmanda riigi õigusele, mis mõjutab krediidasutust, investeerimisühingut või gruppi, millega leping on seotud;
 - (e) avaliku teavitamise koordineerimine ühise kriisilahendusmeetme korral;
 - (f) teabevahetuse menetlus ja kord ning koostöö punktide a–e alusel, sealhulgas vajaduse korral läbi kriisijuhtimisgruppide loomise ja nende tegevuse.
6. Liikmesriigid teavitavad EBA kõigist koostöölepingutest, mille kriisilahendusasutused ja pädevad asutused on sõlminud vastavalt käesolevale artiklile.

Artikkel 89

Konfidentsiaalsus

1. Liikmesriigid tagavad, et kriisilahendusasutused, pädevad asutused ja pädevad ministriumid vahetavad konfidentsiaalset teavet asjaomaste kolmanda riigi ametiasutustega ainult juhul, kui täidetud on järgmised tingimused:
 - (a) kõnealuste kolmanda riigi ametiasutuste suhtes kehtivad ametialaduse hoidmise nõuded ja standardid, mis on vähemalt samaväärsed artiklis 76 sätestatuga;
 - (b) teavet on vaja asjaomase kolmanda riigi ametiasutustel oma siseriikliku õiguse kohaste ülesannete täitmiseks, mis on võrreldavad käesoleva direktiivi kohaste ülesannetega.
2. Kui konfidentsiaalne teave pärineb teisest liikmesriigist, ei või kriisilahendusasutused või pädevad asutused avaldada kõnealust teavet asjaomastele kolmanda riigi ametiasutustele, välja arvatud juhul, kui täidetud on järgmised tingimused:
 - (a) selle liikmesriigi asjaomane asutus, kust teave pärineb („päritoluasutus”), on avalikustamisega nõus;
 - (b) teave avalikustatakse üksnes päritoluasutuse poolt heakskiidetud eesmärgil.
3. Käesoleva artikli kohaldamisel käsitatakse teavet konfidentsiaalsena, kui selle suhtes kehtivad konfidentsiaalsusnõuded vastavalt liidu õigusele.

VII JAOTIS

EUROOPA RAHASTAMISMEHCHANISMIDE SÜSTEEM

Artikkel 90

Euroopa rahastamismehhanismide süsteem

Euroopa rahastamismehhanismide süsteem koosneb järgmisest:

- (a) riiklikud rahastamismehhanismid, mis on loodud vastavalt artiklile 91;
- (b) riiklike rahastamismehhanismide vaheline laenamine, nagu on sätestatud artiklis 97;
- (c) riiklike rahastamismehhanismide vastastikune toetamine grupi kriisilahenduse puhul, nagu on osutatud artiklis 98.

Artikkel 91

Nõue kehtestada kriisilahenduse rahastamise mehhanismid

1. Liikmesriigid kehtestavad rahastamismehhanismid, et tagada, et kriisilahendusasutus rakendab kriisilahendusvahendeid ja -õigusi tulemuslikult. Rahastamismehhanisme kasutatakse üksnes kooskõlas artiklites 26 ja 29 sätestatud kriisilahenduseesmärkide ja -põhimõtetega.
2. Liikmesriigid tagavad, et rahastamismehhanismide käsutuses on piisavad finantsvahendid.
3. Lõikes 2 sätestatud eesmärgil peab rahastamismehhanismidel eelkõige olema:
 - (a) õigus koguda artikli 94 kohaselt ette osamaksu, et saavutada artiklis 93 sätestatud sihttase;
 - (b) õigus koguda tagantjärele artiklile 95 kohaseid erakorralisi osamaksusid ja
 - (c) õigus sõlmida lepinguid laenu võtmiseks ja muud liiki toetuseks, nagu on sätestatud artiklis 96.

Artikkel 92

Kriisilahenduse rahastamismehhanismide kasutamine

1. Kriisilahendusasutus võib kriisilahendusvahendite rakendamisel kasutada artikli 91 kohaselt loodud rahastamismehhanisme järgmistel eesmärkidel:

- (a) et tagada kriisilahenduse objektiks oleva asutuse, tema tütaretevõtjate, sildasutuse või varahaldusvahendi varad või kohustused;
- (b) et anda laenu kriisilahenduse objektiks olevale asutusele, tema tütaretevõtjatele, sildasutusele või varahaldusvahendile;
- (c) et osta kriisilahenduse objektiks oleva asutuse varasid;
- (d) et teha sissemaksleid sildasutusse;
- (e) et võtta punktides a–e osutatud meetmeid mis tahes kombinatsioonis.

Rahastamismehhanisme võib kasutada, et võtta ettevõtte müügi vahendi raames punktides a–e osutatud meetmeid seoses ostjaga.

- 2. Liikmesriigid tagavad, et kõik seoses kriisilahendusvahendite kasutamisega tekkinud kahju, kulud või muud kulutused kannavad esmalt kriisilahenduse objektiks oleva asutuse aktsionärid ja võlausaldajad. Ainult juhul, kui aktsionäride ja võlausaldajate vahendid on ammendunud, kaetakse kriisilahendusvahendite kasutamisega tekkinud kahju, kulud või muud kulutused rahastamismehhanismist.

Artikkel 93

Rahastamise sihttase

- 1. Liikmesriigid tagavad, et mitte hiljem kui kümme aastat pärast käesoleva direktiivi jõustumist moodustavad nende rahastamismehhanismide kasutatavad finantsvahendid vähemalt 1 % kõigi nende territooriumil tegevusluba omavate krediidasutuste selliste hoiuste summast, mis on tagatud direktiivi 974/19/EÜ kohaselt.
- 2. Lõikes 1 osutatud esialgsel perioodil tuleb artikli 94 kohaselt rahastamismehhanismi kogutud osamaksud jaotada ajaliselt võimalikult võrdselt kuni sihttaseme saavutamiseni.

Liikmesriigid võivad pikendada esialgsel perioodil maksimaalselt neli aastat juhul, kui rahastamismehhanismist tehakse väljamakseid, mis on rohkem kui 0,5 % tagatud hoiustest.

- 3. Kui pärast lõikes 1 osutatud esialgsel perioodil vähenevad kasutatavad finantsvahendid alla lõikes 2 sätestatud sihttaseme, jätkatakse artikli 94 kohaselt kogutud osamaksud kogumist kuni sihttaseme saavutamiseni. Kui kasutatavad finantsvahendid moodustavad sihttasemest alla poole, et tohi aastased osamaksud olla vähem kui 0,25 % tagatud hoiustest.

Artikkel 94

Ette makstavad osamaksud

1. Artiklis 93 sätestatud sihttaseme saavutamiseks peavad liikmesriigid tagama, et nende territooriumil tegutsemiseks tegevusluba omavatel asutustel kogutakse osamaksud vähemalt kord aastas.
2. Osamaksud arvutatakse järgmiste eeskirjade alusel:
 - (a) kui liikmesriik on kasutanud ära käesoleva direktiivi artikli 99 lõikes 5 sätestatud võimaluse kasutada käesoleva direktiivi artikli 92 eesmärgil hoiuste tagamise skeemi vahendeid, peab iga asutuse osamaks olema proportsionaalne ta kohustuste summaga, arvesse võtmata omavahendeid ja direktiivi 94/19/EÜ kohaselt tagatud hoiuseid, võrreldes liikmesriigi territooriumil tegevusloa saanud kõigi asutuste kohustuste kogusummaga, arvesse võtmata omavahendeid ja direktiivi 94/19/EP kohaselt tagatud hoiuseid;
 - (b) kui liikmesriik ei ole kasutanud artikli 99 lõikes 5 sätestatud võimalust kasutada artikli 92 eesmärgil hoiuste tagamise skeemi vahendeid, peab iga asutuse osamaks olema proportsionaalne ta kohustuste kogusummaga, arvesse võtmata omavahendeid, võrreldes liikmesriigi territooriumil tegevusloa saanud kõigi asutuste kohustuste kogusummaga, arvesse võtmata omavahendeid;
 - (c) punktide a ja b kohaselt arvutatud osamaksud korrigeeritakse proportsionaalselt asutuse riskiprofiiliga vastavalt käesoleva artikli lõike 7 kohaselt heaks kiidetud kriteeriumidele.
3. Kasutatavad finantsvahendid, mis tuleb arvesse võtta artiklis 93 sätestatud sihttaseme saavutamiseks, võivad hõlmata maksekohustusi, mis on täielikult tagatud madala riskiga varadest tagatisega, mis ei ole koormatud mis tahes kolmandate isikute õigustega, on vabalt kasutatavad ja on ette nähtud üksnes kriisilahendusametuste poolt kasutamiseks artikli 92 esimese lõikes sätestatud eesmärkidel. Tagasivõtmata maksekohustuste osa ei tohi olla rohkem kui 30 % käesoleva artikli kohaselt kogutud osamaksude kogusummast.
4. Liikmesriigid tagavad, et käesolevas artiklis sätestatud kohustus maksta osamaksud on siseriikliku õiguse alusel jõustatav ning maksmisele kuuluvad osamaksud on täies mahus makstud.

Liikmesriigid kehtestavad asjakohased regulatiivsed, arvestusalased, aruandluse ja muud kohustused, tagamaks et maksmisele kuuluvad osamaksud on täielikult makstud. Liikmesriigid tagavad ka meetmed selle nõuetekohaseks kontrollimiseks, kas osamaks on makstud korrektselt. Liikmesriigid tagavad meetmete olemasolu maksimisest kõrvalehoidumise, vältimise ja kuritarvitamise vältimiseks.
5. Käesoleva artikli kohaselt kogutud summasid kasutatakse üksnes käesoleva direktiivi artiklis 92 sätestatud eesmärkidel, ning kui liikmesriigid on kasutanud käesoleva direktiivi artikli 99 lõike 5 kohast võimalust, siis käesoleva direktiivi artiklis 92 sätestatud eesmärkidel või direktiivi 94/19/EÜ kohaselt tagatud hoiuste hüvitamiseks.

6. Kriisilahenduse objektiks olevalt asutuselt või sildasutuselt saadud summad, intressid ja muu investeringutelt saadud tulu ning mis tahes muu tulu kantakse rahastamismehhanismi.
7. Komisjonile antakse õigus võtta artikli 103 kohaselt vastu delegeeritud õigusaktid, et täpsustada „osamaksude proportsionaalne korrigeerimine asutuse riskiprofiiliga” määratlus, nagu on osutatud käesoleva artikli lõike 2 punktis c, võttes arvesse järgmist:
 - (a) asutuse riskipositsioon, sealhulgas tema kauplemistegevuse olulisus, bilansivälised riskipositsioonid ja finantsvõimenduse määr;
 - (b) äriühingu rahastamisallikate stabiilsus ja mitmekesisus;
 - (c) asutuse finantsolukord;
 - (d) tõenäosus, et asutuse suhtes algatatakse kriisilahendus;
 - (e) see, mil määral on asutus saanud varem riigi toetust;
 - (f) asutuse struktuuri keerukus ning asutuse kriisi lahendatavus, ja
 - (g) tema süsteemne tähtsus asjaomase turu jaoks.
8. Komisjon on volitatud kooskõlas artikliga 103 vastu võtma delegeeritud õigusakte eesmärgiga:
 - (a) täpsustada lõikes 4 osutatud registreerimise, arvestusalased, aruandluse ja muud kohustused, mille eesmärk on tagada, et osamaksud on tegelikult makstud;
 - (b) täpsustada lõikes 4 osutatud meetmed, et tagada selle nõuetekohane kontrollimine, kas osamaks on makstud korrektselt;
 - (c) täpsustada lõikes 4 osutatud meetmed, et vältida maksmisest kõrvalehoidumist, vältimist ja kuritarvitamist.

Artikkel 95

Erakorralised tagantjärele makstavad osamaksud

1. Kui kasutada olevad finantsvahendid ei ole piisavad, et katta rahastamismehhanismi kasutamisel tekkinud kahju, kulud ja muud kulutused, tagavad liikmesriigid, et nende territooriumil tegevusloa saanud asutustelt kogutakse erakorralisi tagantjärele makstavaid osamaksusid, et katta täiendavad summad. Erakorralised osamaksud jaotatakse asutuste vahel vastavalt artikli 94 lõikes 2 sätestatud eeskirjadele.
2. Käesoleva artikli kohaselt kogutud osamaksude suhtes kohaldatakse artikli 94 lõikeid 4–8.

Artikkel 96

Alternatiivsed rahastamisviisid

Liikmesriigid tagavad, et nende jurisdiktsiooni kuuluvatel rahastamismehhanismidel on võimalik sõlmida lepinguid laenu võtmiseks ja muud liiki toetuseks finantseerimisasutustelt, keskpangalt või muudelt kolmandatelt isikutelt juhul, kui artikli 94 kohaselt kogutud summad ei ole piisavad, et katta rahastamismehhanismi kasutamisel tekkinud kahju, kulud või muud kulutused, ning artikliga 95 kehtestatud erakorralised osamaksud ei ole koheselt kasutatavad.

Artikkel 97

Laenuandmine rahastamismehhanismide vahel

1. Liikmesriigid tagavad, et nende jurisdiktsiooni kuuluvatel rahastamismehhanismidel on õigus võtta laenu kõigilt muudelt rahastamismehhanismidelt ELis juhul, kui artikli 94 kohaselt kogutud summad ei ole piisavad, et katta rahastamismehhanismi kasutamisel tekkinud kahju, kulud või muud kulutused, ning artikliga 95 kehtestatud erakorralised osamaksud ei ole koheselt kasutatavad.
2. Liikmesriigid tagavad, et nende jurisdiktsiooni kuuluvad rahastamismehhanismid on kohustatud andma laenu teistele ELis asuvatele rahastamismehhanismidele lõikes 1 sätestatud asjaolude korral.

Kui esimesest lõigust ei tulene teisiti, ei pea riiklikud rahastamismehhanismid olema kohustatud laenu andma teisele riiklikule rahastamismehhanismile asjaolude korral, kui rahastamismehhanismi liikmesriigi kriisilahendusamet on arvamusel, et tal ei oleks piisavalt vahendeid mis tahes prognoositavate kriisilahenduste rahastamiseks lähitulevikus. Igal juhul ei peaks nad olema kohustatud andma laenuks rohkem kui poole vahenditest, mis riiklikul rahastamismehhanismil on kasutada ametliku laenuandmise taotluse hetkel.

3. Komisjonil on õigus võtta artikli 103 kohaselt vastu delegeeritud õigusakte, et täpsustada tingimused, mis peavad olema täidetud, et rahastamismehhanism saaks võtta laenu teistelt rahastamismehhanismidelt, ning laenuvõtmise suhtes kohaldatavad tingimused ja eelkõige kriteeriumid, mille abil hinnata, kas on piisavalt vahendeid prognoositava kriisilahenduse rahastamiseks lähitulevikus, tagasimaksmise periood ja kohaldatav intressimäär.

Artikkel 98

Riiklike rahastamismehhanismide vastastikune toetamine grupi kriisilahenduse korral

1. Liikmesriigid tagavad, et grupi kriisilahenduse korral, nagu on sätestatud artiklis 83, osaleb iga gruppi kuuluva krediidasutuse või investeerimisühingu iga riiklik rahastamismehhanism grupi kriisilahenduse rahastamises vastavalt käesolevale artiklile.

2. Lõike 1 kohaldamisel kehtestab grupi tasandi kriisilahendusasutus, konsulteerides gruppi kuuluvate asutuste kriisilahendusasutustega, vajaduse korral enne mis tahes kriisilahendusmeetme võtmist rahastamiskava, milles määratakse kindlaks nii grupi kriisilahenduse rahastamiseks vajalikud finantsvahendid kokku kui ka selle rahastamise meetodid.
3. Lõikes 2 osutatud meetodid võivad hõlmata järgmist:
 - (a) osamaksud gruppi kuuluvate asutuste riiklikelt rahastamismehhanismidelt;
 - (b) laenu võtmine või muud liiki toetused finantseerimisasutustelt või keskpangalt.

Rahastamiskava on osa grupi kriisilahenduse mehhanismist, nagu on sätestatud artiklis 83. Rahastamiskavas kehtestatakse iga riikliku rahastamismehhanismi makstav osamaks.
4. Tingimusel et käesoleva artikli lõike 2 ja artikli 83 kohased nõuded on täidetud, kehtestavad liikmesriigid eeskirjad ja menetlused tagamaks, et iga nende jurisdiktsiooni kuuluv riiklik rahastamismehhanism maksab oma osamaksu rahastamiskavva koheselt pärast seda, kui nende kriisilahendusasutused saavad grupi tasandi kriisilahendusasutuselt taotluse.
5. Käesoleva artikli kohaldamisel tagavad liikmesriigid, et grupi rahastamismehhanismidel on lubatud artiklis 96 kehtestatud tingimustel sõlmida lepinguid laenu võtmiseks ja muud liiki toetuse saamiseks finantseerimisasutustelt, keskpangalt või muudelt kolmandatelt isikutelt kogusumma jaoks, mida on vaja grupi kriisilahenduse rahastamiseks vastavalt käesoleva artikli lõikes 2 osutatud rahastamiskavale.
6. Liikmesriigid tagavad, et iga tema jurisdiktsiooni kuuluv riiklik rahastamismehhanism tagab grupi rahastamismehhanismi poolt lõike 4 kohaselt sõlmitud mis tahes laenu võtmise lepingu. Ühegi riikliku rahastamismehhanismi tagatis ei tohi ületada tema osaluse osa lõike 2 kohaselt kehtestatud rahastamiskavas.
7. Liikmesriigid tagavad, et kõigist tuludest või hüvedest, mis tulenevad rahastamismehhanismi kasutamisest, saavad kasu kõik riiklikud rahastamismehhanismid vastavalt nende lõike 2 kohaselt kehtestatud sisse maksetele kriisilahenduse rahastamisel.
8. Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 103 vastu delegeeritud õigusakte, et veelgi täpsustada:
 - (a) lõikes 2 sätestatud rahastamiskava vorm ja sisu;
 - (b) lõikes 3 osutatud rahastamiskavva tehtavate osamaksude tasumise viisid;
 - (c) lõikes 5 osutatud tagatistega seotud menetlus;
 - (d) kriteeriumid selle kindlaksmääramiseks, millal kõik kriisilahendusmeetmed on lõpule viidud.

Hoiuste tagamise skeemide kasutamine kriisilahenduse raames

1. Liikmesriigid tagavad, et kui kriisilahendusasutused võtavad kriisilahendusmeetme, ning tingimusel, et selle meetmega tagatakse, et hoiustajatel on jätkuvalt juurdepääs oma hoiustele, on asutusega seotud hoiuste tagamise skeem vastutav, kuni tagatud hoiuste summani, kahju summa eest, mida tal oleks tulnud kanda juhul, kui asutus oleks likvideeritud tavalise maksejõuetusmenetluse kohaselt.
2. Liikmesriigid tagavad, et tavalist maksejõuetusmenetlust reguleeriva siseriikliku õiguse kohaselt kuuluvad hoiuste tagamise skeemid samasse järku tagamata nõuetega, mis ei ole eelisinõuded.
3. Liikmesriigid tagavad, et selle summa kindlaksmääramine, mille ulatuses hoiuste tagamise skeem on vastutav vastavalt käesoleva artikli lõikele 1, toimub vastavalt artikli 30 lõikes 2 kehtestatud tingimustele.
4. Lõike 1 eesmärgil hoiuste tagamise skeemist tehtav osamaks tasutakse rahas.
5. Liikmesriigid võivad ette näha ka, et nende territooriumil loodud hoiuste tagamise skeemide kasutada olevaid finantsvahendeid võib kasutada artikli 92 lõike 1 eesmärgil, tingimusel et hoiuste tagamise skeem vastab artiklites 93–98 kehtestatud sätetele.
6. Liikmesriigid tagavad, et hoiuste tagamise skeem on kehtestanud korra, millega tagatakse, et pärast seda, kui hoiuste tagamise skeemist on tasutud lõigete 1 või 5 kohane osamaks ning kui kriisilahenduse objektiks oleva asutuse hoiustajatele on vaja hoiused hüvitada, saavad skeemi liikmed anda koheselt skeemi summad, mis tuleb välja maksta.
7. Kui liikmesriigid kasutavad käesoleva artikli lõike 5 kohast võimalust, käsitatakse hoiuste tagamise skeeme artikli 91 kohaldamisel rahastamismehhanismidena. Sel juhul võivad liikmesriigid hoiduda eraldi rahastamismehhanismi loomisest.
8. Kui liikmesriik kasutab lõike 5 kohast võimalust, kohaldatakse hoiuste tagamise skeemi kasutatavate finantsvahendite kasutamise suhtes järgmist eelisõiguse eeskirja.

Kui hoiuste tagamise skeemilt taotletakse samal ajal oma olemasolevate finantsvahendite kasutamist artiklis 92 sätestatud eesmärkidel või käesoleva artikli esimese lõike eesmärgil ja hoiustajatele direktiivi 94/19/EÜ kohast hüvitamist, ning olemasolevad finantsvahendid ei ole piisavad, et rahuldada kõiki neid taotlusi, siis eelisjärjekorras hüvitatakse hoiustajatele direktiivi 94/19/EÜ kohaselt ja toetatakse käesoleva artikli lõikes 1 sätestatud meetmeid, ning alles seejärel tehakse käesoleva direktiivi artikli 92 kohased maksed.

9. Kui kriisilahenduse objektiks olevas asutuses on hüvitatavad hoiused kantakse üle teisele üksusele kas ettevõtte müügi vahendi või sildasutuse vahendi abil, ei ole hoiustajatel direktiivi 94/19/EÜ kohaselt nõudeid hoiuste tagamise skeemi vastu seoses kriisilahenduse objektiks olevas asutuses oma hoiustatud hoiuste mis tahes

osaga, mis ei ole üle kantud, tingimusel et üle kantud vahendite summa on võrdne või suurem kui direktiivi 94/19/EÜ artiklis 7 sätestatud tagatuse kogutase.

VIII JAOTIS

SANKTSIOONID

Artikkel 100

Halduskaristused ja -meetmed

1. Liikmesriigid tagavad, et kui käesoleva direktiivi rakendamiseks vastu võetud siseriiklikke õigusakte ei järgita, rakendatakse asjakohaseid halduskaristusi ja -meetmeid, ning tagavad, et neid kohaldatakse. Sanktsioonid ja meetmed on tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad.
2. Liikmesriigid tagavad, et kui finantseerimisasutuste ja ELis tegutsevate emaettevõtjate suhtes kohaldatakse kohustusi, võib rikkumise korral kohaldada sanktsioone juhtorgani liikmete suhtes ning kõigi teiste üksikisikute suhtes, kes siseriikliku õiguse kohaselt vastutavad rikkumise eest.
3. Kriisilahendusasutustele ja pädevatele asutustele tuleb anda kõik nende ülesannete täitmiseks vajalikud uurimisvolitused. Sanktsioonide kehtestamise volituste kasutamisel teevad kriisilahendusasutused ja pädevad asutused tihedat koostööd, tagamaks, et kõnealused sanktsioonid või meetmed annaksid soovitud tulemuse, ja koordineerivad oma tegevust piiriülestel juhtudel.

Artikkel 101

Erisätted

1. Käesolevat artiklit kohaldatakse kõigil järgmistel asjaoludel:
 - (a) asutus või emaettevõtja ei koosta, säilita ega ajakohasta maksevõime taastekavasid ja grupi maksevõime taastekavasid, rikkudes artikleid 5 või 7;
 - (b) üksus ei teata oma pädevatele asutustele oma kavatsusest anda grupi finantstoetust, rikkudes artiklit 22;
 - (c) asutus või emaettevõtja ei esita kogu teavet, mida on vaja kriisilahenduskavade koostamiseks, rikkudes artiklit 10;
 - (d) asutuse juhtorgan ei teavita pädevat asutust, kui asutus satub makseraskustesse või on tõenäoliselt sattumas makseraskustesse, rikkudes artikli 73 lõiget 1.

2. Ilma et see piiraks käesoleva direktiivi muude sätete kohaseid pädevate asutuste või kriisilahendusasutuste volitusi, tagavad liikmesriigid, et lõikes 1 osutatud juhtudel hõlmavad kohaldatavad halduskaristused ja -meetmed vähemalt järgmist:
- (a) avalik teadaanne, milles on märgitud vastutav füüsiline või juriidiline isik ja rikkumise laad;
 - (b) asutuse või emaettevõtja juhtorgani mis tahes liikme või mis tahes teise vastutava füüsilise isiku suhtes kehtestatud ajutine keeld täita asutuses ametikohustusi;
 - (c) juriidilise isiku puhul rahaline halduskaristus kuni 10 % kõnealuse juriidilise isiku aastasest kogukäibest eelmisel majandusaastal; kui juriidiline isik on emaettevõtja tütarettevõtja, on asjaomane aasta kogukäive selline aasta kogukäive, mis tuleneb põhiemaettevõtja konsolideeritud aastaaruandest eelmisel majandusaastal;
 - (d) füüsilise isiku puhul rahaline halduskaristus kuni 5 000 000 eurot, või liikmesriigis, kus euro ei ole ametlik vääring, vastav summa omavääringus käesoleva direktiivi jõustumise kuupäeva seisuga;
 - (e) rahaline halduskaristus, mis vastab kuni kahekordsele kasule, mis on saadud sellisest rikkumisest, või kuni kahekordsele kahjule, mis on ära hoitud sellise rikkumise tulemusena, kui kõnealust kasu või kahju on võimalik kindlaks määrata.

Artikkel 102

Sanktsioonide tõhus kohaldamine ja sanktsioonide kehtestamise õiguste kasutamine pädevate asutuste poolt

Liikmesriigid tagavad, et halduskaristuse või -meetme liigi ja rahalise halduskaristuse suuruse kindlaksmääramisel võtavad pädevad asutused arvesse kõiki asjakohaseid asjaolusid, sealhulgas järgmist:

- (a) rikkumise raskus ja kestus;
- (b) vastutava füüsilise või juriidilise isiku vastutuse ulatus;
- (c) vastutava füüsilise või juriidilise isiku finantsseisundi tugevus, nagu seda osutab vastutava juriidilise isiku kogukäive või vastutava füüsilise isiku aastane sissetulek;
- (d) vastutava füüsilise või juriidilise isiku saadud kasu või välditud kahju suurus, kui seda saab kindlaks määrata;
- (e) kolmandate isikute kahju, mis tulenes rikkumisest, kui seda on võimalik kindlaks määrata;
- (f) vastutava füüsilise või juriidilise isiku ja pädeva asutuse koostöö tase;
- (g) vastutava füüsilise või juriidilise isiku varasemad rikkumised.

IX JAOTIS

TÄITEVVOLITUSED

Artikkel 103

Delegeeritud volituste rakendamine

1. Komisjonile antakse käesolevas artiklis sätestatud tingimustel õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte.
2. Volitused antakse määramata ajaks alates artiklis 116 osutatud kuupäevast.
3. Euroopa Parlament ja nõukogu võivad artiklites 2,4, 28, 37, 39, 43, 86, 94, 97 ja 98 osutatud volituste delegeerimise igal ajal tagasi võtta. Tagasivõtmise otsusega lõpetatakse otsuses nimetatud volituse delegeerimine. Otsus jõustub järgmisel päeval pärast otsuse avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas* või otsuses nimetatud hilisemal kuupäeval. See ei mõjuta juba jõustunud delegeeritud õigusaktide kehtivust.
4. Niipea kui komisjon on delegeeritud õigusakti vastu võtnud, teeb ta selle samal ajal teatavaks Euroopa Parlamendile ja nõukogule.
5. Delegeeritud õigusakt, mis on vastu võetud kooskõlas artiklitega 2, 4, 28, 37, 39, 43, 86, 94, 97 ja 98 jõustub ainult juhul, kui Euroopa Parlament ega nõukogu ei ole esitanud vastuväiteid kahe kuu jooksul pärast kõnealusest õigusaktist teatamist Euroopa Parlamendile ja nõukogule või kui Euroopa Parlament ja nõukogu on mõlemad enne nimetatud ajavahemiku lõppemist komisjonile teatanud, et nad ei kavatsenud vastuväiteid esitada. Euroopa Parlamendi või nõukogu algatusel pikendatakse seda tähtaega kahe kuu võrra.

X JAOTIS

DIREKTIIVIDE 77/91/EMÜ, 82/891/EMÜ, 2001/24/EÜ, 2002/47/EÜ, 2004/25/EÜ, 2005/56/EÜ, 2007/36/EÜ, 2011/35/EU JA MÄÄRUSE (EL) NR 1093/2010 MUUDATUSED

Artikkel 104

Direktiivi 77/91/EMÜ muutmise

Direktiivi 77/91/EMÜ artiklile 41 lisatakse järgmine lõige 3:

„3. Liikmesriigid tagavad, et käesoleva direktiivi artikli 17 lõiget 1, artikli 25 lõiget 1, artikli 25 lõiget 3, artikli 27 lõike 2 esimest lõiku ning artikleid 29, 30, 31 ja 32 ei kohaldata Euroopa

Parlamendi ja nõukogu direktiivi XX/XX/EL (*) [(direktiiv maksevõime taastamise ja kriisilahenduse kohta)] IV jaotises sätestatud kriisilahendusvahendite, -õiguste ja - mehhanismide kasutamise suhtes, tingimusel et direktiivi XX/XX/EL artiklis 27 sätestatud kriisilahenduse eesmärgid ja kõnealuse direktiivi artiklis 28 sätestatud kriisilahenduse tingimused on täidetud.

(*) ELT L lk..”

Artikkel 105

Direktiivi 82/891/EMÜ muutmine

Direktiivi 82/891/EMÜ artikli 1 lõige 4 asendatakse järgmisega:

„4. Kohaldatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2011/35/EÜ (*) artikli 1 lõikeid 2, 3 ja 4.

(*) ELT L 110, 29.4.2011, lk 1.”

Artikkel 106

Direktiivi 2001/24/EÜ muudatused

Direktiivi 2001/24/EÜ muudetakse järgmiselt.

1. Artiklisse 1 lisatakse lõiked 3 ja 4:

„3. Käesolevat direktiivi kohaldatakse ka Euroopa Parlamendi ja nõukogu (*) direktiivi 2006/49/EÜ artikli 3 lõike 1 punktis b määratletud investeerimisühingute ja nende filiaalide suhtes, mis asuvad liikmesriikides, välja arvatud liikmesriikides, kus neil on peakontorid.

4. Kui rakendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu (**) direktiiviga XX/XX/EL kehtestatud kriisilahendusvahendeid ja kasutatakse kriisilahendusõigusi, kohaldatakse käesoleva direktiivi sätteid ka direktiivi XX/XX/EL reguleerimisalasse kuuluvate finantseerimisasutuste, investeerimisühingute ja emettevõtjate suhtes,

(*) ELT L 177, 30.6.2006, lk 201.

(**) ELT L ..., ..., lk ...”

2. Artikli 2 seitsmes taane asendatakse järgmisega:

„ - saneerimismeetmed – meetmed, mille eesmärk on säilitada või taastada krediidasutuse finantsseisund ja mis võivad mõjutada kolmandate isikute varasemaid õigusi, sealhulgas meetmed, millega võib kaasneda maksete peatamine, täitemeetmete peatamine või nõuete vähendamine; need meetmed hõlmavad ka direktiiviga XX/XX/EL kehtestatud kriisilahendusvahendite rakendamist ja kriisilahendusõiguste kasutamist;”

Artikkel 107

Direktiivi 2002/47/EÜ muutmine

Direktiivi 2002/47/EÜ artiklile 7 lisatakse järgmine lõige 1a:

„1a. Lõikest 1 ei tulene mis tahes piiranguid lepingu lõpuleviimisel tehtava tasaarvestuskokkuleppe jõustamisele, mida kohaldatakse direktiivi XX/XX/EL artikliga 77 või kriisilahendusasutuse poolt õiguse kasutamisega kehtestada kõnealuse direktiivi artikli 63 kohaselt ajutist peatamist.

(*) ELT L ..., ..., lk ...”

Artikkel 108

Direktiivi 2004/25/EÜ muutmine

Direktiivi 2004/25/EÜ artikli 4 lõikele 5 lisatakse kolmas lõik:

„Liikmesriigid tagavad, et käesoleva direktiivi artikli 5 lõiget 1 ei kohaldata juhul, kui kasutatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi XX/XX/EL (*) [(direktiiv maksevõime taastamise ja kriisilahenduse kohta)] IV jaotises sätestatud kriisilahendusvahendeid, -õigusi ja -mehhanisme.

(*) ELT L ..., ..., lk ...”

Artikkel 109

Direktiivi 2005/56/EÜ muutmine

Direktiivi 2005/56/EMÜ artiklile 3 lisatakse lõige 4:

„(4) Liikmesriigid tagavad, et käesolevat direktiivi ei kohaldata äriühingu või äriühingute suhtes, kelle suhtes kasutatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi XX/XX/EL (*) [(direktiiv maksevõime taastamise ja kriisilahenduse kohta)] IV jaotises sätestatud kriisilahendusvahendeid, -õigusi ja -mehhanisme.

(*) ELT L ..., ..., lk ...”

Artikkel 110

Direktiivi 2007/36/EÜ muudatused

Direktiivi 2007/36/EÜ muudetakse järgmiselt.

1. Artiklisse 1 lisatakse lõige 4:

„4. „Liikmesriigid tagavad, et käesolevat direktiivi ei kohaldata juhul, kui kasutatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi XX/XX/EL (*) [(direktiiv maksevõime taastamise ja kriisilahenduse kohta)] IV jaotises sätestatud kriisilahendusvahendeid, -õigusi ja -mehhanisme.

(*) ELT L ..., ..., lk ...”

2. Artiklisse 5 lisatakse lõiked 5 ja 6:

„5. Liikmesriigid tagavad, et direktiivi XX/XX/EL [(direktiiv maksevõime taastamise ja kriisilahenduse kohta)] kohaldamisel võib üldkoosolek otsustada kahe kolmandiku kehtivalt antud häälte enamusega, et kutse üldkoosolekule otsuse tegemiseks kapitali suurendamise kohta võib edastada lühema etteteatamisega, kui käesoleva artikli lõikega 1 ette nähtud, tingimusel et kõnealune koosolek ei toimu kümne päeva jooksul pärast kutse edastamist ja et direktiivi XX/XX/EL artiklis 23 või 24 (*varase sekkumise käivitajad*) sätestatud tingimused on täidetud ning et kapitali on vaja suurendada, et vältida kõnealuse direktiivi artiklis 27 sätestatud kriisilahendustingimustele vastamist.

6. Lõike 5 kohaldamisel ei kohaldata artikli 6 lõikeid 3 ja 4 ning artikli 7 lõiget 3.”

Artikkel 111

Direktiivi 2011/35/EL muutmine

Direktiivi 2011/35/EL artiklile 1 lisatakse lõige 4:

„4. Liikmesriigid tagavad, et käesolevat direktiivi ei kohaldata äriühingu või äriühingute suhtes, kelle suhtes kasutatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi XX/XX/EL (*) [(direktiiv maksevõime taastamise ja kriisilahenduse kohta)] IV jaotises sätestatud kriisilahendusvahendeid, -õigusi ja -mehhanisme.

(*) ELT L ..., ..., lk ...”

Artikkel 112

Määruse (EL) nr 1093/2010 muutmine

Määrust (EL) nr 1093/2010 muudetakse järgmiselt.

1. Artikli 4 punkt 2 asendatakse järgmisega:

„2) „pädevad asutused”:

- i) direktiivides 2006/48/EÜ, 2006/49/EÜ ja 2007/64/EÜ määratletud ning direktiivis 2009/110/EÜ osutatud pädevad asutused;
- ii) direktiivide 2002/65/EÜ ja 2005/60/EÜ puhul asutused, kes on pädevad tagama, et krediidi- ja finantseerimisasutused järgivad kõnealustes direktiivides sätestatud nõudeid;
- iii) hoiuste tagamise skeemide puhul direktiivi 94/19/EÜ kohased hoiuste tagamise skeeme haldavad asutused, või juhul kui hoiuste tagamise skeemi toimimist haldab eraettevõtte, kõnealuse direktiivi kohaselt selliste skeemide üle järelevalvet teostav ametiasutus, ning
- iv) direktiivi .../... [(direktiiv maksevõime taastamise ja kriisilahenduse kohta)] puhul kõnealuses direktiivis määratletud kriisilahendusasutused.

(*) ELT L ..., ..., lk ...”

2. Artikli 40 lõikesse 6 lisatakse teine lõik:

„Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi XX/XX/EL (*) [(direktiiv maksevõime taastamise ja kriisilahenduse kohta)] reguleerimisalas tegutsemisel võib lõike 1 punktis b osutatud järelevalvenõukogu liikmel olla kaasas iga liikmesriigi kriisilahendusasutuse esindaja, kusjuures kõnealusel esindajal ei ole hääleõigust.”

(*) ELT L ..., ..., lk ...”

XI JAOTIS

LÕPPSÄTTED

Artikkel 113

Euroopa Pangandusjärelevalve kriisilahenduskomitee

EBA moodustab käesoleva direktiiviga ette nähtud EBA otsuste ettevalmistamiseks kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artikliga 41 alalise asutusesisese komitee. Kõnealune asutusesisene komitee moodustatakse nii, et sinna kuuluvad vähemalt käesoleva direktiivi artiklis 3 osutatud kriisilahendusasutuste esindajad.

Käesoleva direktiivi kohaldamisel teeb EBA määruse (EL) nr 1093/2010 artikli 54 alusel asutatud Euroopa järelevalveasutuste ühiskomitee raames koostööd Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve ning Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalvega.

Artikkel 114

Läbivaatamine

Komisjon vaatab hiljemalt 1. juuniks 2018 läbi käesoleva direktiivi üldise kohaldamise ja hindab muutmise vajadust, eelkõige:

- (a) EBA poolt artikli 39 lõike 6 kohaselt esitatud aruande alusel vajadust muudatusteks seoses lahknevuste vähendamisega liikmesriikide tasandil. Aruanne ja sellega kaasnevad võimalikud ettepanekud edastatakse Euroopa Parlamendile ja nõukogule.
- (b) EBA poolt artikli 4 lõike 3 kohaselt esitatud aruande alusel vajadust muudatusteks seoses lahknevuste vähendamisega liikmesriikide tasandil. Aruanne ja sellega kaasnevad võimalikud ettepanekud edastatakse Euroopa Parlamendile ja nõukogule.

Artikkel 115

Ülevõtmine

1. Liikmesriigid võtavad vastu ja avaldavad käesoleva direktiivi järgimiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid hiljemalt 31. detsembriks 2014. Nad edastavad kõnealuste normide teksti viivitamata komisjonile.

Liikmesriigid kohaldavad kõnealuseid norme alates 1. jaanuarist 2015.

Liikmesriigid kohaldavad IV jaotise III peatüki 5. jao täitmiseks vastu võetud norme hiljemalt alates 1. jaanuarist 2018.

2. Kui liikmesriigid need meetmed vastu võtavad, lisavad nad nendesse meetmetesse või nende meetmete ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.
3. Liikmesriigid edastavad komisjonile ja EBA-le käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas nende poolt vastuvõetud peamiste siseriiklike õigusaktide tekstid.

Artikkel 116

Jõustumine

Käesolev direktiiv jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Artikkel 117

Adressaadid

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Brüsselis,

Euroopa Parlamendi nimel
president

Nõukogu nimel
eesistuja

LISA
A JAGU

MAKSEVÕIME TAASTEKAVAS ESITAMISELE KUULUV TEAVE

Maksevõime taastekava sisaldab järgmist teavet:

- (1) ülevaade kava põhielementidest, strateegiline analüüs ja kokkuvõte maksevõime taastamise üldisest võimalikkusest;
- (2) ülevaade asutuses pärast kõige viimase maksevõime taastekava esitamist toimunud olulistest muutustest;
- (3) kommunikatsiooni- ja avalikustamise kava, milles antakse ülevaade sellest, kuidas ettevõtte kavatseb toime tulla võimalike negatiivsete tureaktsioonidega;
- (4) erinevad kapitali- ja likviidsusmeetmeid, mis on vajalikud asutuse oluliste funktsioonide ja tegevusalade jätkuvaks toimimiseks ja rahastamiseks;
- (5) saneerimiskava iga olulise aspekti elluviimise prognoositav ajakava;
- (6) kava tõhusat ja õigeaegset elluviimist pärssivate võimalike oluliste takistuste üksikasjalik kirjeldus, sealhulgas see, milline on mõju ülejäänud grupile, klientidele ja vastaspooltele;
- (7) oluliste funktsioonide kindlakstegemine;
- (8) asutuse põhitegevusalade, funktsioonide ja varade väärtuse ning turustatavuse määramise üksikasjalik kirjeldus;
- (9) üksikasjalik kirjeldus selle kohta, kuidas maksevõime taastekava on integreeritud asutuse juhtimisstruktuuriga, ning saneerimiskava heakskiitmise suhtes kehtivate põhimõtete ja menetluste ning organisatsioonis töötavate inimeste määramise kohta, kellele tehakse ülesandeks kava koostamine ja elluviimine;
- (10) asutuse omavahendite konserveerimise või taastamise kord ja meetmed;
- (11) kord ja meetmed, millega tagatakse, et asutusel on piisav juurdepääs ettenägematute kulude reservile, sealhulgas võimalikele likviidsusallikatele, olemasoleva tagatise hinnang ning hinnang, kuidas on võimalik kanda likviidsusvahendeid üle ühelt grupi üksuselt või tegevusalalt teisele, tagamaks et asutus suudab jätkata oma tegevust ja täita oma kohustused, kui nende maksetähtaeg saabub;
- (12) riski ja finantsvõimenduse vähendamise kord ja meetmed;
- (13) kohustuste restruktureerimise kord ja meetmed;
- (14) tegevusalade restruktureerimise kord ja meetmed;

- (15) kord ja meetmed, mis on vajalikud pideva juurdepääsu säilitamiseks finantsturgude infrastruktuuridele;
- (16) kord ja meetmed, mis on vajalikud asutuse tegevusprotsesside, sealhulgas infrastruktuuri ja IT-teenuste, jätkuvaks pidevaks toimimiseks;
- (17) ettevalmistavad kokkulepped, et soodustada varade või tegevusalade müüki ajavahemiku jooksul, mis on piisav finantsilise usaldusvääruse taastamiseks;
- (18) muud juhtimistegevused või -strateegiad finantsilise usaldusvääruse taastamiseks ning nende tegevuste või strateegiate prognoositav finantsmõju;
- (19) ettevalmistusmeetmed, mida asutus on võtnud või kavatseb võtta, et soodustada maksevõime taastekava elluviimist, sealhulgas need, mis on vajalikud asutuse õigeaegseks rekapiitaliseerimiseks.

B JAGU

TEAVE, MILLE ESITAMIST KRIISILAHENDUSASUTUSED VÕIVAD KREDIIDIASUTUSTELT JA INVESTEERIMISÜHINGUTELT NÕUDA KRIISILAHENDUSKAVA KOOSTAMISEKS JA AJAKOHASTAMISEKS

Kriisilahendusasutused võivad krediidiasutustelt ja investeerimisühingutelt nõuda kriisilahenduskava koostamiseks ja ajakohastamiseks järgmise teabe esitamist:

- (1) asutuse organisatsioonistruktuuri üksikasjalik kirjeldus, sealhulgas kõigi juriidiliste üksuste loetelu;
- (2) hääleõiguslike ja mittehääleõiguslike õiguste otsesed valdajad ja protsent igas juriidilises üksuses;
- (3) kõigi juriidiliste üksuste asukoht, asutamise jurisdiktsioon, litsentseerimise jurisdiktsioon ning tippjuhtkonna liikmed;
- (4) ülevaade asutuse oluliste funktsioonide ja põhitegevusalade jaotusest, sealhulgas nende funktsioonide ja tegevusaladega seotud olulistest varadest ja kohustustest, viitega igale juriidilisele üksusele;
- (5) üksikasjalik ülevaade asutuse ja kõigi selle juriidiliste üksuste kohustuste komponentidest, eraldi vähemalt lühiajaliste ja pikaajaliste võlgnevuste liikide ja summade lõikes ning tagatud, tagamata ja allutatud kohustuste lõikes;
- (6) üksikasjad nende asutuse kohustuste kohta, mis on allahinnatavad kohustused;
- (7) nende protsesside kirjeldus, mida on vaja selleks, et määrata kindlaks, kellele asutus on pantinud tagatise, tagatist valdava isiku nimi ning jurisdiktsioon, kus tagatis asub;
- (8) asutuse ja selle juriidiliste üksuste bilansivälise riskipositsiooni kirjeldus, sealhulgas asutuse oluliste funktsioonide ja põhitegevusalade kaardistus;

- (9) olulised asutusega seotud riskid, sealhulgas nende jaotus juriidiliste isikute lõikes;
- (10) asutuse suuremate ehk kõige olulisemate vastaspoolte loetelu ning analüüs, millist mõju mõne suurema vastaspoole makseraskustesse sattumine avaldab asutuse finantsseisundile;
- (11) kõik kauplemissüsteemid, mille kaudu asutus sooritab arvuliselt või tehingute väärtuselt olulisel hulgal tehinguid, sealhulgas nende jaotus asutuse juriidiliste üksuste, oluliste funktsioonide ja põhitegevusalade vahel;
- (12) kõik makse-, kliiring- ja arveldussüsteemid, milles asutus on otseselt või kaudselt liikmeks, sealhulgas nende jaotus asutuse juriidiliste üksuste, oluliste funktsioonide ja põhitegevusalade vahel;
- (13) asutuses kasutatavate põhiliste juhtimisinfosüsteemide loetelu ja üksikasjalik kirjeldus, sealhulgas riskijuhtimise, raamatupidamise ning finants- ja regulatiivaruandluse infosüsteemid, sealhulgas nende jaotus asutuse juriidiliste üksuste, oluliste funktsioonide ja põhitegevusalade vahel;
- (14) punktis m nimetatud infosüsteemide, nendega seotud teenustaseme kokkulepete ning tarkvara ja süsteemide või litsentside omanike loetelu, sealhulgas nende jaotus asutuse juriidiliste üksuste, oluliste funktsioonide ja põhitegevusalade vahel;
- (15) juriidiliste üksuste loetelu ja kaardistus ning erinevate juriidiliste üksuste vaheliste vastastikuste seoste ja vastastikuse sõltuvuse kirjeldus, sealhulgas:
- ühised või ühiselt kasutatavad töötajad, töövahendid ja süsteemid;
 - kapitali-, rahastamis- või likviidsuskokkulepped;
 - olemasolevad või tingimuslikud krediidiriski positsioonid;
 - ristgarantii lepingud, risttagatiskokkulepped, samaaegse makseviivituse tingimused ning sidusüksuste vahelise tasaarvestuse kokkulepped;
 - riskide ülekandmised ja kompensatsioonitehingud; teenustaseme kokkulepped;
- (16) kõigi juriidiliste üksuste järelevalveasutused ja kriisilahendusasutused;
- (17) asutuse kriisilahenduskava eest vastutav kõrgema juhtkonna liige ning – juhul kui need on erinevad inimesed –, erinevate juriidiliste üksuste, oluliste funktsioonide ja põhitegevusalade kriisilahenduskavade eest vastutavad kõrgema juhtkonna liikmed;
- (18) ülevaade asutuses kehtivatest reeglitest, millega tagatakse, et kriisilahendusasutusel on kriisilahenduse korral juurdepääs kogu vajalikule teabele, mida on tarvis kriisilahendusvahendite ja -õiguste rakendamiseks, nagu kriisilahendusasutus on kindlaks määranud;
- (19) kõik asutuse ja selle juriidiliste üksuste poolt kolmandate isikutega sõlmitud kokkulepped, millest võidakse üles öelda, kui ametiasutused võtavad vastu otsuse rakendada kriisilahendusvahendeid, ning analüüs, kas kokkuleppe ülesütlemise tagajärjed võivad mõjutada kriisilahendusvahendite rakendamist;

- (20) kriisilahenduse toetamiseks võimalike likviidsusallikate kirjeldus;
- (21) teave varade koormatise, likviidsete varade, bilansiväliste tegevuste, riskimaandusstrateegiate ja kirjendamistavade kohta.

C JAGU

KÜSIMUSED, MIDA KRIISILAHENDUSASUTUS PEAB KREDIIDIASUTUSE VÕI INVESTEERIMISÜHINGU KRIISI LAHENDATAVUSE HINDAMISEL KAALUMA

Krediidiasutuse või investeerimisühingu kriisi lahendatavuse hindamisel võtab kriisilahendusasutuse arvesse järgmist:

- (1) Ulatus, mil määral asutusel või grupil on võimalik paigutada põhitegevusalad ja olulised funktsioonid ümber juriidilistesse üksustesse.
- (2) Ulatus, mil määral põhitegevusalade ja oluliste funktsioonidega seotud õiguslikud ja organisatsioonistruktuurid on üksteisega integreeritud.
- (3) Ulatus, mil määral on olemas kehtivad kokkulepped varustamiseks oluliste töötajate, infrastruktuuri, rahastuse, likviidsuse ja kapitaliga, et toetada põhitegevusalasid ja olulisi funktsioone ning säilitada nende toimimine.
- (4) Ulatus, mil määral asutuse või grupi teenuslepingud on asutuse või grupi kriisi lahendamise korral täielikult täitmisele pööratavad.
- (5) Ulatus, mil määral asutuse või grupi juhtimisstruktuur on asjakohane asutuse või grupi teenustaseme kokkulepetega seonduvate sise-eeskirjade järgimise haldamiseks ja tagamiseks.
- (6) Ulatus, mil määral asutuses või grupis on olemas menetlused, kuidas kanda oluliste funktsioonide või põhitegevusalade eraldamise korral teenustaseme kokkulepete alusel pakutavad teenused üle kolmandatele isikutele.
- (7) Ulatus, mil määral on olemas kehtiv hädaolukorra lahendamise plaan, et tagada katkematult pidev juurdepääs makse- ja arveldussüsteemidele.
- (8) Juhtimisinfosüsteemide asjakohasus sellest vaatepunktist, kas nendega on tagatud, et kriisilahendusasutused saavad koguda täpset ja kõikehõlmavat teavet põhitegevusalade ja oluliste funktsioonide kohta, nii et need aitaksid kaasa kiirete otsuste vastuvõtmisele.
- (9) Juhtimisinfosüsteemide suutlikkus pakkuda igal ajal asutuse või grupi kriisi tõhusaks lahendamiseks vajalikku teavet, isegi kiirelt muutuvates tingimustes.
- (10) Ulatus, mil määral asutus või grupp on testinud oma juhtimisinfosüsteeme kriisilahendusasutuse poolt välja töötatud raskustesse sattumise stsenaariumide korral.

- (11) Ulatus, mil määral asutus või grupp suudab tagada oma juhtimisinfosüsteemide katkematu toimimise nii kriisist mõjutatud asutuses kui uues asutuses, juhul kui olulised funktsioonid ja põhitegevusalad teistest funktsioonidest ja tegevusaladest eraldatakse.
- (12) Ulatus, mil määral asutus või grupp on kehtestanud asjakohased protsessid tagamaks, et ta esitab kriisilahendusasutustele teavet, mis on vajalik hoiustajate ning hoiuste tagamise skeemidega kaetud summade kindlaksmääramiseks.
- (13) Juhul kui grupis kasutatakse grupisiseseid garantiisid, siis ulatus, mil määral neid garantiisid antakse turu tingimustel ning kuivõrd usaldusväärsed on nende garantiidega seotud riskijuhtimissüsteemid.
- (14) Juhul kui grupp tegeleb kompensatsioonitehingute sõlmimisega, siis ulatus, mil määral neid tehinguid sõlmitakse turu tingimustel ning kuivõrd usaldusväärsed on nende tehingutega seotud riskijuhtimissüsteemid.
- (15) Ulatus, mil määral grupisiseste garantiide andmine või kompensatsioonitehingute sõlmimine suurendab grupisisest nakkust.
- (16) Ulatus, mil määral grupi õiguslik struktuur takistab kriisilahendusvahendite rakendamist – tingitult juriidiliste isikute arvust, grupi struktuuri keerukusest või raskustest ärivaldkondade integreerimisel grupi üksustesse.
- (17) .Asutuse allahinnatavate kohustuste summa või osakaal.
- (18) Juhul kui hindamine hõlmab segavaldusettevõtjat, siis ulatus, mil määral kriisi lahendamine grupi üksustes, mis on krediidasutused, investeerimisühingud või finantseerimisasutused, võiks avaldada negatiivset mõju grupi sellele osale, mis ei ole seotud finantstegevusega.
- (19) Teenustaseme kokkulepete olemasolu ja usaldusväärsus.
- (20) Kas kolmanda riigi ametiasutustel on vajalikud kriisilahendusvahendid, et toetada liidu kriisilahendusasutuste kriisilahendusmeetmeid, ning liidu ja kolmanda riigi ametiasutuste vahelise kooskõlastatud tegevuse ulatus.
- (21) Kriisilahendusvahendite kasutamise võimalikkus viisil, mis vastab kriisilahenduse eesmärkidele, võttes arvesse kasutadaolevaid vahendeid ning asutuse struktuuri.
- (22) Ulatus, mil määral grupi struktuur võimaldab kriisilahendusasutusel lahendada kogu grupi või selle ühe või enama üksuse kriisi ilma, et see põhjustaks olulist otsust või kaudset negatiivset mõju finantssüsteemile, turu usaldusele või majandusele, ning pidades silmas grupi kui terviku väärtuse maksimeerimist.
- (23) Kokkulepped ja viisid, mille abil saaks kriisilahendust lihtsustada gruppide puhul, millel on eri jurisdiktsioonides asuvad tütarasutused.
- (24) Kriisilahendusvahendite usaldusväärne kasutamine viisil, mis vastab kriisilahenduse eesmärkidele, võttes arvesse võimalikku mõju võlausaldajatele, vastaspooltele, klientidele ja töötajatele ning võimalikke meetmeid, mida võivad võtta kolmanda riigi ametiasutused.

- (25) Asutuse kriisi lahendamise mõju finantssüsteemile ja finantsturu usaldusele saab asjakohaselt hinnata.
- (26) Asutuse kriisi lahendamisel on oluline otsene või kaudne negatiivne mõju finantssüsteemile, turu usaldusele või majandusele.
- (27) Kriisilahendusvahendite ja -õiguste rakendamise abil saab piirata kriisi ülekandumist teistele finantseerimisasutustele või finantsturgudele.
- (28) Asutuse kriisi lahendamisel võiks olla oluline mõju makse- ja arveldussüsteemide toimimisele.

FINANTSSELGITUS

1. ETTEPANEKU RAAMISTIK

- 1.1. Ettepaneku nimetus
- 1.2. Asjaomased poliitikavaldkonnad vastavalt tegevuspõhise juhtimise ja eelarvestamise struktuurile
- 1.3. Ettepaneku liik
- 1.4. Eesmärgid
- 1.5. Ettepaneku põhjused
- 1.6. Meetme kestus ja finantsmõju
- 1.7. Ettenähtud eelarve täitmise viisid

2. HALDUSMEETMED

- 2.1. Järelevalve ja aruandluse eeskirjad
- 2.2. Haldus- ja kontrollisüsteemid
- 2.3. Pettuse ja eeskirjade eiramise ärahoidmise meetmed

3. ETTEPANEKU HINNANGULINE FINANTSMÕJU

- 3.1. Mitmeaastase finantsraamistiku rubriigid ja eelarveread, millele mõju avaldub
- 3.2. Hinnanguline mõju kuludele
 - 3.2.1. Üldine hinnanguline mõju kuludele
 - 3.2.2. Hinnanguline mõju tegevusassigneeringutele
 - 3.2.3. Hinnanguline mõju haldusassigneeringutele
 - 3.2.4. Kooskõla kehtiva mitmeaastase finantsraamistikuga
 - 3.2.5. Kolmandate isikute rahaline osalus
- 3.3. Hinnanguline mõju tuludele

FINANTSSELGITUS

1. ETTEPANEKU RAAMISTIK

1.1. Ettepaneku nimetus

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV, millega luuakse krediidasutuste ja investeerimisühingute maksevõime taastamise ja kriisilahenduse raamistik ning muudetakse nõukogu direktiive 77/91/EMÜ ja 82/891/EÜ, direktiive 2001/24/EÜ, 2002/47/EÜ, 2004/25/EÜ, 2005/56/EÜ, 2007/36/EÜ ja 2011/35/EÜ ning määrust (EL) nr 1093/2011

1.2. Asjaomased poliitikavaldkonnad vastavalt tegevuspõhise juhtimise ja eelarvestamise (ABM/ABB⁴⁰) struktuurile

Siseturg – Finantsturud

1.3. Ettepaneku liik

- Ettepanek käsitleb **uut meedet**
- Ettepanek/algatus käsitleb **uut meedet, mis tuleneb katseprojektist / ettevalmistavast meetmest**⁴¹
- Ettepanek/algatus käsitleb **olemasoleva meetme pikendamist**
- Ettepanek/algatus käsitleb **ümbersuunatud meedet**

1.4. Eesmärgid

1.4.1. Komisjoni mitmeaastased strateegilised eesmärgid, mida ettepaneku/algatuse kaudu täidetakse

- Säilitada finantsstabiilsus ja usaldus pankade vastu, tagada oluliste finantsteenuste jätkuvus, vältida probleemide levikut;
- minimeerida kogu ühiskonna ja eelkõige maksumaksjate kahjusid, kaitsta hoiustajaid ja vähendada ebamoraalse käitumise ohtu;
- tugevdada pangandusteenuste siseturgu, säilitades samal ajal võrdsed tingimused (st samad konkurentsitingimused kõigile turuosalistele ELi finantsturgudel).

1.4.2. Erieesmärgid ning asjaomased tegevusalad vastavalt tegevuspõhise juhtimise ja eelarvestamise süsteemile

Erieesmärgid

⁴⁰ ABM – tegevuspõhine juhtimine; ABB – tegevuspõhine eelarvestamine.

⁴¹ Vastavalt finantsmääruse artikli 49 lõike 6 punktile a või b.

Eeltoodud üldeesmäärke silmas pidades püütakse saavutada järgmisi erieesmäärke:

Ettevalmistus ja ennetamine:

- suurendada järelevalveasutuste ja pankade valmisolekut kriisiolukordadeks ning
- teha võimalikuks kõigi pankade kriiside lahendamine.

Varane sekkumine:

- parandada järelevalveasutuste varase sekkumise korda.

Pangakriisi lahendamine:

- tagada pangakriiside õigeaegne ja jõuline lahendamine
- tagada pangakriisi lahendamise õiguskindlus.

Piiriülene kriisiohjamine:

- edendada ametiasutuste tõhusat koostööd piiriüleste kriiside lahendamise korral.

Rahastamine:

- tagada, et on olemas erasektori vahendid makseraskustesse sattunud pankade kriisilahenduse rahastamiseks.

1.4.3. Oodatavad tulemused ja mõju

Täpsustage, milline peaks olema ettepaneku/algatuse oodatav mõju abisaajatele/sihtrühmale.

Kavandatud ELi tasandi kriisiohje raamistiku eesmärk on veelgi soodustada finantsstabiilsust, vähendada ebamoraalse käitumise ohtu ning kaitsta hoiustajaid, esmatähtsaid pangandusteenuseid ja maksumaksjate raha. Lisaks püütakse sellega kaitsta ja veelgi arendada finantseerimisasutuste siseturgu.

Esiteks saab raamistikust kasu tänu süsteemsete panganduskriiside tõenäosuse oodatavale vähenemisele ja panganduskriisile järgneva SKP languse vältimisele. Teiseks on pangakriiside lahendamise raamistiku eesmärk vähendada tõenäosust, et maksumaksjate raha kasutatakse võimalike tulevaste kriiside käigus taaskord pankade kohustuste täitmiseks. Panganduskriiside korral peaksid sellega kaasnevad kulud katma esmalt pankade omakapitali ja võla omanikud. Selle tulemusena peaks vähenema ka liikmesriikide võla rahastamiskulud, mis kajastab pankade võla enesestmõistetava riigipoolse tagatise kaotamist.

1.4.4. Tulemus- ja mõjunäitajad

Täpsustage, milliste näitajate alusel hinnatakse ettepaneku/algatuse elluviimist.

Kuna panga maksejõuetust ei ole võimalik ette ennustada ja seda püütakse vältida, ei saa pangakriiside lahendamise toimimist korrapäraselt kontrollida selle alusel, kuidas pankade tegelikke maksejõuetusi käsitletakse. Siiski saaks jälgida mõnda meetet, kasutades järgmisi võimalikke näitajaid:

- loodud kriisilahenduskolleegiumide arv;
- esitatud ning kriisilahendusasutuste ja kriisilahenduskolleegiumide poolt heaks kiidetud maksevõime taastekavade ja saneerimiskavade arv;
- nende juhtude arv, kus kriisilahendusasutused on nõudnud pankade (ja pangagruppide) tegevuse korrigeerimist;
- sõlmitud grupisiseste finantseerimiskokkulepete arv;
- nende pankade arv, kelle puhul nõutakse teatavat minimaalset kahjumikatmisvõimet (kapital ja allahinnatav võlg);
- pankade üldine kahjukatmisvõime liikmesriikides ja ELis;
- kriisilahenduse objektiks olevate pankade arv;
- eri kriisilahendusvahendite ja -õiguste (nt ettevõtte müük, sildpank, kohustustest vabastamine) rakendamise arv;
- pangakriiside lahendamise kulud üksiku liikmesriigi ja ELi tasandil koondsummana (miljonites eurodes) (kulud hõlmavad kohustustest vabastamise kulu, rekapitaliseerimist, hoiuste tagamise skeemi / kriisilahenduse rahastamismehhanismi toetust, muid kulusid).

On tehtud ettepanek EBA osalemiseks kõigis pankade maksevõime taastamise ja kriisilahenduse raamistiku etappides ja seda toetavad ka sidusrühmad, kuigi EBA määrusega ei ole hetkel EBA-le antud volitusi kriisilahendusprotsessis. EBA võiks kaasatuse põhjal teostada seotud järelevalveülesandeid. Liidu mis tahes uue õigusakti ülevõtmist jälgitakse Euroopa Liidu toimimise lepingu alusel.

1.5. Ettepaneku põhjendus

1.5.1. Lühi- või pikaajalises perspektiivis täidetavad vajadused

Finantskriis pani tõsiselt proovile ametiasutuste võime tulla toime pankade probleemidega. ELi finantsturud on lõimunud sel määral, et šokk koduriigis võib kiiresti kanduda edasi ettevõtetele ja turgudele teises liikmesriigis.

Rahvusvahelisel tasandil kutsusid G20 juhid üles „vaatama hiljutise kogemuse valguses läbi

pangakriiside lahendamise korrad ja pankrotiseadused, et tagada, et need võimaldaksid nõuetekohaselt sulgeda suuri kompleksseid piiriüleseid asutusi”⁴². 25. septembril 2009. aastal väljendasid G20 juhid Pittsburghi tippkohtumisel valmisolekut töötada koos välja „tõhusamad vahendid, mis aitaksid tagada, et suured ülemaailmsed ettevõtted vastutavad võetud riskide eest” ning konkreetsemalt „vahendid ja raamistikud finantsgruppide kriiside tõhusaks lahendamiseks, et aidata leevendada finantseerimisasutuste makseraskustest tulenevaid häireid ja vähendada ebamoraalse käitumise ohtu tulevikus.”

2010. aasta novembris Sõulis toetas G20 FSB SIFI-aruanne,⁴³ milles soovitati, et „kõik jurisdiktsioonid peaksid viima läbi vajalikud õigusreformid, et tagada pangakriiside lahendamise korra olemasolu, mis muudaks võimalikuks mis tahes finantseerimisasutuse kriisi lahendamise nii, et maksumaksja ei saaks kahju maksevõimetuse toetusest, kaitstes samas olulisi majandusfunktsioone läbi mehhanismide, mis võimaldab aktsionäridel ja tagatise ja kindlustuseta võlausaldajatel korvata kahju vastavalt nõudeõiguse järgule”.

Finantsstabiilsuse nõukogu võttis 2011. aasta oktoobris vastu „Key Attributes of Effective Resolution Regimes for Financial Institutions („Key Attributes”)⁴⁴, milles esitatakse põhielemendid, mida finantsstabiilsuse nõukogu peab vajalikuks tulemusliku kriisilahenduse korra jaoks. Nende nõuetekohane rakendamine peaks võimaldama ametiasutustel lahendada finantseerimisasutuste kriisi nõuetekohaselt nii, et maksumaksja ei saaks kahju maksevõimetuse toetusest, säilitades samas asutuse olulised majandusfunktsioonid.

1.5.2. Euroopa Liidu meetme lisandväärtus

Valdkondades, mis ei kuulu liidu ainupädevusse, võtab liit kooskõlas ELi toimimise lepingu artikli 5 lõikes 3 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega meetmeid ainult niisuguses ulatuses ja siis, kui liikmesriigid ei suuda riigi, piirkonna või kohalikul tasandil piisavalt saavutada kavandatava meetme eesmärke, kuid kavandatud meetme ulatuse või toime tõttu saab neid paremini saavutada liidu tasandil.

Üksnes liidu tasandil võetava meetmega saab tagada, et liikmesriigid kasutavad maksraskustes pankadega tegelemiseks sarnaseid meetmeid. Kuigi liidu pangandussektor on väga tihedalt lõimunud, on pangakriisidega tegelemise süsteemid riigipõhised. Mitme riigi õigussüsteem ei anna praegu pädevatele asutustele õigust likvideerida finantseerimisasutusi nõuetekohaselt nii, et samas säiliks need teenused, mis on olulised finantsstabiilsusele, kasutamata selleks maksumaksjate raha. Erinevad siseriiklikud õigusaktid ei lase adekvaatselt võtta arvesse kriisi piiriülest mõõdet ning koostöökorrad päritolu- ja vastuvõtivate riikide vahel on ebapiisavad.

Kriisilahenduse piiratud võimalused suurendavad ebamoraalse käitumise ohtu ja tekitavad eelduse, et suured, kompleksed ja omavahel seotud pangad vajaksid probleemide korral jälle avaliku sektori finantsabi. Seega on selge, et integreeritud turul ei saa liikmesriigid luua tulemuslikku maksevõime taastamise ja kriisilahendusraamistikku ning see tuleb kehtestada

⁴² Finantsturge ja maailmamajandust käsitlevale tippkohtumisele järgnenud G20 juhtide deklaratsioon, 2009. aasta aprill.

⁴³ „Reducing the moral hazard posed by systemically important financial institutions”

⁴⁴ http://www.financialstabilityboard.org/press/pr_101111a.pdf

http://www.financialstabilityboard.org/publications/r_111104cc.pdf

liidu tasandil.

Kooskõlas proportsionaalsuse põhimõttega ei peaks liidu meetme sisu ega vorm minema aluslepingute eesmärkide saavutamiseks vajalikust kaugemale.

Praeguse ettepaneku eesmärk on säilitada finantsstabiilsus ja pankade usaldusväärsus, minimeerides maksumaksjate saadavat kahju ja tugevdades pangateenuste siseturgu, säilitades samas võrdsed konkurentsitingimused. Selleks tuleb ühtlustada siseriiklike õigusakte, et anda ametiasutuste käsutusse ühtsed kriisiohje ja -lahendamise vahendid. Seda eesmärki saab saavutada ainult liidu meetmega.

Sätted vastavad eesmärkide saavutamiseks vajalikule. Omandiõiguse piirangud, mida võib sisaldada kavandatud volituste kasutamine, on kooslas põhiõiguste hartaga, nagu on tõlgendanud Euroopa Inimõiguste Kohus. Need piirduvad sellega, mida on vaja selleks, et saavutada üldistes huvides olev eesmärk, nimelt säilitada Euroopa Liidus finantsstabiilsus.

Pangakriisi lahendamine on tihedalt seotud siseriiklike õiguste ühtlustamata valdkondadega, nt maksejõuetus- ja asjaõigus. Seega on asjakohane õigusakt direktiiv, kuna see on vaja siseriiklikku õigusesse üle võtta, et tagada raamistiku rakendamine viisil, millega saavutatakse soovitud mõju vastava siseriikliku õiguse eripärasid arvestades.

1.5.3. *Samalaadsetest kogemustest saadud õppetunnid*

Ei kohaldata

1.5.4. *Kooskõla ja võimalik koostoime muude asjaomaste meetmetega*

Kriisiohje raamistik tugevalt seotud **hoiuste tagamise skeemi süsteemiga** liidus. Asjaomase direktiivi 94/19/EÜ muutmine on praegu arutlusel nõukogus ja Euroopa Parlamendis. Hoiuste tagamise skeemi vahendite ja pangakriisi lahendamise meetmete vaheline koostoime on märkimisväärne, eriti rahastamise puhul. Kui on kehtestatud kriisilahenduse raamistik, mis peatab kriisi leviku, rahastatakse hoiuste tagamise skeemist ainult mõnda panka, kellel tekib esialgu makseviivitus. Samas kui puuduvad kriisilahendusmeetmed ning kriis kandub läbi finantsüsteemi, on summa, mida hoiuste tagamise skeemid liikmesriikides maksuma peavad, märgatavalt suurem.

Ettepanek on seotud ka **kapitalinõuete direktiiviga**, millega on kehtestatud usaldatavusnõuded pankade ja investeerimisühingute jaoks. Kapitalinõuete direktiivi hiljutiste muudatuste eesmärk on suurendada pankade hoitava kapitali mahtu ja kvaliteeti, et nad oleksid võimelised tegelikult võimaliku kahjumi katma. Uute likviidsusnõuete eesmärk on tagada, et pangad säilitavad likviidsuse isegi halvenenud turutingimuste perioodil ning arendavad välja sellise kohustuste struktuuri, mis lisab stabiilsust. Kõik need meetmed muudavad pangandussektori turvalisemaks ning vähendavad panga maksejõuetuse võimalust ja vajadust riigi sekkumise järele. Olenemata kõigist neist meetmetest ei saa välistada pankade maksejõuetust tulevikus. Seepärast on vaja välja töötada täiendav õigusraamistik (pankade maksevõime taastamine ja kriisilahendus), millega tagatakse, et finantsstabiilsus säilitatakse isegi negatiivsete stsenaariumide korral.

1.6. Meetme kestus ja finantsmõju

- Piiratud kestusega** ettepanek/algatus
 - Ettepanek/algatus hõlmab ajavahemikku [PP/KK]AAAA–[PP/KK]AAAA
 - Finantsmõju avaldub ajavahemikul AAAA – AAAA
- Piiramatu kestusega** ettepanek
 - rakendamise käivitumisperiood hõlmab ajavahemikku 2013–2015,
 - millele järgneb täieulatuslik rakendamine.

1.7. Ettenähtud eelarve täitmise viisid⁴⁵

- Otsene tsentraliseeritud eelarve täitmine** komisjoni poolt
- Kaudne tsentraliseeritud eelarve täitmine**, mille puhul eelarve täitmise ülesanded on delegeeritud:
 - rakendusametitele
 - ühenduste asutatud asutustele⁴⁶
 - riigi avalik-õiguslikele asutustele või avalikke teenuseid osutavatele asutustele
 - isikutele, kellele on delegeeritud konkreetsete meetmete rakendamine Euroopa Liidu lepingu V jaotise kohaselt ja kes on kindlaks määratud asjaomases alusaktis finantsmääruse artikli 49 tähenduses
- Eelarve täitmine koostöös liikmesriikidega**
- Detsentraliseeritud eelarve täitmine** koostöös kolmandate riikidega
- Eelarve täitmine ühiselt** rahvusvaheliste organisatsioonidega (*täpsustage*)

Mitme eelarve täitmise viisi valimise korral esitage üksikasjad rubriigis „Märkused”.

Märkused:

-

⁴⁵ Eelarve täitmise viise selgitatakse koos viidetega finantsmäärusele veebisaidil BudgWeb:

http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html

⁴⁶ Määratletud finantsmääruse artiklis 185.

2. HALDUSMEETMED

2.1. Järelevalve ja aruandluse eeskirjad

Täpsustage tingimused ja sagedus.

Euroopa Pangandusjärelevalve (EBA) loomise määruse artikliga 81 nõutakse, et komisjon avaldab hiljemalt 2. jaanuariks 2014 ning pärast seda iga kolme aasta järel üldaruande Euroopa Pangandusjärelevalve tegevuse tulemusena saadud kogemuste kohta. Sel eesmärgil koostab komisjon üldaruande, mis edastatakse Euroopa Parlamendile ja nõukogule.

2.2. Haldus- ja kontrollisüsteemid

2.2.1. Tuvastatud ohud

Seoses käesolevast ettepanekust tulenevate assigneeringute õigusliku, säästliku, tõhusa ja tulemusliku kasutamise eeldatakse, et ettepanekuga ei kaasneks uusi riske, mida praegu ei ole kaetud EBA olemasoleva sisekontrolli raamistikuga.

2.2.2. Ettenähtud kontrollimeetod(id)

-

2.3. Pettuse ja eeskirjade eiramise ärahoidmise meetmed

Täpsustage rakendatavad või kavandatud ennetus- ja kaitsemeetmed

Pettuste, korrupsiooni ja muu õigusvastase tegevuse vastu võitlemiseks kohaldatakse EBA suhtes piiranguteta Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. mai 1999. aasta määruse (EÜ) nr 1073/1999 (Euroopa Pettustevastase Ameti (OLAF) juurdluste kohta) sätteid.

EBA ühineb Euroopa Parlamendi, Euroopa Liidu Nõukogu ja Euroopa Ühenduste Komisjoni vahelise 25. mai 1999. aasta kokkuleppega Euroopa Pettustevastase Ameti (OLAF) sisejuurdluste kohta ning võtab viivitamata vastu asjakohased sätteid, mida kohaldatakse EBA kõigi töötajate suhtes.

Rahastamisotsustes ning nendest tulenevates lepingutes ja õigusaktides sätestatakse selgesõnaliselt, et kontrollikoda ja OLAF võivad vajaduse korral teha EBA-poolsest rahastamisest kasu saajate ning raha jaotamise eest vastutavate töötajate juures kohapealseid kontrolle.

Euroopa Pangandusjärelevalve (EBA) loomise määruse artiklites 64 ja 65 on esitatud sättes EBA eelarve täitmise ja kontrolli ning kohaldatavate finantseeskirjade kohta.

3. ETTEPANEKU HINNANGULINE FINANTSMÕJU

3.1. Mitmeaastase finantsraamistiku rubriigid ja kulude eelarveread, millele mõju avaldub

- Olemasolevad eelarveread

Järgestage mitmeaastase finantsraamistiku rubriikide ja iga rubriigi sees eelarveridade kaupa

Mitmeaastase finantsraamistiku rubriik	Eelarverida	Assigneeringute liik	Rahaline osalus			
	Nr [Nimetus]	Liigendatud/liigendamata ⁽⁴⁷⁾	EFTA riigid ⁴⁸	Kandidaatriigid ⁴⁹	Kolmandad riigid	Rahaline osalus finantsmääruse artikli 18 lõike 1 punktis a tähenduses
	12.0402.01 Euroopa Pangandusjärelevalve – Toetus jaotistele 1, 2 ja 3	Liigendatud	Jah	EI	EI	EI

- Uued eelarveread, mille loomist taotletakse

Järgestage mitmeaastase finantsraamistiku rubriikide ja iga rubriigi sees eelarveridade kaupa

Mitmeaastase finantsraamistiku rubriik	Eelarverida	Assigneeringute liik	Rahaline osalus			
	Nr [Nimetus.....]	Liigendatud/liigendamata	EFTA riigid	Kandidaatriigid	Kolmandad riigid	Rahaline osalus finantsmääruse artikli 18 lõike 1 punktis a tähenduses
	[XX.YY.YY.YY]		JAH/EI	JAH/EI	JAH/EI	JAH/EI

⁴⁷ Liigendatud assigneeringud / liigendamata assigneeringud.

⁴⁸ EFTA – Euroopa Vabakaubanduse Assotsiatsioon.

⁴⁹ Kandidaatriigid ja vajaduse korral Lääne-Balkani potentsiaalsed kandidaatriigid.

3.2. Hinnanguline mõju kuludele

3.2.1. Üldine hinnanguline mõju kuludele

miljonites eurodes (kolm kohta pärast koma)

Mitmeaastase finantsraamistiku rubriik	1A	Konkurentsivõime majanduskasvu ja tööhõive tagamiseks
---	-----------	---

Siseturu ja teenuste peadirektoraat			Aasta 2013 ⁵⁰	Aasta 2014	Aasta 2015					KOKKU
• Tegevusassigneeringud										
12.0402.01	Kulukohustused	(1)	0	1,080	999					2,079
	Maksed	(2)	0	1,080	999					2,079
Tasudest saadavast tulust rahastatavad haldusassigneeringud										
Eelarverida nr		(3)								
Siseturu ja teenuste peadirektoraadi assigneeringud KOKKU	Kulukohustused	=1+1a +3	0	1,080	999					2,079
	Maksed	=2+2a +3	0	1,080	999					2,079
• Tegevusassigneeringud KOKKU	Kulukohustused	(4)	0	1,080	999					2,079
	Maksed	(5)	0	1,080	999					2,079
• Tasudest saadavast tulust rahastatavad haldusassigneeringud KOKKU			(6)							
Mitmeaastase finantsraamistiku	Kulukohustused	=4+ 6	0	1,080	999					2,079

⁵⁰ Aasta, mil alustatakse ettepaneku/algatuse rakendamist.

RUBRIIGI 1A assigneeringud KOKKU	Maksed	=5+ 6		1,080	999					2,079
---	--------	-------	--	-------	-----	--	--	--	--	-------

Märkused:

miljonites eurodes (kolm kohta pärast koma)

		Aasta 2013 ⁵¹	Aasta 2014	Aasta 2015					KOKKU
Mitmeaastase finantsraamistiku RUBRIIKIDE 1–5 assigneeringud KOKKU	Kulukohustused	0	1,080	999					2,079
	Maksed	0	1,080	999					2,079

⁵¹ Aasta, mil alustatakse ettepaneku/algatuse rakendamist.

3.2.2. Hinnanguline mõju tegevusassigneeringutele

- Ettepanek/algatus ei hõlma tegevusassigneeringute kasutamist
- Ettepanek/algatus hõlmab tegevusassigneeringute kasutamist, mis toimub järgmiselt:

Täpsustada eesmärgid ja väljundid ↓			Aasta 2012		Aasta 2013		Aasta 2014		Aasta 2015		KOKKU	
	Väljundi liik ⁵²	Väljundi keskmine kulu	Väljund	Kulud kokku	Väljund	Kulud kokku	Väljund	Kulud kokku	Väljund	Kulud kokku	Väljund	Kulud kokku
	1. Eesmärgid ettevalmistuse ja ennetamise puhul:											
– suurendada järelevalveasutuste ja pankade valmisolekut kriisiolukordadeks ja												
– võimaldada kõigi pankade kriiside lahendatavus												
Tehniliste standardite ja suuniste arv	arvuline		0	0	0	0	11	517	1	200	12	717
Erieesmärk nr 1 kokku			0	0	0	0	11	517	1	200	12	717
2. Eesmärk varase sekkumise puhul:												
– parandada järelevalveasutuste varase sekkumise korda												

⁵² Väljunditena käsitatakse tarnitavaid tooteid ja osutatavaid teenuseid (nt rahastatud üliõpilasvahetuste arv, ehitatud teede pikkus kilomeetrites jms).

Täpsustada eesmärgid ja väljundid ↓			Aasta 2012		Aasta 2013		Aasta 2014		Aasta 2015		KOKKU	
	Väljundi liik ⁵²	Väljundi keskmine kulu	Väljund	Kulud kokku	Väljund	Kulud kokku	Väljund	Kulud kokku	Väljund	Kulud kokku	Väljund	Kulud kokku
	Tehniliste standardite ja suuniste arv	arvuline		0	0	0	0	1	47	0	0	1
Erieesmärk nr 2 kokku				0		0	1	47	0	0	1	47
3. Eesmärgid pangakriiside lahendamise puhul:												
– tagada pangakriiside õigeaegne ja jõuline lahendamine												
– tagada pangakriisi lahendamise õiguskindlus												
Tehniliste standardite ja suuniste arv	arvuline		0	0	0	0	10	470	4	799	14	1,269
Erieesmärk nr 3 kokku				0	0	0	10	470	4	799	14	1,269
4. Eesmärk piiriülese kriisiohjamise puhul: - edendada ametiasutuste tõhusat koostööd piiriüleste kriiside lahendamise korral												
Tehniliste standardite ja suuniste arv			0	0	0	0	1	47	0	0	1	47
Erieesmärk nr 4 kokku				0	0	0	1	47	0	0	1	47
KULUD KOKKU⁵³				0		0	23	1,081	5	999	28	2,080

⁵³

Eri eesmärkidele eraldatud assigneeringud sisaldavad ka üldkulusid, mis on proportsionaalsed otseste personalikuludega.

3.3. Mitmeaastase finantsraamistiku rubriigid ja kulude eelarveread, millele mõju avaldub

- Olemasolevad eelarveread

Ei kohaldata

- Uued eelarveread, mille loomist taotletakse

Ei kohaldata

Hinnanguline mõju haldusassigneeringutele

3.3.1.1. Ülevaade

- Ettepanek/algatus ei hõlma haldusassigneeringute kasutamist
- Ettepanek/algatus hõlmab haldusassigneeringute kasutamist, mis toimub järgmiselt:

3.3.1.2. Hinnanguline personalivajadus

- Ettepanek ei hõlma personali kasutamist
- Ettepanek/algatus hõlmab personali kasutamist, mis toimub järgmiselt:

Märkus:

Siseturu ja teenuste peadirektoraat ei vaja käesoleva ettepaneku põhjal täiendavat personali ega haldusressursse.

3.3.2. Kooskõla kehtiva mitmeaastase finantsraamistikuga

- Ettepanek/algatus on kooskõlas kehtiva mitmeaastase finantsraamistikuga.

- Ettepanekuga/algatusega kaasneb mitmeaastase finantsraamistiku asjakohase rubriigi ümberplaneerimine
- Ettepanekuga/algatusega seoses on vajalik paindlikkusinstrumendi kohaldamine või mitmeaastase finantsraamistiku läbivaatamine⁵⁴

3.3.3. Kolmandate isikute rahaline osalus

- Ettepanek/algatus ei hõlma kolmandate isikute poolset kaasrahastamist
- Ettepanek hõlmab kaasrahastamist, mille hinnanguline summa on järgmine:

assigneeringud miljonites eurodes (kolm kohta pärast koma)

	Aasta 2013	Aasta 2014	Aasta 2015				Kokku
<i>Liikmesriikide osalus (60 % kogukuludest)</i>	0	1,620	1,498				3,119

3.4. Hinnanguline mõju tuludele

- Ettepanekul puudub finantsmõju tuludele.
- Ettepanekul/algatusel on järgmine finantsmõju:
 - omavahenditele
 - mitmesugustele tuludele

⁵⁴ Vt institutsioonidevahelise kokkuleppe punktid 19 ja 24.

Lisa Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi ettepaneku, millega luuakse krediidasutuste ja investeerimisühingute maksevõime taastamise ja kriisilahenduse raamistik ning muudetakse nõukogu direktiive 77/91/EMÜ ja 82/891/EÜ, direktiive 2001/24/EÜ, 2002/47/EÜ, 2004/25/EÜ, 2005/56/EÜ, 2007/36/EÜ ja 2011/35/EÜ ning määrust (EL) nr 1093/2010, finantsselgitusele

EBA poolt täita tulevate ülesannetega seotud kulud on kalkuleeritud personalikulude (jaotis 1), kuid ka jaotise 2 jaoks.

Eeldatakse, et direktiiv jõustub ajavahemikul 2013. aasta juunist detsembrini. Kuna EBA peab koostama tehniliste standardite eelnõud 12 kuu jooksul alates direktiivi jõustumisest, siis eeldatakse, et väljatöötamine algaks jaanuaris 2014. Täiendavaid töötajaid on kalkuleeritud **23 tehnilise standardi ja 5 suuniste** jaoks, sealhulgas seotud meetmed, mis on ette nähtud kolmanda riigi kriisilahendusmenetluste tunnustamiseks, mittesiduvate raamkoostöölepingute sõlmimiseks kolmandate riikidega ning EBA jätkuvaks järelevalvealaseks tööks, osalemiseks kolleegiumides ja siduvaks vahendajaks olemiseks. Komisjoni ettepanek sisaldab EBA-le antavaid pikaajalisi ülesandeid, mis eeldab 5 täiendava ametikoha (ajutised teenistujad) loomist alates 2014. aastast. Lisaks on ette nähtud, et 11 liikmesriigi lähetatud eksperti täidavad ajutisi ülesandeid 2014. ja 2015. aastal.

Muud eeldused:

- Londonis kohaldatav palgakoeffitsient on 1,28;
- tulenevalt tehniliste standardite ja suuniste keerukusest ning seotud ülesannete töömahust, nagu eespool selgitatud, eeldatakse, et üks keskmine tehniline standard / suunis vajab 1,15 inimaastaühikut. Seega eeldab 23 tehnilist standardit ja 5 suunist kokku 32 inimaastaühikut 2014. ja 2015. aastal;
- koolituskulud on ühe täistööajale taandatud töötaja kohta eeldatavasti 1 000 eurot aastas;
- lähetuskulud on 10 000 eurot, võttes aluseks 2012. aasta lähetuste eelarve projekti töötajate arvu kohta;
- töölevõtmisega seotud kulud (reis, hotell, arstlik läbivaatus, sisseseadmis- ja muud toetused, kolimiskulud jne) on 12 700 eurot, võttes aluseks 2012. aasta eelarve projekti töölevõtmisega seotud kulude kohta uue töötajate arvu korral.

Järgmisel kolmel aastal vajaliku eelarve suurendamise arvutamise meetodist annab üksikasjalikuma ülevaate järgmine tabel.

Kulu liik	Arvutus	Summa (miljonites eurodes)			
		2013	2014	2015	Kokku
Jaotis 1: Personalikulud					
<i>11 Palgad ja hüvitised</i>					
- sellest ajutised teenistujad	=5*127*1,28	0	813	813	1,626
- sellest riikide lähetatud eksperdid	=11*73*1,28	0	1,028	1,028	2,056
- sellest lepingulised töötajad		0	0	0	0
<i>12 Töölevõtmisega seotud kulud</i>	=16*12,7	0	203	0	203
<i>13 Lähetuskulud</i>	=16*10	0	160	160	320
<i>15 Koolitus</i>	=16*1	0	16	16	32
Kokku jaotis 1: Personalikulud		0	2,220	2,017	4,237
Jaotis 2: Infrastruktuur ja tegevuskulud	=16*30	0	480	480	960
Jaotis 3: Tegevuskulud		0	0	0	0
Kokku		0	2,700	2,497	5,197
Millest ühenduse osalus (40 %)		0	1,080	999	2,078
Millest liikmesriikide osalus (60%)		0	1,620	1,498	3,119

Järgmises tabelis esitatakse viie ajutise töötaja kavandatav ametikohtade loetelu.

Tegevusüksus ja palgaaste	Ajutised ametikohad
AD 8	1
AD 7	1
AD 6	1
AD 5	2
AD kokku	5

